

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

25

Hahota

Fogcsikorgatva igyekeztünk ellenállni a kisértésnek, nehogy a hiúság szánnivaló bünébe essünk, de nem sikerült. Mentségünkre szolgáljon, hogy mindez azért nem tartozik a megrögzött szokásaink közé. Ám a Hahota 25. számának megjelenése alkalmából mégiscsak barátságosan hátba verjük magunkat e csendes kis jubileumi megemlékezés keretében.

No persze nem azért, mintha olyan hallatlanul elégedettek lennénk önmagunkkal, hiszen a nevettetés nehéz mesterség, és talán nem mindig jártuk a szakma napsütötte ormait. De arra igenis büszkék vagyunk, hogy alig több, mint öt év alatt rengeteg barátot szereztünk, akik között az évestől a kilencvenévesig minden korosztály megtalálható. Tegyük gyorsan hozzá: a ti segítségetekkel, ötleteitekkel, javaslataitokkal, írásaitokkal.

Számítunk rájuk a jövőben is.

Mert a legnagyobb öröm, ha közösen nevetünk egy jóízút!

ERICH KÄSTNER:

Május 35.

Ringelhuth bácsi unokaöccséről az a hír járja, hogy a fantáziája nem eléggé élénk. Ezt a derék nagybácsi természetesen személyes sértésnek tekinti, és elhatározza, hogy egyszer és mindenkorra véget vet a szóbeszédnek. A szokásos, csütörtöki látogatási napon, a másnapi, Csendes-óceánról írandó dolgozat előtt az az eredeti ötlete támad, hogy unokaöccsével együtt felkeresik a dolgozat tárgyát képező helyszínt. Útjukhoz kapóra jön Negro Caballo, a görkorcsolyázó, beszélő ló, úgyvhogy semmi akadálya annak, hogy a ruhásszekrényen keresztül nekivágjanak az útnak.

A többi megtudhatjátok az élmények hatására készült dolgozatból, amelyet minden változtatás nélkül, ezúton adunk közre:

Mit láttam a Csendes-óceánon?
A csütörtök mindig nagyon
mulatságos nap. A bácsikám
miatt. Ő gyönyörű és Rin-
gelhuthnak hívják úgy
mint engemet. Mert a
bácsikám. Ma megint csü-
törtök volt. És mikor montam
reki, hogy dolgozatot
kell írnom a Csendes-óceánra
ment jól tudate számolni

és nincsen Fantáziám
azoktól skatulyáktól át csak
egyedül egy kicsikét.
Mint a bence-öccséhez.
Maj megnutottuk a tani-
tódok színdarabát azt mondta.
Na, és neki vadgátnak. Orvosi
it volt. Először a szekrény-
be a ~~szék~~ folyosón. Aztán
elmondai. Aztán egy város
ahol megvolt hercegek élete.
Aztán ahol rosz szülőket
neveltek. Törvényszék volt.
Aztán egy teljesen villamos
városba. Sok minden össze
vissza volt. És megadtak a
vita. És a villamos írtam
kicsanót. A liftet kivevük
a tetőn át. Mi fel a lóra
és el és ott már minden
volt. A lóra van utam

találkoztunk. É' csokonnal
etettük. É' görkencsojájni
tudot. De ez nem tartó-
zik ide.

Az engedélyt segítésével
amit más miennék kép-
zeltem, át loraagoltunk
az óránon egy kis sziget-
re. Balról és jobbról is
szigetek voltak. Koral szit-
tekkel, melyekből a híres
láncokat csinálják. É' cárák-
kal. Az egyik felatekanta
felni a bácsikámat. A hasa
miatt pedig nincs is. Nem
vettem rest attam neki
egyiket a fejére és a bácsi
nekem egy márkát. A görk
gép miatt. Négy márká 80
keves van már. Aztán
egy majom kértust dirigált.

Egy elefánt is vet ot és
köhögdiókat dobált.

Mentuk köxörjűbe, mégis
elementek.

Különösen citrandós
volt a dolog a három
tigrissel. A bácsi löni szart
a sétapadlájával. Ére fehér
kendőt vetek, elő is besza-
lattak az őserdőbe. Kengu-
rukra is találkoztunk.

Larismut kejtették és a
pamut az erdőnyílkben
volt. A legrész hogy Betrexelyem-
mel találkoztunk. Ő egy kis
gyereke és fekete és fehér
kecske. Mert a papája
törzsfőnöke a mama meg
csak gyermek. Bömbölt a
cethal miatt aki üldözte.
Mert a cethalake emelő

álmatok. És a vízbe tévedésből
elneke. Kijelvet öltöt rá, és
exert üldözte. Diókeselje
egy törstönök volt ferra
sült almával lott és elkezdte
a szörnyeteket. Sajnos a
lányokat el kellett mennie.
Mert a papájának kiesel
egy özönagy a kamrából.
A törstönökben elsedeltünk
és a diók csuda jól úsztak,
sült ember hiest akartak
adni. Hálal istennök nem
volt nekik a kamrában.
20 Így is sok örült oblog
volt. Elefant sült és Kollott
egy madárból, mint amilyen
az emu. És csigapipa. A brácsi
majdnem, arstán még ~~se~~ se,
mert ő tudja mi az illem.
Sajnos a le itt maradt.

Flóra feleségül vett egy
fehér lovat.

Mikor Petruszselvem elment,
monda a bácsi mingyár 7
és ha most mingyár nem
találkoztunk a szekérenyel
it monadtunk és meg ezeket
De ekkor jött újra Lőgkese-
lyű és elő varázsolt a
szekérenyel és mikor átmoz-
tunk újra ott voltunk a
bácsinál a lakásánál. És
a bácsi monda sörre haza,
ment ne mulass lesz. De a
szüleim semmit sem vettek
észre, ment vacsorára pont
haza értem és az nálunk
a fő dolog.

És aztán leültem és meg
intam adal gozátot pedig
a Csendes-óceánnál voltam

oda és vissza és ezt csínál-
ja valaki utánam.

A bácsikám nélkül nem
tuttam volna. De ő a mi
családunkból van és az
nagyon jó már a mi csa-
ládunké is. A bácsikám is
munka.

Ez minden amit láttam a
Csendes Oceánnál, lehet hogy
nem, de olyan sok volt, ha
inca az ember el felejté a
felét. És azt nem hiszi jár-
jon utánam. Vagy meg kér-
dezheti a bácsikámat. Őt
ugy hívják mint engemet
és győzködés és majd
halhat csudát.

Osztálytermekben történt

KÖRNYEZETISMERET ÓRÁN

A tanító megkérdi:

— Ki tudná megmondani, hogy az aranyhal micsoda?

Pistike azonnal jelentkezik:

— Én tudom! Egy meggazdagodott szardínia.

A tanárnő az osztályhoz fordul:

— Ki tudná megmondani, mit jelent az, hogy nonszensz"?

— Ez a kifejezés — ugrik egy nebuló — lehetetlenséget, képtelenséget jelent.

— Tudnál rá példát?

— Igen. Például, ha egy elefánt egy mély szakadék fölött lebeg, és csak azért nem zuhan le, mert egy ibolyába kapaszkodik...

NYELVTAN

A tanár kérdezi a gyereket:

— Mi az ember többszáma?

— Emberek.

— Jó. És mi a gyerek többszáma?

— Ikek.

ZOOLÓGIA

— Na, fiam, mondj egy ritka állatot Ausztráliában!

— Elefánt.

— De hisz az nincs Ausztráliában!

— Ezért ritka állat ott az elefánt.

TÖRTÉNELEMÓRÁN

Tanár: Beszélj nekem arról, hogyan lett I. István magyar király?

Diák: István királyt a pápa felkente a trónra.

APRÓHIRDETÉSEK

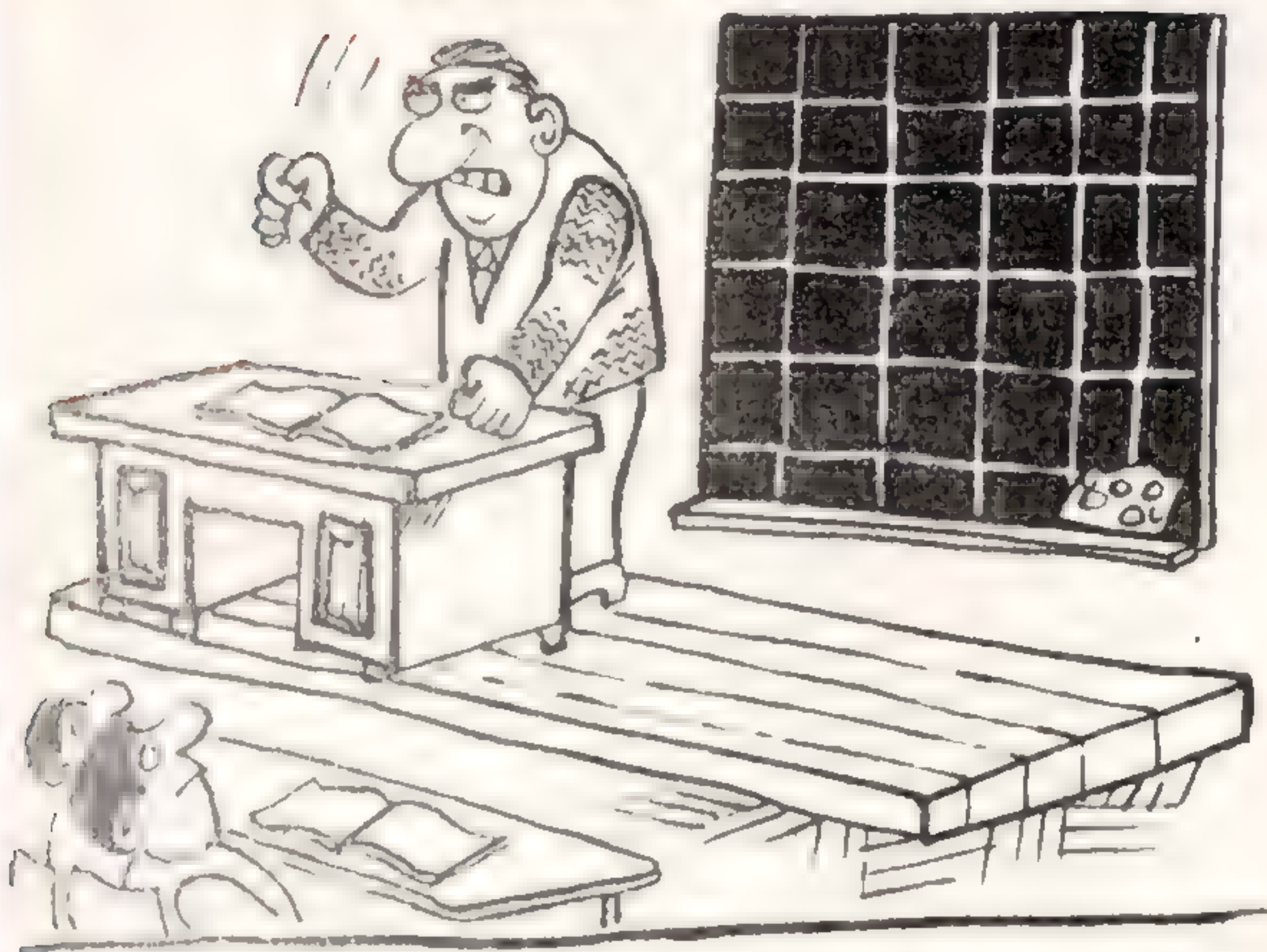
Menzai húslevesemben talált aranyhalamat törpepapagájra cserélném. „Ki korán kel, aranyat lel” jelisére.

Puskákat vennék. Különösen nagy kaliberű történelem- és biológiai puskákat. „Nagyobb tételben” jelisére.

Bukásra álló diák elcserélné apja három darab kiváló bőr nadrágszíját Pink Floyd-nagylemezre. „Mindketten jól járunk” jelisére.

Matekra és fizikára beprogramozott robotgépet vennék, mely esetenként bejárna he-

Táblás poénok

Erélyes tanár

lyettem a suliba is. „Éljünk a technikai lehetőségekkel” jel-igére.

Kétségbeesett fizikatanár olyan diákot keres, aki meg tudná oldani hetedikes leányának házi feladatait. „Utolsó remény”.

✱

— A víznek óriási jelentősége van az ember életében...

— mondja a felelő diák.

— Miért? — kérdez rá a tanár.

— Azért, mert ha nem lenne víz, nem tanulhatnánk meg úszni és valamennyien megful-
ladnánk...

A nagymama elviszi az unokáját az őslénytani múzeumba. Egy dinosaurus óriási csontváza előtt álldogálnak, mikor a kisfiú megszólal:

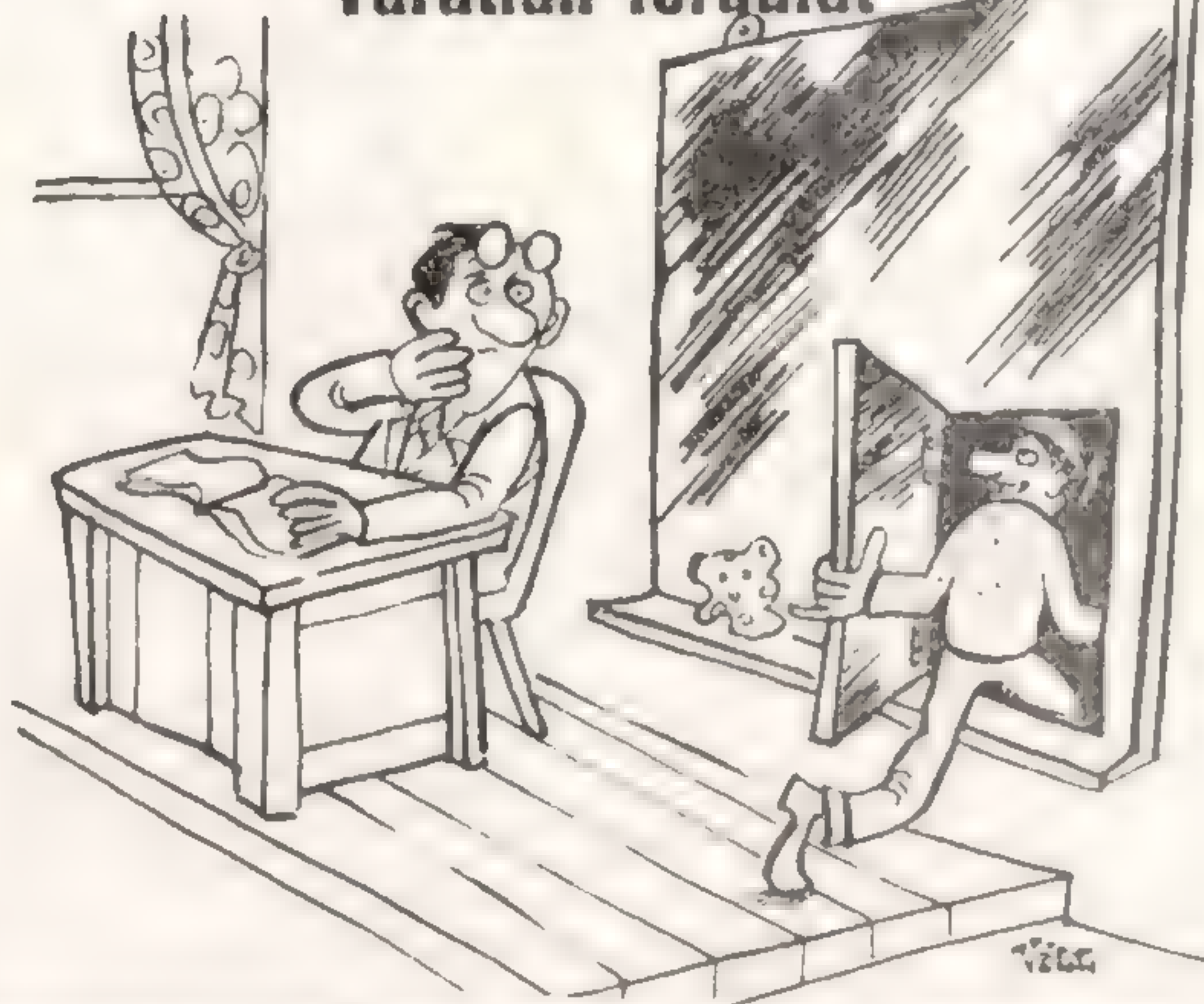
— Képzelem, nagyi, hogy félhettél ezektől a szörnyetegektől, mikor még gyerek voltál

✱

— Mielőtt elmegy az iskolába, mindig jól mosd meg a kez-
zed! — figyelmezteti a mama a fiát.

— De miért, mama? Úgysem jelentkezem soha!

Váratlan fordulat

KÉRDÉS TESTNEVELÉS ÓRÁN

Tanár: — Lábemelés! Bal!
Jobb!

Mire valaki megkérdezi: —
Tanár úr, a bal lábunkat közben
lerakhatjuk?

OSZTALYFŐNÖKIN

...és ha mindenkinek lenne
három kívánsága, mi lenne az?

— Nekem csak egy kívánsá-
gom lenne!

— Mondjad!

— Hogy minden kívánságom
teljesüljön!

MATEKÓRAI PÁRBESZÉD

— Minek a területképlete az
 $r^2 \cdot \pi$?

— A köré.

— Bizonyítsd be!

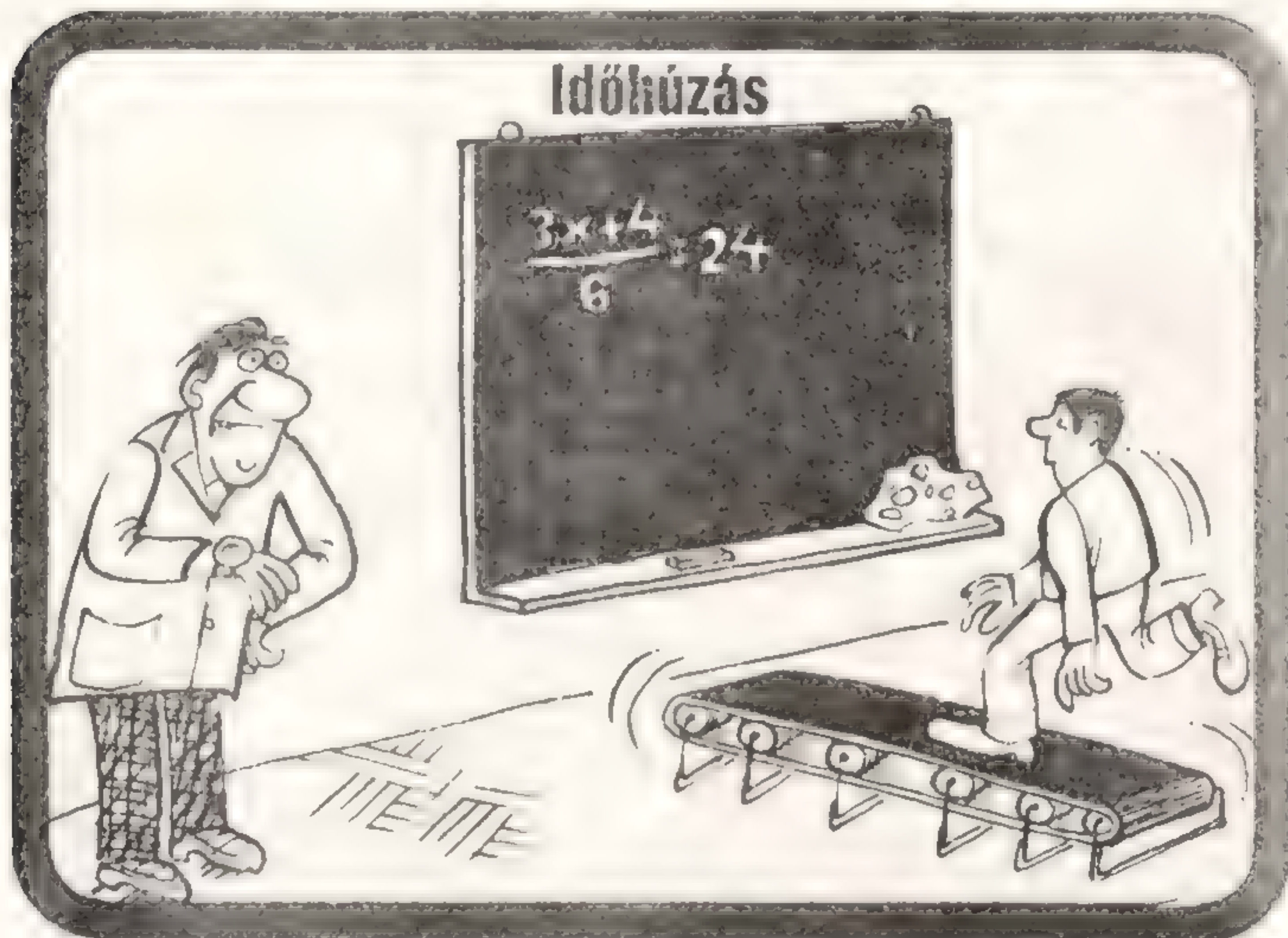
— Akkor a téglalapé. Most
nem szeretnék ezen vitatkoz-
ni...

SZUNETI JELENET

— Krisztina, te eszel?

— Igen, miért?

— Mert azt hittem, hogy a
rádió szól.

Abszolút készületlenség

Megadás

A tantárgyak egészen rövid története

Nehogy bárki azt higgye, hogy a tantárgyak csak úgy, puff neki, maguktól lettek. Szép is volna. A tantárgyakat nemes és nagy emberek találták ki, azóta is kórusban átkozza őket a világ ifjúsága. Hát például...

MÉRTAN

Az öreg Arkhimédész köröket rajzolt a homokba. Arra jött egy ellenséges katona, leesett az álla.

— Maga meg mit csinál itt, fater?

— Nem látod, hülye ellenség? Rajzolok a földre.

— Hűha, fater, hiszen akkor maga föltalálta a földrajzot!

— Eszed tokja, ostoba agresszor. A földrajzot már rég feltalálta Ptolemaiosz kolléga.

— Akkor ez micsoda, amit maga csinál?

— Hm. Tudod mit, legyen egyszerűen: tan!

— Tan? Mér tan?

— Üsse kö, lásd, kivel van dolgod, legyen mértan...

FIZIKA

Newton Izsák elszundikált az almafa alatt. Egyszer csak, úgy félálomban azt látja, hogy az eavik lehullott alma fogja magát és zutty, visszarepül a fára.

— A jó anyját — kiált Newton —, hiszen ez fizikai lehetetlenség!

— Milyen lehetetlenség? — kapja fel a fejét a kis Galilei, aki éppen arra slattyog.

— Fizikai! — motyogja még mindig leragadt szemmel Newton.

— Fizikai! — ejti le az állát Galilei, és már sárga az irigységtől. — Vigyen el az ördög, Izsák, megint kitaláltál valamit, amit én szerettem volna.

TESTNEVELEÉS

A régi Elisz lakói igencsak elpuhultak. Szalmát nem tettek keresztbe, ami még józan ítélőképességre vallott, mert mi a nyavalyának kéne a szalmát keresztbe tenni? Egy szép napon is éppen tornaóra van a suliban, jön Feidipiddesz, a szakfelügyelő. Látja, hogy a srácok kinn ülnek a pagonyban, mindegyikük előtt egy ötkilós

habostorta, falják, mint az öngyilkosok.

— Ez meg micsoda? — kérdi Feidipiddesz a tornatanárt, aki Szegedről szerződött Eliszbe.

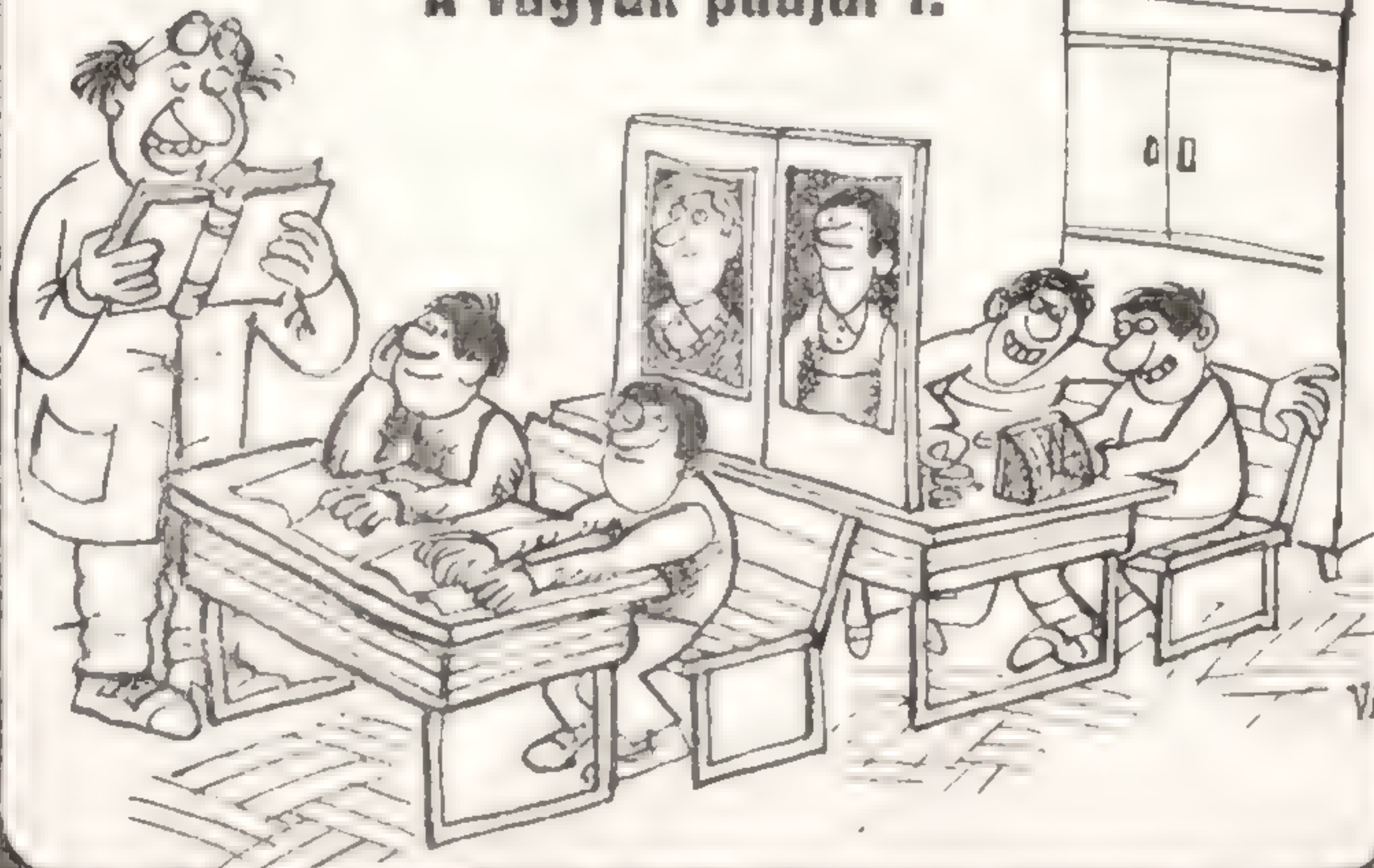
— Verseny. Hogy melyikük tud rövidebb idő alatt többet hízni.

— Érdekes. És minek nevezné ezt az új ágazatot?

— Minthogy a cél testük növelése, hát testnövelésnek.

— Hagyjuk ezeket a tájszólásokat — nyafog a szakfelügyelő. — Még hogy testnövelés. Jó, hogy nem azt mondja: töstnevelés, vagy töstnövelés...

A vágyak padjai I.

Legyen egyszerűen testnevelés,
és kész!

MATEMATIKA

A kis Thalész nyámnyila le-
gény volt, tutyimutyi meg min-
den, de nagyon unta. Egyszer-
re csak támadt egy ötlete és
durr, beleváarta a tornacsuká-
ját az ablaküvegbe. Jött Püt-
hagorasz, a tanár:

— Ki volt az?

— Thalész — bömböli kórus-
ban az osztály.

— Ne fárasszatok — mond-
ta Püthaaorasz. — Hiszen Tha-
lész kettőig sem tud számolni.

— Hoayhoay nem tudok? —
ordít a kis Thalész. — Na, ide-
hallgasson, ütődött szakember:
ánluszbészér áminuszbé egyen-
lő ánégyzet mínusz bénégy-
zet...

— Ennek az egésznek se fü-
le, se farka, Thalész. Ne ha-
landzsázz itt nekem.

— Tanár úr, kérem, ez nem
halandzsá.

— Hanem?

— Matematika!

— Ne vakíts fiacskám. Te is
tudod, hogy az teljesen mind-
egy.

NYELVTAN

Marcus Tullius Cicerót bűnös
szenvedélye sodorta a nyelvtan
feltalálásába. Ugyanis imádott
lóversenvezni, de szerény szó-
noki fizetéséből persze nem fu-
totta volna. Tehát mindennap új

ötlettel fordult kiadójához,
Maecenashoz.

— Figyelj, öreg, ma feltalál-
tam a szenvedő igeragozást.

Hopp, kapott egy stanecli
aranyat. De mire este lett, rég
elvitték a lovak. Megint törte
eay kicsit a fejét, másnap újra
betámitott Maecenashoz.

— Figyelj, öreg, zseniális
tippem támadt. Kitaláltam a
tárvészetet vonzó előljárókat.

Hopp, megint ugrott egy
zsák arany, persze az is elment
a pacikon. Horatius, a barát-
ja versikét is írt róla:

„Amit nyert az igerőn
Elverte az ügetőn.”

Amivel aztán az irodalom is
megszületett.

TÖRTÉNELEM

A történelem feltalálása a
furfangos Homérosz nevéhez
fűződik, de a még furfangos-
sabb Periklész csakhamar le-
leplezte.

— Azért nagy csibész vagy
te, Homi — mondta neki este
a csapszékben. — Leírtad azt a
nagy csatát ott Trója körül.
Közben viláaéletedben vak vol-
tál, mint eay denevér, semmit
sem láthattál belőle.

— Csak úgy kitaláltam az
egészét.

Még hogy csata, meg hábo-
rú. Az emberek sohasem lehet-
nek annyira ostobák, hogy be-
verik egymás fejét.

Istenem, tévedett.

A vágyak padjai II.

A vágyak padjai III.

A vágyak padjai IV.

Vila

A vágyak padjai V.

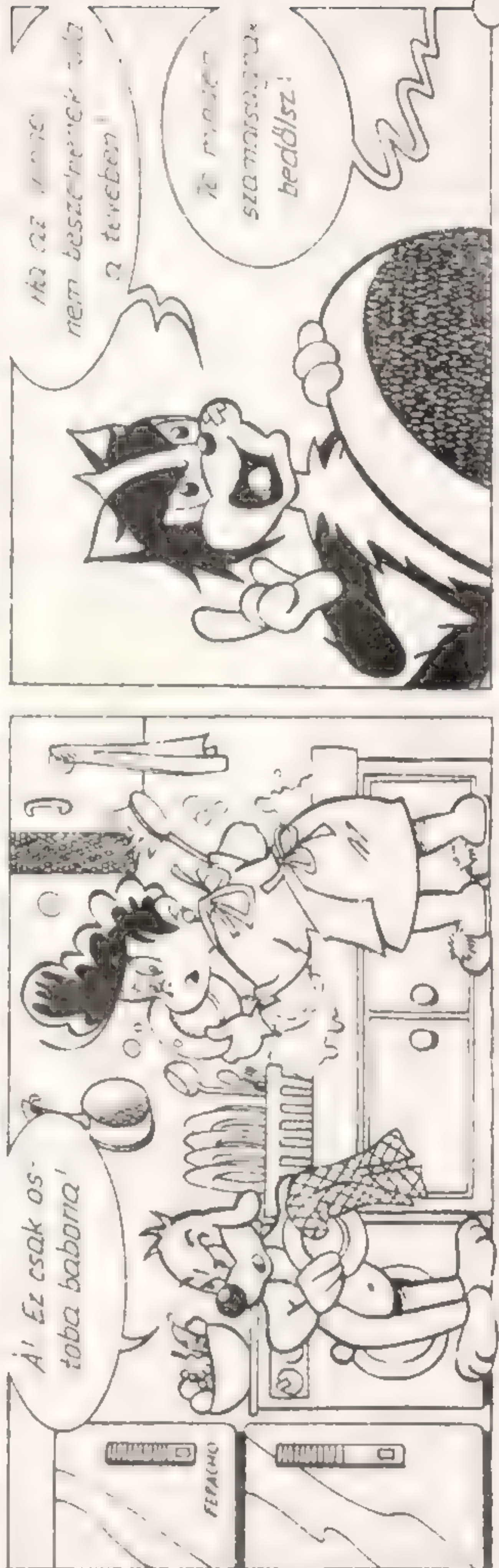

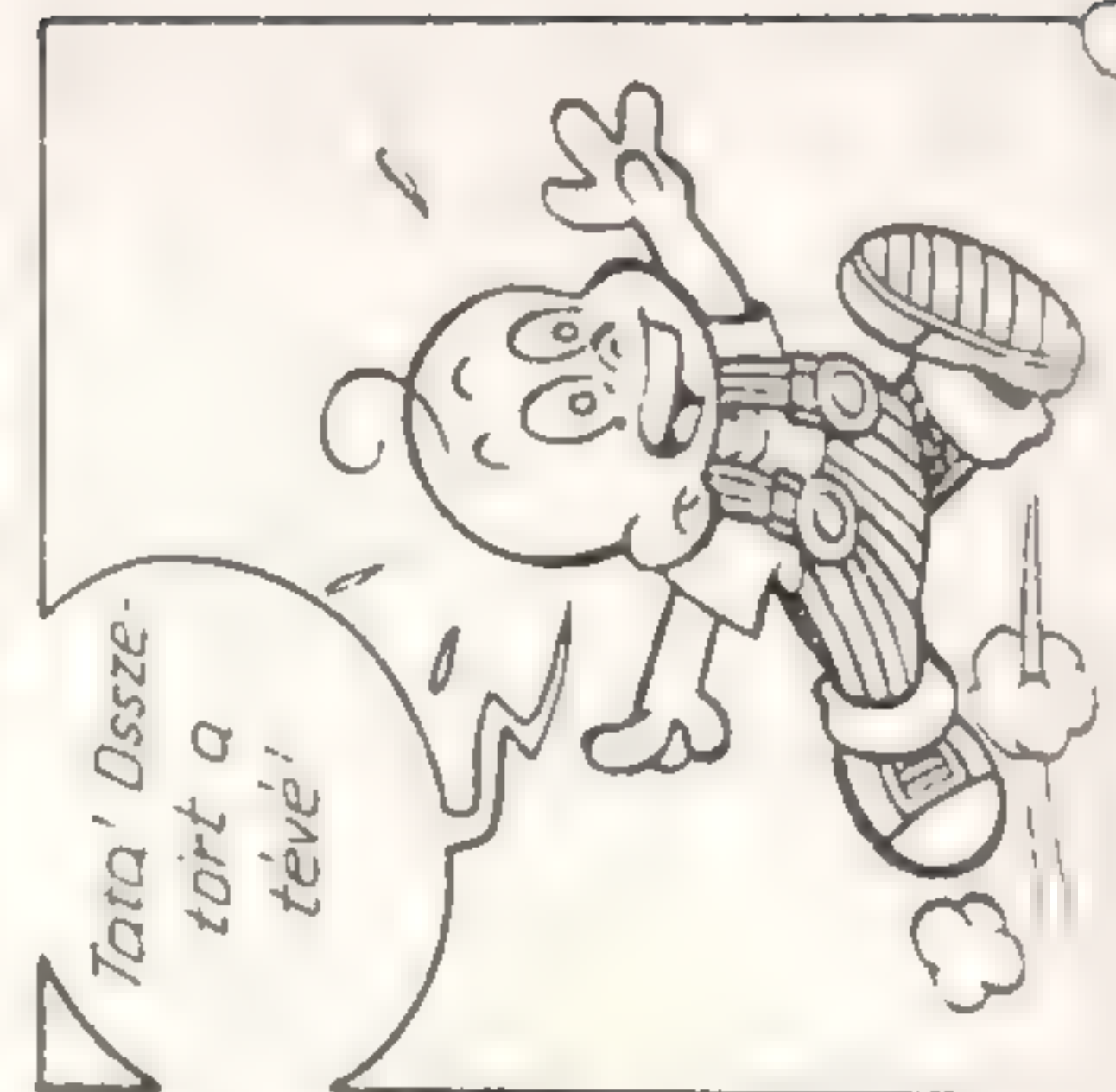
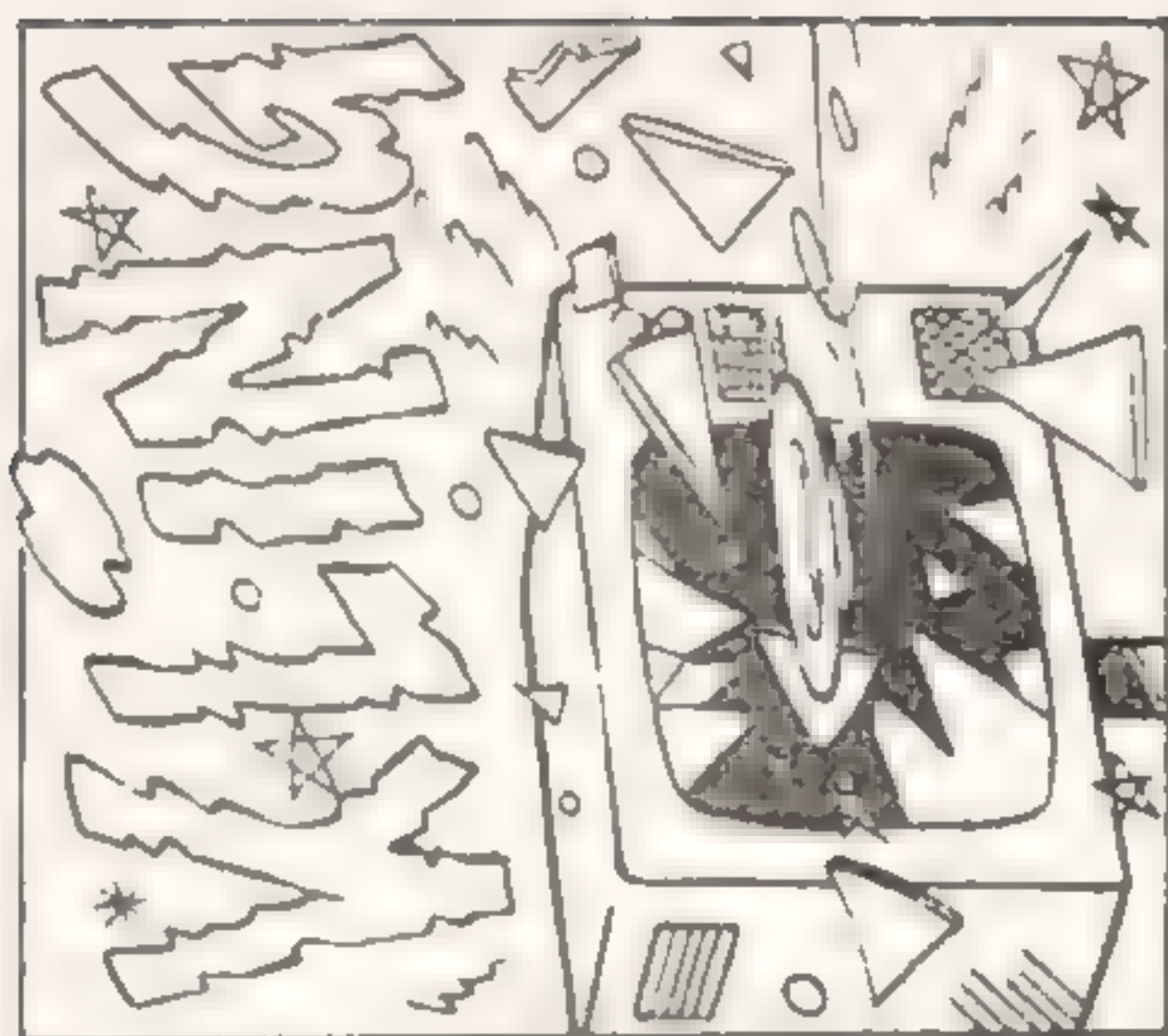
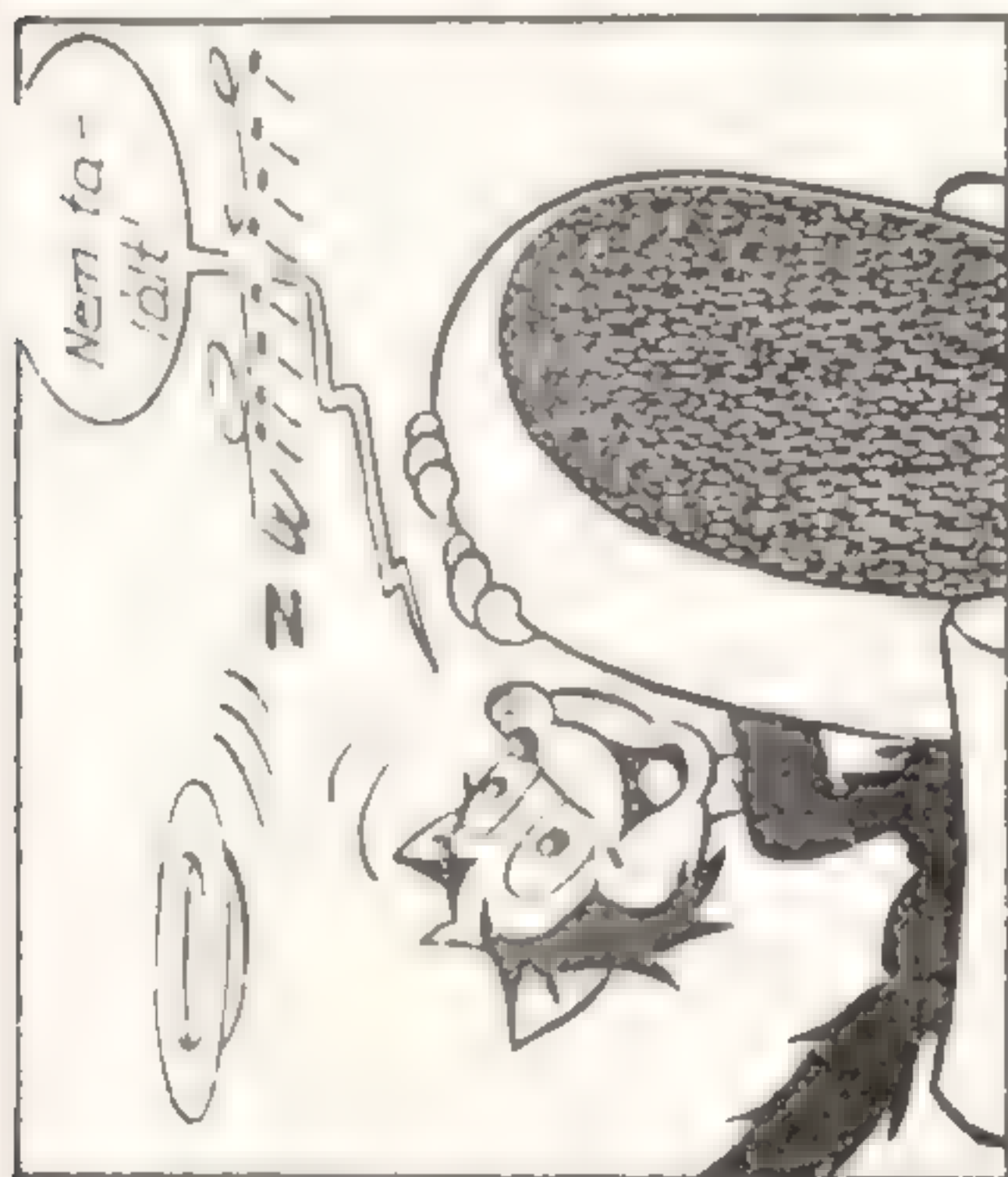
Végt

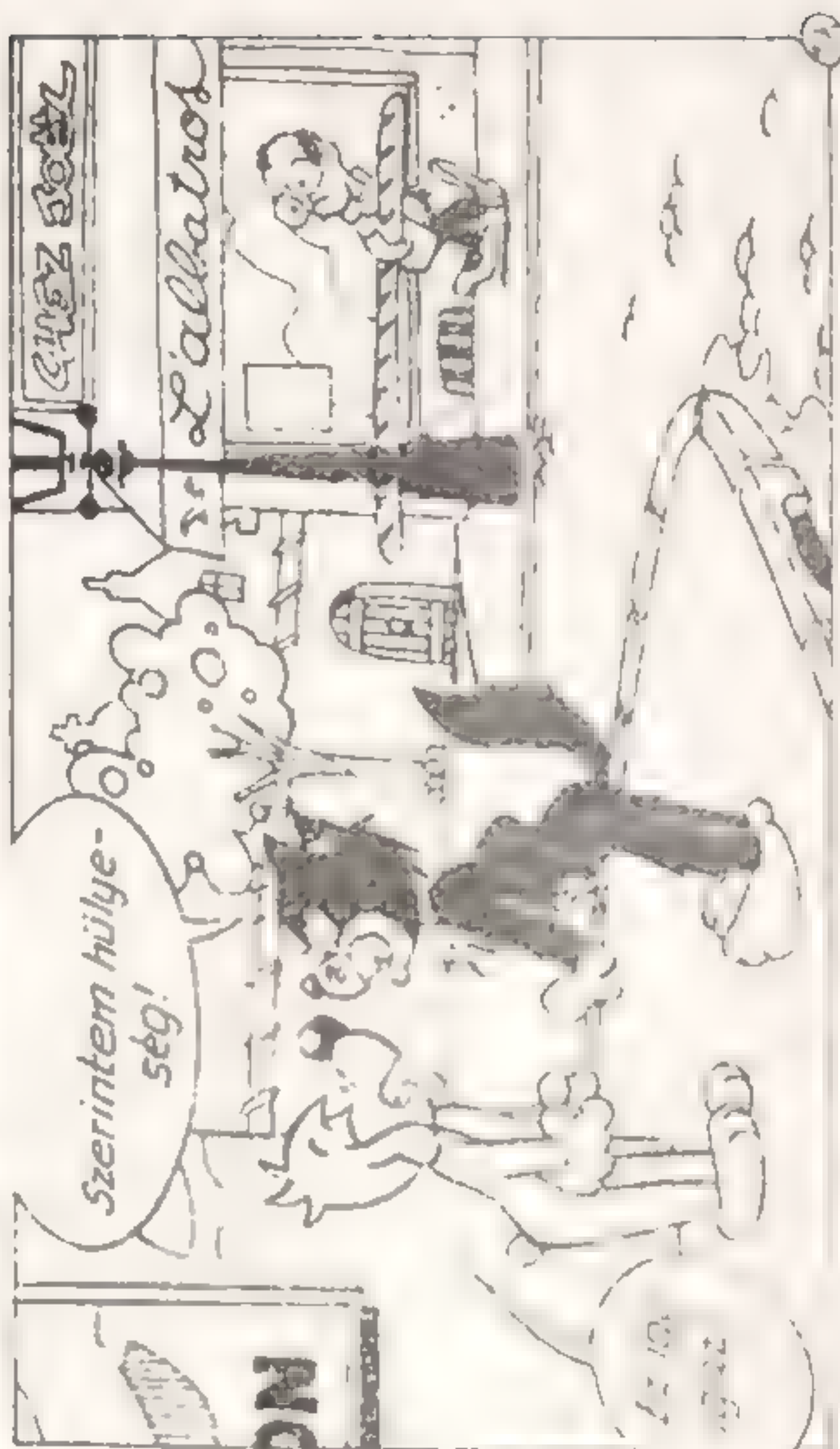
A vágyak padjai VI.

VIGG

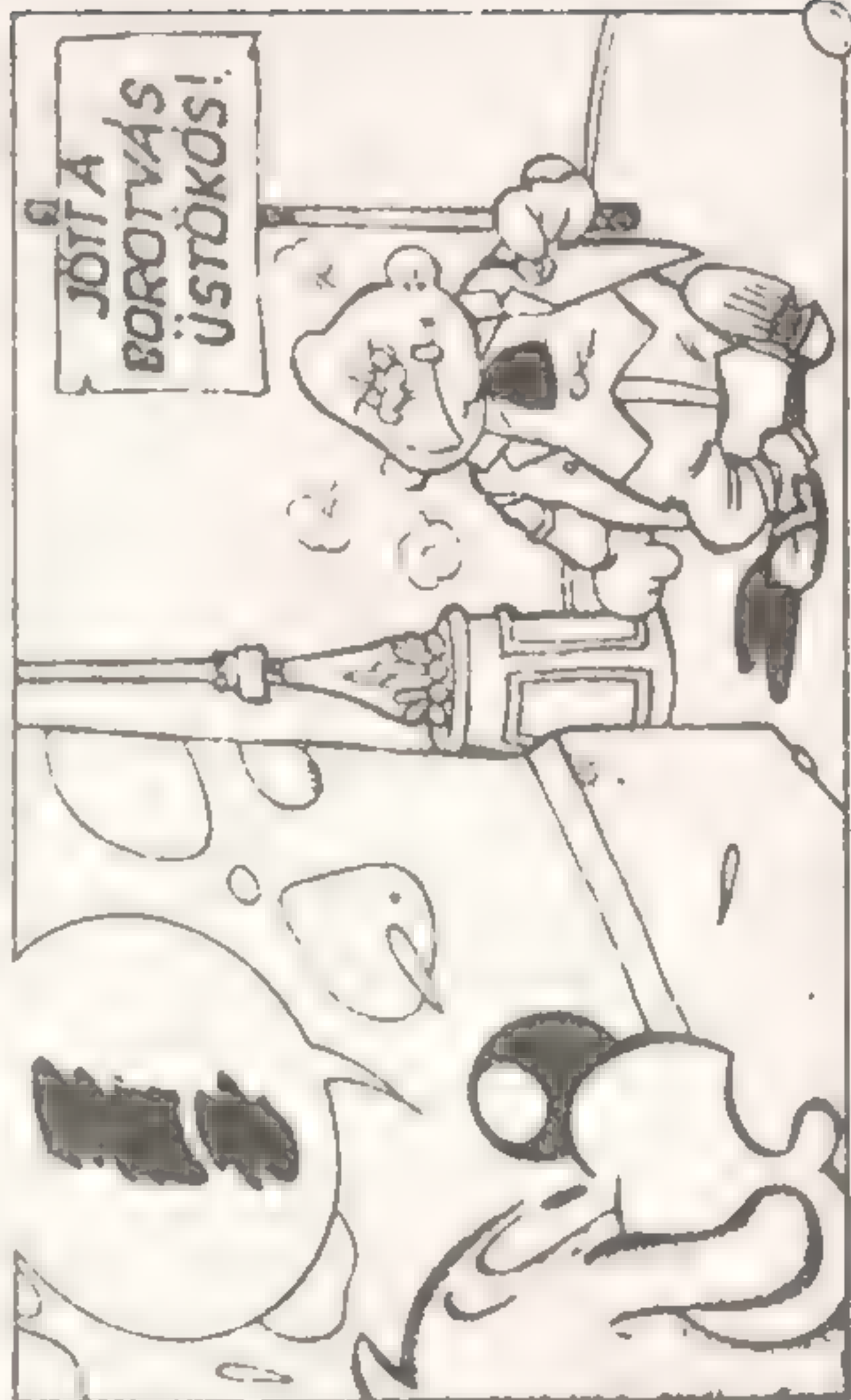

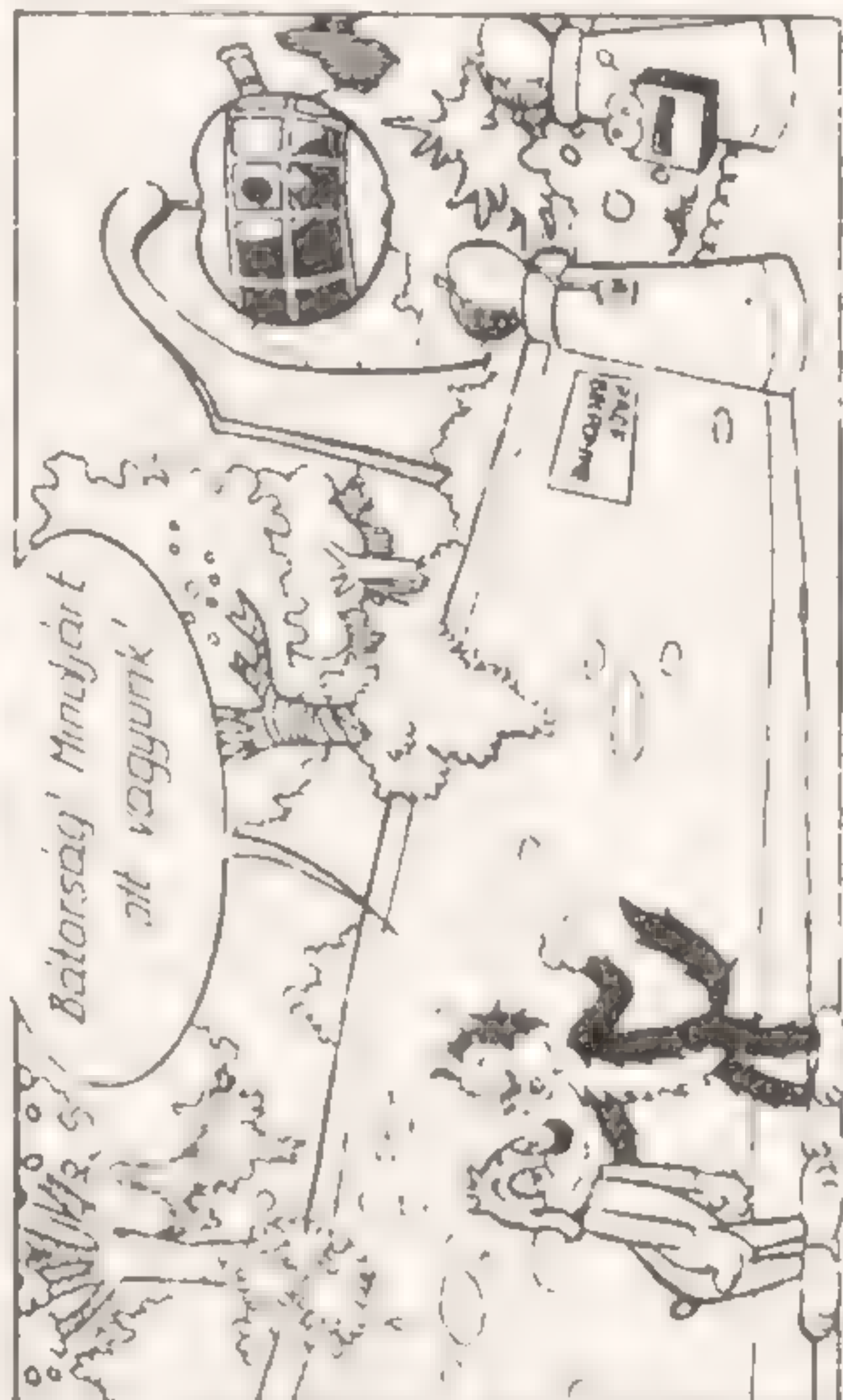

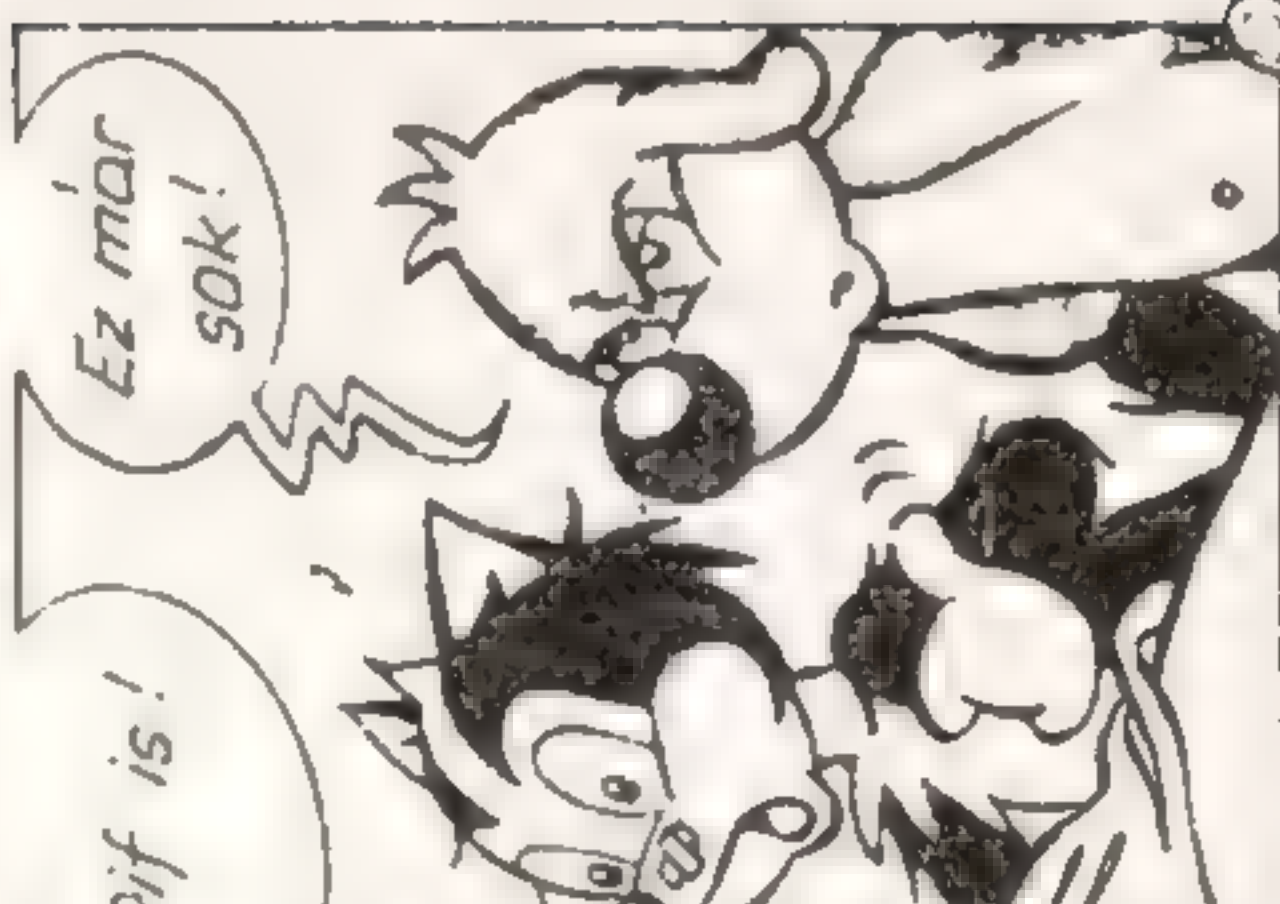
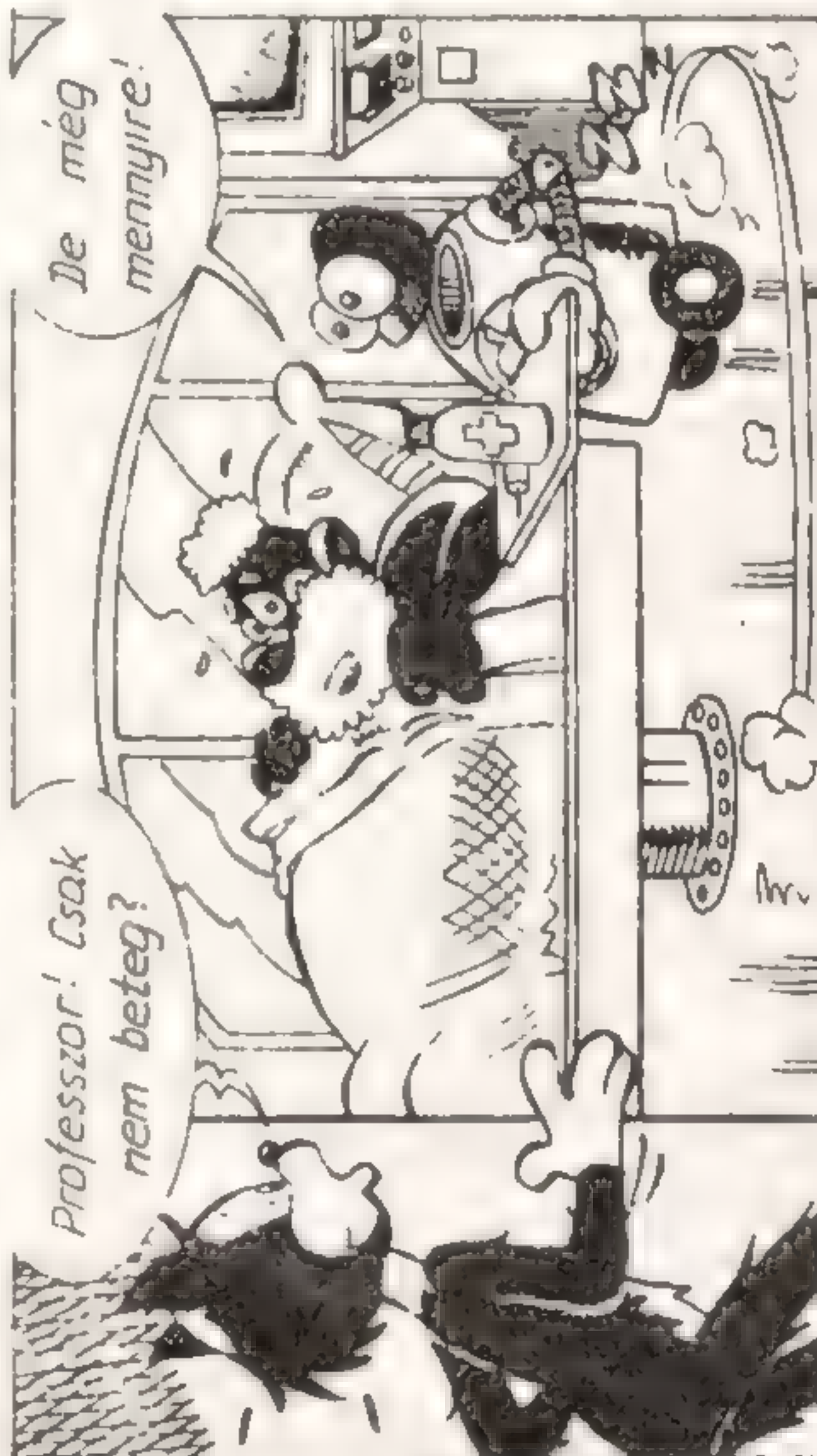
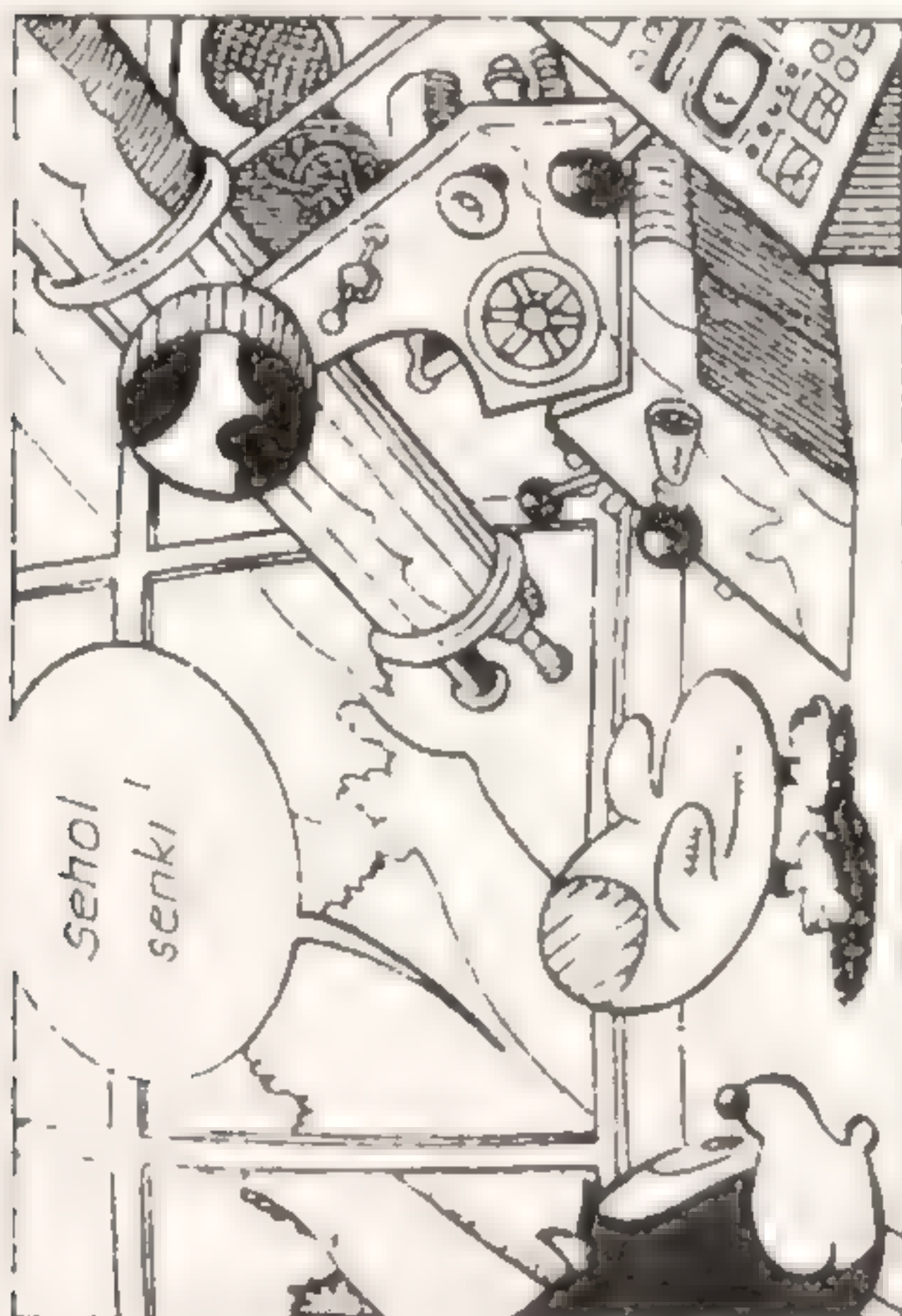

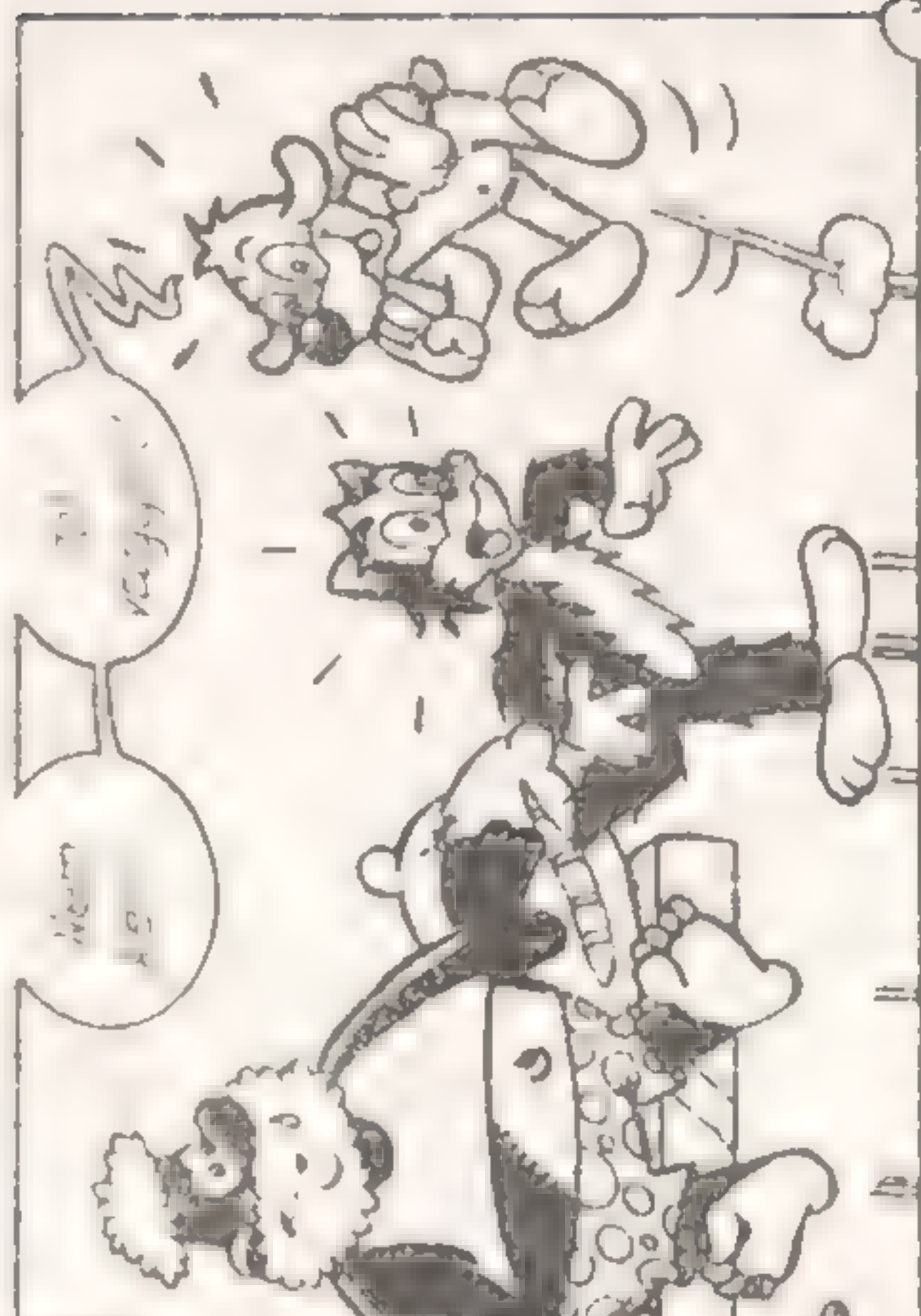

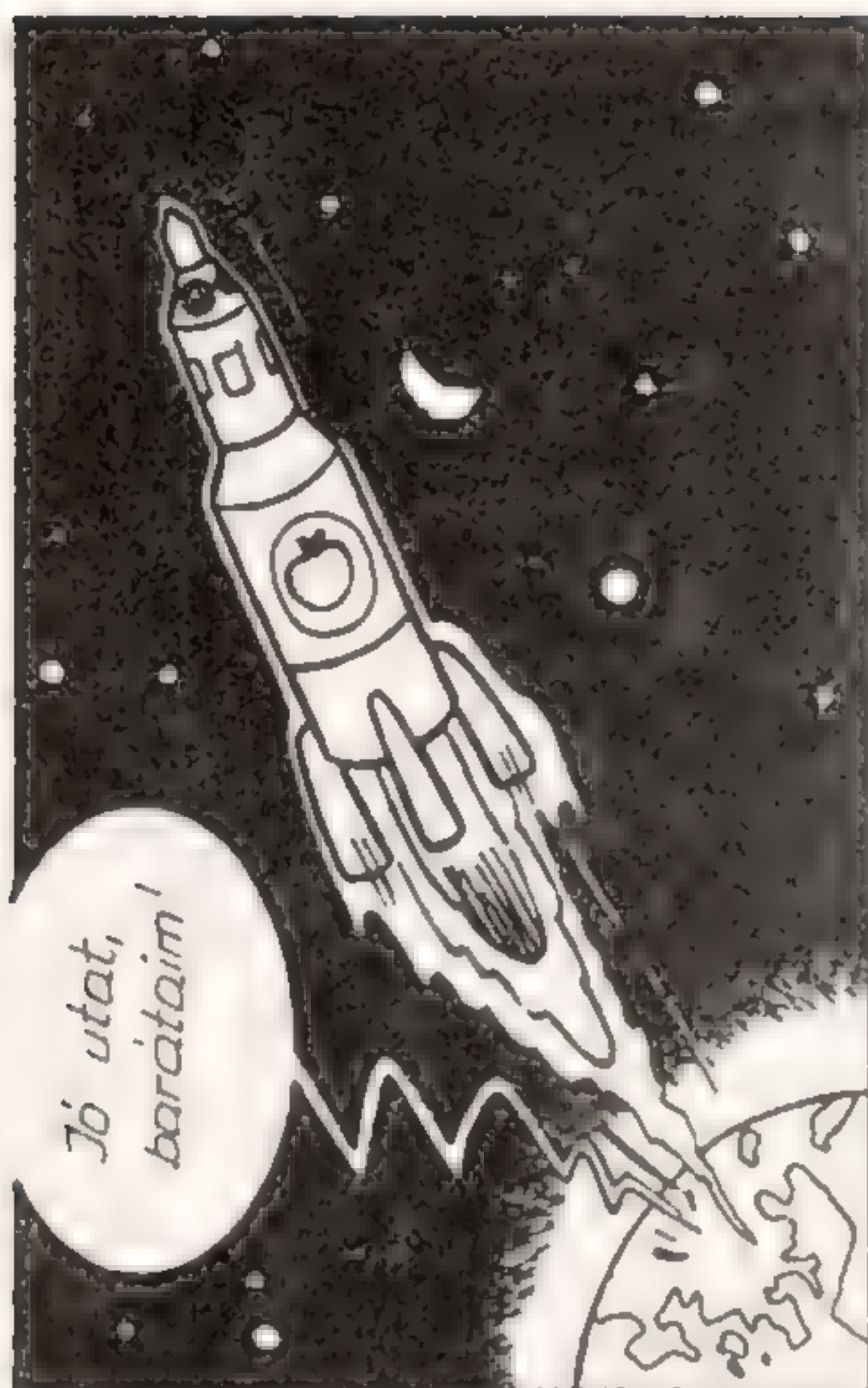
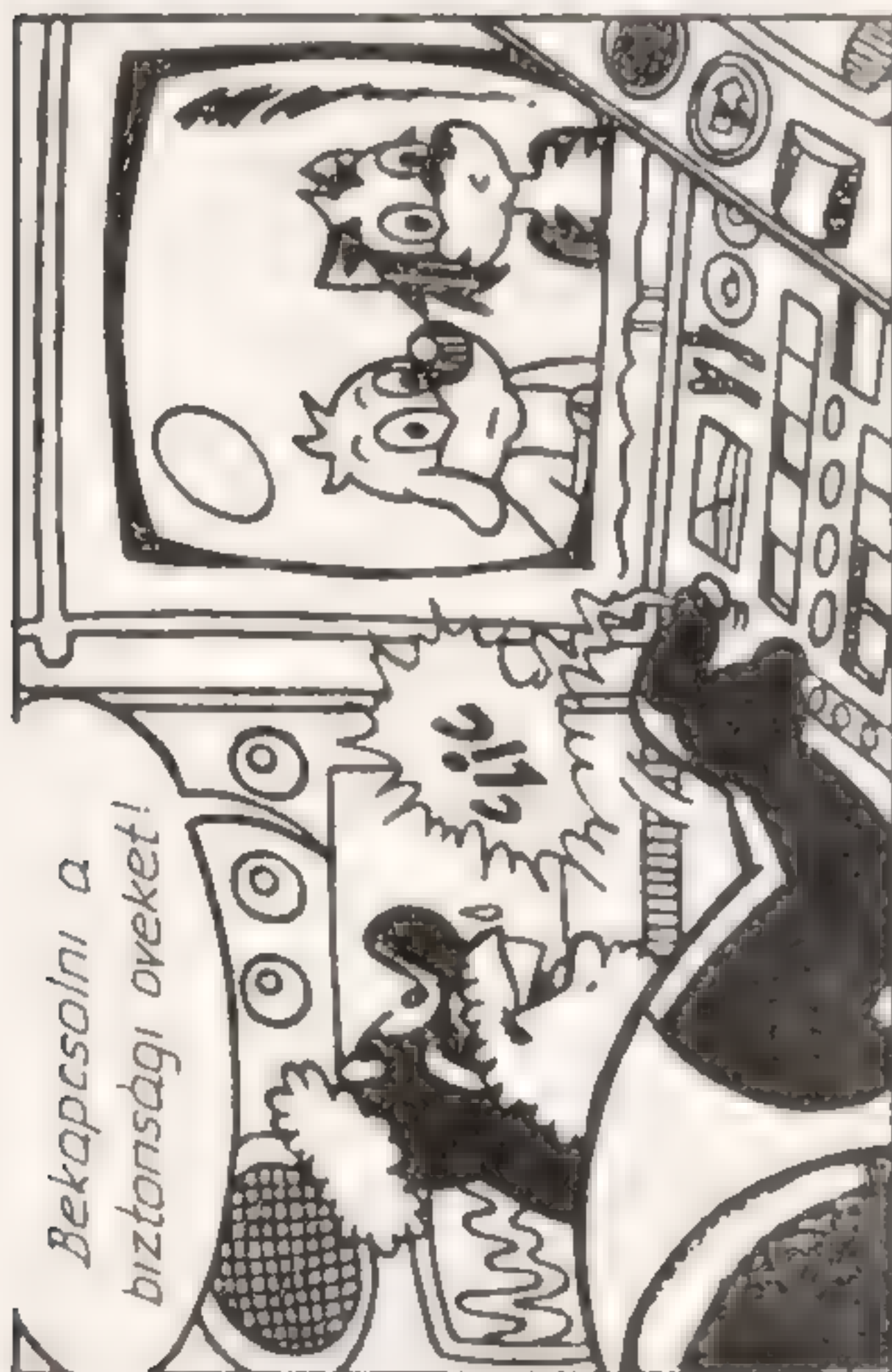

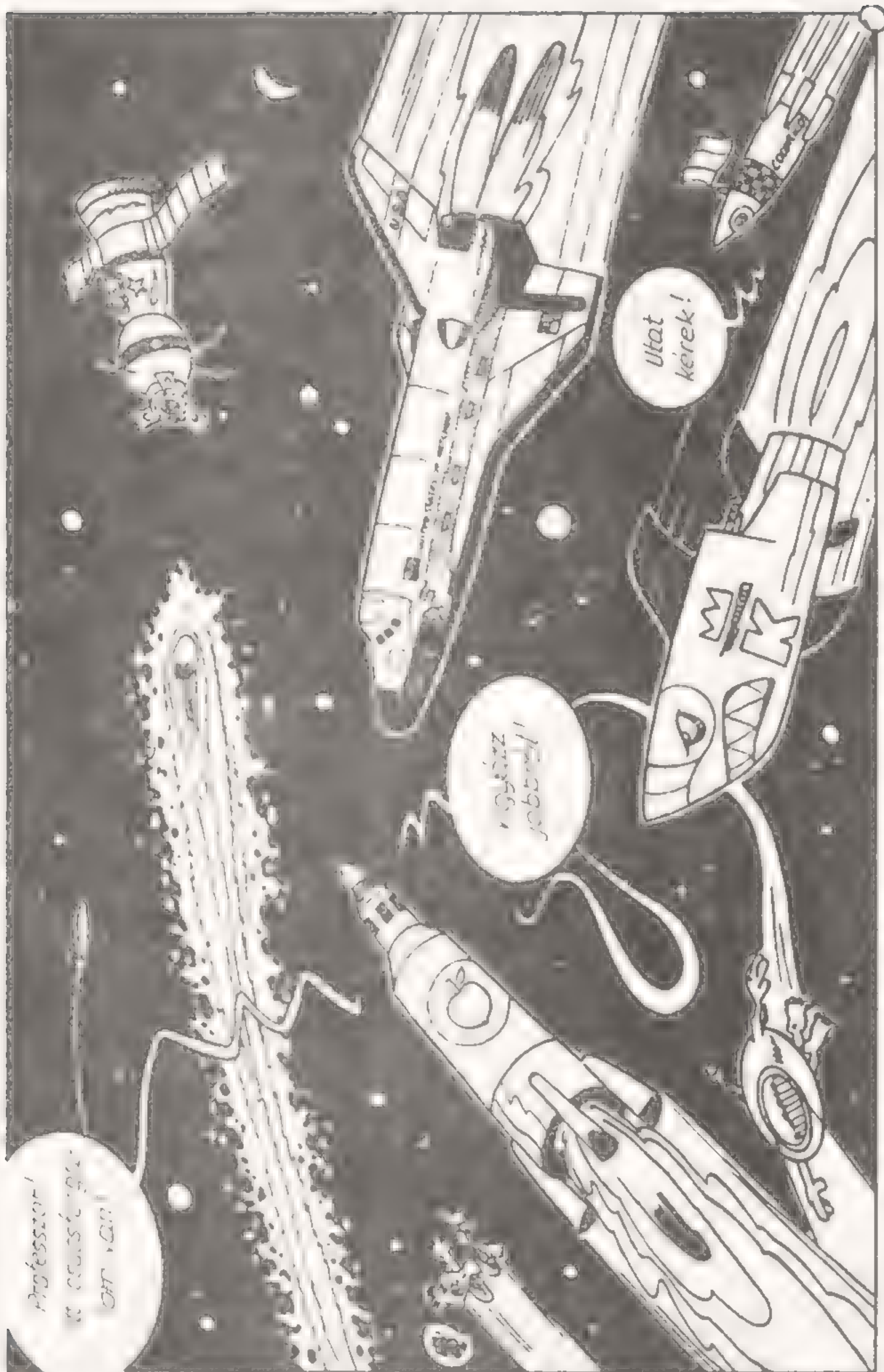

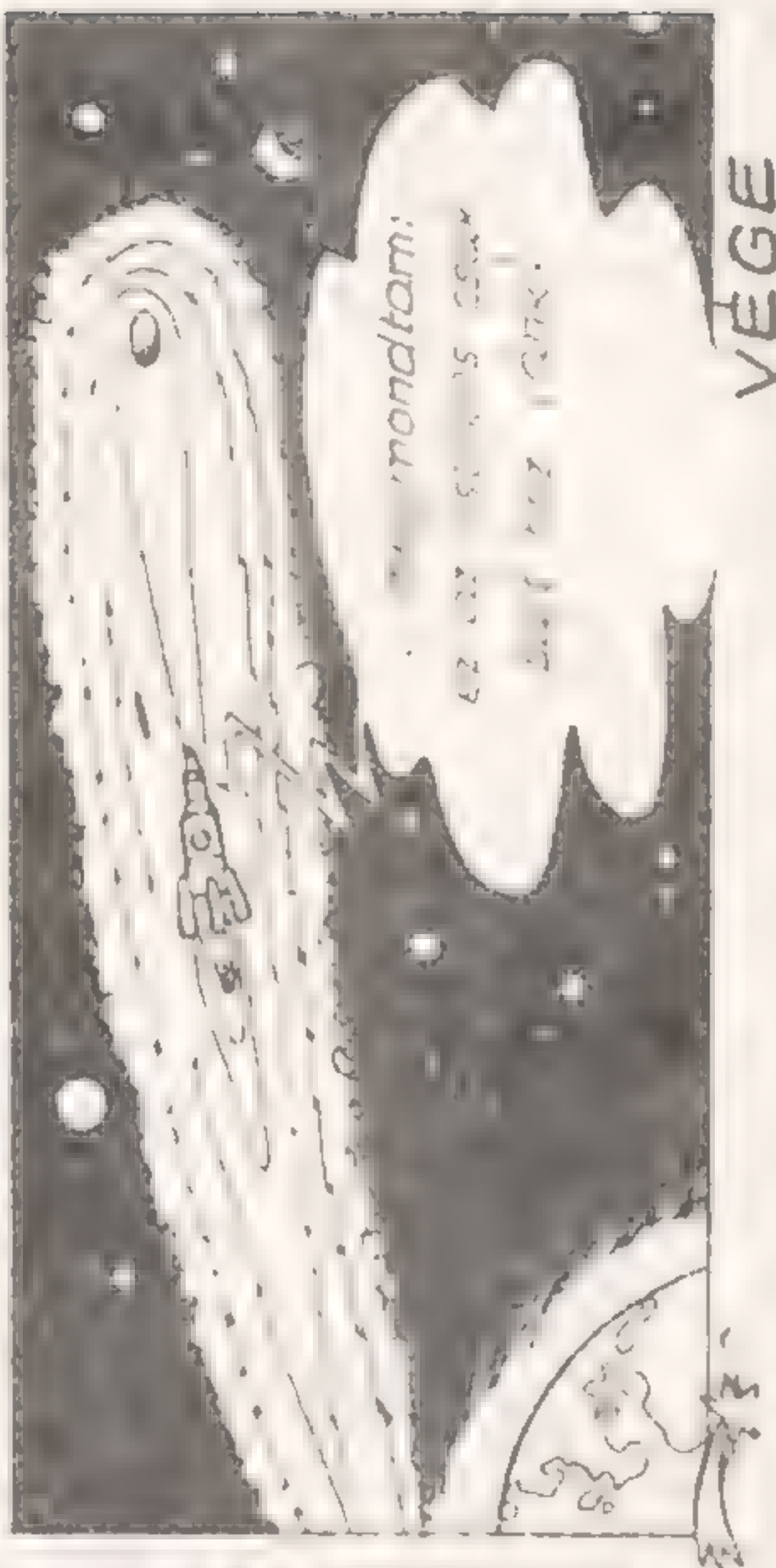

VÉGE

NEVETHECC!

MAGYARÁZAT

A bíró megkérdezi a vádlottat:

— Hát magában, barátom, nem szólalt meg a lelkiismeret hangja?

— Megszólalt az, kérem, csak én sajnos nagyothallok.

LÉLEKJELENLÉT

— Segítség! Elrabolták az autómat!

— Láttá, hogy kik voltak?

— Azt nem, de a rendszámot sikerült felírnom...

GYÜMÖLCSBOLTBAN

— Banán van?

— Nincs.

— Citrom van?

— Eladtuk mind.

— Narancs van?

— Még nem hozták.

— Hát akkor mi van?

— Bocsásson meg, uram. Ez gyümölcsüzlet, nem pedig információshivatal.

JEAN

— Jean! Az év melyik hónapjában van 28 nap?

— Mindegyikben, uram!

FŐ A PONTOSSÁG

— Mit tegyünk, professzor úr? Minden készen áll a műtéthez, de a páciens nincs sehol.

— Jött volna pontosan! Elkezdjük nélküle!

OK

Két fiatalember beszélget:

— Miért bontottad fel az eljegyzésedet?

— Képzeld, a menyasszonyom hozzám akart jönni feleségül!

HNO₃

— Mondja, meg nekem, kisasszony, mit jelent az a képlet, amelyet így írnak le: — há-en-ó-három? — kérdezi a vizsgáztató prof.

— Jaj, professzor úr, ezt én egészen jól tudtam — hebegi a kislány, —, de most hirtelen képtelen vagyok kimondani, pedig tessék elhinni, a nyelve-men van.

— Akkor kedvesem, köpje ki innen avorsan, mert ez a salétromsav!

NEM VICC!

Egyik farmer átszól a másiknak.

— Hé, szomszéd, már a lovai is dohányoznak?

— Ne bolondozzon!

— Hát akkor biztosan az istálló ég!

SZERENCSE...

Az orvos erélyesen figyelmezteti Kovácsot.

— Nézze, én nem tréfálok, feltétlenül mérsékelnie kell a dohányzást. Tudja például, hogy egyetlen szivarban mennyi nikotin van? Pont annyi, hogy egy lovat megölne.

— Szörnyű — válaszol Ko-

vács —, de még az a szerencse, professzor úr, hogy a lovak nem dohányoznak...

MAI GYEREK

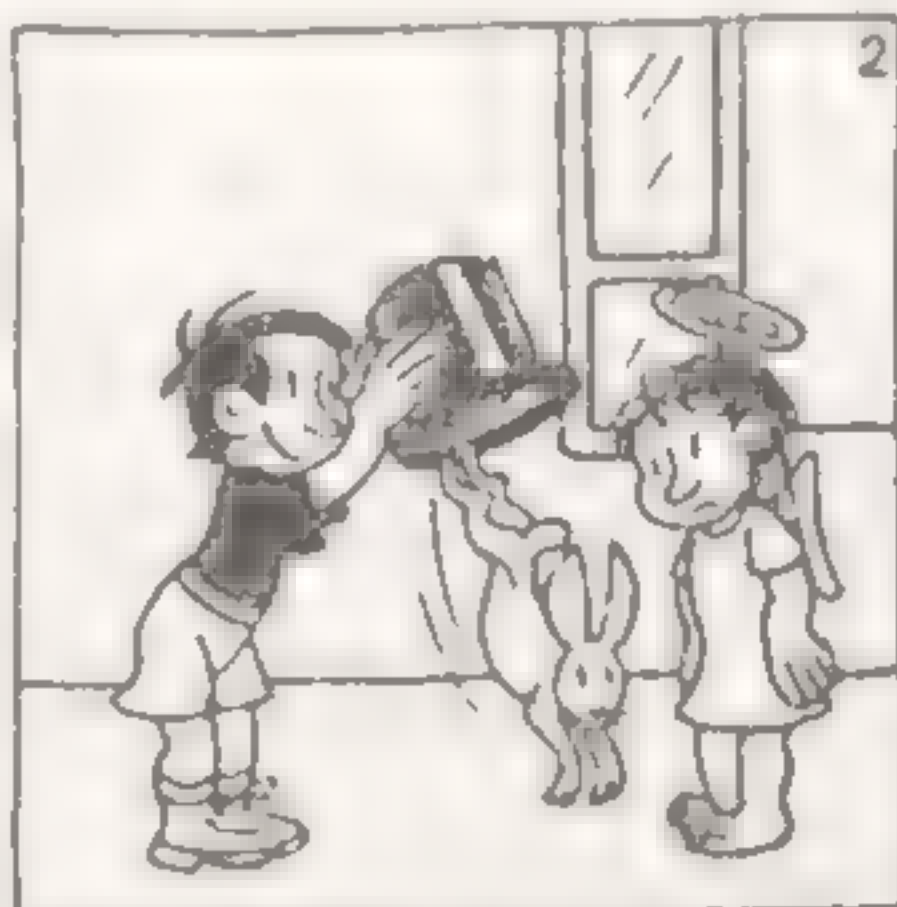
Az óvodáskorú kisfiú szeret gombozni. Megtetszett neki a mama kabátgombja, és így szólt az édesapjához:

— Légy szíves levágni nekem!

— Fiam — intette őt az apja —, ilyen dolgokért én gyerekkoromban két akkora pofont kaptam!

A gyerek eltűnődik, és aztán felkiált:

— Két pofont most is kibírsz!

Jean Effel: BECSÜLETES MEGTALÁLÓ

SKÓT VICCEK

— Kérek egy ötpennys bélyeget.

— Tessék.

— Most sziveskedjék a számot levakarni róla, mert ajándék lesz.

Egy skót meglátogatta a barátját. Amikor elérkezett az ebéd ideje, a vendég diszkréten távozni kívánt, hogy ne feszélyezze vendéglátóit.

— Maradj nyugodtan! — tartotta vissza a házigazda. — Adok neked addig valami olvasnivalót.

GYEREKSZÁJ

— Hány éves vagy, Erika?

— Hogy mondjam meg, ha kesztyű van a kezemen?

A négyéves Andris:

— Mama, én nem akarok emlékmű lenni!

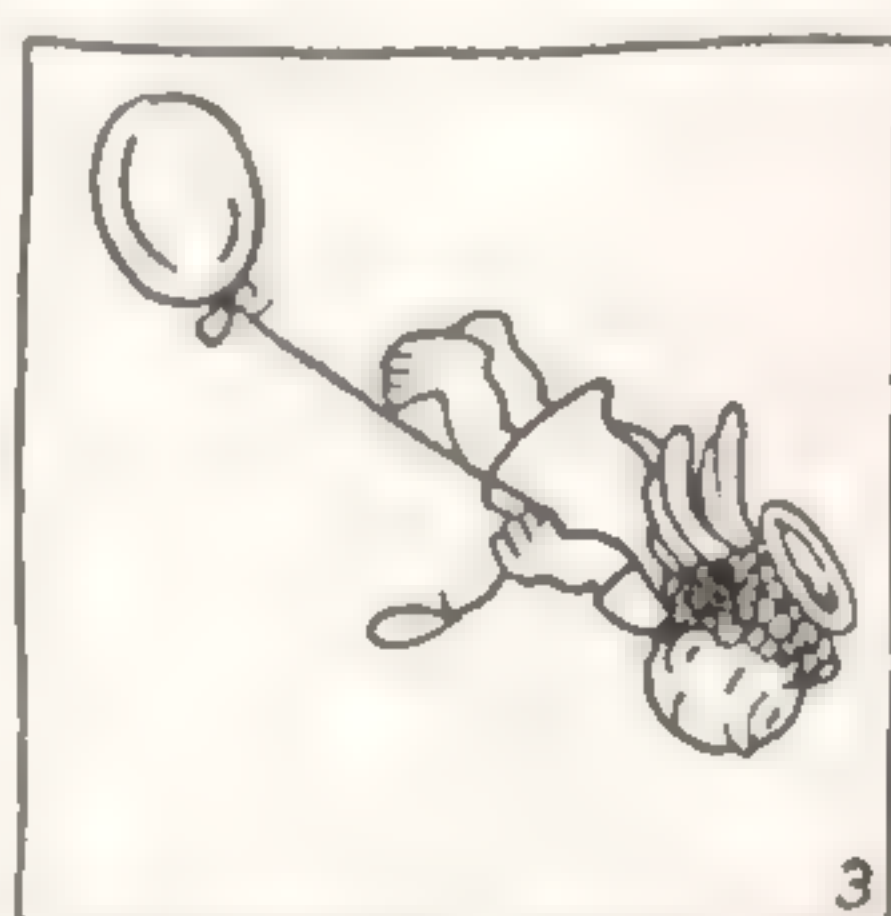
— Miért?

— Akkor mindig állnom kellene!

RENDELES

A férfi nagy nehezen rábírja kolléganőjét, menjen el vele vacsorázni egy étterembe. Már bent ülnek, előttük az étlap. A férfi töpreng:

— Nem is tudom, mit kellene rendelni egy ilyen finom étteremben.

BÜVÉSZ MUTATVÁNYOK

— Azt tanácsolom — mondja a nő —, rendeljen mentőautót. Ott jön a férjem.

A kislány megkérdezi az apjától:

— Papa, miért nem akarsz játszani velem?

— Mert nincs időm.

— Miért nincs időd?

— Mert dolgozom.

— És miért dolgozol?

— Hogy neked enni adhaszak.

A kislány elgondolkodik.

— Most nem vagyok éhes, úgyhogy nyugodtan játszhatok velem.

Nyírják a birkákat, két kos nézi izgatottan. Azt mondja az egyik:

— Most figyelj, öreg fiú, hogy micsoda sztriptíz lesz itt mindjárt.

Két atyafi kapatosan tántorog a hosszú dülőúton hazafelé, mikor megpillantanak egy lovas szekeret.

— Mennyire irigylem én ezeket a lovakat, komám — sóhajt az egyik.

— Ugyan miért?

— Mert négykézláb mehetnek haza.

A HOLDKÓROS

ÓVODÁBAN

— Tud már az öcsikéd beszélni?

— Nem, de nincs is rá szüksége. Elég, ha ordít és megkapja, amit akar.

✱

Ki találta fel a kotrógépet?

— Egy skót, aki az öböl vizébe ejtett egy pennyt.

✱

A skót bemegy a lovaglóiskolaiba.

— Reggelenként lovagolni szeretnénk — adja elő jövetele célját. — Kaphatnánk lovat?

— Hogyne! Természetesen! Milyet parancsol uraságod? Szelidet vagy vadabbat, gyors lábút, vagy lassút?

— Teljesen mindegy, csak jó hosszú legyen, mert nyolc gyerek van a családban!

✱

Megy a skót az erdőben, rátámad egy bandita:

— Pénzt vagy életet!

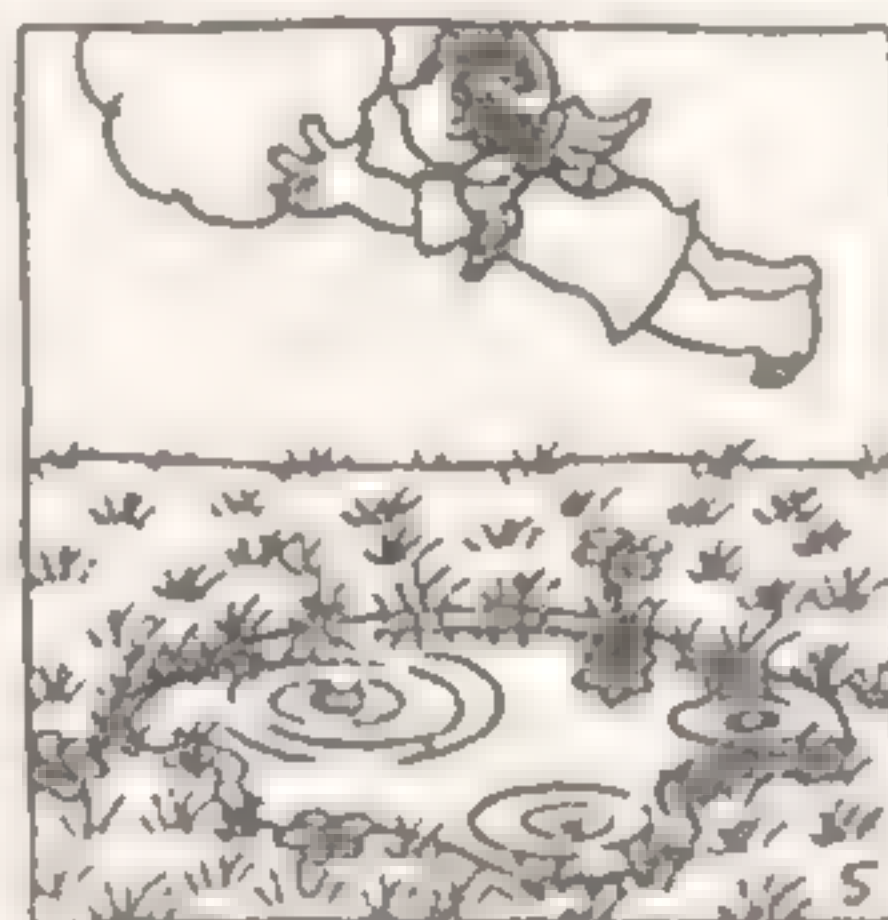
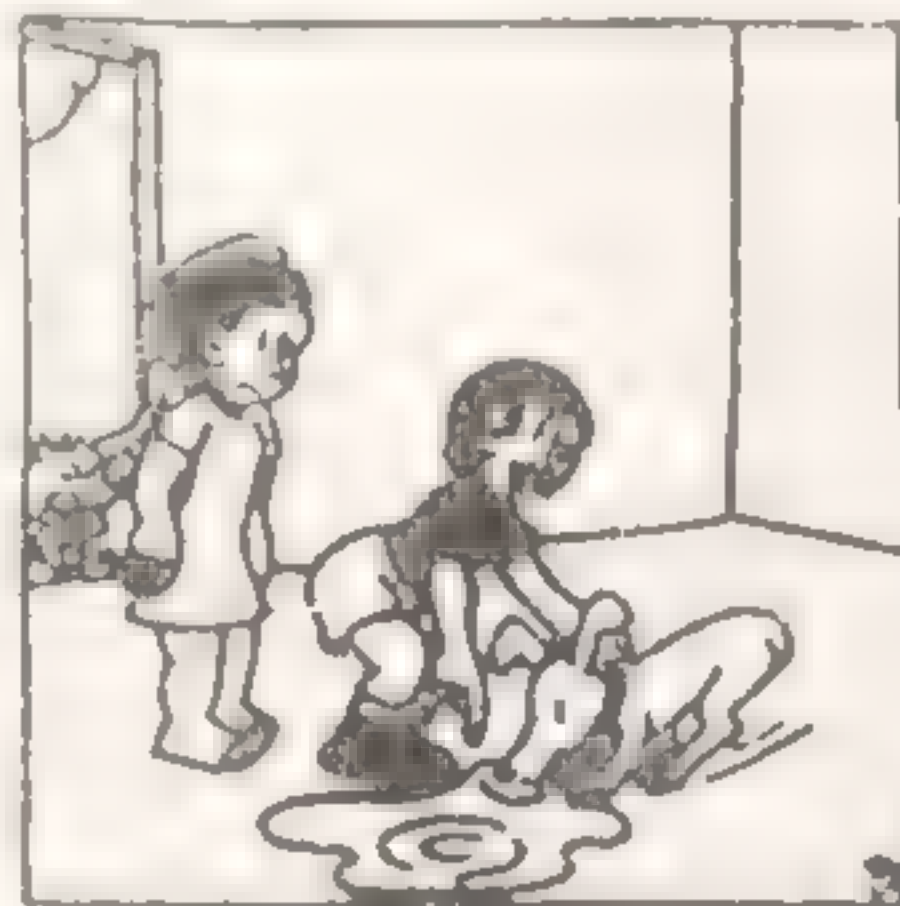
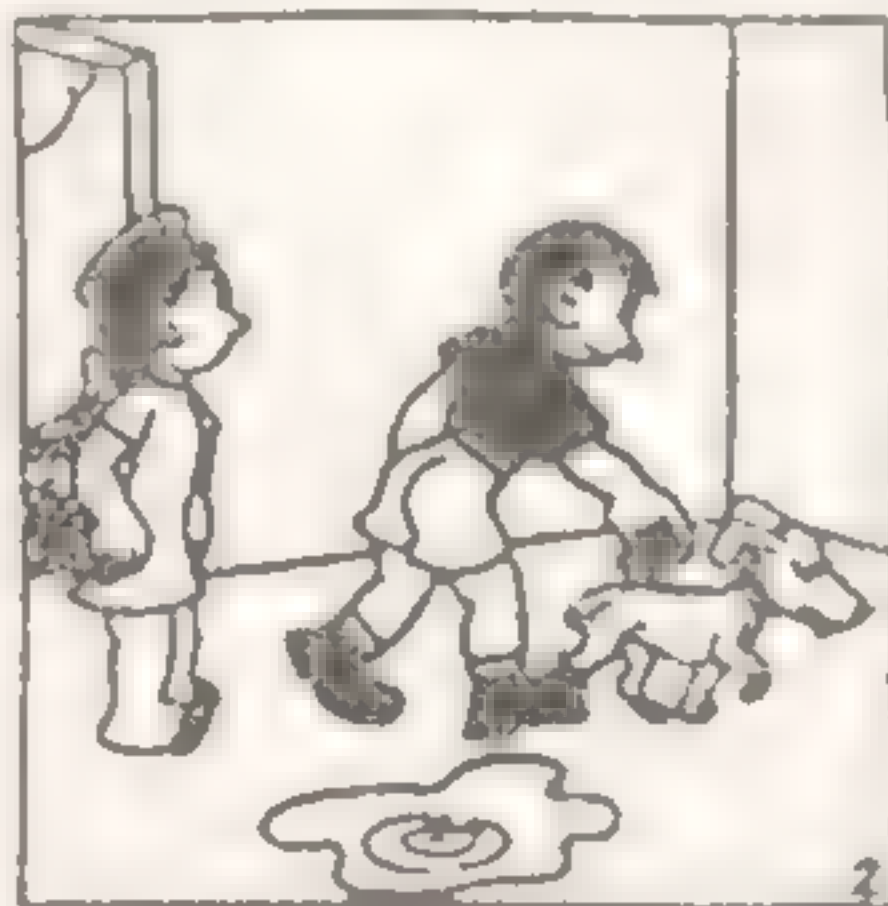
— Egy fontból tud visszaadni? — kérdezi nyugodtan a skót.

✱

Egy bolond hintázik, arra megy a professzor.

— Hány óra van? — kérdezi.

— Fél kettő — válaszol a bolond.

BELE AZ ORRÁT...

— Nem igaz — mondja a prof. — Két óra van.

A bolond veszett hintázásba kezd.

— Mit csinál?!

— Behozom a késést.

KATONÁÉKNÁL

Sorozáson:

— Nincs semmi baja? — kérdi az ezredorvos az újonctól.

— Asztmám van!

— Mikor érzi legerősebben?

— Ha emeleten járok.

— A háború földszinten van. Alkalmas!

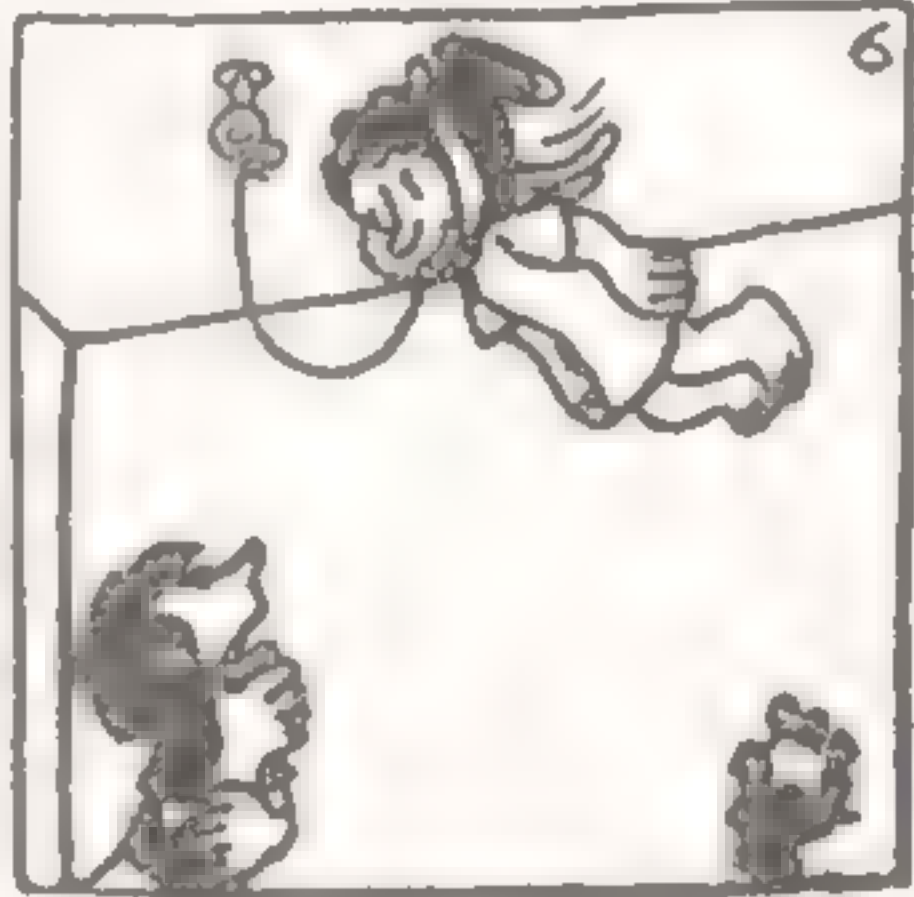
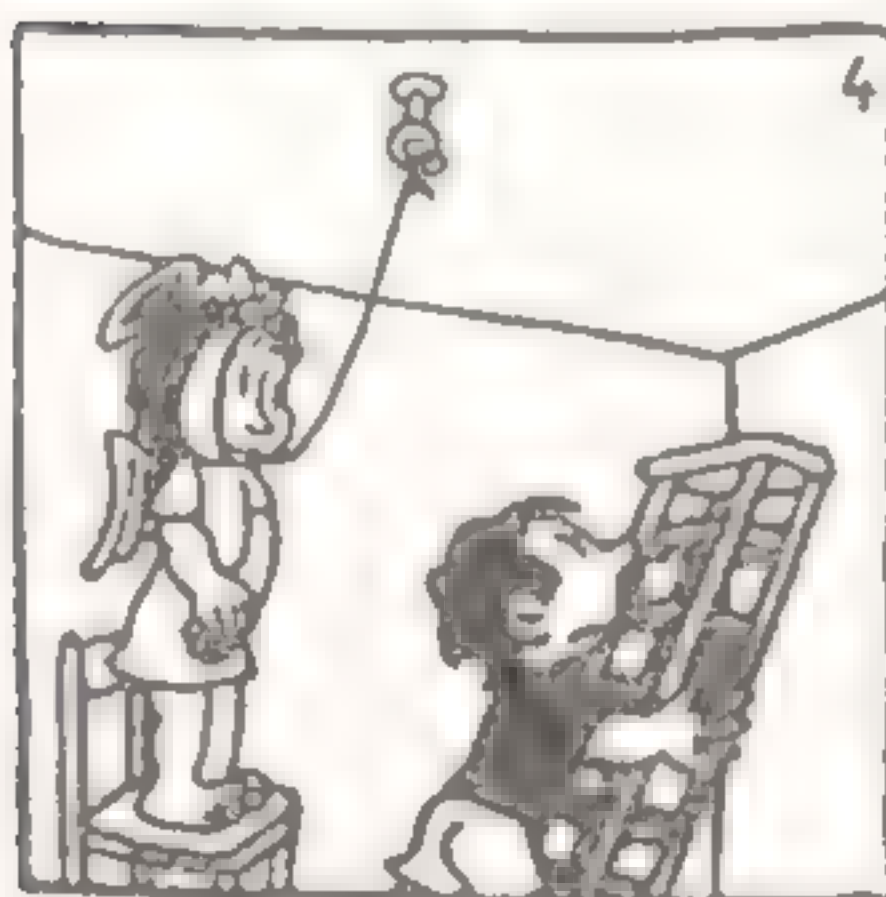
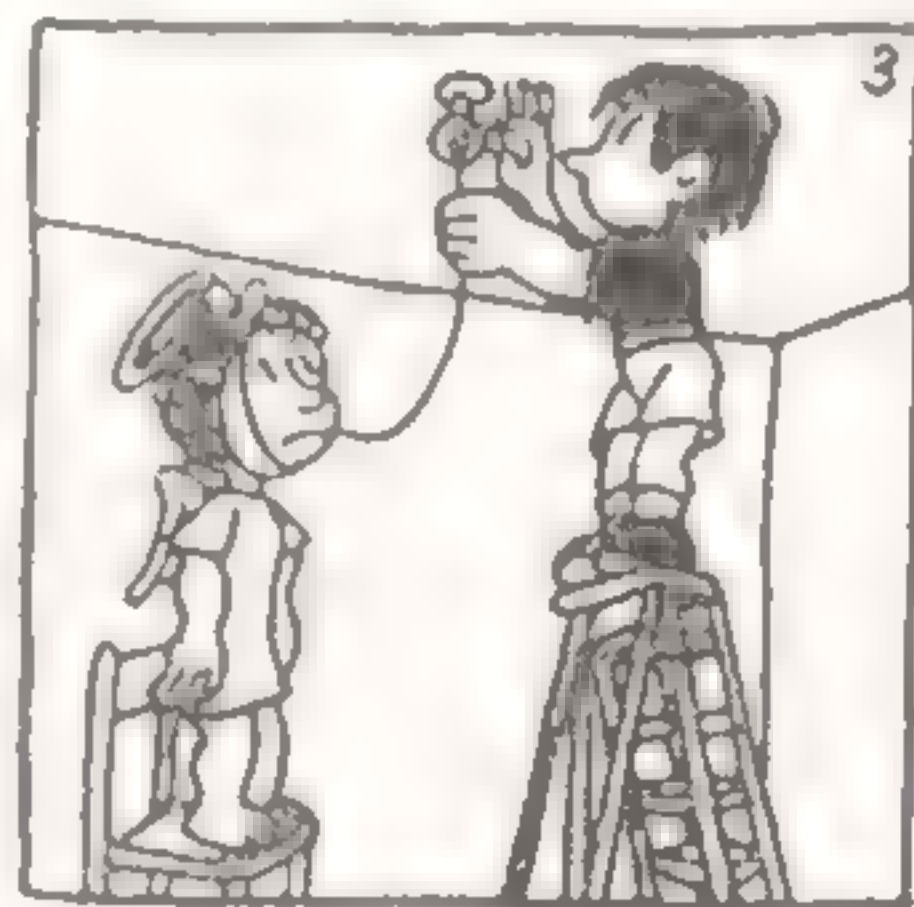
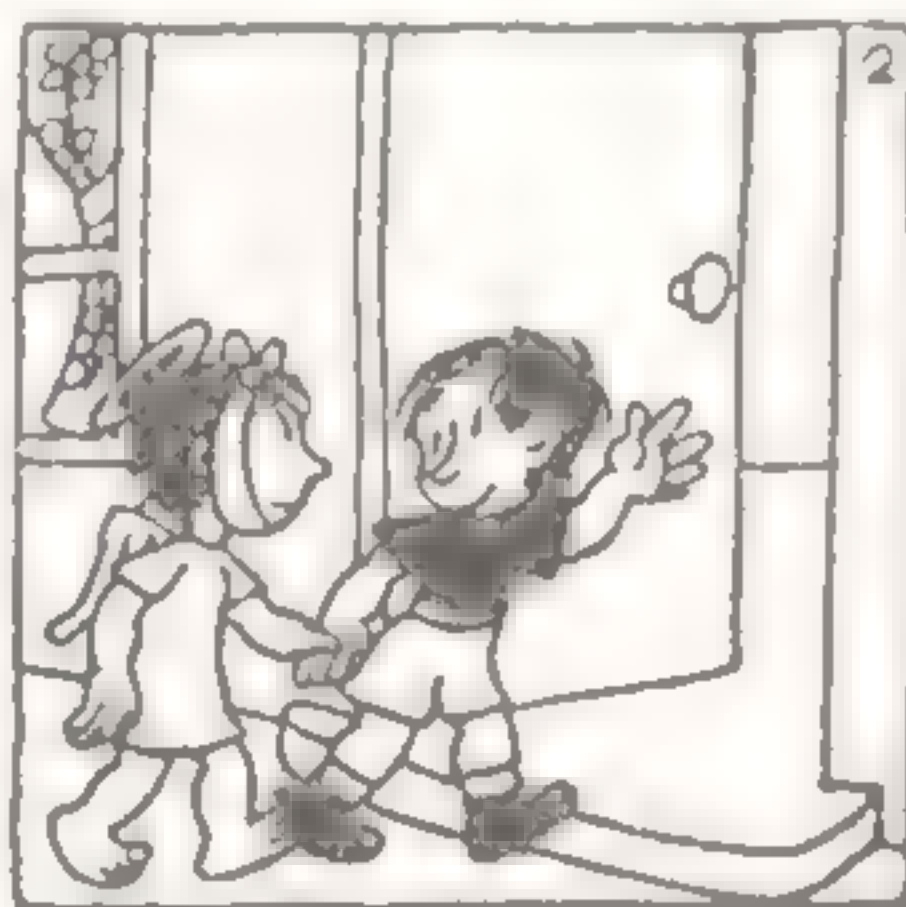
AZ EGYSZERŰSÉG KEDVÉÉRT

A bevonult tartalékosoktól az őrmester megkérdezi, hogy ki nek mi a foglalkozása civilben.

Az egyik idősebb férfi jelentkezik:

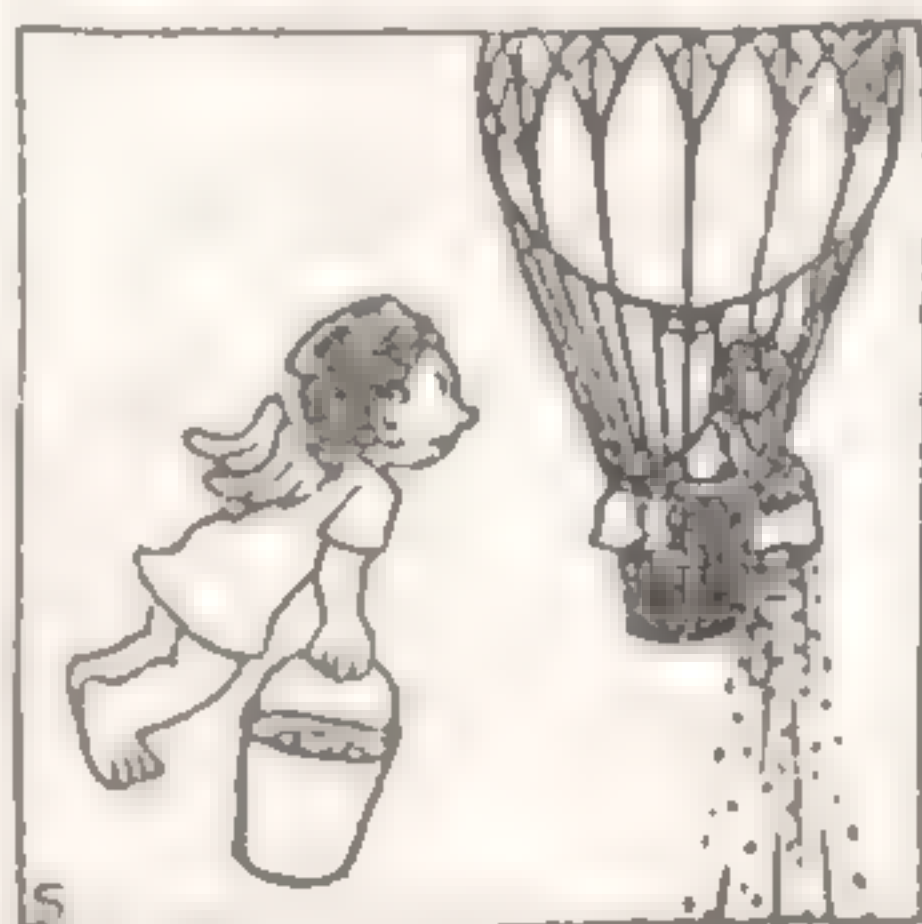
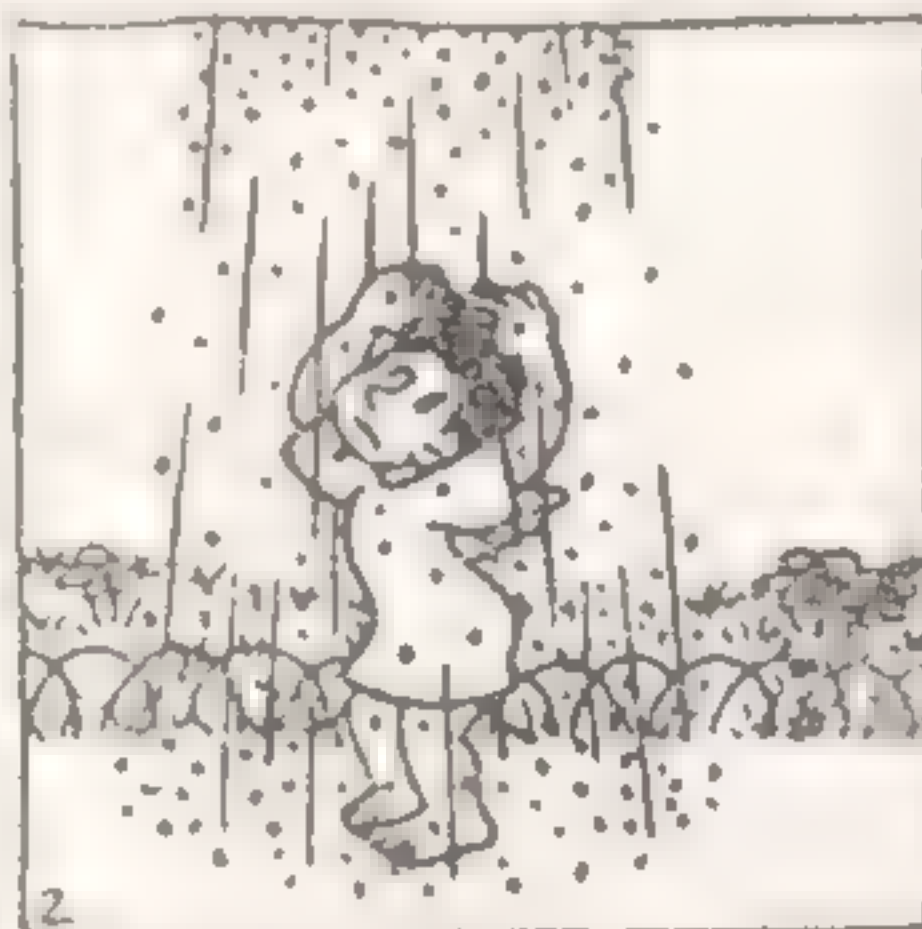
— Én a budapesti állami bakteriológiai intézet munkatársa vagyok.

— No, a katonaságnál nem kell olyan hosszan beszélni — szól rá az őrmester. — Mondja csak röviden, hogy vasutas!

FOGHÚZÁS

IGAZSÁG SZOLGÁLTATÁS

HA TE ÚGY...

A hátrányos helyzetű apa

Blokk Jenő sehogyan sem tudott elmélyülni. Bármennyire is bele akart feledkezni a kézművesség kialakulásának rejtett összefüggéseibe, a körülötte ólálkodó léptek folyton ki-zökkentették.

— Mit sündörögsz, apu, mit sündörögsz? — mordult fel végül. — Valami baj van?

— Öö... semmi különös. A Bernáthegyi kér, hogy okvetlenül fáradj be hozzá. Tudod, a főnököm...

— Megörülök! — bizonygatta a fiú, és dühösen becsukta a könyvet. — Hát nincs nekem elég bajom? Az ember a lelkét kiteszi, neki meg csak a csibészségeken jár az esze.

Amikor ifiabb Blokk Jenő az irodába lépett, Bernáthegyi kartárs éppen a haját túrta idegesen.

— Jöjjön csak, jöjjön, dráa Blokk úr! Gondolom tudja, miért kértem, hogy fáradjon be.

— Csak sejtem — mondta ifiabb Blokk Jenő kimérten. — Mit csinált már megint ez az égetnivaló?

— Nézze... az ön édesapja tulajdonképpen nem lenne te-

hetségtelen ember, azonban...

— Hagyjuk a rizzát, Bernáthegyi úr. Ne raboljuk egymás drága idejét. Nekem hánckepesztő tarka güzüt kell gyűjtenem, önnek pedig...

— Hát kérem, legyen erős. Az édesapja rendszeresen elkésik.

— Erről igazán nem tehet az a rosszcsont. Be kell vallanom, hogy gyakran miattam nem tud aludni. Az ember tévézik, rádiózik, magnózik. Bonyolult körunkban a legapróbb információ is fontos. Így aztán néha későn ébred a lelkem.

— Könny szökik a szemembe. Azonban van itt még más is! Az ön édesapját többször is rajtakaptuk, amint munkaidőben — ahelyett, hogy házánk teljes harapófogó-készletének együttes súlyát meghatározó számításokat végezne — titokban a trigonometria alap-elemeinek megoldásán töri a feiét, és ilyenkor ördögi fények gyúlnak a szemében.

Ifiabb Blokk Jenő váratlanul ábrándos lett.

— Istenem, micsoda fickó!

BARÁT

Útját álltam a gyerekeim léha életmódjának.

Egyetlen egyszer, kíváncsiságból megkértem, hogy segítsen megoldani néhány feladatot, mert láttam, hogy úgyszincs más dolga, mint hogy mosogasson, bevásároljon, takarítson és megjavítsa az elromlott háztartási gépeket. Nem is sejtettem, hogy ennyire a lelkébe markol a téma. Szóval, ha úgy tetszik, ez is az én hibám, aranyos Bernáthegyi úr. Mi van még?...

— Ön igazán megértő. De a java még hátravan! Az ön édesapja a hazánkban található sertések átlagos hosszát tartalmazó aktákból papírsárkányt készített az asztal alatt, ha csak egy pillanatra is félrenéztem. Az elkészült sárkányt természetesen elkoboztam. Ha kívánja, át is adom önnek.

— Igen, igen. Rettenetesen kívánom, hogy átadja. Ez a sárkány ugyanis igen kedvező érdemjegyet jelent számomra a következő technikaórán. A csibész...! Pedig hogy húzta a száját, hogy neki igazán nincs ideje ilyesmire... Nem azért, mert az én apám, de bozorkányos keze van, az már szentiaaz!

— Kérem. A legutóbbi értekezleten, amelyet a vállalat-

nál fellelhető radírok napi kopási értékének meghatározására hívtunk össze, az ön édesapja nem áttallott regényt olvasni. A köszívű ember fiait...!

— Ne csodálkozzék ezen, Bernáthegyi úr. A köszívű ember fiai kötelező olvasmány. Úgyhogy mindenképpen el kell olvasnia szegénynek, ha meg akarja írni az olvasónaplómat. Nem mondom, időbe telt, amíg rávettem, de higgye el, kedves Bernáthegyi úr, jó szóval sok mindent el lehet érni nála. Az eleven, pajkos látszat érző, meleg szívet takar. Ezt igazán méltányolnia kellene.

A főnök hátradőlt és nagyokat fújta, miközben magába fojtott néhány igen erőteljes mondatot.

— Hát... mindenképpen örülök, hogy befáradt — mondta végül rekedten. — Ön felnyitotta a szememet.

— Igazán kedves. De hát az ember ott segít, ahol tud. Meg aztán mégis csak az apámról van szó. Leaven nyugodt, ezután szigorúbb leszek hozzá.

— A világért se tegeye!... Az ön édesapja végül is egészen derék, jóra való ember.

Macskajáték

Látásmód

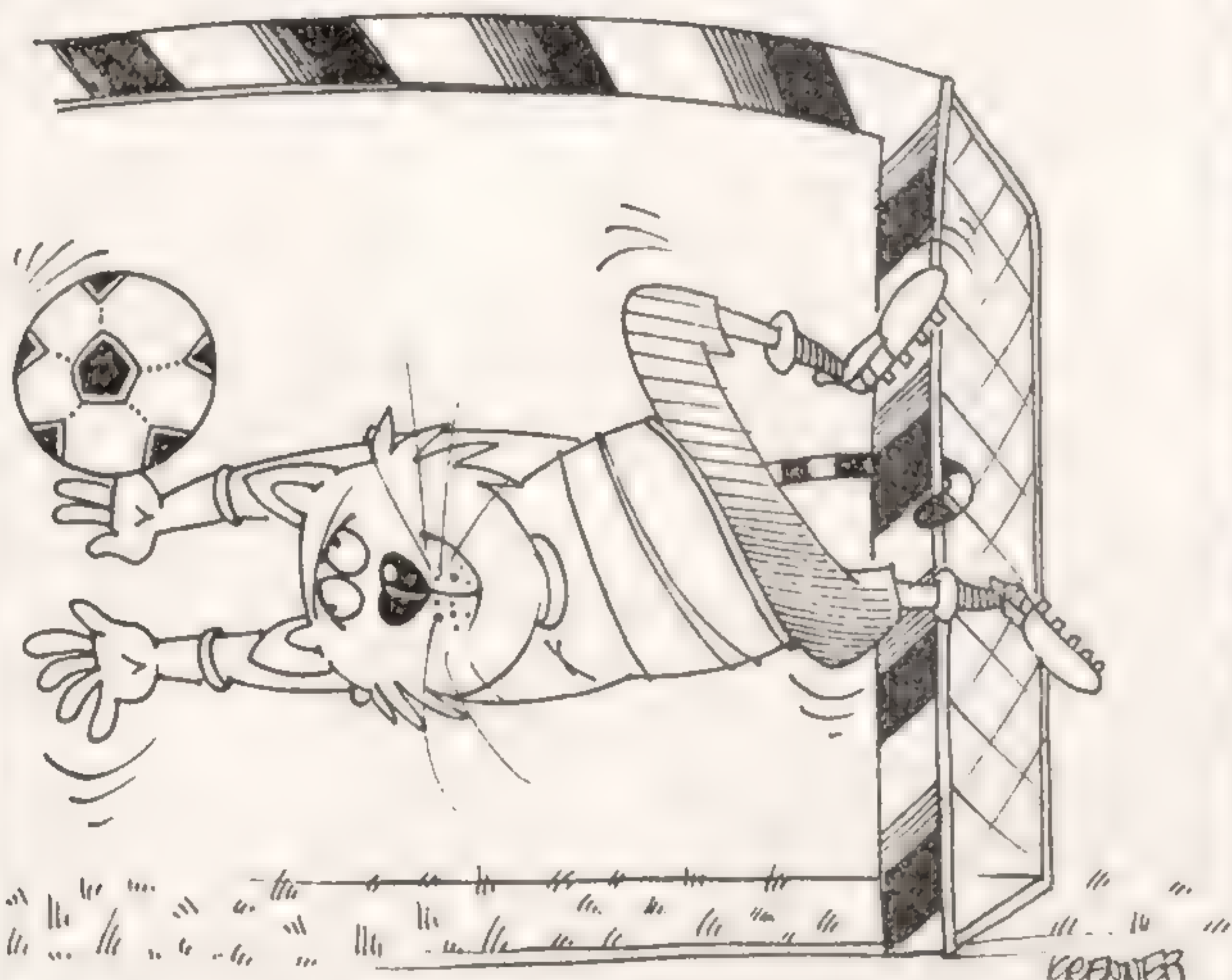
Többet kellene törődnie vele. Már megbocsásson, de ön mellett igen nehéz felnőtt-kora van, már-már hátrányos helyzetű felnőttnek számít...!

Idősebb Blokk Jenő szorongva toporgott a fia előtt.

— Beszéltem a főnökkel — mondta szárazon a fiú, amikor már úgy érezte, hogy a drágalátos papa eleget feszengett. — Borítsunk fátylat az ügyre. És most ess neki a fizikának, mert megint éjfél lesz, mire elkészülsz vele. Márpedig nem szeretnék még egyszer arról hallani, hogy elkéstél...!

A csodakapus

Ezermester

Fair play

Csalétek

Horgászszenvedély

KARINTHY FRIGYES:

Játékokat veszek

A kisfiam idestova másfél éves lesz, hallatlan, milyen aranyos kölkök, igazán nem azért mondom, mert az enyém, mások is azt mondják, például a feleségem.

Szóval, elmentem játékokat venni a József körútra, mint egy apa, és megálltam a kirakat előtt szemlét tartani. Igen, igen, ezt a paprikajancsit mindenesetre, aminek meg kell nyomni a mellét, mire tapsol. Miért is akarom ezt mindenesetre megvenni? Ja igen, tudom már, mert már régen szeretném tudni, hogy csinálja azt a dolgot, és hogy belül fából van-e vagy vasból — hm, különben a feleségem azt mondta, olyant vegyek, amit nem lehet könnyen összetörni. Tudom már, egy Richter-kőépítőt, az nagyszerű játék, a legszebb a világon, micsoda tornyokat lehet belőle építeni! ...és a mintafüzet utolsó ábráját mégse úgy csináltam meg, mivel az utolsó oldal le-

szakadt, aztán meg hiányzik a két kék háromszög, a subló alá esett, és nem lehet kivenni, akarom mondani, persze, az régen volt, nem most. Hohó, veszek egy ilyen pörgőcsigát is, nagyszerű, hogy fog örülni a Fiú, olyat, amelyiket spárgával kell pörgetni, és közben zúg is. Hát még mit veszek, veszek egy ilyen trombitát, végre mégis hozzájutottam, akarom mondani, végre mégis hozzájut a kisfiam.

Na, itt vannak a játékok, a Marika mindjárt vigve ki a Fiúnak, és a Fiú szép rendben játszon kint a szobájában, és a papát hagyják dolgozni, mivel a papának írni kell, és most nem ér rá.

A papa ír... igenis, a papa egy komoly, nagy férfi, aki ciaarettázva ül az íróasztal előtt, és súlyos gondjai vannak, és ír. A Fiú pedig egy kisfiú. Na, mi az odakint, micsoda visítás? Hát nem hagytok dolgozni? Édes fiam, menjen ki, és szólna a Marikának, hogy ne visítson ez a gyerek.

Hallatlan, hogy nem hagyjátok dolgozni az embert, kénytelen az ember felkelni az íróasztal mellől, és kijönni ide, hát mi van itt, miért nem hagytok dolgozni?

Dehogy vagytok csendben, olyan lármát csináltok, hogy a harmadik szobában is meghal-

lom. Hát mi van itt? Persze, a gyerek visít, mert nem adjátok oda neki a pörgőcsigát, amit vettem.

Na, ugye, látod, mindjárt elhallgat, ha odaadom neki. Látod, Fiú, ez a pörgőcsiga, ezt vette neked a papa. Ugye, gyönyörű?

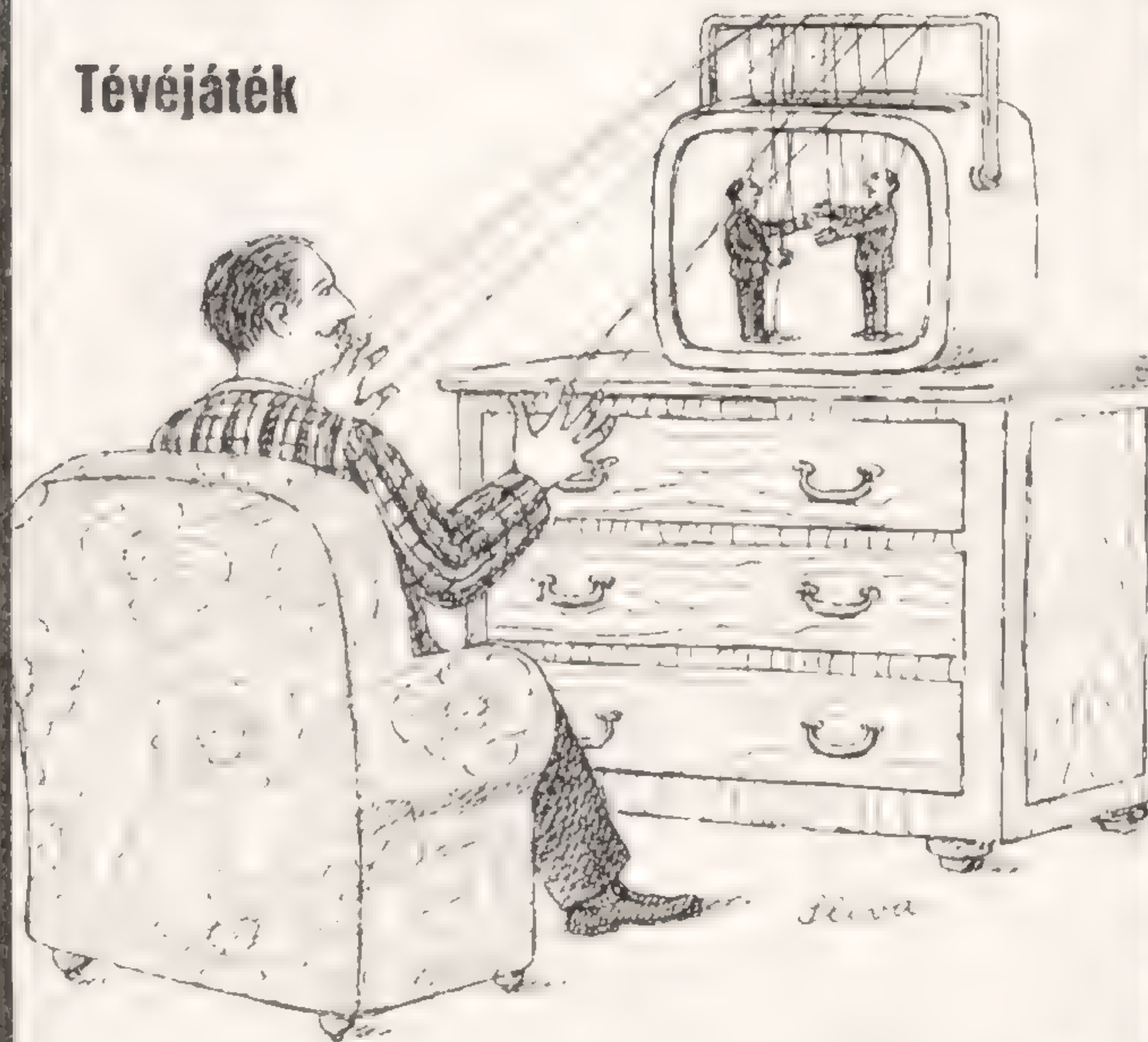
Jaj, de ügyetlen a Fiú, azt

nem kell szájba venni, Gabi, hallod? Hanem így ni... így meg kell fogni, látod, majd a papa megmutatja neked.

Látod, Fiú, így két ujjal meg kell fogni alul... így, ügyesen... aztán rá kell csavarni

Látod, Fiú, így két ujjal meg rántom, hopp! és most gyorsan letesszük a földre, látod, mi-

Tévéjáték

Ilyen gyönyörűen pörög... na, vigyázz, ne nyúlj hozzá, te csa-csi, hiszen akkor megáll... Mész el innen? Hozzá ne nyúlj! Hallatlan ez a gyerek... elrontja a dolgot, pedig milyen szépen pörgött.

Na, várj, édes kisfiam, így nem lehet, majd a papa megmutatja neked, hogy hogyan kell... na, add ide szépen a papának, na, ereszd el... hiszen te nem tudod pörgetni... na, nem ereszted el?... na, add ide... ejnye, te kis komisz... hát add ide a papának, hadd mutassa meg... ej-

nye, mindjárt dádát ütök a kezédre...

Ugyan, ne mondjon ilyet, édes fiam, hogy én kitépem a kezéből, és azért visít... de-hogy téptem ki, csak meg akarom mutatni neki, hogy hogyan kell pörgetni. Hiszen magától nem tudja, láthatja. Na, Fiú! Ne visíts! Nézz ide szépen, a papa milyen gyönyörűen tudja pörgetni... látod, így két ujj közé fogom, aztán rácsavarom a spárgát, aztán hirtelen megrántom, aztán leteszem a földre... nézd, de szép, hogy pörög... milyen hangtalanul és sebesen...

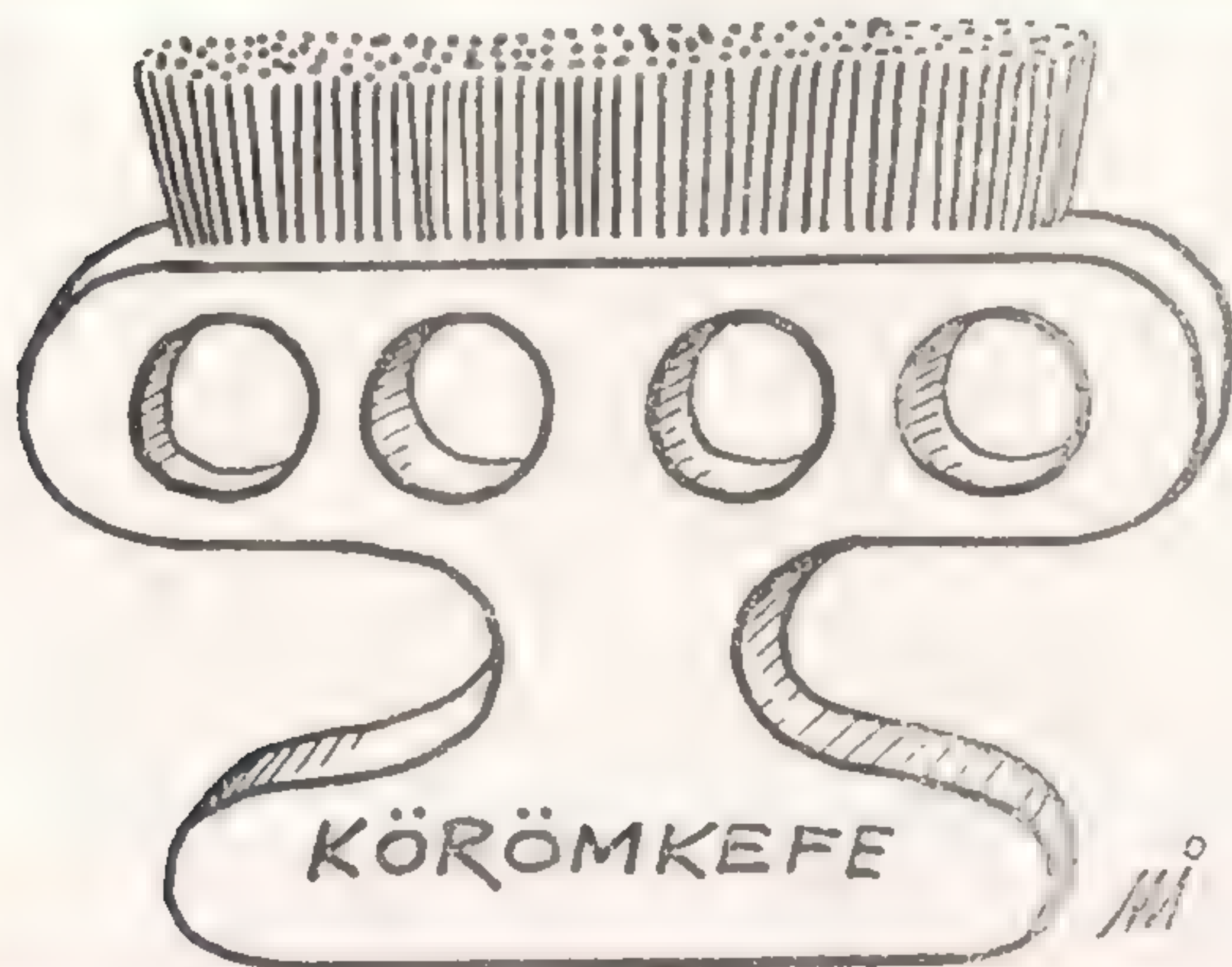
Preparált piparek

Nem mész innen, Fiú? Né-
ze ezt a komiszt, most meg rá
akar lépni... ugyan, vigye
odább innen...

Édes fiam, ne mondjon olyat,
hogy ez nem neki való játék!
Hát kinek való játék, ha nem
neki? Hát ha játék, akkor már
neki való, mivel a játékokat a
kisfiúknak csinálják és nem
öreg kancellároknak. Hát kinek
való, ha nem neki? Talán ma-
gának? Vagy nekem? Na, lát-
ja. Maguk, asszonyok, mind
ilyen logikátlanok. Persze, hogy
neki való. Sose volt ilyen szép

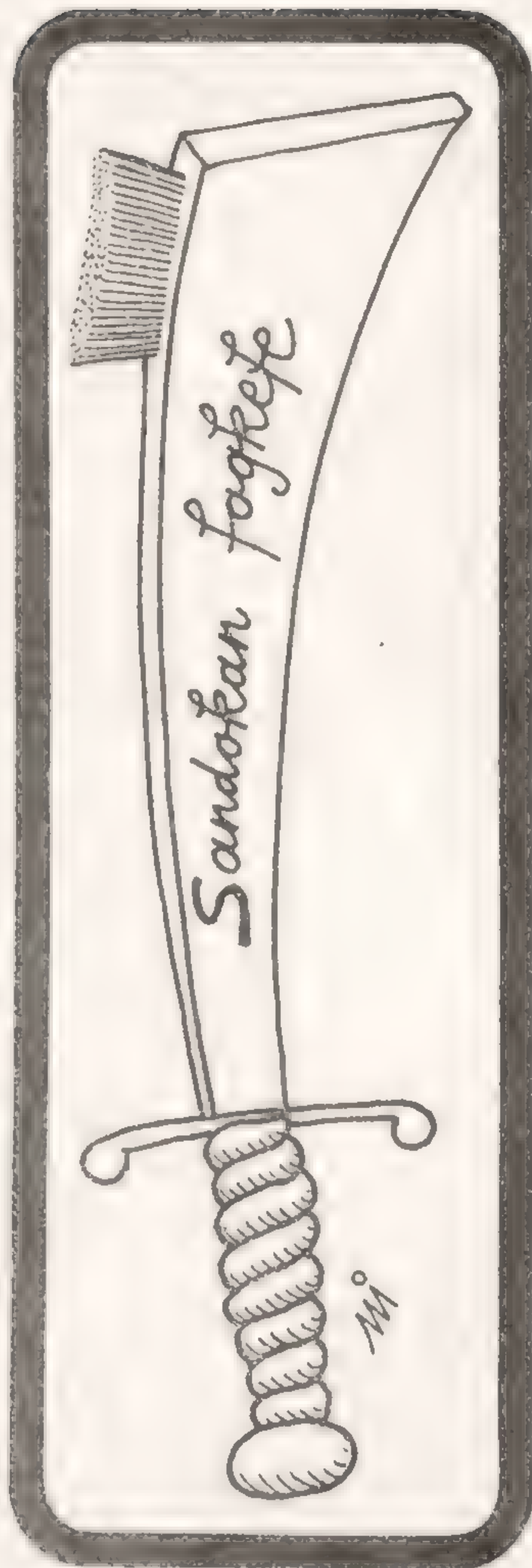
játéka. A legszebb pörgőcsiga,
csak jól meg kell pörgetni.
Így, két ujj közé kell fogni,
így... aztán rácsavarni a
spárgát... aztán hirtelen meg-
rántani... aztán gyorsan le-
tenni a földre... jaj, de szé-
pen pörög... jaj, de szép...
most nekimegy az asztalláb-
nak... nem, visszafordult...
most ingadozni kezd... most
tántorog... puff! Megállt. Se-
baj, még egyszer fel lehet húz-
ni, biztosan kétszer annyit is
tud pörögni, csak gyorsabban
kell megrántani a spárgát és
erőteljesebben... így... lát-

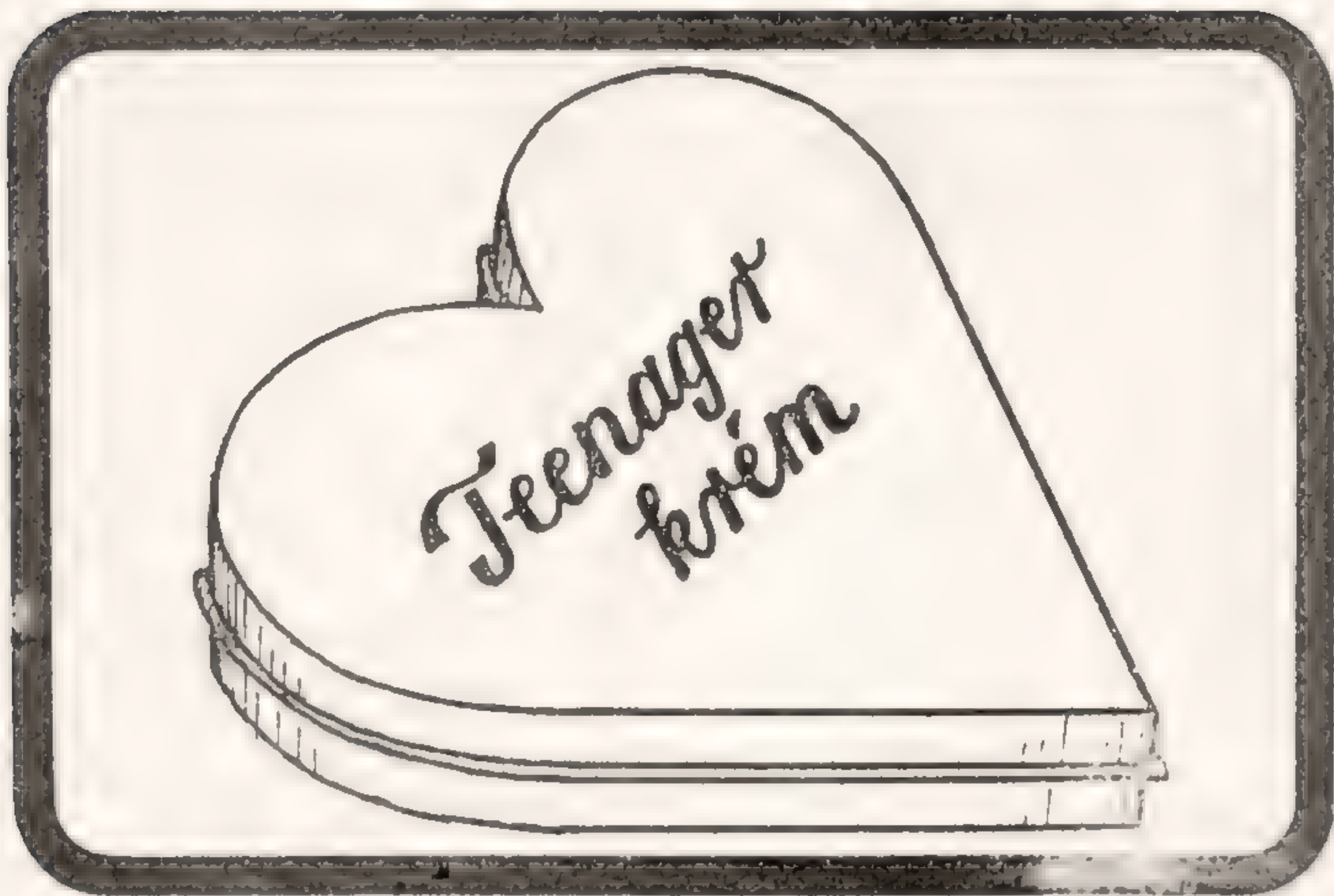

ja? Most sokkal tovább fog
pörögni, mibe fogadjunk...
látja?...

Hogy hova lett a Fiú? Mit
tudom én... Biztosan ki-
ment... átment a másik szo-
bába... vagy a harmadikba...
énre se vettem, igazán... ta-
lan elunta magát...

Várjon... még ne hozza
... most olyan szépen pör-
ög... az az ügyetlen mind-
járt nekimenne és feldönte-
né... várjon, kíváncsi vagyok,
meddig pörög... addig hagy-
... bent... majd ellesz ő bent
... addig... legfeljebb leül, és
megírja a cikkemnek a végét.

Várak

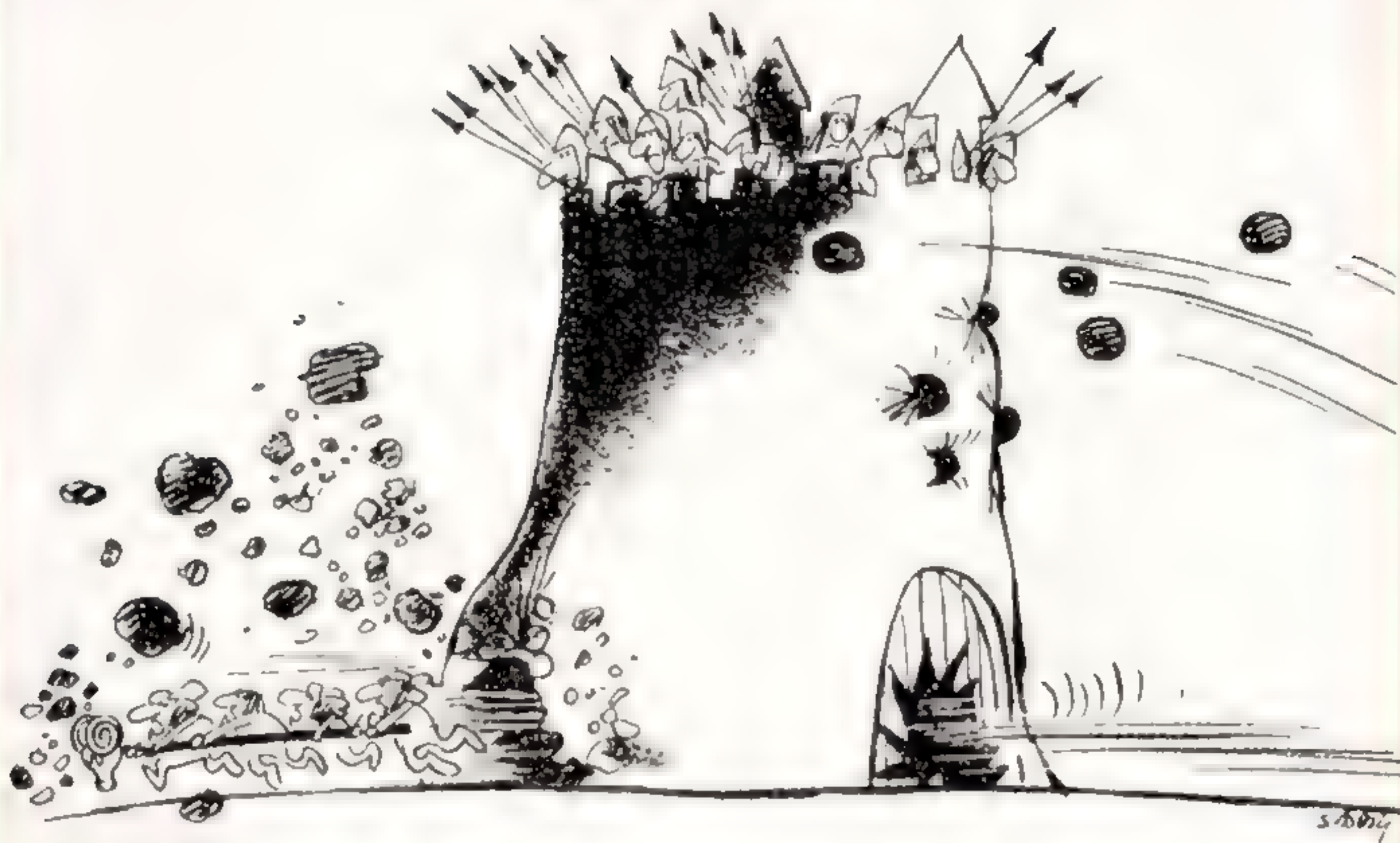

Balszerencse

— Minek töritek magatokat? Úgysem lesztek benne a történelemkönyvekben!

Faltörő kos

— Minden király csak a fele birodalmát szokta elkártyázni, bezzeg te...

Gyerekes esetek

NYAKASSÁG

— Örülök, hogy nem születtem zsiráfnak.

— Miért?

— No hallod! Minden este megmosni egy olyan hosszú nyakat!

EZT HAGYJUK!

Jolikának Piroska és a farkas meséjét olvassa fel a nagymama.

— Látod, ezért kell szófogadónak lenni! — mondja a mese végén. — Ha Piroska szófogadó lett volna, nem ette volna meg a farkas.

— Ezt csak hagyjuk! — legyint Jolika. — Elvégre a nagymamát is megette.

KÉTSZER HÁZASSÁG

— Mamika! Ha nagy leszek, a nagypapát választom férjül.

— Hogyan, kicsikém? Az én apámhoz akarsz feleségül menni?

— Miért ne? Hiszen te is az én apámhoz mentél.

— Ha nagy leszek, férjhez megyek az Attilához — jelenti be az ötéves Bözsike a mamájának.

— Hohó, kincsem, csak hogy a házassághoz kettő kell ám.

— Jó. Akkor férjhez megyek Ferihez is.

A VÉGEREDMÉNY

— Ha a tesódnak van három almája, és te kettőt elveszel belőle, mi lesz a végeredmény?

— Verekedés.

BEOSZTÁS

— Téged is meg szoktak pofozni, ha intőt viszel haza?

— Persze!

— És ki adja a pofont, a papád vagy a mamád?

— Aki épp ráér.

UZSGYI!

— Tanító bácsi, kérem, a Pintér Panni beleesett a folyóba.

— Remélem kihúztátok?!

— Ki.

— És alkalmaztatok mester-séges légzést?

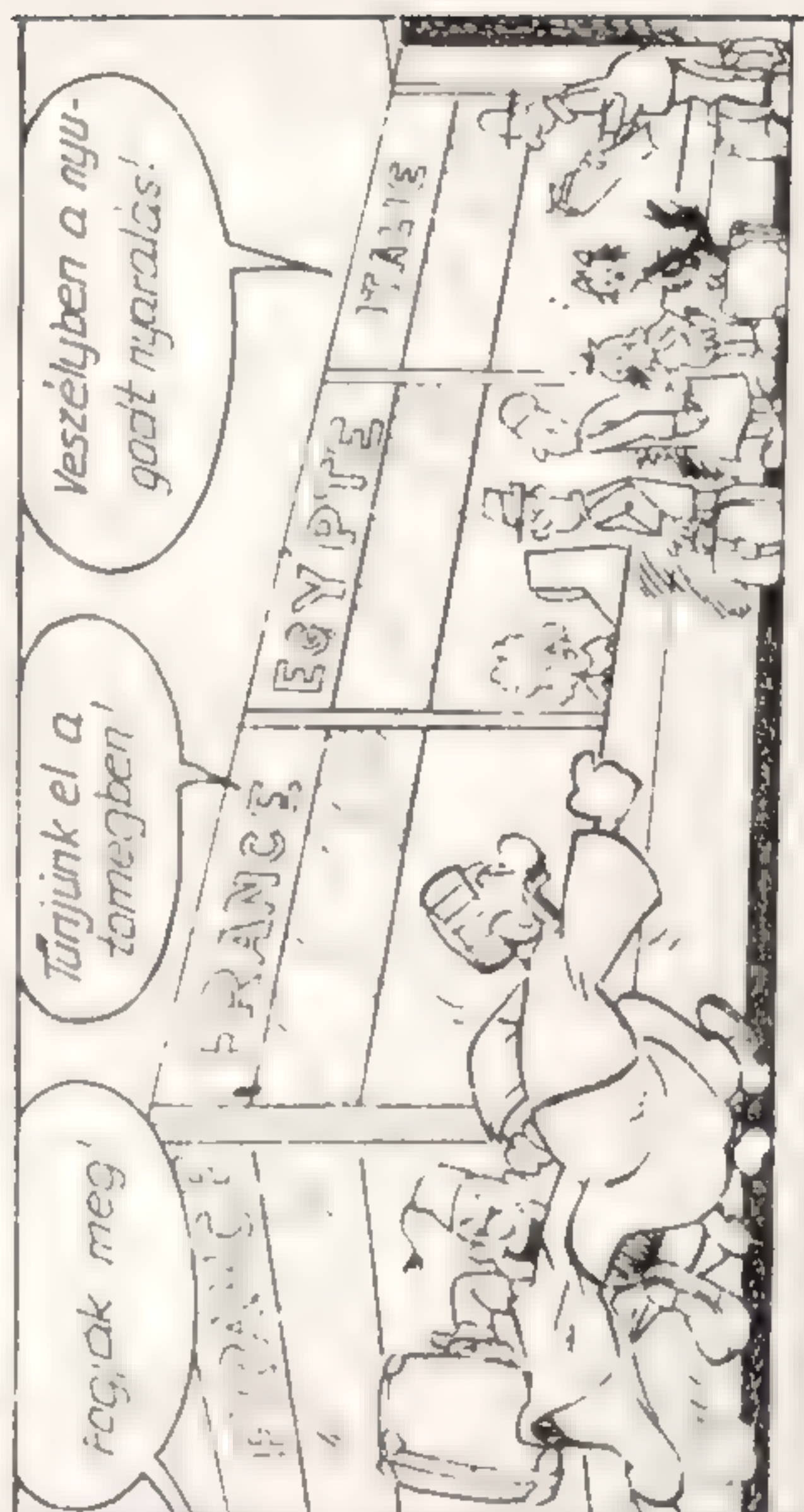
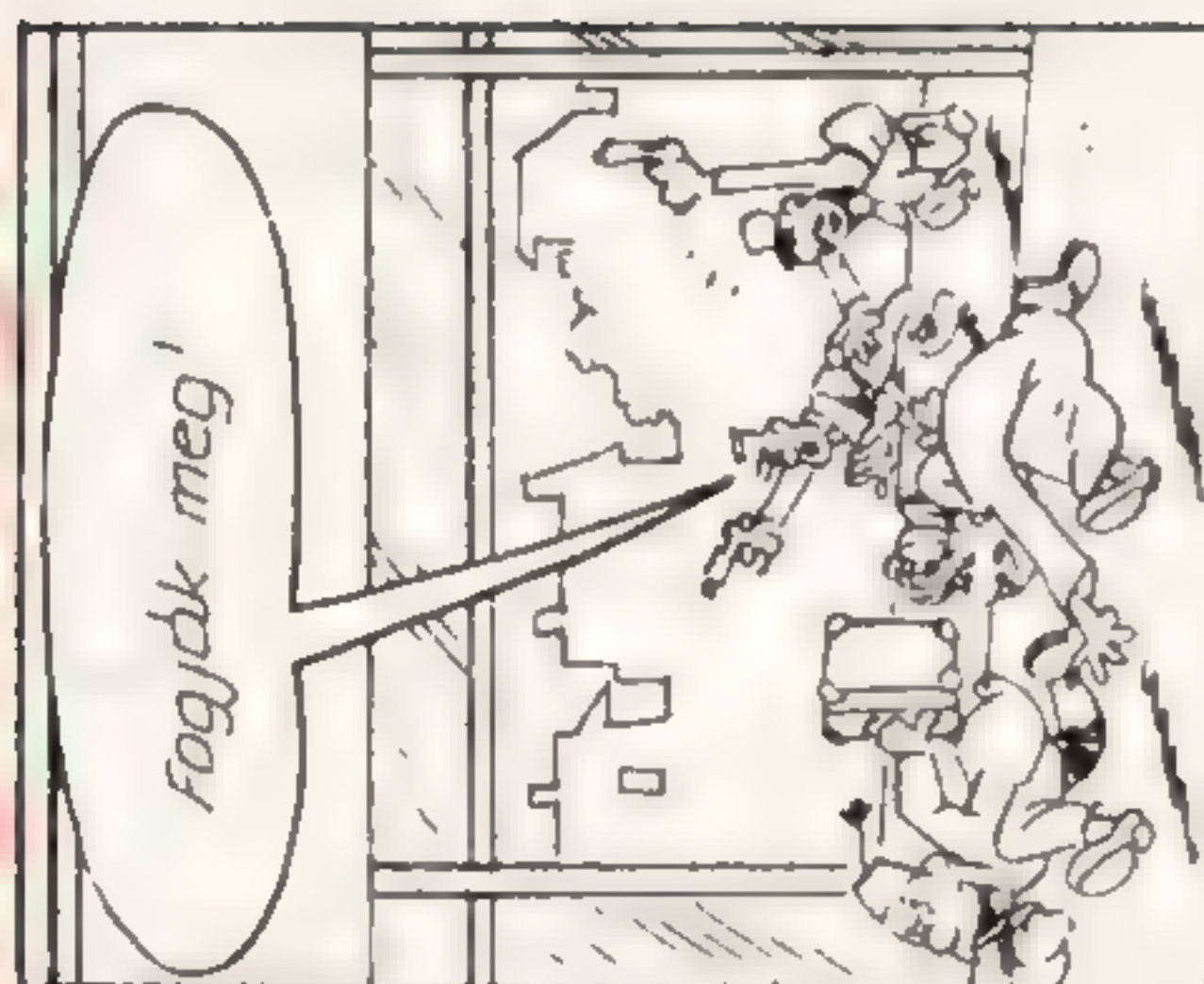
— Akartunk, de elszaladt.

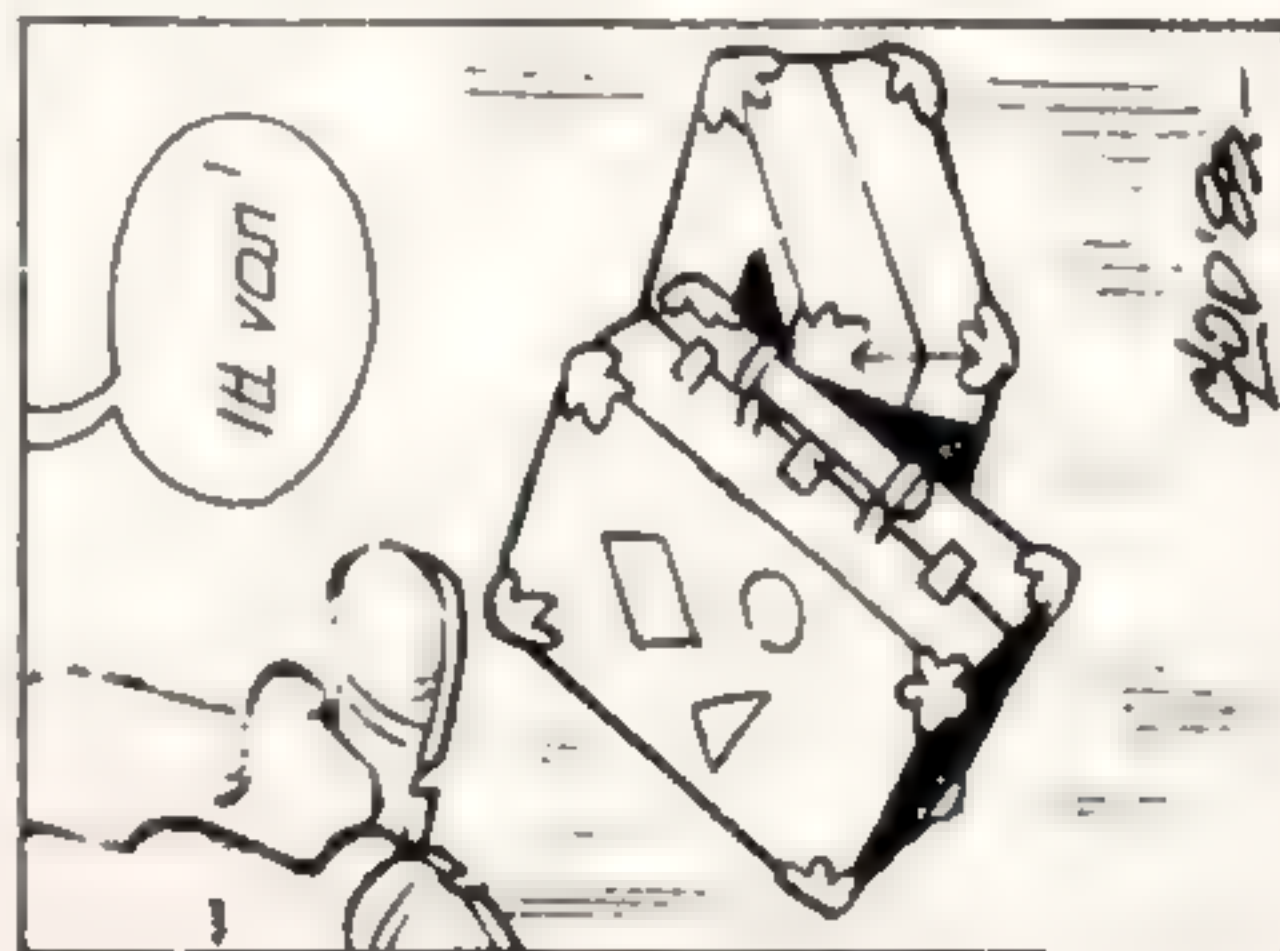
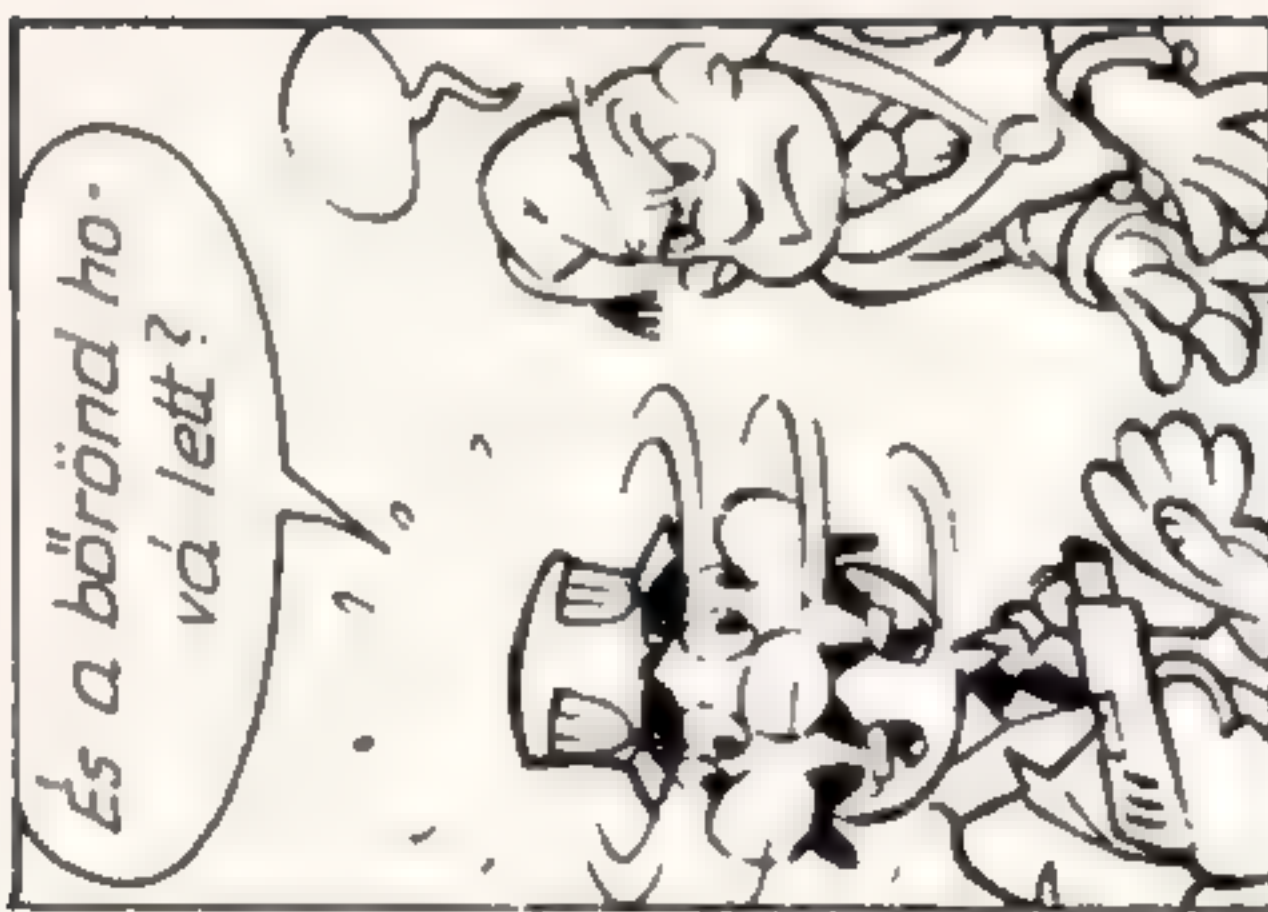
Mit gondol?

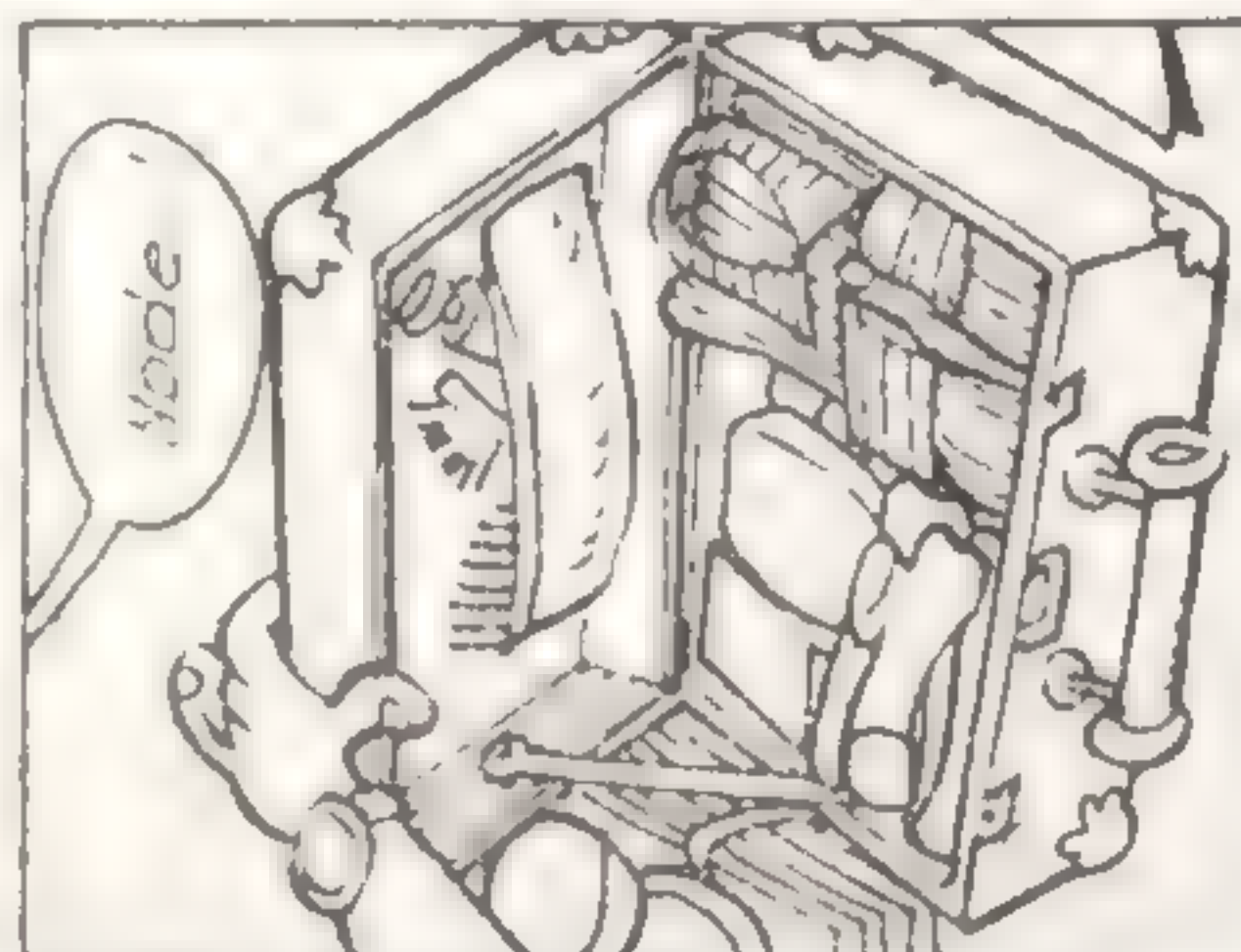
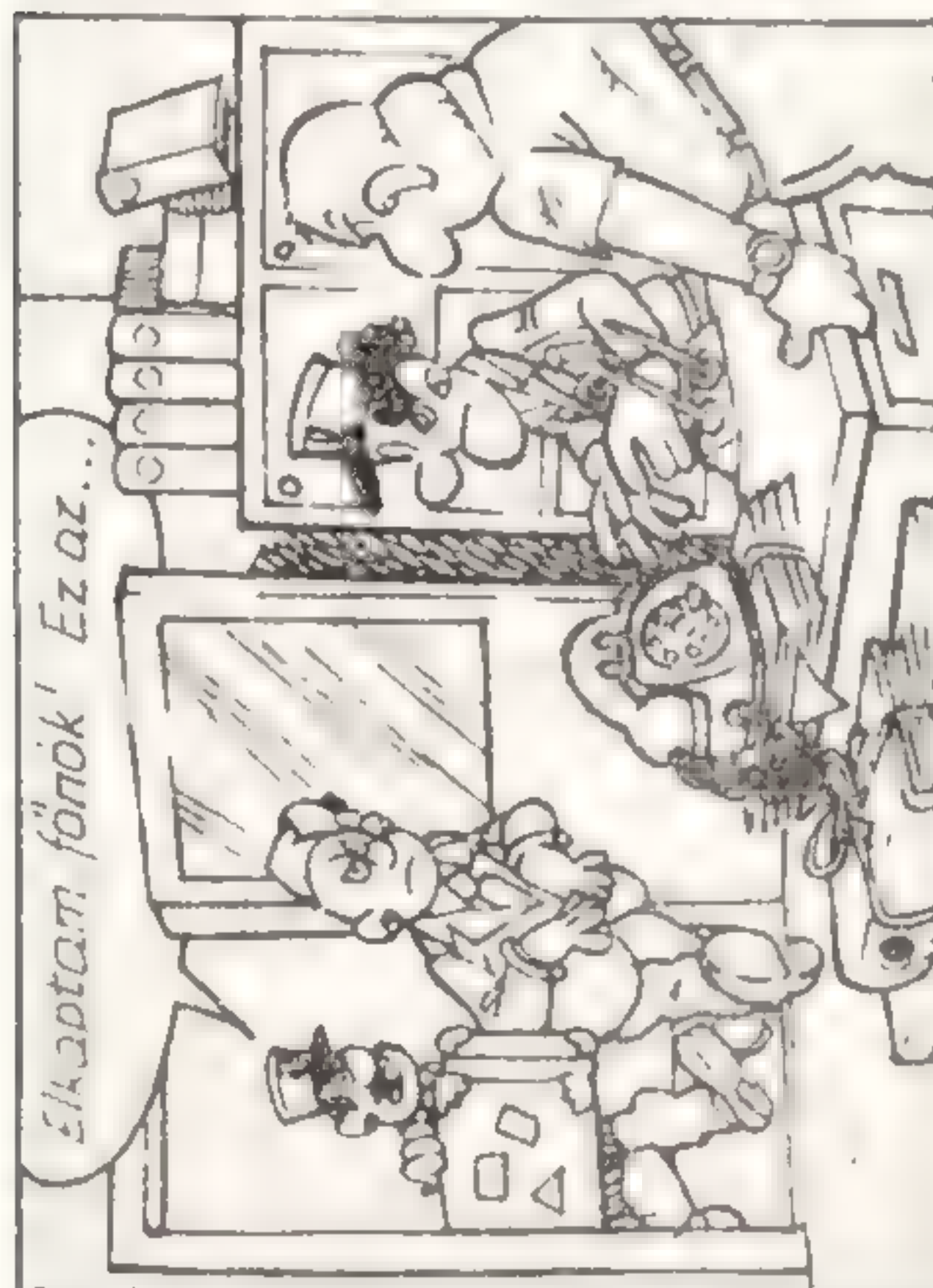
1. Egy Ő, ha meglát egy O betűt?
2. Egy O, ha meglát egy 8-ast?
3. Egy 6-os, ha meglát egy 9-est?
4. Egy 3-as, ha meglát egy 8-ast?
5. Egy V betű, ha meglát egy W betűt?
6. Egy l betű, ha meglát egy b betűt?
7. Egy m betű, ha meglát egy n betűt?
8. Egy O betű, ha meglát egy Q betűt?

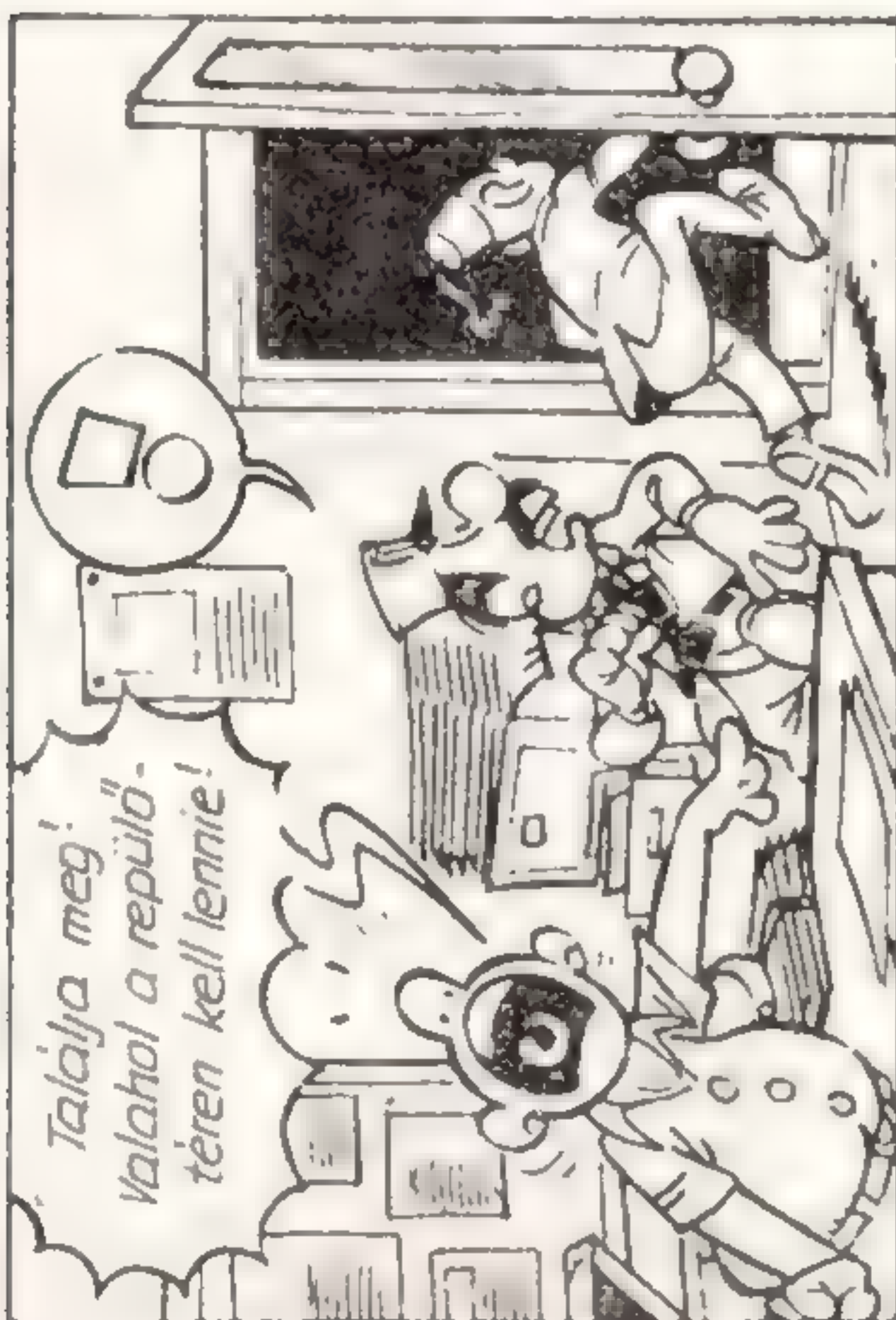
MEGMONDJUK!

1. Jé, kopasz!
2. Ilyen szoros övet hordani egészségtelen.
3. Nini, délibáb!
4. Ezek összeragadtak!
5. Csak nem rúgtam be, hogy duplán látok?
6. Juj, de nagy pocakja van.
7. Szegény féllábú.
8. Nicsak, egy fiú.

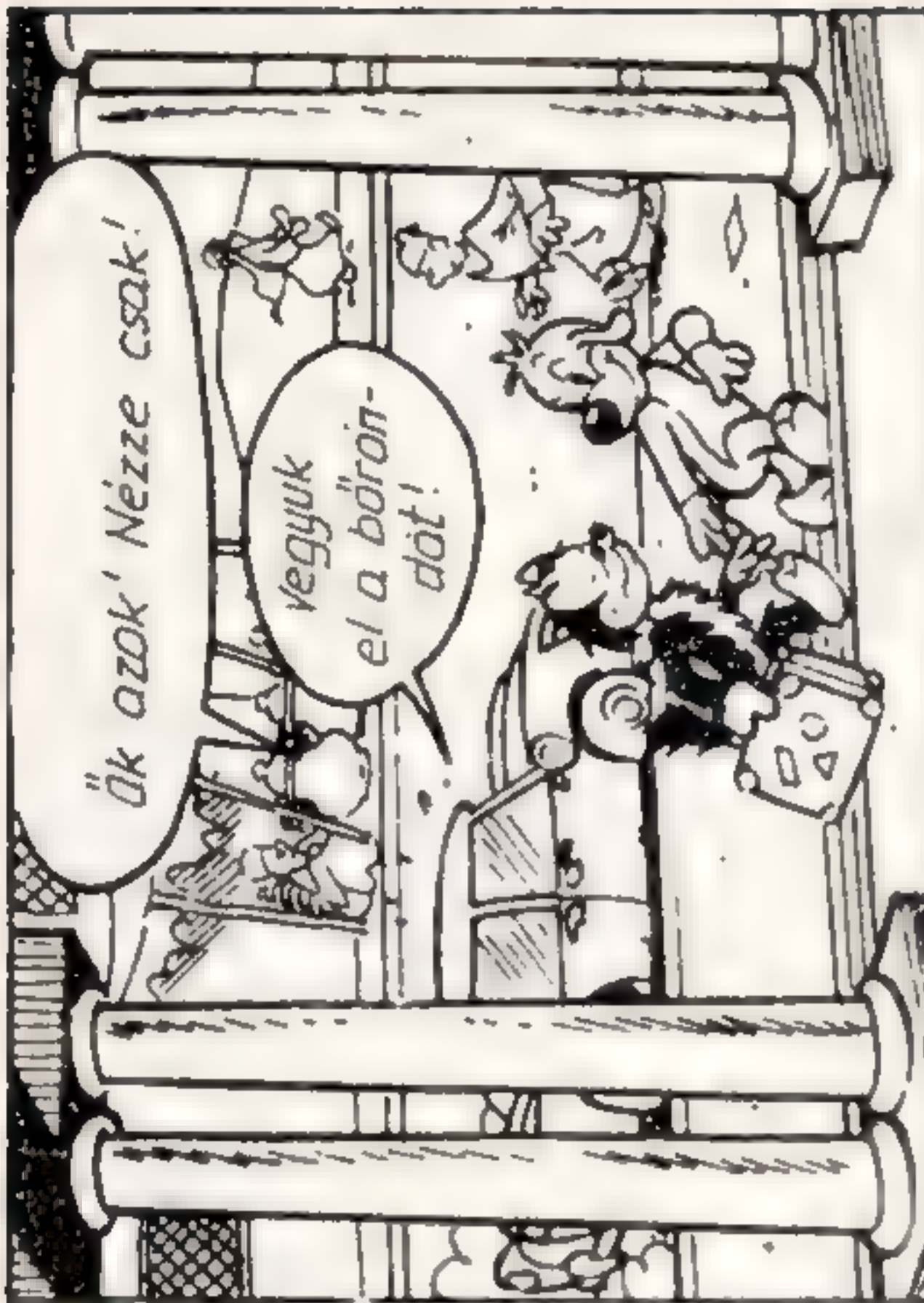
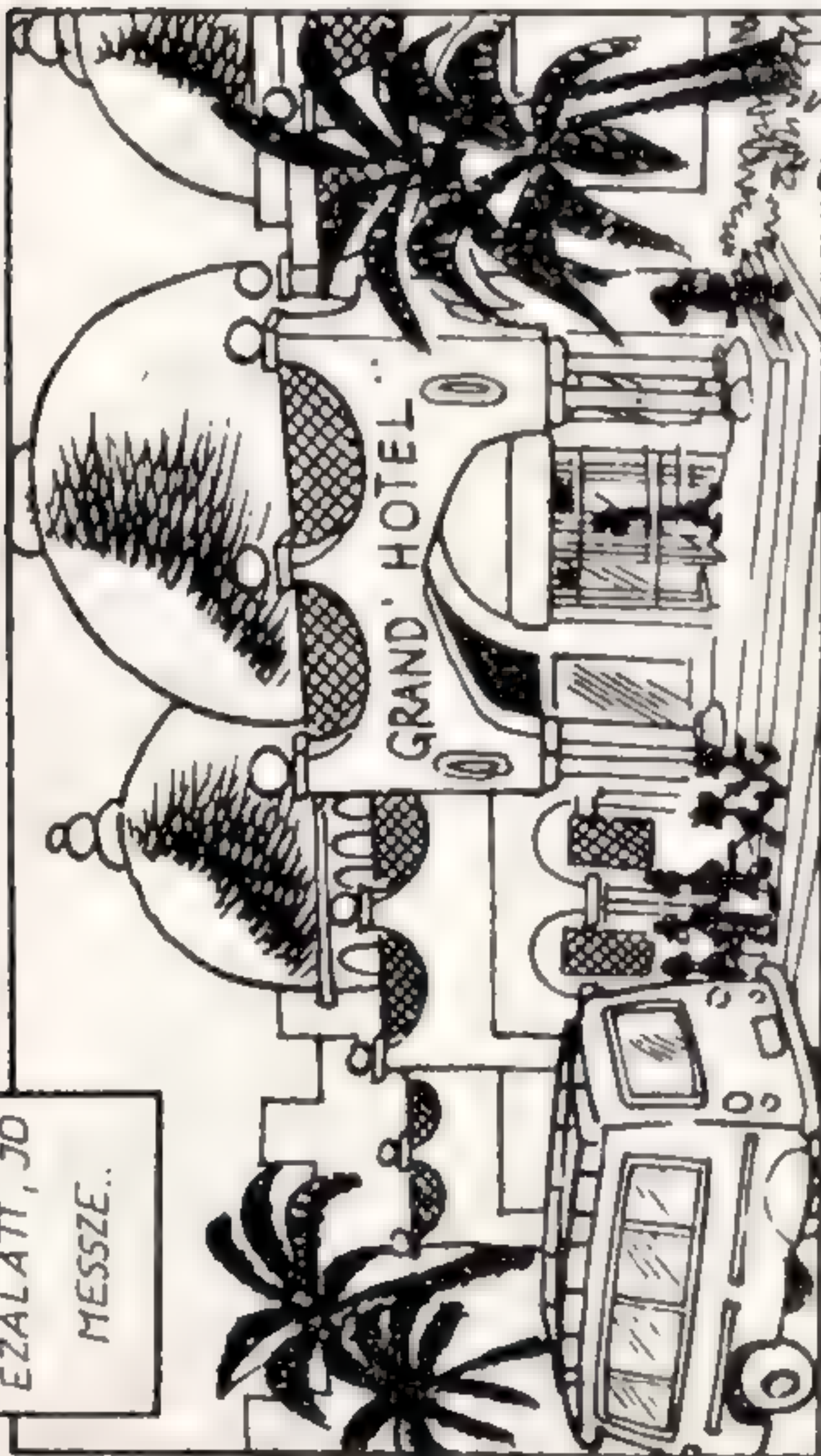

EZALATT, JÓ
MESSZE...

Ők azok! Nézzé csak!

vegyük
el a bőron-
dát!

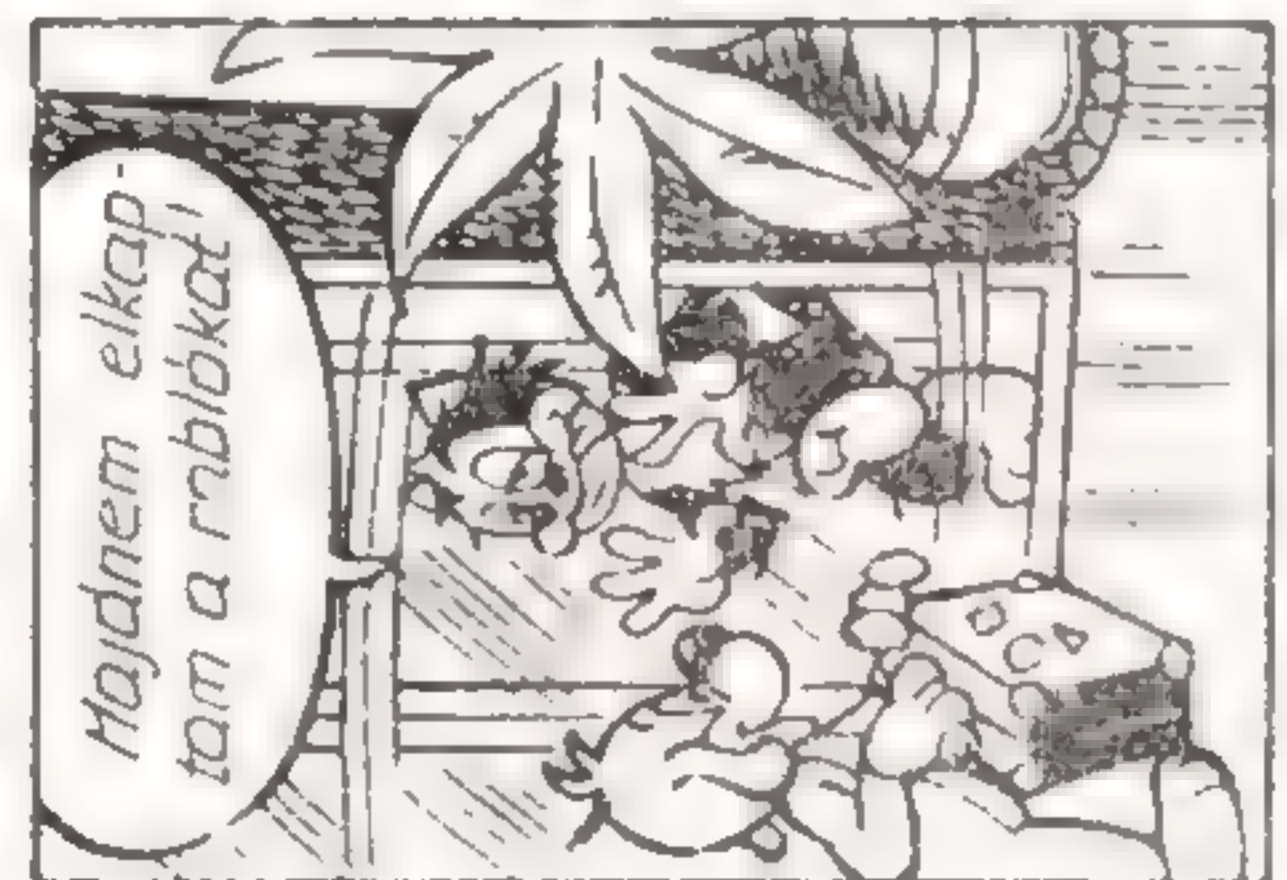
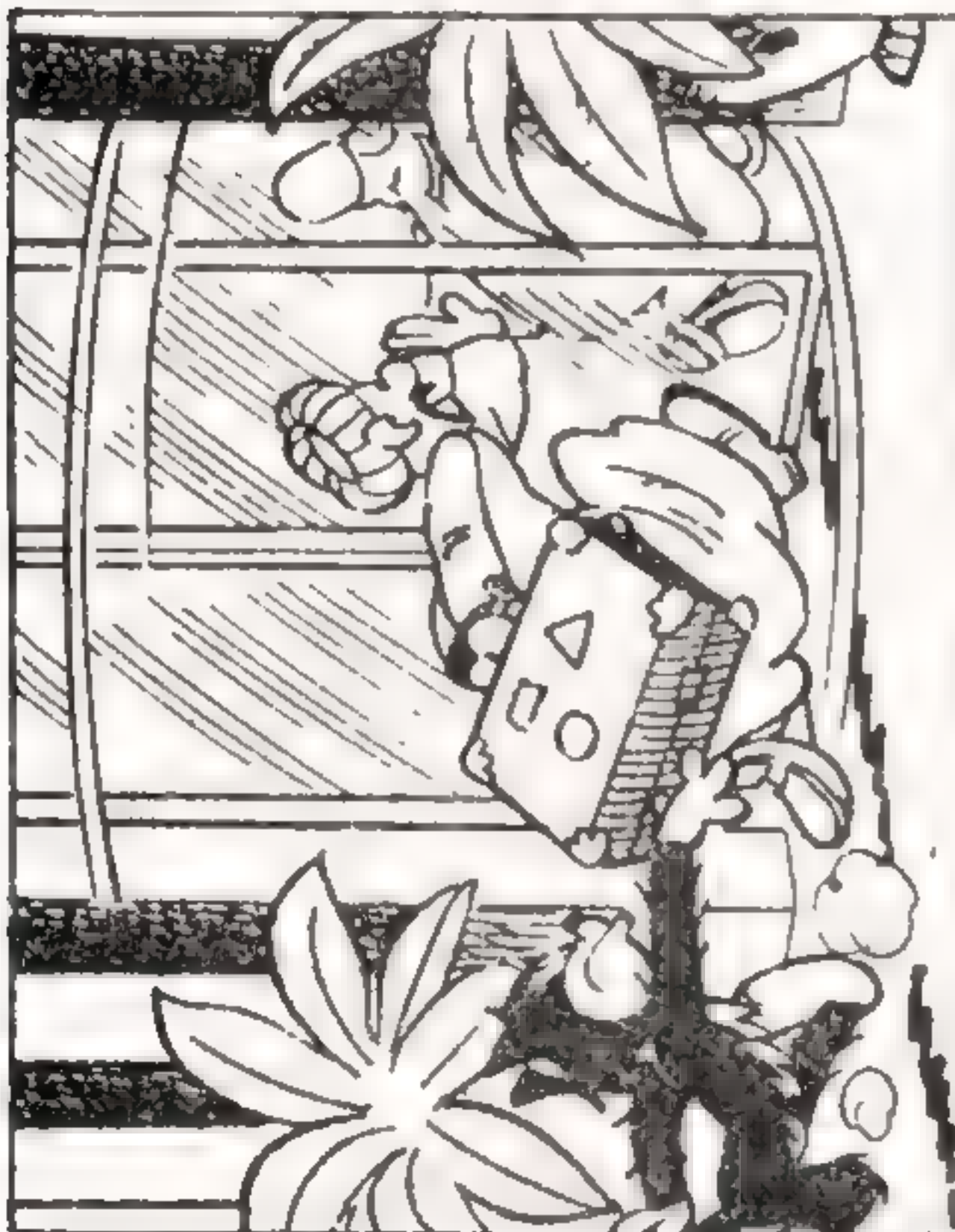
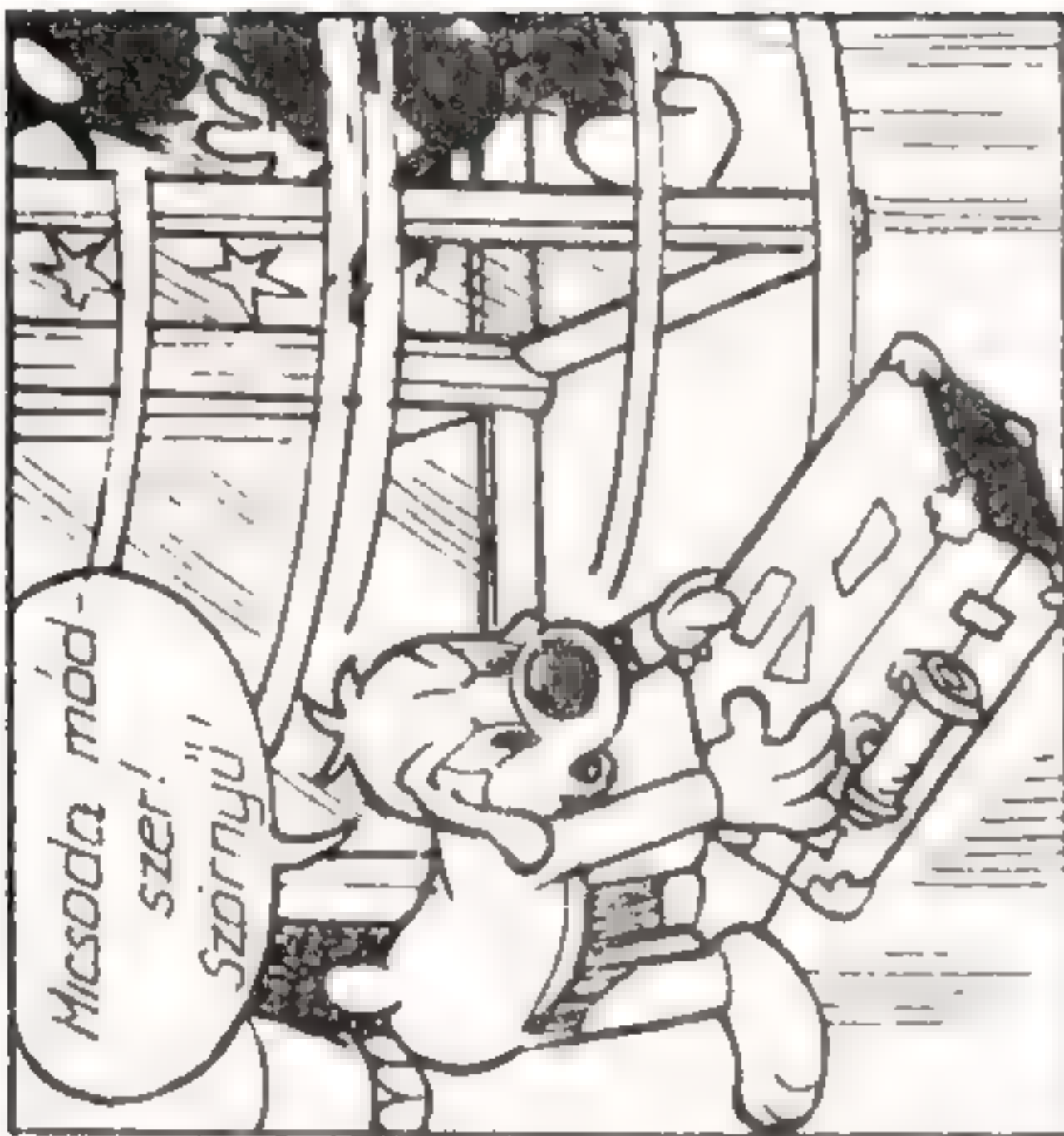
A tizenket-
tes kulcsot
kérem...

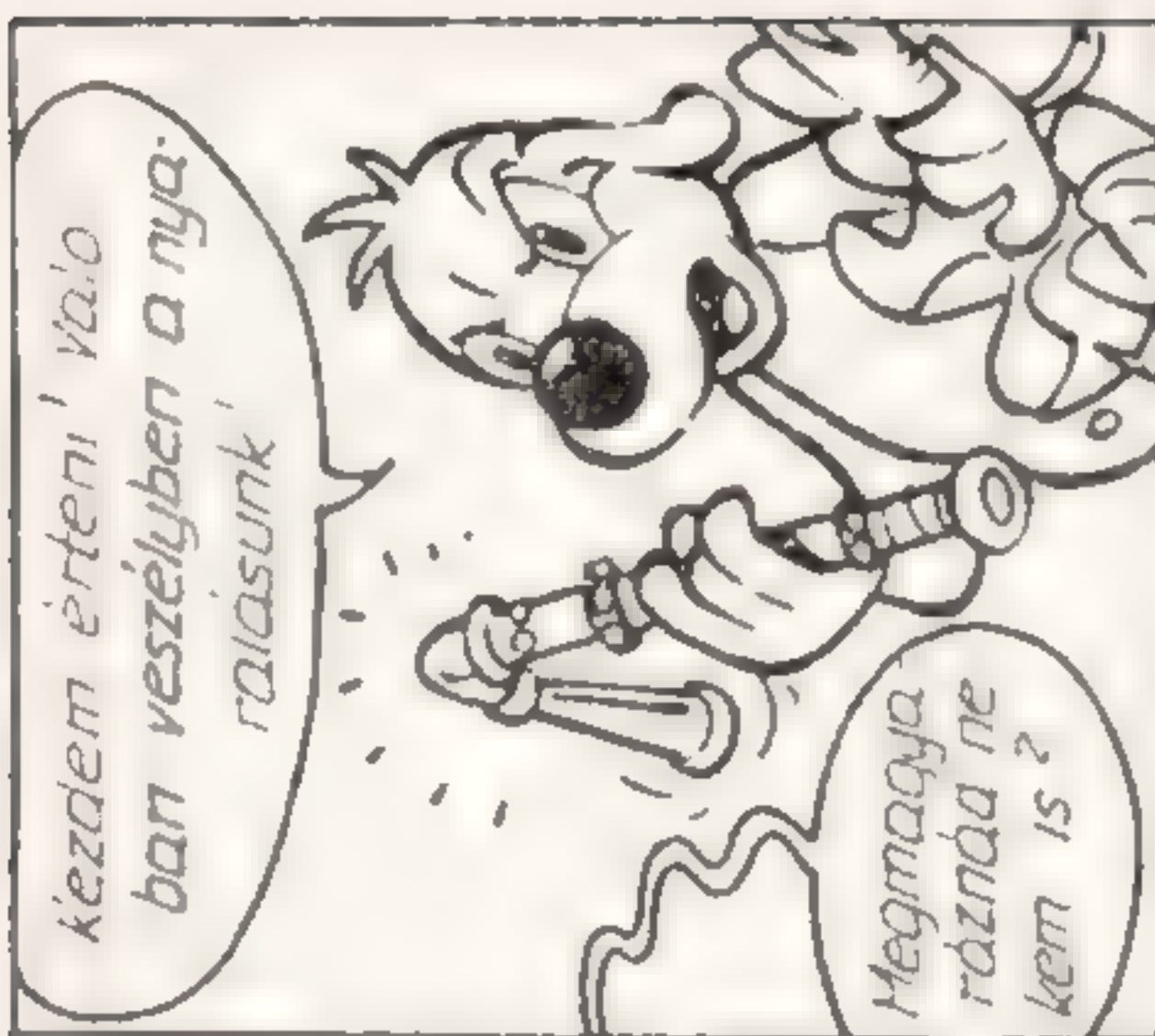
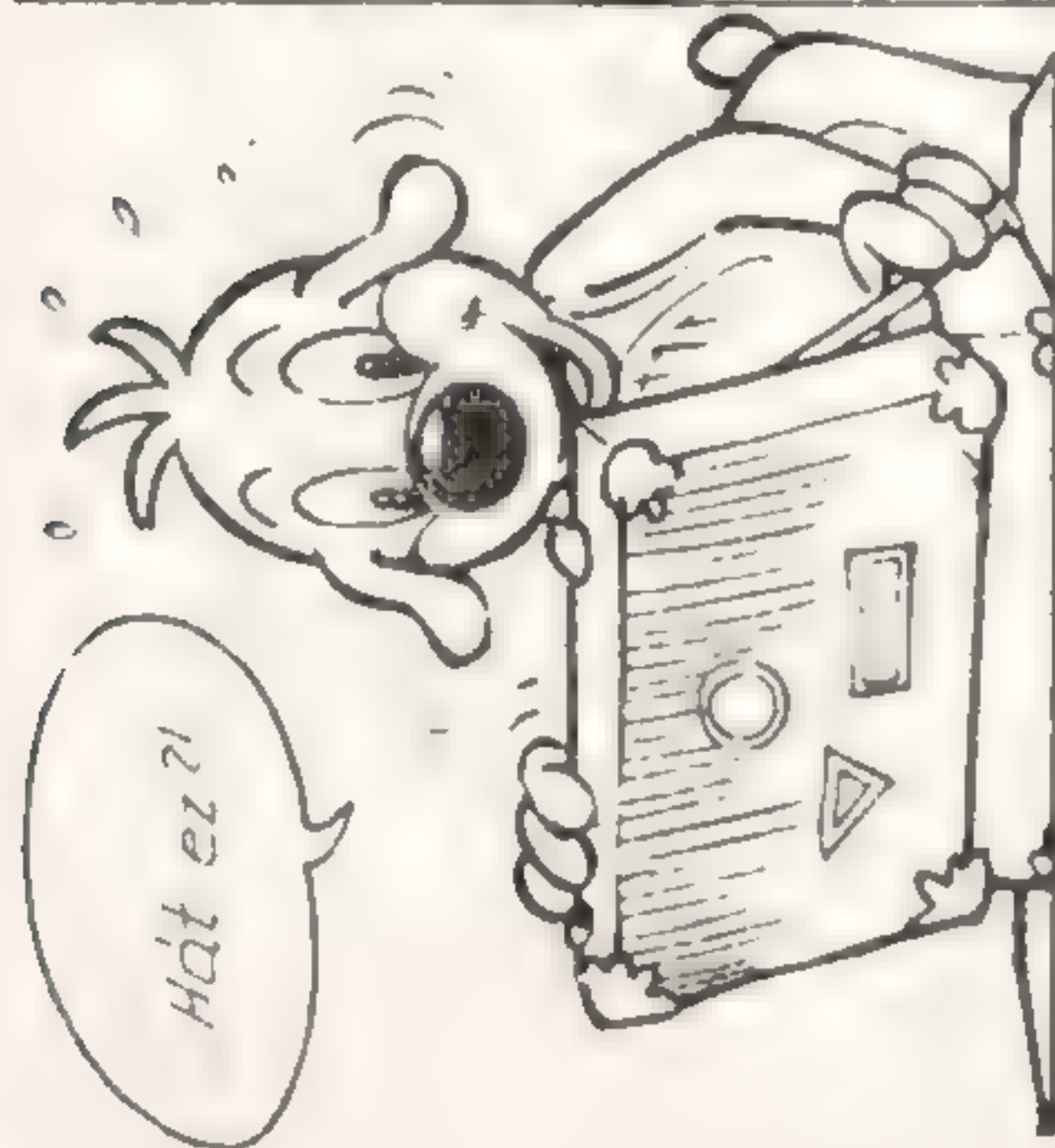
Hívass egy hor-
dát!

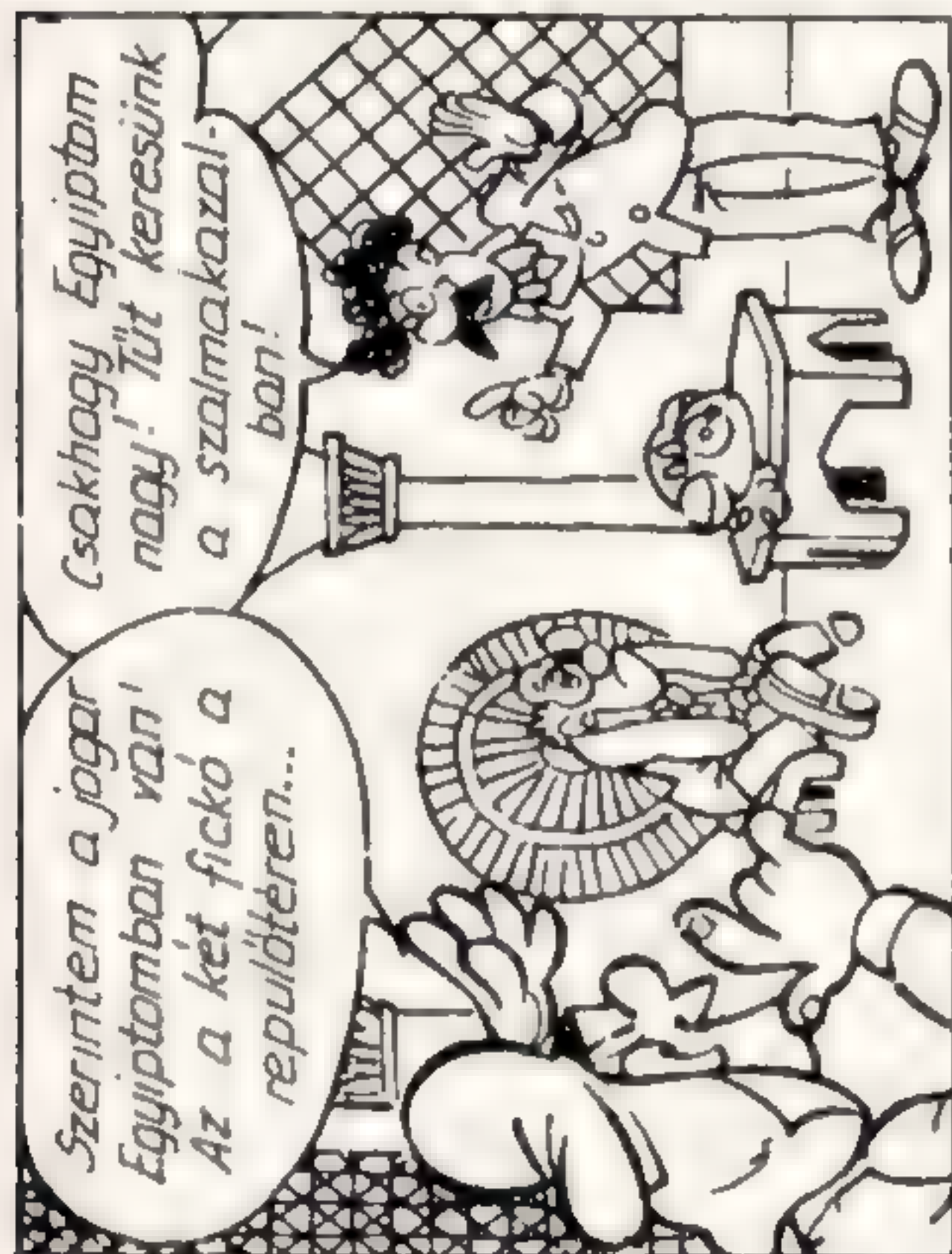
Vigyázz! A bőron-
dát!

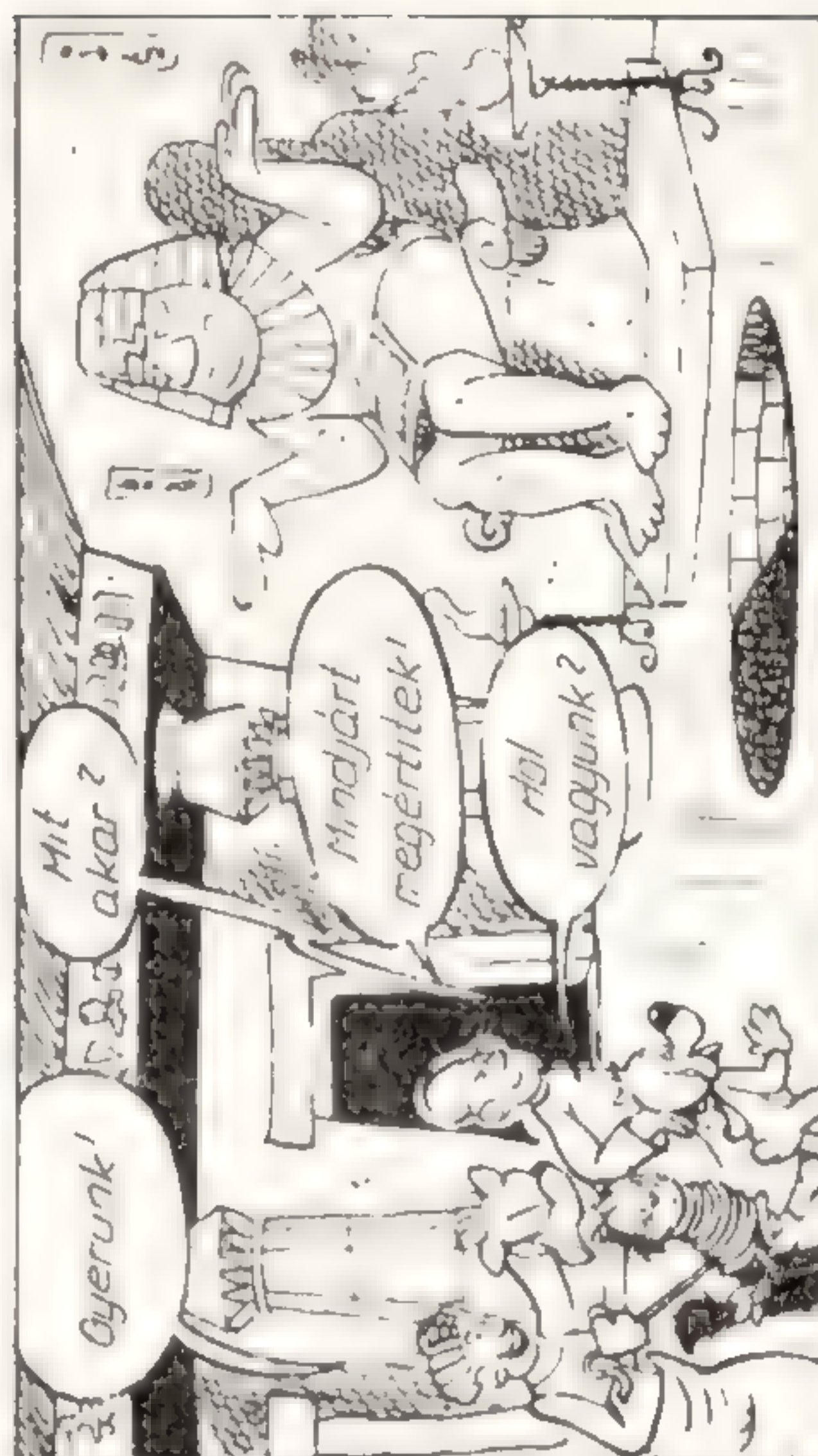
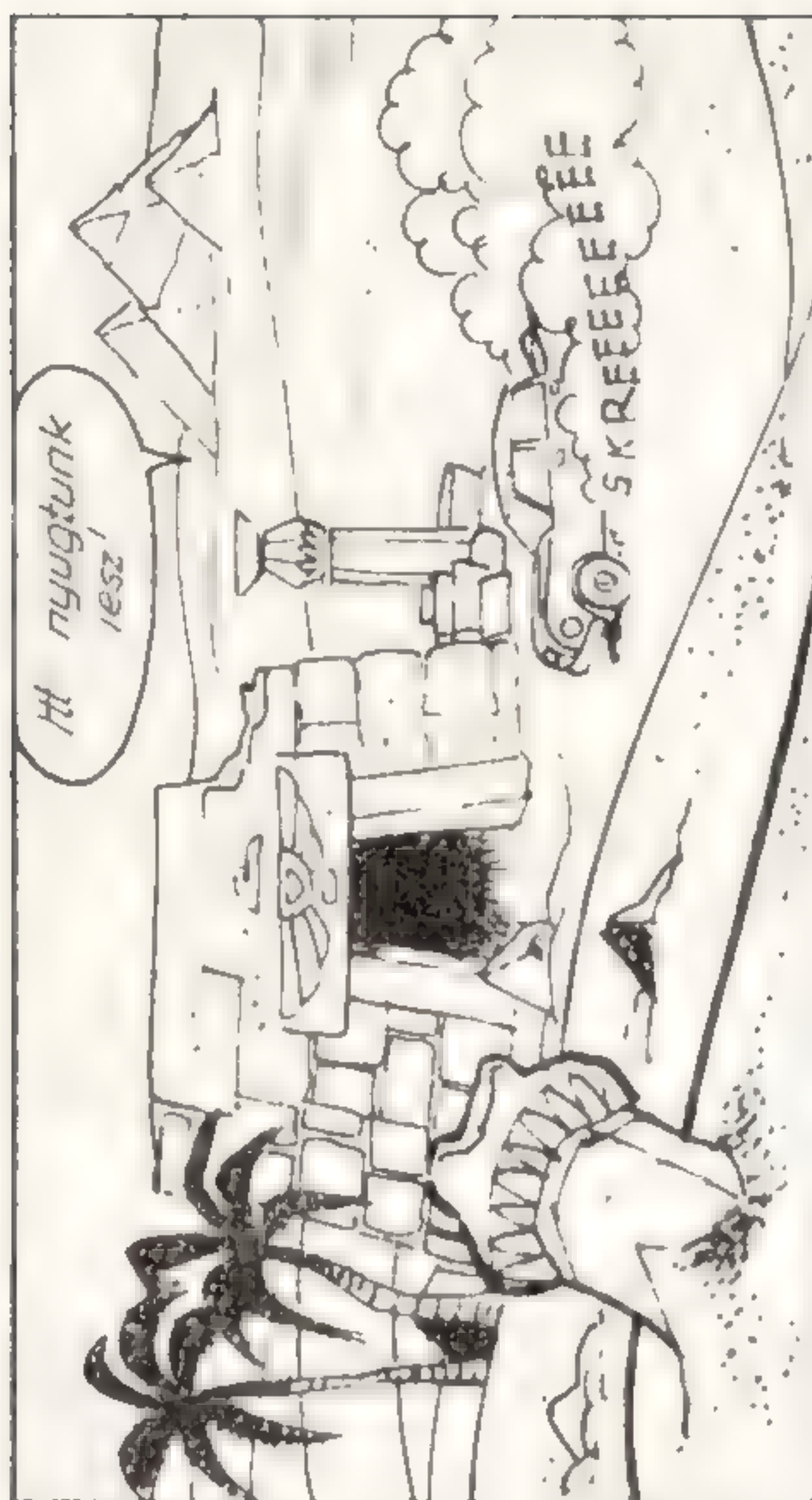

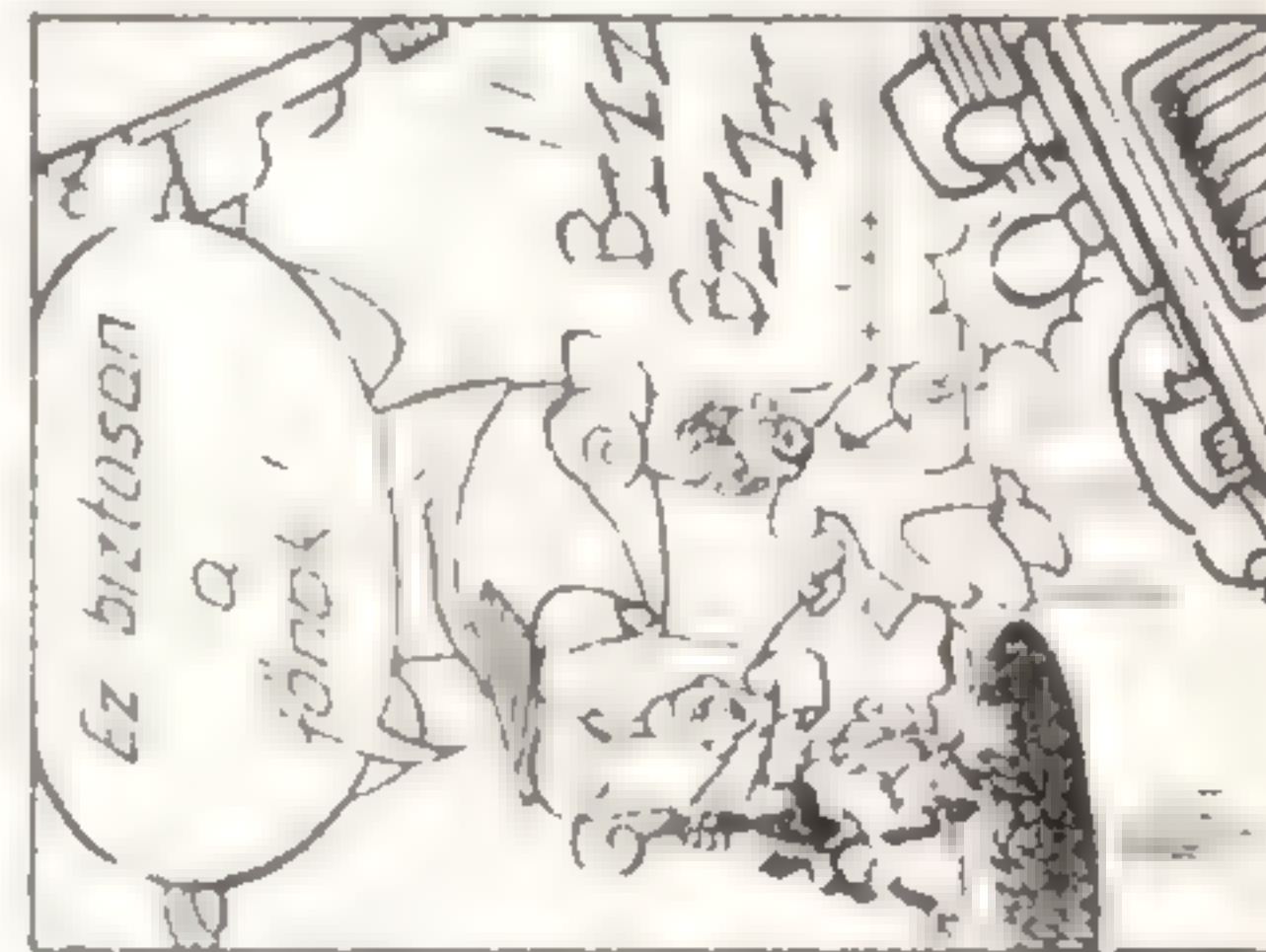

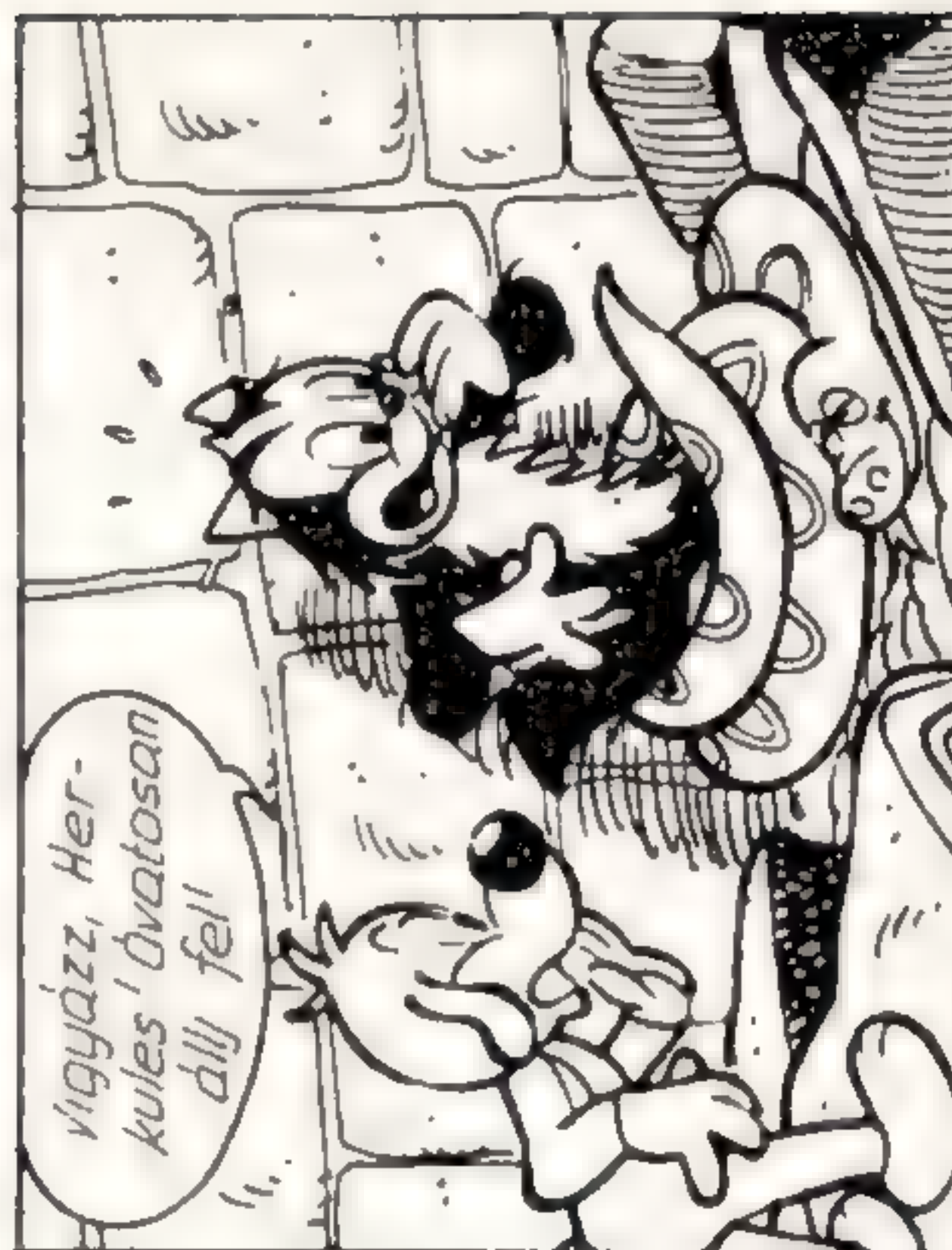
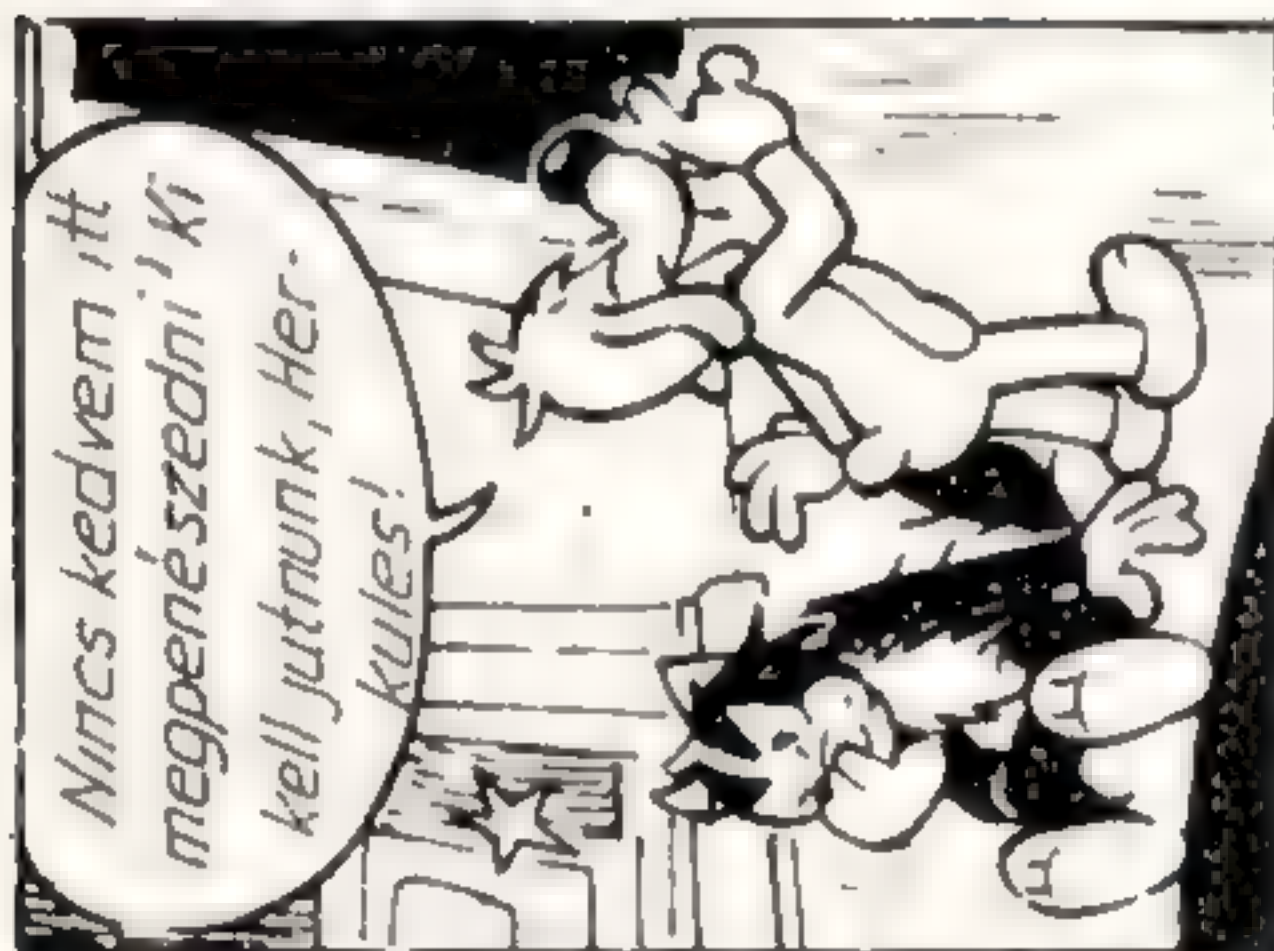

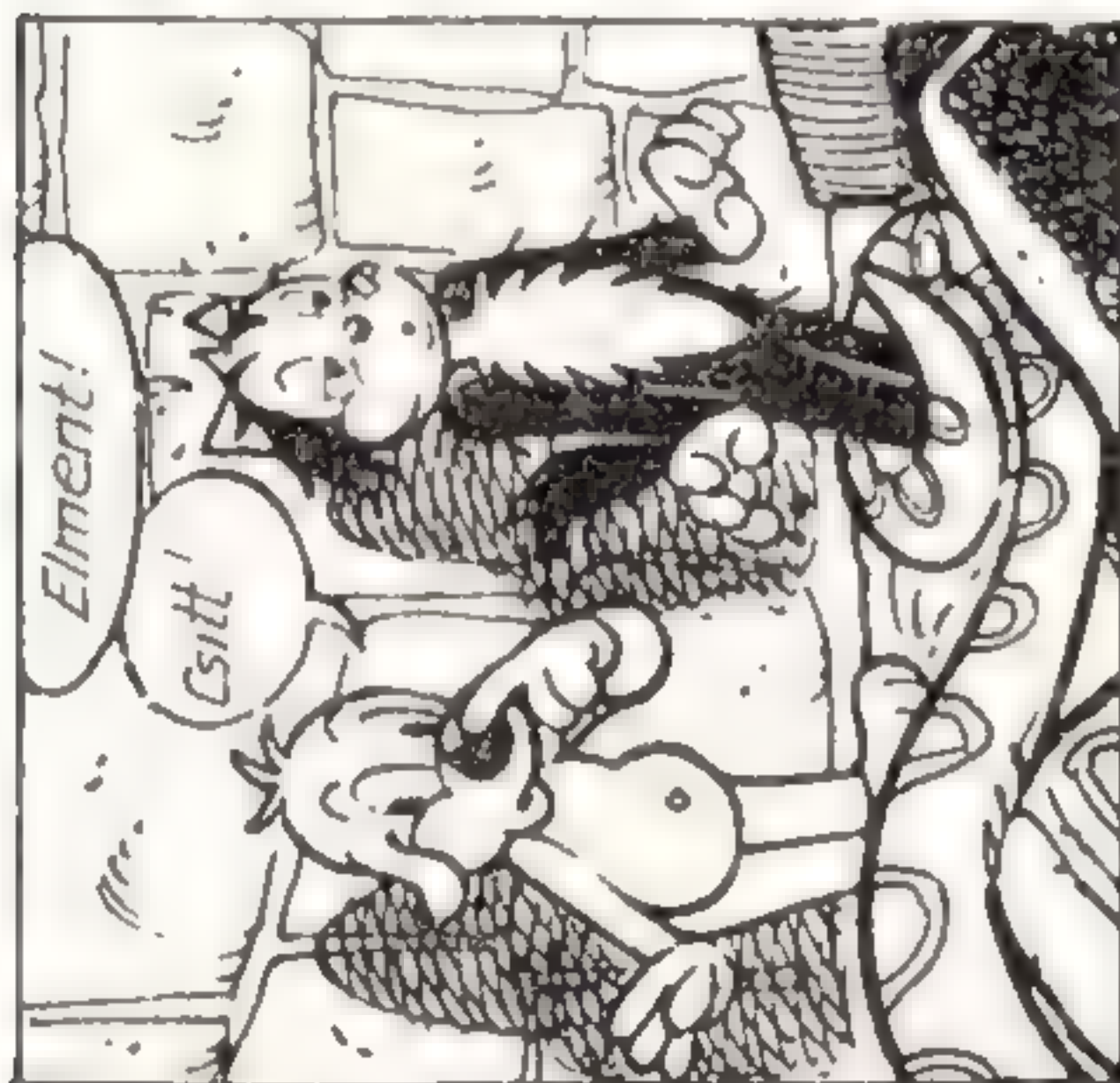

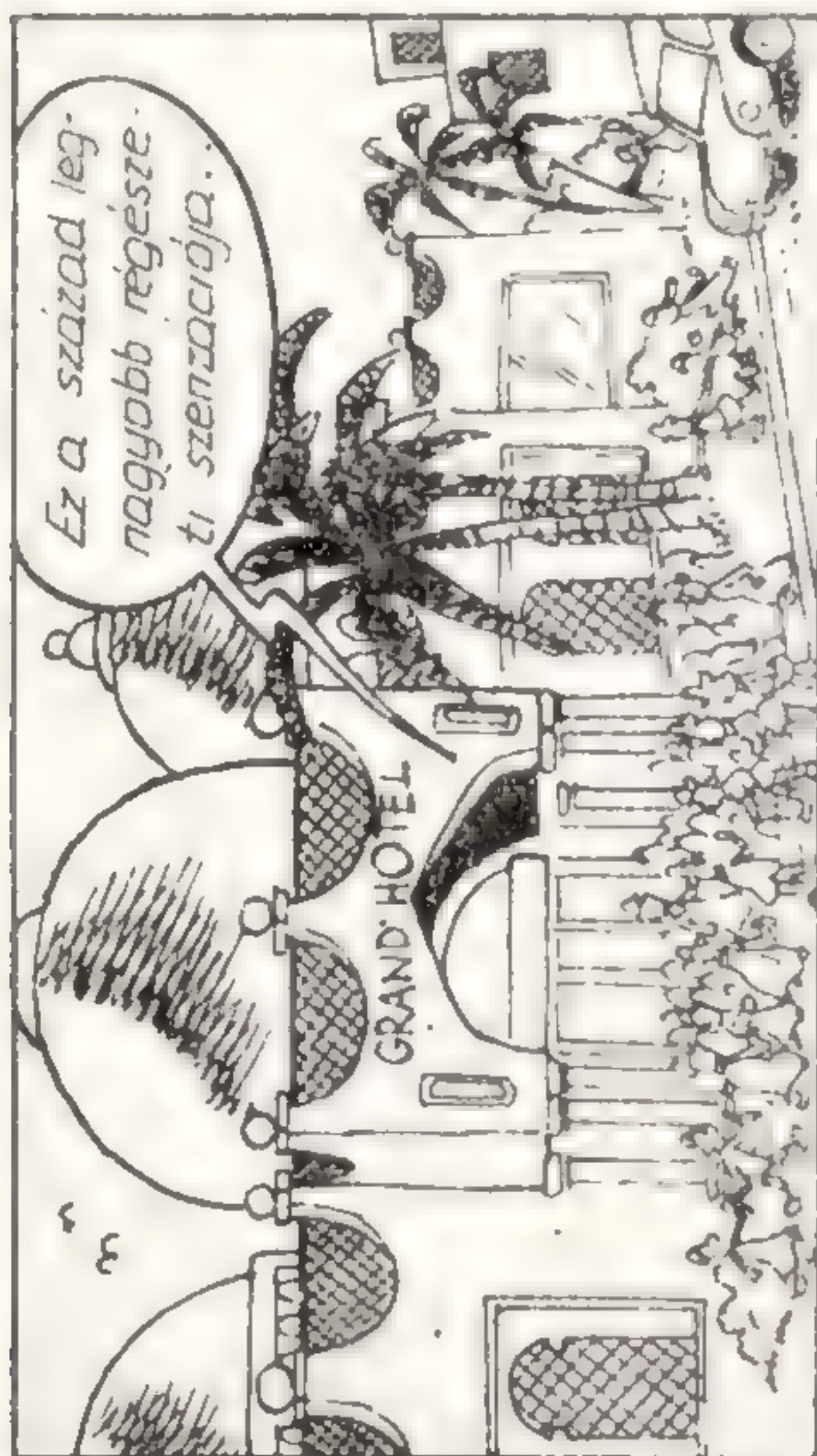

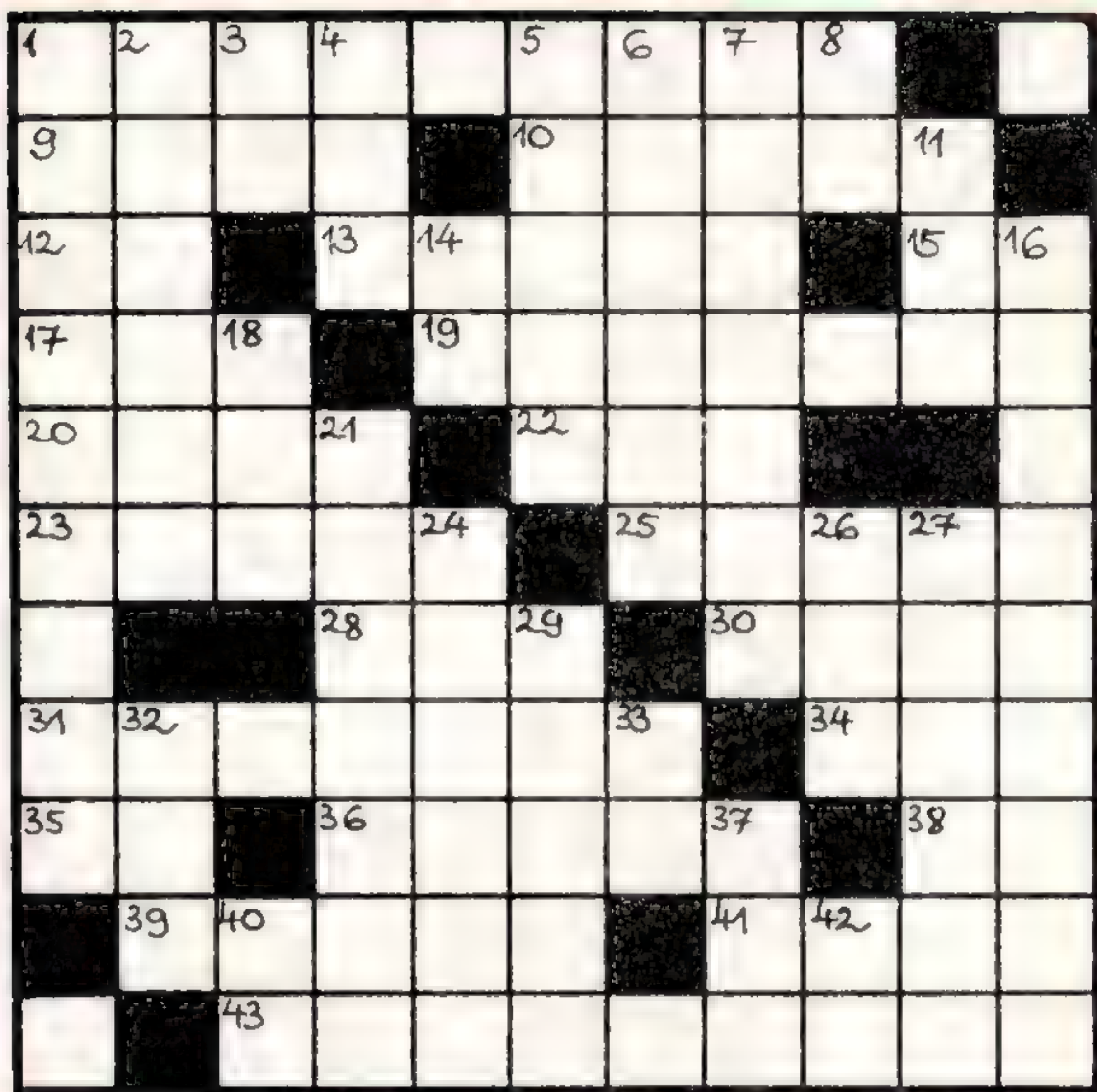

Timár György Válogatott agyrémeim című kötetéből válogattuk az alábbi hat — főszóként szereplő — szót rejtvényecsemegeként.

VÍZSZINTES:

1. Péntek által Robinson számára kifaragott diszes pipatartó. Zárt betű: O. 9. Édes mártás. 10. Mondd, mit... (József Attila verse). 12. Annyi mint — rövidítve. 13. Kertbe

mentek a tyúkok, mind megették a... (Éliás, Tóbiás). 15. Minden kakas ez a maga szemétdombján. 17. A holló költője (Edgar Allan). 19. Humoros poénokat és ötletsziporkákat durrogató szerkezet. 20. „Száll a madár ágrul...” (Arany). 22. Jugoszláv város. 23. Fiatalon elhunyt költő (Géza). 25. ...között szegényember (József Attila verse). 28. A nitrogén és a magnézium vegyjele. 30. Zeneművek zárórésze.

31. Kiméletlenül eltapos. 34. Hogyan — oroszul. 35. Képző, a -va párja. 36. Suta. 38. Tanú, de csak félig! 39. Bálterem. 41. Kalapács és kasza nem lehet nélküle. 43. *Sünyi állat. Igen gyáva, csakis hátulról támad. Hosszú fülei-ről is fölismerhető. (Nem tévesztendő össze az alanyhör-csöggel.) Zárt betű: Y.*

FÜGGŐLEGES:

1. Egyszerű tábornokból lett híres szovjet vasvári munkás. Zárt betű: Y. 2. Dunántúli megye. 3. Uruguay és az NSZK gépkocsijainak jelzése. 4. ...Sawyer (Mark Twain gyermekhőse). 5. A múltban. 6. Robbanó töltet. 7. A betegség megelőzését szolgálják. 8. Kicsinyítő. 11. Ha sok van belőle, disznót győz. 14. Amerikai hírügynökség. 16. Ökör, melyet a Távol-Keleten szántáshoz eke helyett gyaloghintó elé fog-nak. Zárt betű: S. 18. Gotovac operahőse. 21. Pun hadvezérek és emberevők füredi szépség-versenye. 24. Chevrolet-típus. 26. Sző, fon, nem takács. 27. Arra pillant. 29. Hadászati szempontból fontos fennsík a Közel-Keleten. 32. Lopva figyel, a fociban szabálytalan. 33. Görög betű. 37. Afrikai antilop-fajta. 40. Zavarás kezdete! 42. ...királya (Lalo operája).

Siker

Őszel érik a kacsos rahedli

A borsostokányi Káposztás Benedek Termelőszövetkezet évek óta az elsők között van a kacsos rahedli termesztésében. Büszkeségünk kobaltnék egére azonban komor felleget von az a körülmény, hogy a termést évről évre nekünk kell leszednünk.

Ennek ellenére szilaj indulókat harsogva indultunk a földekre, kezünkben a rahedliszedő csippentyűvel, amelyet mindenki maga készített. Szeretjük volna egy hetykén portyázó maroknyi kuruc vitéz benyomását kelteni, akik nem rettennek vissza a kacsos rahedli betakarításától sem. A csataterre érkezve elsősorban az a meglepő felfedezés hasított be-

lénk, hogy az iskola tulajdonképpen egészen rendes, barátságos hely. A rahedlitáblán ugyanis egyrészt ingovány fogadott, ami gázlómadár szemmel nézve minden bizonnyal fényűző környezetnek számít, viszont mi sehogyan sem tudtuk a gázlómadár szemével nézni a terepet. Még a sajátunkkal is alig...

Másrészt Aristom bácsi fogadott, aki szintén nem tartozik a környék idegenforgalmi látványosságai közé. Emellett tettekre serkentő dalaink iránt sem mutatta a legcsekélyebb fogékonyságot sem, mert megkért, hogy ha lehet, hagyjuk abba az óbégatást. Ezekután hosszas fejtegetésekbe kezdett a kacsos rahedli betakarításának szakmai fortélyairól. Egy ideig udvariasan hallgattuk, de amikor észrevettük, hogy sülvédünk, a szavába vántunk. Mondtuk neki, hogy tudjuk, hiszen évek óta mi szedjük le a kacsos rahedlit.

De nem jött zavarba. Szárazon közölte, hogy az eddigi tapasztalat fabatkát sem ér, mert az idei termés valahogy

Madáretetés

Teljes kényelem

más, mint az eddigiek voltak. Tudniillik kedvezőtlen volt az időjárás.

— De hiszen egész nyáron meleg volt! — mondtuk, miközben ismét süllyedtünk néhány centit. — Márpedig a kacsos rahedli a meleget szereti.

— Az lehet — válaszolt türelmetlenül Áristom bácsi. — Én viszont utálok a meleget, így aztán nem lett idejében alákepesztve a murmincs... Szóval a lényeg az, hogy az idei termés a föld alatt van, holott máskor éppen vállmagasságban szokott lenni. Úgyhogy menten hozzák a kapákat.

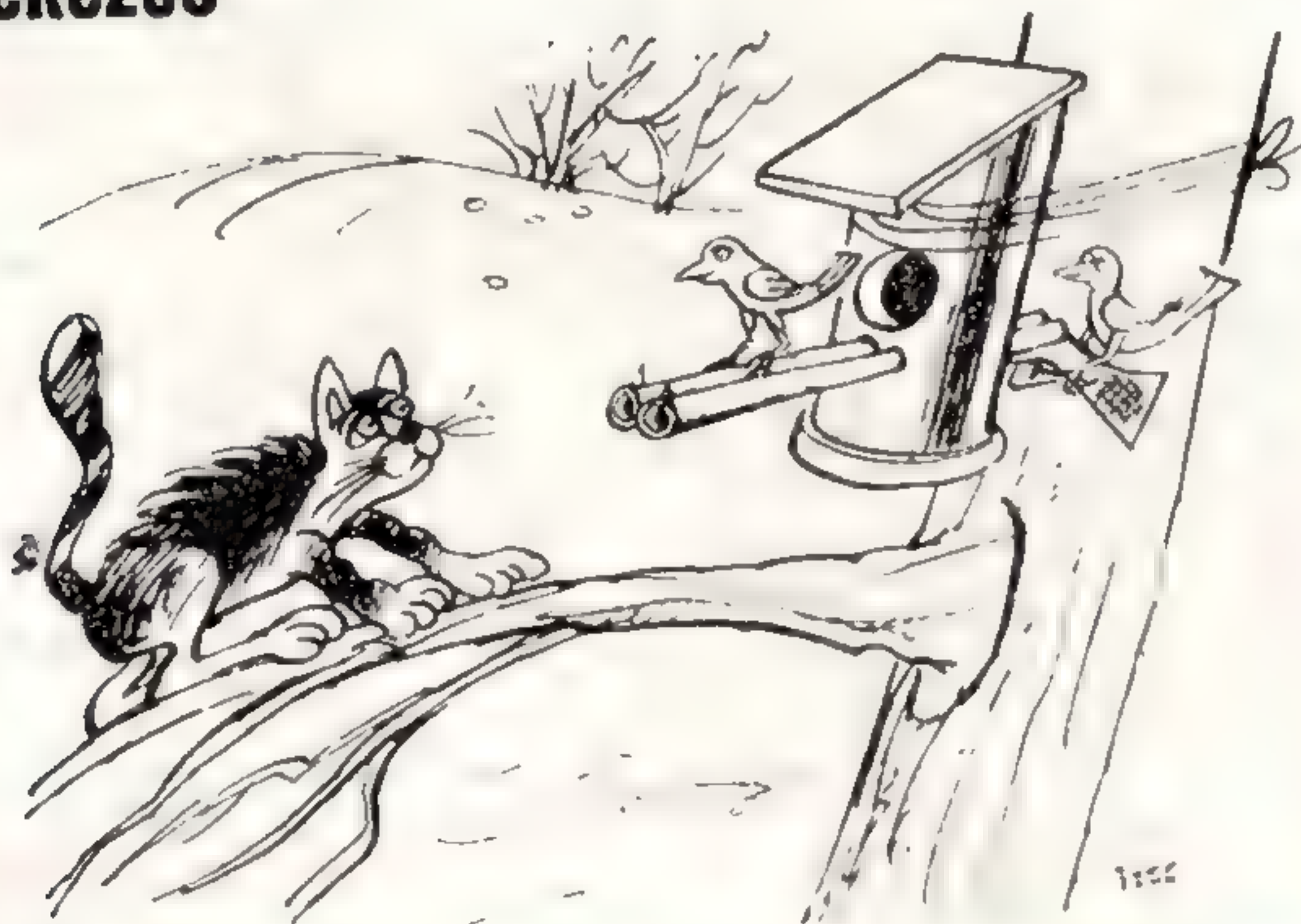
De akkor már a csapatvezetőknek is beázott a lábbelije, és ez különböző indulatokat ébresztett benne. Fojtottan közölte, hogy szeretné, ha mégis a rahedliszedő csippentyűvel dolgoznánk, ha már elkészítettük magunknak.

— Kapa! — vakkantott mérgesen Áristom bácsi. — A föld alatt nem lehet csippenteni!

— Csippentyű! — sikoltott a csapatvezető, mert a lábikráját megcsípte valami a víz alatt. — A rahedli gumója a föld felett terem!

— Ha alákepesztik a murmincsot! — magyarázta ide-

Védekezés

gesen a szakember. — De nem kepesztették alá!

— Kínos. A történelem majd ítélkezni fog a bűnösök felett! — jövendölte hűvösen a főnök. — Mi csippenteni jöttünk, és nem kapálni...!

A tárgyalások itt holtpontra jutottak a teljes nézetazonosság teljes hiánya miatt. Szép lassan tovább süllyedtünk. Ebben a válságos pillanatban érkezett a helyszínre Wolfram Benedek főagronómus, és szerencsére volt egy javaslata.

— Elsősorban a gyerekeket szedjük ki a földből! — indítványozta.

Aztán izgatottan pusmogott valamit Áristom bácsinak, majd gondterhelt arccal hozzánk lépett.

— A helyzet az, hogy ehhez a földhöz egy ujjal sem szabad nyúlni. Ugyanis a régészek ősi kincseskamrát gyanítanak ezen a helyen, még Julius Augustus September császár idejéből... Viszont van a fészerben egy óriási halom szárított muskotály, amely még hámozatlan. Meg kellene hámozni, és akkor örökké könnyezve emlékeznének erre a napra a téesz dolgozói.

Cseles madár

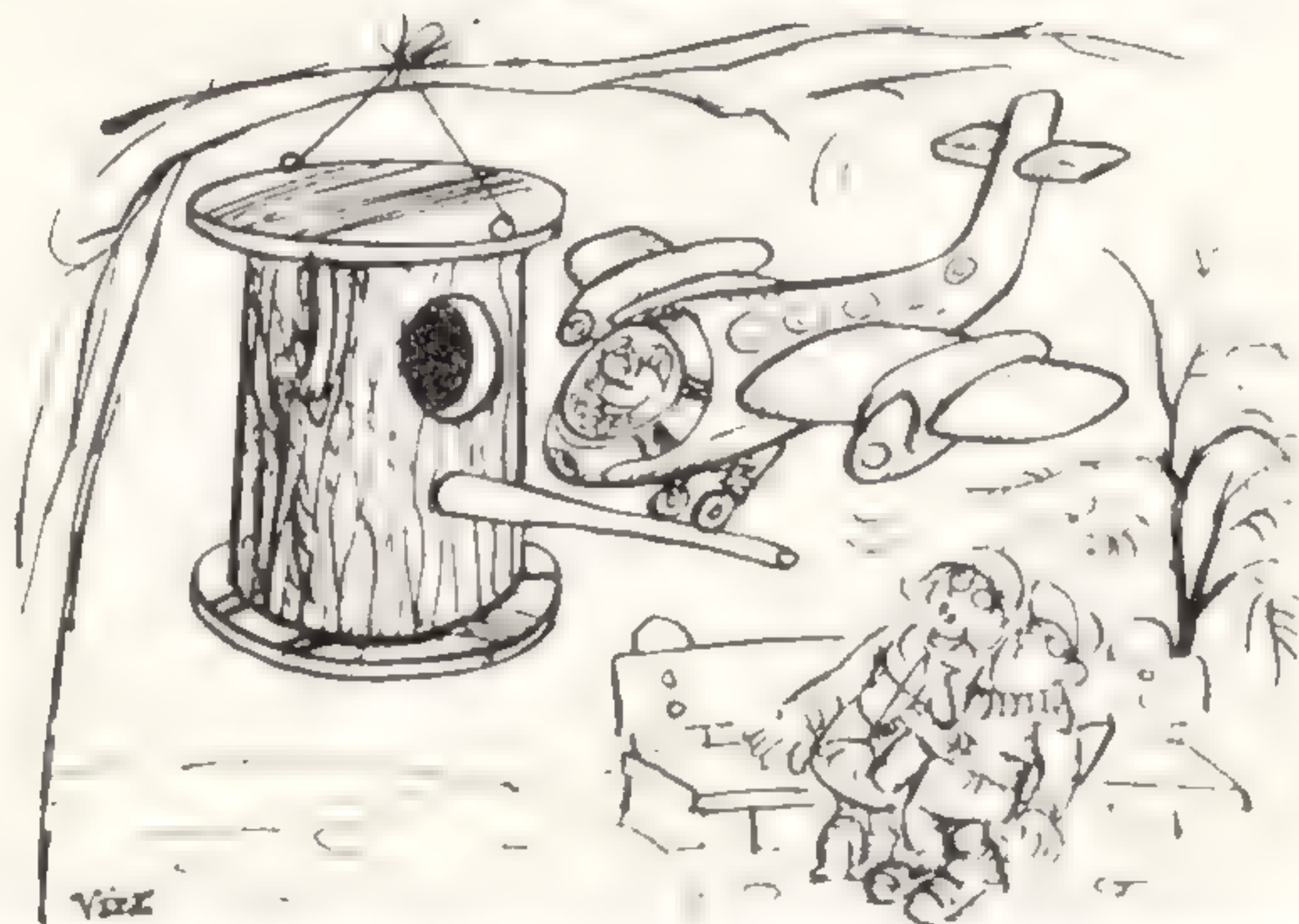
...Hámoztuk a muskotályt, de közben állandóan a kincs járt az eszünkben. Néhány elszánt tekintet összevillant...

És reggelre kitakarítottuk a földet! Gondosan felszedtük a kacsos rahedligumókat is, hogy ne zavarjanak a kutatásban. Kincs azonban nem akadt. Mindennek a tetejébe még elvesztettem a csippentőmet is, de mielőtt komolyabb átkokra ragadtattam volna magam, ismét megjelent Áristom bácsi. Néhány egyszerű szóval elmondta, hogy apró tréfa volt az a dolog a kincssel, mert tu-

lajdonképpen a kacsos rahedli volt a kincs. És öblösen kacagott hozzá.

Engem külön is megvigasztalt, hogy jövőre majd megkeressük a csippentyűmet, ha az egész határt kell is felforgatni érte. Így legalább nyáron megint nem kell alákepeszteni a murmincsot a kacsos rahedlinek, amelynek termesztésében — fájdalom — továbbra is az elsők között van a borsostokányi Káposztás Benedek Termelőszövetkezet. És van rá egy fogadásom, hogy a szárított muskotály hámozásában is az élre fog törni...

Meglepetés

Sulusosan

VILL

— Nem mostad ki a mosószeres flakont!

EGY OTSZÁG
— EGY VÍG

HOLLANDIA

Séta közben a plébános találkozik az egyik falubeli gazdával, aki nagyon szeret vadászni. Megkérdezi tőle, mi újság, van-e sok vad az idén. A gazda így szól:

— Van elég. Ma reggel is egy nyulat küldtem el a plébános úrhoz.

— Nagyon köszönöm! —

hálálkodik a plébános. —
Itt ez a tíz gulden, adja oda a kisfiának.

Amikor a plébános hazaér, érdeklődik a nyúl felől.

— Semmit se küldtek —
válaszol a szakácsnője.

Másnap a plébános előveszi a gazdát.

— Na, mi van a nyúllal?

— Hogyan? — kérdezi az csodálkozva. — Jaj, az a szemtelen! A temető mellett láttam egy nyulat, és azt mondtam neki: „Menj el azonnal a plébános úrhoz!” Odaküldtem. Hát nem ment oda? Ez igazán nem szép tőle!

FRANCIAORSZÁG

A francia akadémia az új nagy szótárát készítette. Amikor a rák szóhoz értek, hosszú vita után az alábbi meghatározást fogadták el:

— A rák kis vörös hal, amely hátrafelé jár.

Az egyik akadémikus erre a definícióra a következő megjegyzést tette:

— Kitűnő! Éppen csak azt lehetne ellene felhozni, hogy a rák nem hal, nem vörös, és nem jár hátrafelé. Különben a meghatározás teljesen hibátlan.

OLASZORSZÁG

Szicília. Július van, rekkenő nyár.

Egy több mint két méter magas úr megy a járdán, nyomában egy kisgyerek. Az óriás átmev a másik oldalra, de a kölyök nem tágit mellőle. A férfi újra irányt változtat. Hiába. Végre meg-
unja pöttöm kísérijét, és mér-
gesen a gyerekhez fordul:

— Mondd, miért követsz te engem? Mit akarsz tőlem?

— Semmit — válaszolja a srác. — Csak árnyékban akarok járni.

PORTUGÁLIA

A borbélyt az államügyész indítványára halálra ítélik. A kivégzés napján a siralom-
házban szokás szerint meg-
kérdetik tőle, mi az utolsó kívánsága?

A halálraítélt nagy lelki nyugalommal ezt mondja:

— Szeretném megborotvál-
ni az államügyészt.

SPANYOLORSZÁG

A bíró előtt egy forróvérű sevillai nemes áll, akit azzal vádolnak, hogy megölte a feleségét.

— Miért ölte meg? — val-
latja a bíró a vádlottat.

— Azért, senor, mert azt hit-
tem, hogy elhagy, és én nem
bírtam volna nélküle élni.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

Az amerikai ember minden-
nél fontosabbnak tartja a tiszt-
ságot. Különösen a borbély-
műhelyekben dühöng ez a di-
vat.

Egyszer egy vendég bement
a borbélyműhelybe, hogy meg-
borotváltassa magát. Melegí-
tett kendőt kötöttek eléje, a
borotvát fertőtlenítették, a
szappant százfokos vízben
megmosták, a fésűt és a ke-
fét is a szeme láttára sterilizál-
ták. A vendég csak bámult, az-
tán megkérdezte:

— Miért nem kezdi már? Bo-
rotváljon meg!

— Bocsánat — szabadkozott
az illető. — A borbély nem én
vagyok.

— Hát hol a borbély?

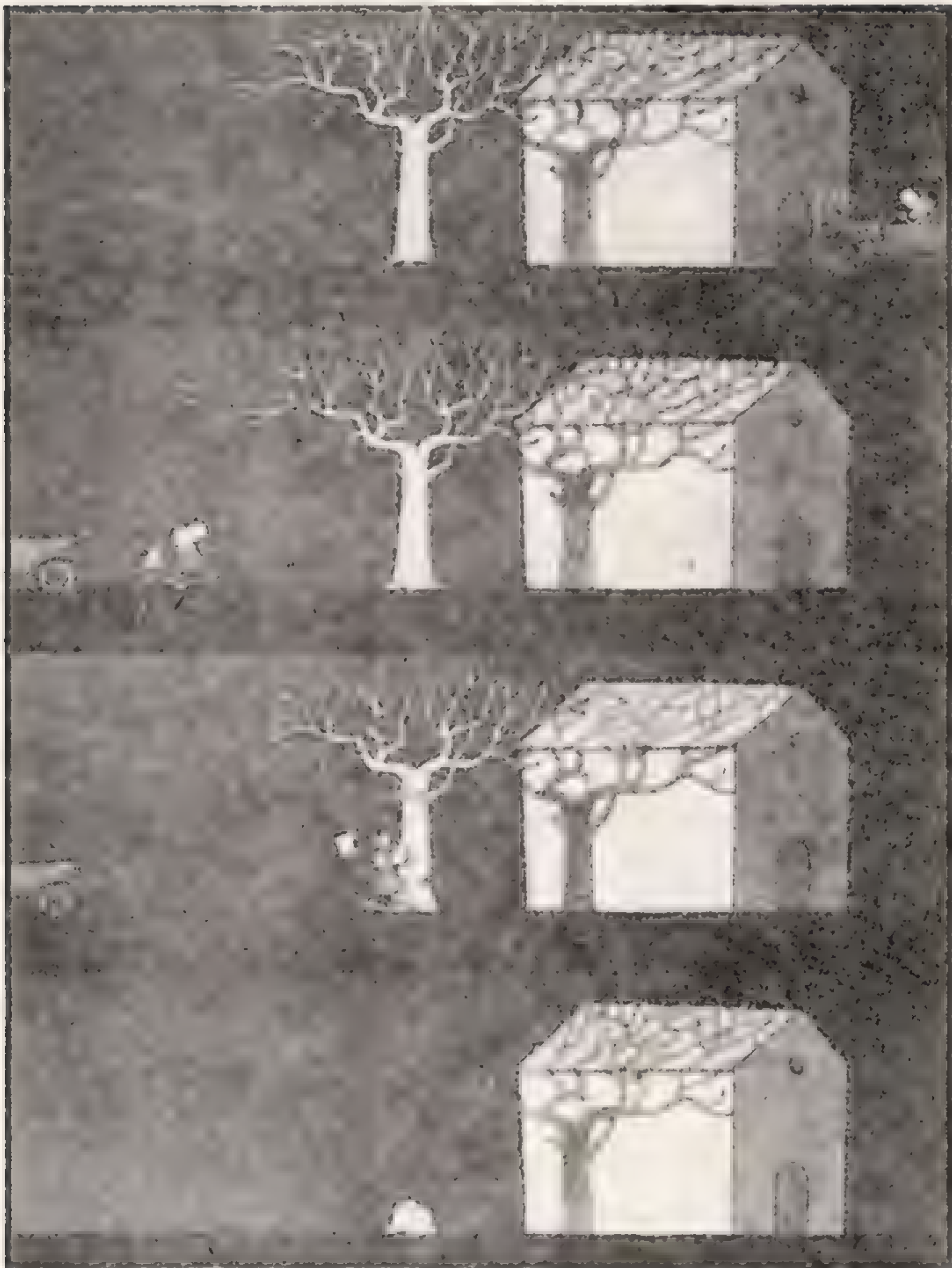
— Azt kérem, most főzik ki.
Azonnal itt lesz.

NSZK

A kis Hans mindennap ját-
szik az udvaron a szomszédok
kutyájával. Egy nap hiába vár
az okos állatra. Becsönget a
szomszédba. Mikor kaput nyit-
nak, így szól:

— Kérem, beszélhetnék a
kutyájjukkal?

Az árnyék

10

perc szünet

Matekdolgozat. A tanár le-
diktál húsz példát, úgy gon-
dolja, annyi elég az egész órá-
ra. Tíz perc sem telik bele, je-
lentkezik egy srác:

— Tanár úr, kérem, adna
még egy pár példát?

— Hogyhogy? Az előzőkkel
már készen vagy?

— Nyavalyát. Csakhogy
azokhoz gőzöm sincs. Másokkal
talán több mázlim lesz.

— Te honnét tudod, hogy
mikor ettél eleget?

— Nagyon egyszerű. Én tu-
dományos módszerrel dolgo-
zom. Mielőtt enni kezdek, a
székemet egy fél méterrel hát-
rább húzom. És amikor a ha-
sam eléri az asztal szélét, ak-
kor tudom, hogy jóllaktam.

— Hol találhatunk elefánto-
kat?

— Elefántokat nem kell ta-
lálnunk. Az elefántok olyan na-
vok, hogy szinte sosem vesz-
nek el.

— Kit nevezünk álszentnek?

— Aki mpsolyogva jön reggel
a suliba.

— Nem aondoljátok, hogy
igazán csodálatos dolog, aho-
yan a kiscsirkék kibújnak a
tojásból?

— Nem. Szerintem sokkal
csodálatosabb lehet az, aho-
gyan belebújnak.

— Mama, képzeld, a tanító
néni még sosem látott kecskét.

— Honnét veszed ezt?

— Ma rajzoltam neki egyet
a suliban, és még véletlenül
sem jött rá, hogy mi az.

A mamának vendége van,
hosszan beszélgetnek s közben

Feddés

— És máskor ne beszélj velem ilyen hangon a kutya előtt!

kiküldik a tízéves leányzót, főzzön nekik teát. Jó fél óra is beletelik, amíg Rozi bejön a tálcával.

— Hát te hol voltál ilyen sokáig?

— Képzeld mama, nem találtam a teaszűrőt.

— Akkor mégis hogyan szűrted meg ilyen szépen?

— A zoknimon át.

Az osztály teniszbajnoka elveszít egy fontos mérkőzést. Másnap a suliban elmeséli, hogyan történt.

— Jött egy rövid labda. Az eszem rögtön reagált, parancsot adott a testemnek. „Most rögtön indulj el, rohanj be a hálózhoz és teljesen kinyújtózva emeld vissza a labdát.”

— És akkor mi történt?

— Akkor az történt, hogy a

Születésnap

testem azonnal válaszolt az
agyamnak. „Egy frászt!”

*

A rövidlátó tanárnő kezdte
elveszteni a türelmét.

— Te, ott hátul. Mikor volt
az aranybulla?

— Tudom is én...

— Mikor volt a tatárjárás?

— Tudja az ördög.

— De hát ezt a múlt órán

tanultuk. Mit csináltál tegnap
este?

— A kocsmában voltam.
Meaittunk pár üveg sört a ha-
verokkal.

— És... és ezt csak így ki-
jelented? Hogyan akarsz át-
menni a vizsgán?

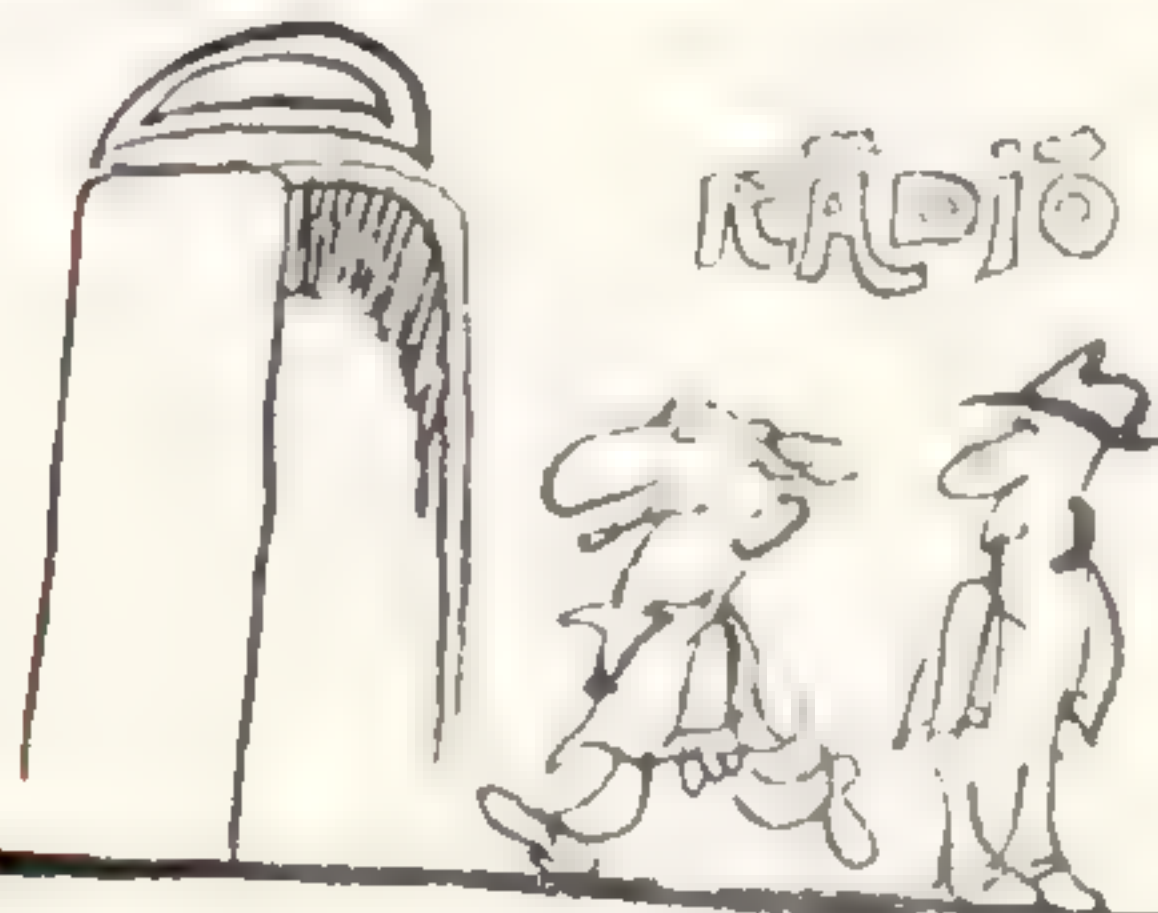
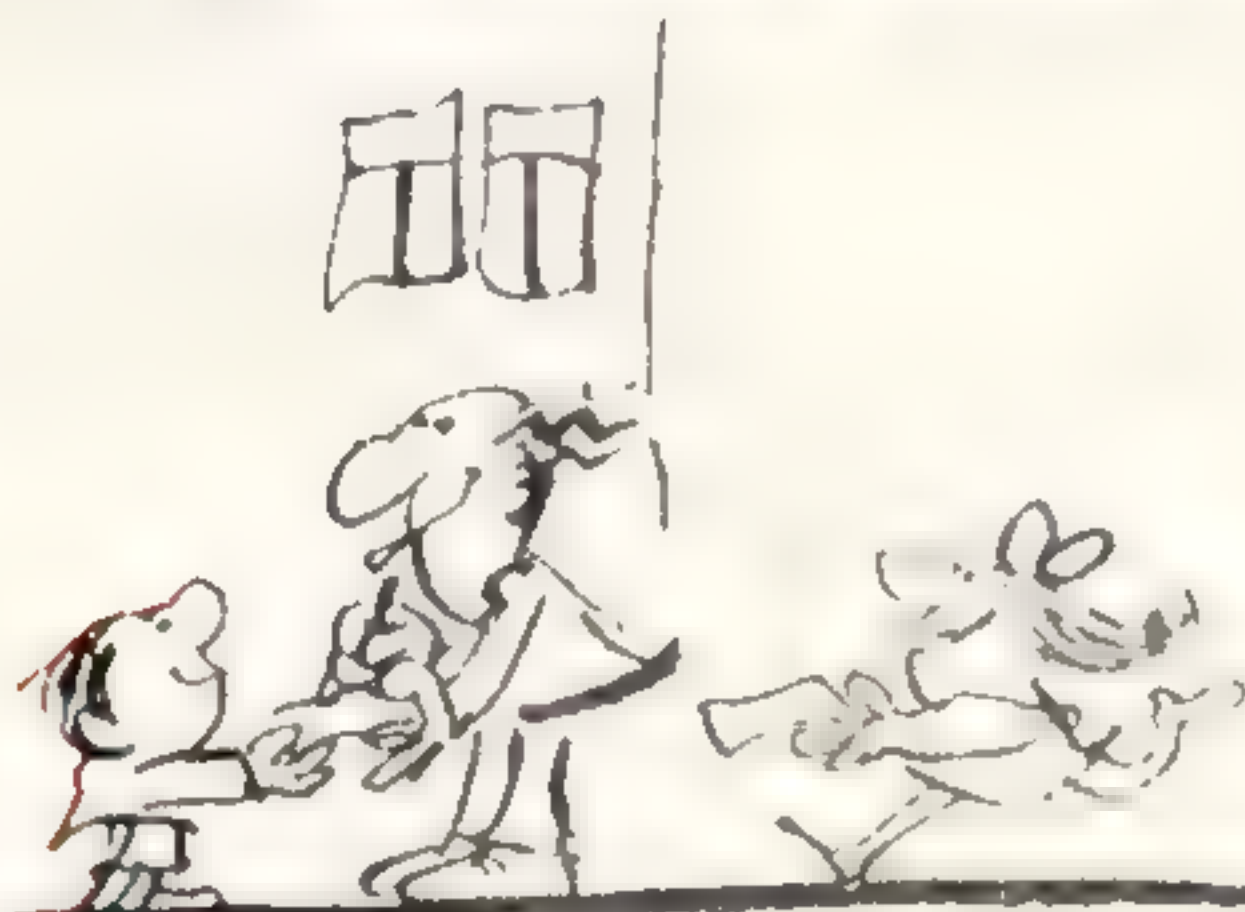
— Sehogy. Én a vízvezeték-
szerelő vagyok, és a fűtőtestet
jöttem megjavítani.

Rémkép

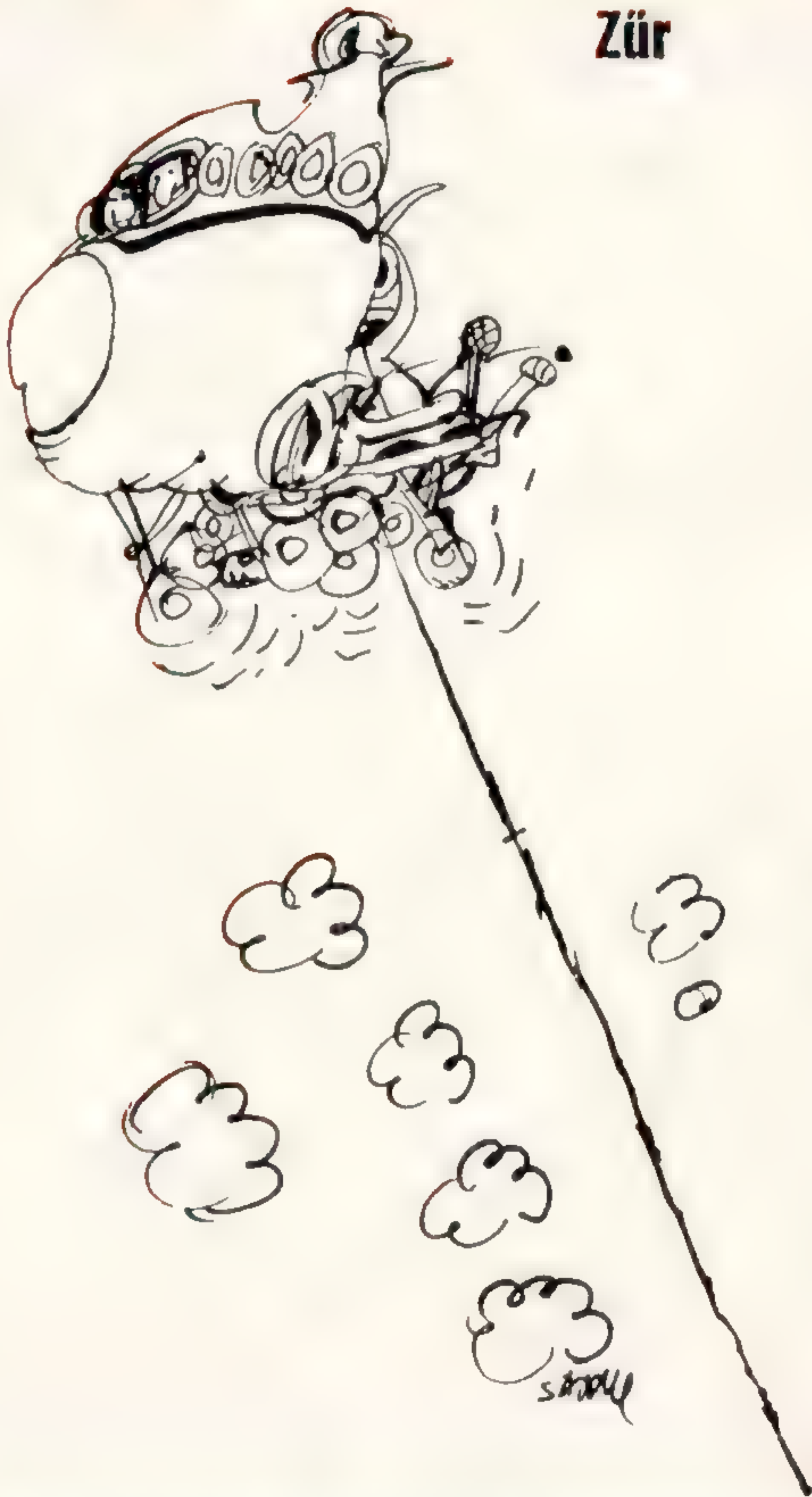

— Segítség! Nyissák ki, egy influenzavírus üldöz!

Népszerűség

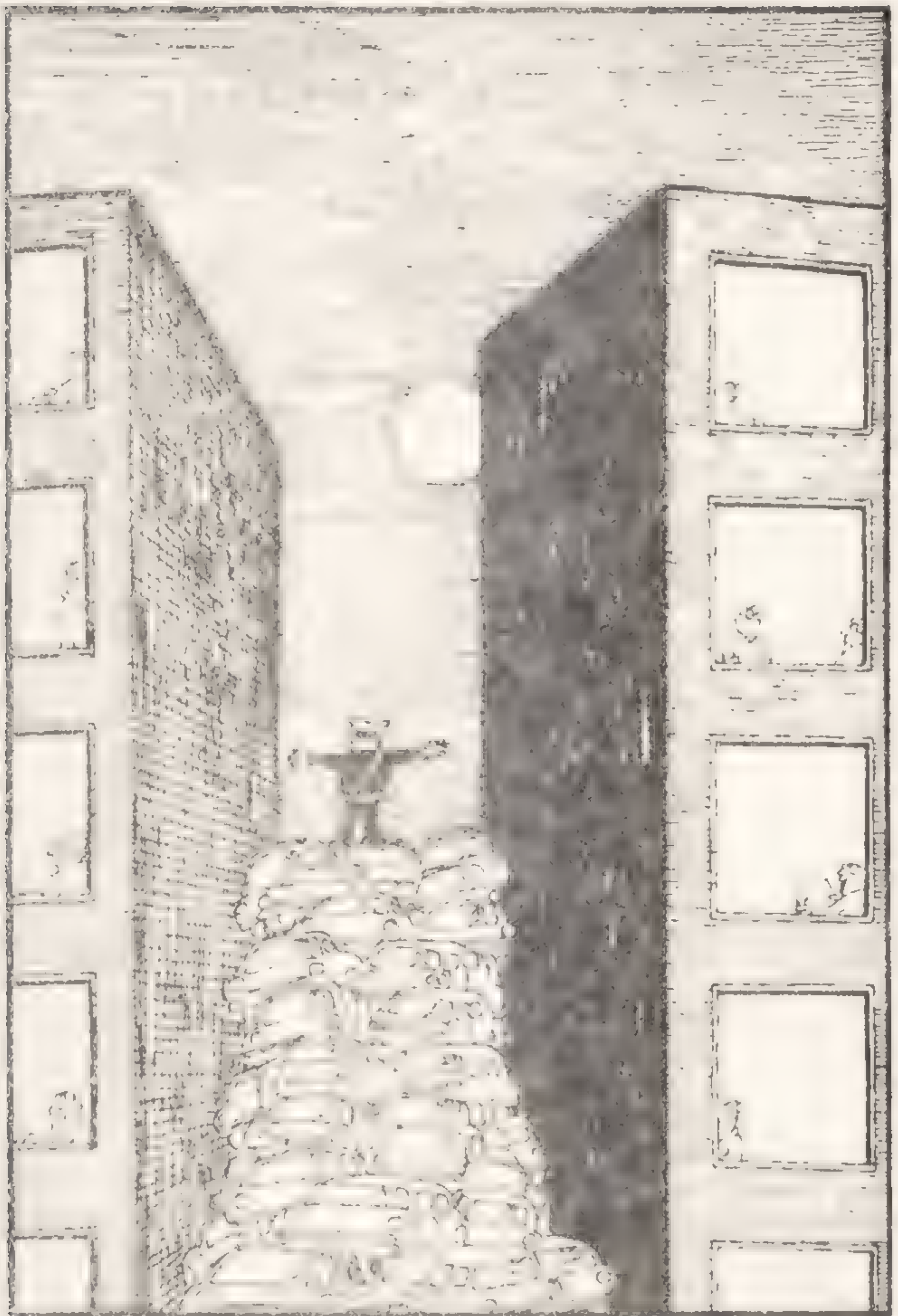

Zür

— Ezek a balkezesek odakötötték a hangárhoz!

Csücsförgalem

Ez, meg az...

DE GYÖNYÖRÜ...

Egyik nagyvállalatunk farsangi mulatságot tartott. Tombolával egybekötve. Megkérték a szomszédos általános iskola igazgatóját, engedje meg, hogy egy kis úttörő átjöjjön a tombola nyerőszámaait ünnepélyesen kihúzni.

Persze hogy megengedik. Kész örömmel.

Az iskola szivességét a nyár így igazolta:

„... megrendeltünk Önöknél egy tö úttörőt...”

TAKARÉKOS KISLÁNY

A hétéves Zsófia édesanyjával sétál az áruház előtt, ahol szezon végi kiárusítást hirdetnek. A kislány nézelődik, azután elbűvölve áll meg egy hófehér menyasszony baba előtt. Nézi a fehér csipkés ruhát, koszorút, földig érő fátylat, és lelkesen kiált!

— Most vedd meg nekem! Most olcsóbb!

RÖVIDEN

Ismerte a maga értékét — következésképpen jó oka volt rá, hogy titkolja.

Minél több lóerőt használunk, annál kevesebb a ló.

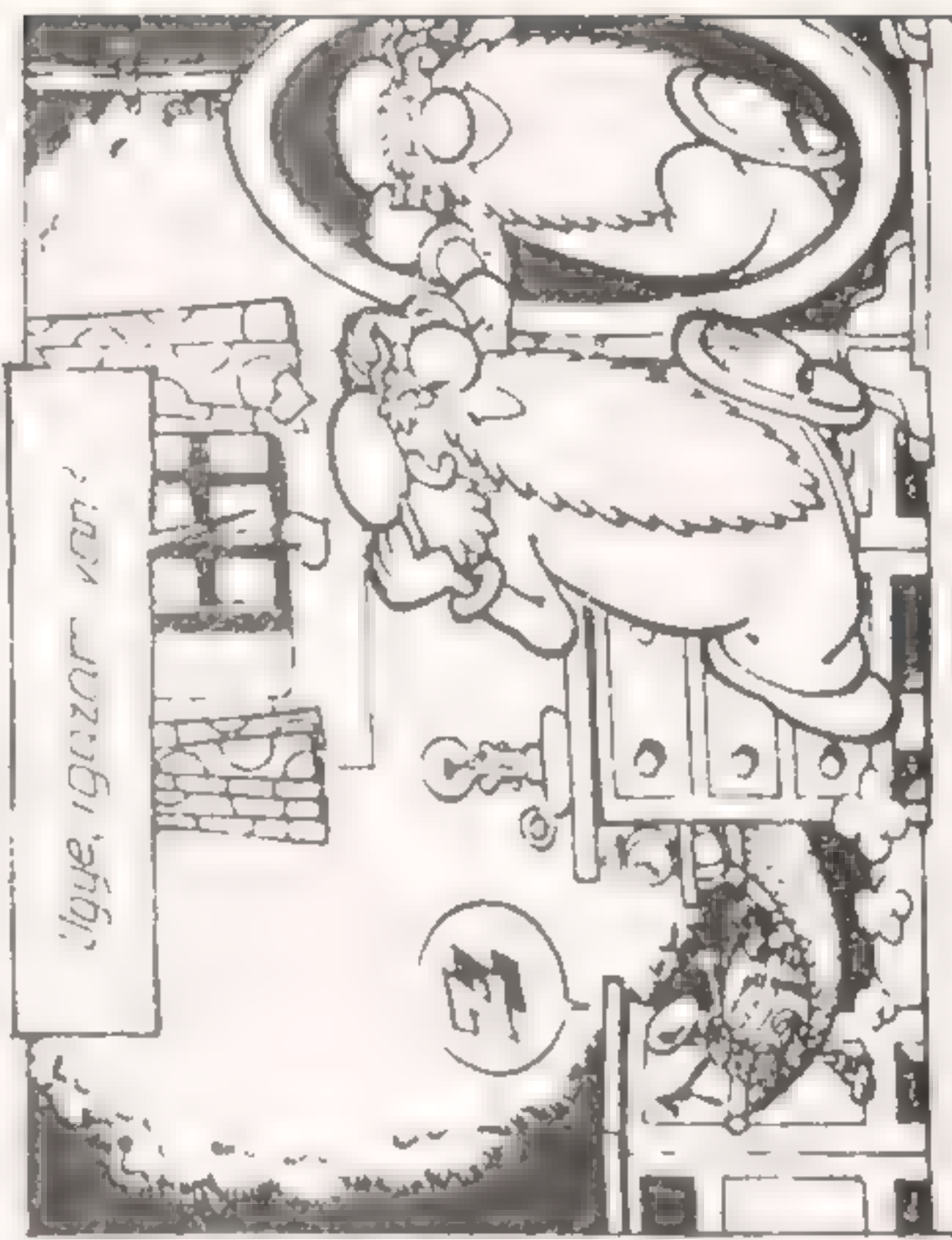
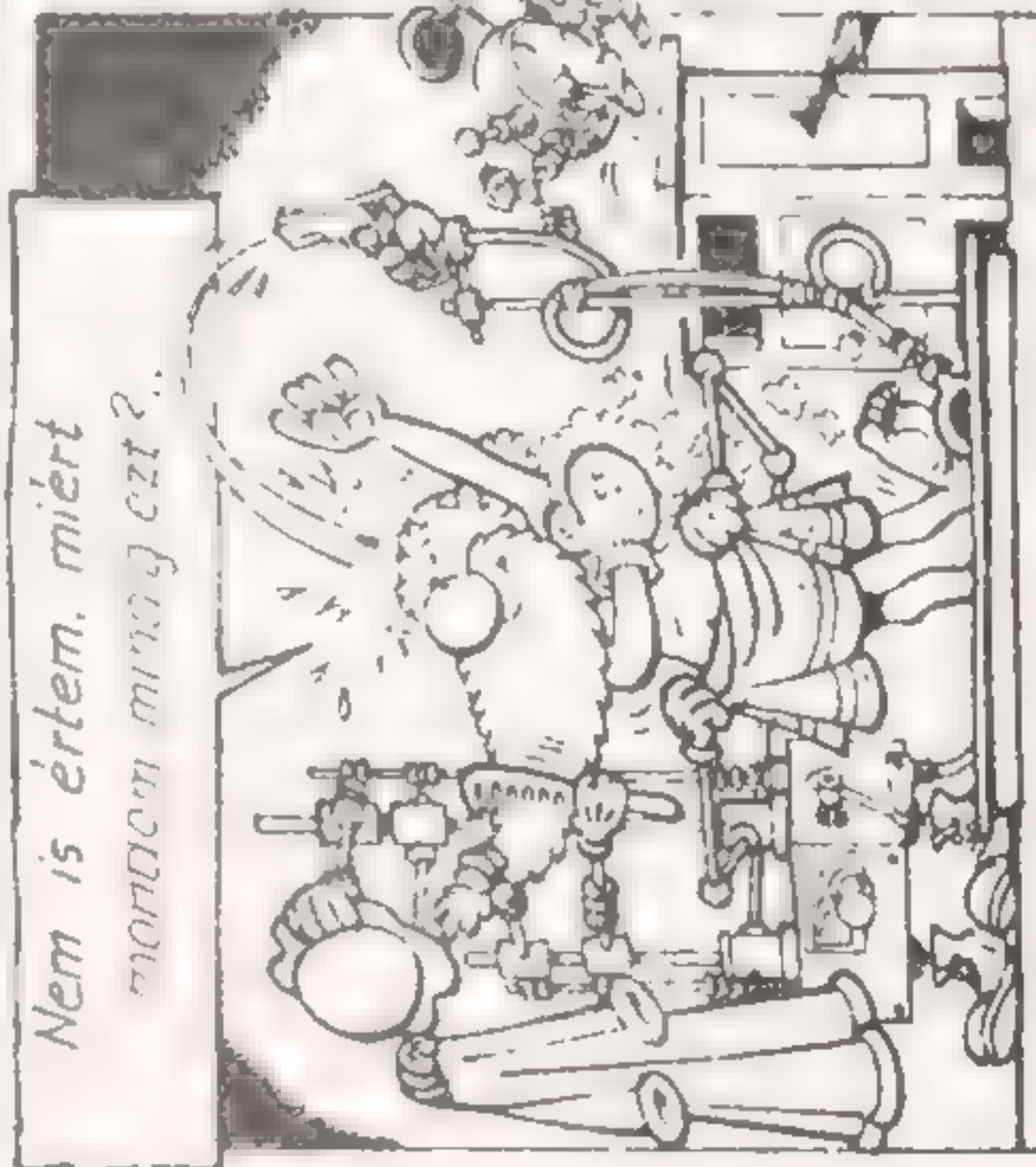
Ha tudni akarod, milyen jövő áll előtted, nem árt, ha olykor visszatekintesz a múltadra.

Elegendes esze van ahhoz, hogy — ha kell — idejében hülyének tettesse magát.

A szatíra sokak számára egyáltalán nem vicc...

Új, levegőbe emelkedő
szerkezetem tényleg készen
áll! Most a kivitelezésre kerül

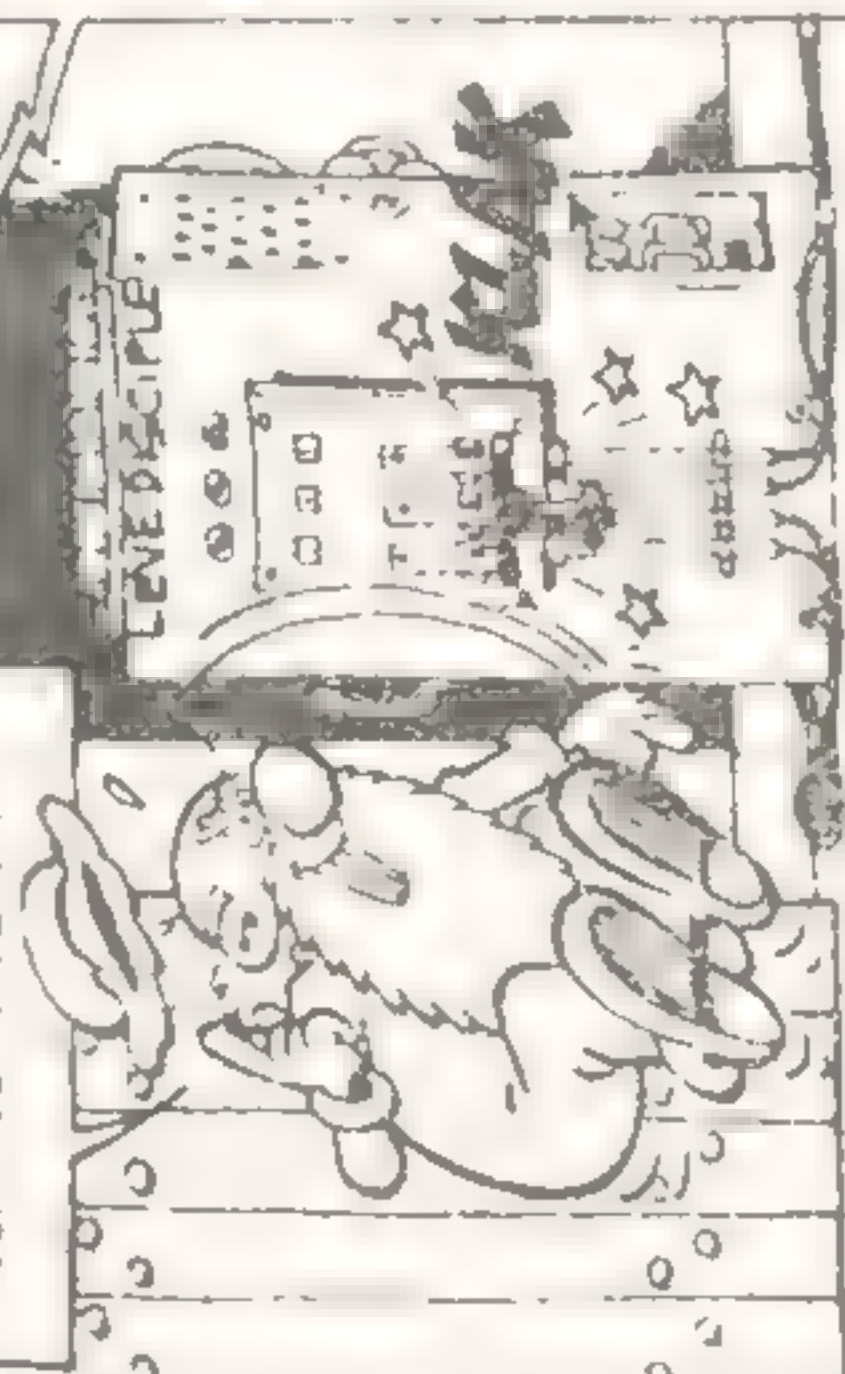
SOR..

Hmm

Ez maának jó reggel, amikor már
hajnalban betör a szobámba?

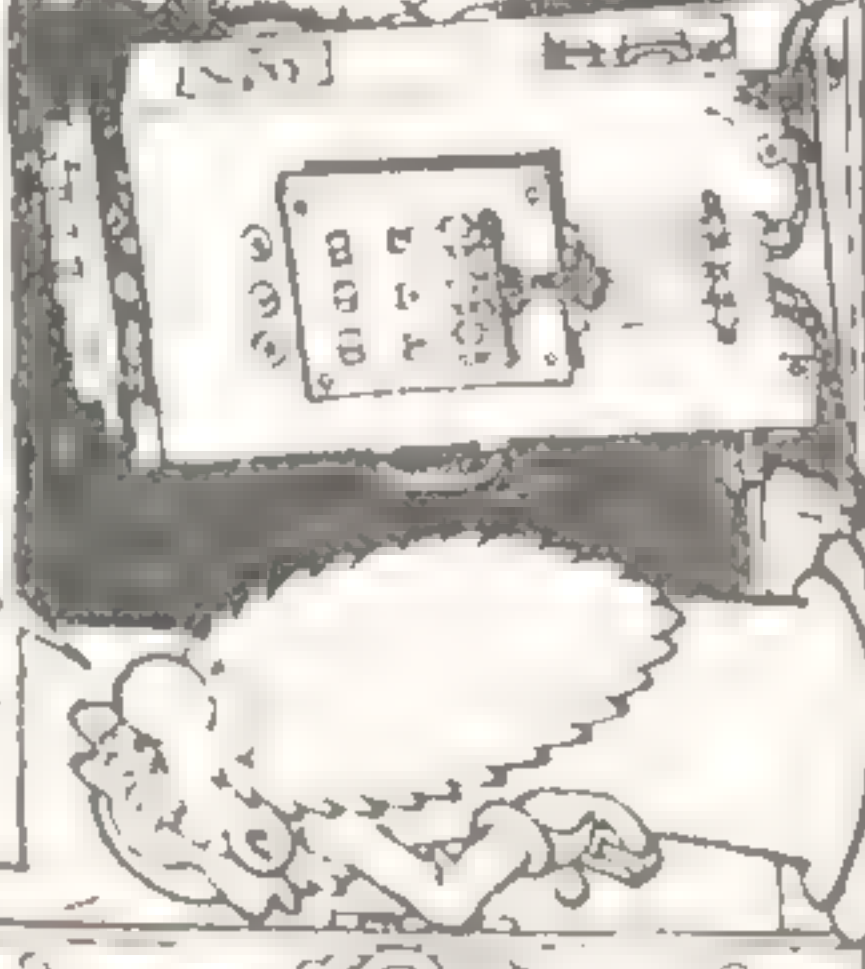
felkeles,
vár a munka!

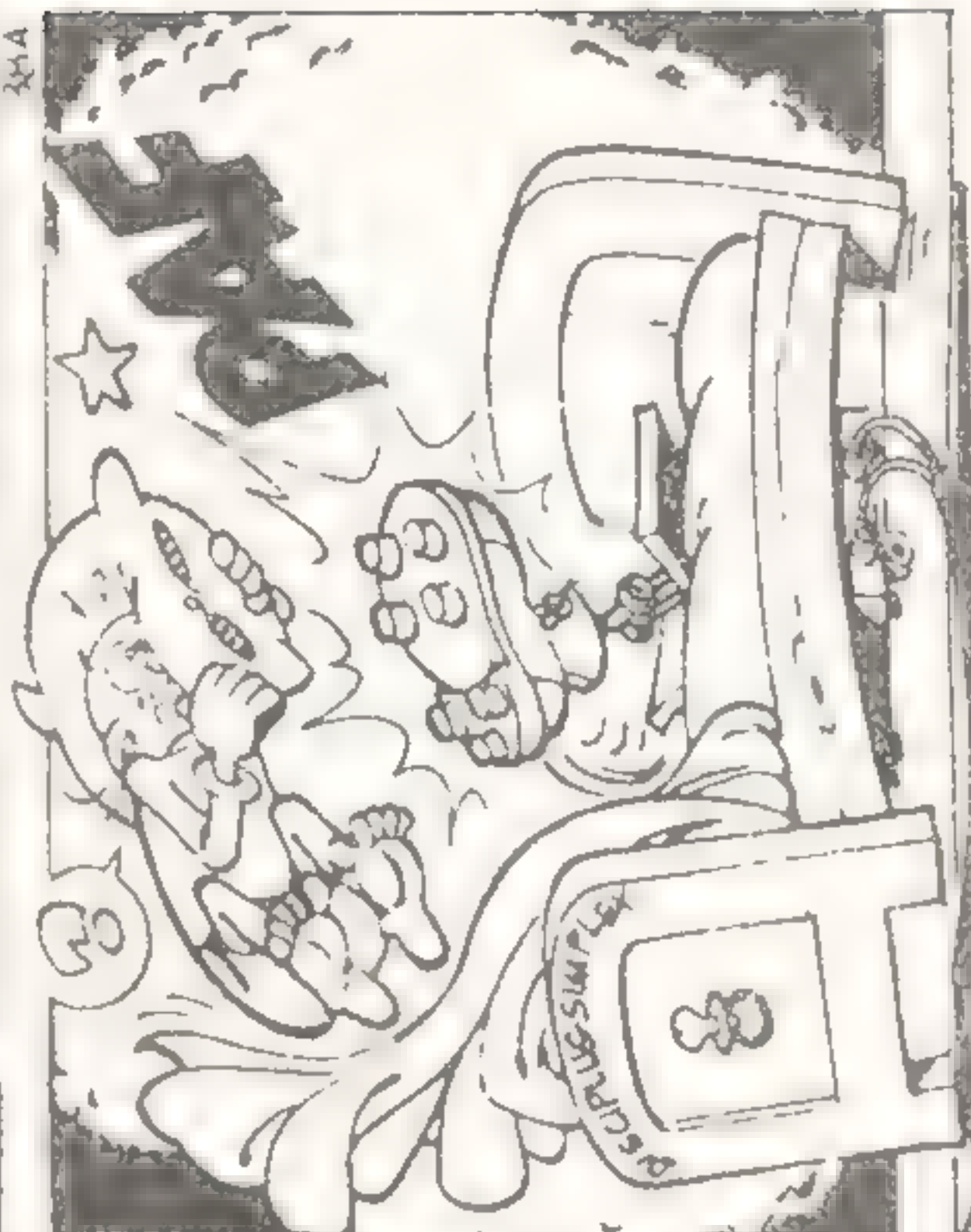
...amihez a segédem köz-
reműködése szükséges!

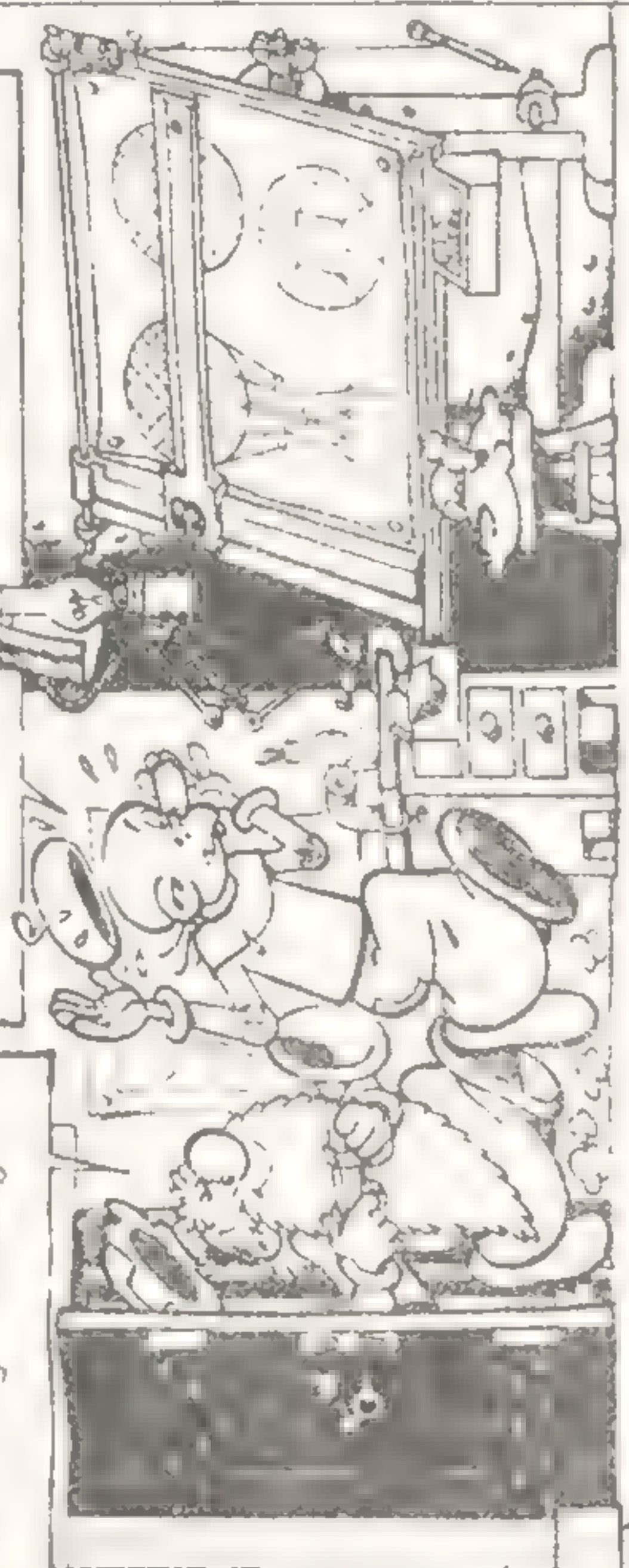
Köszönöm hogy
önként ugrottál a tudo-
mány hívó szavára!

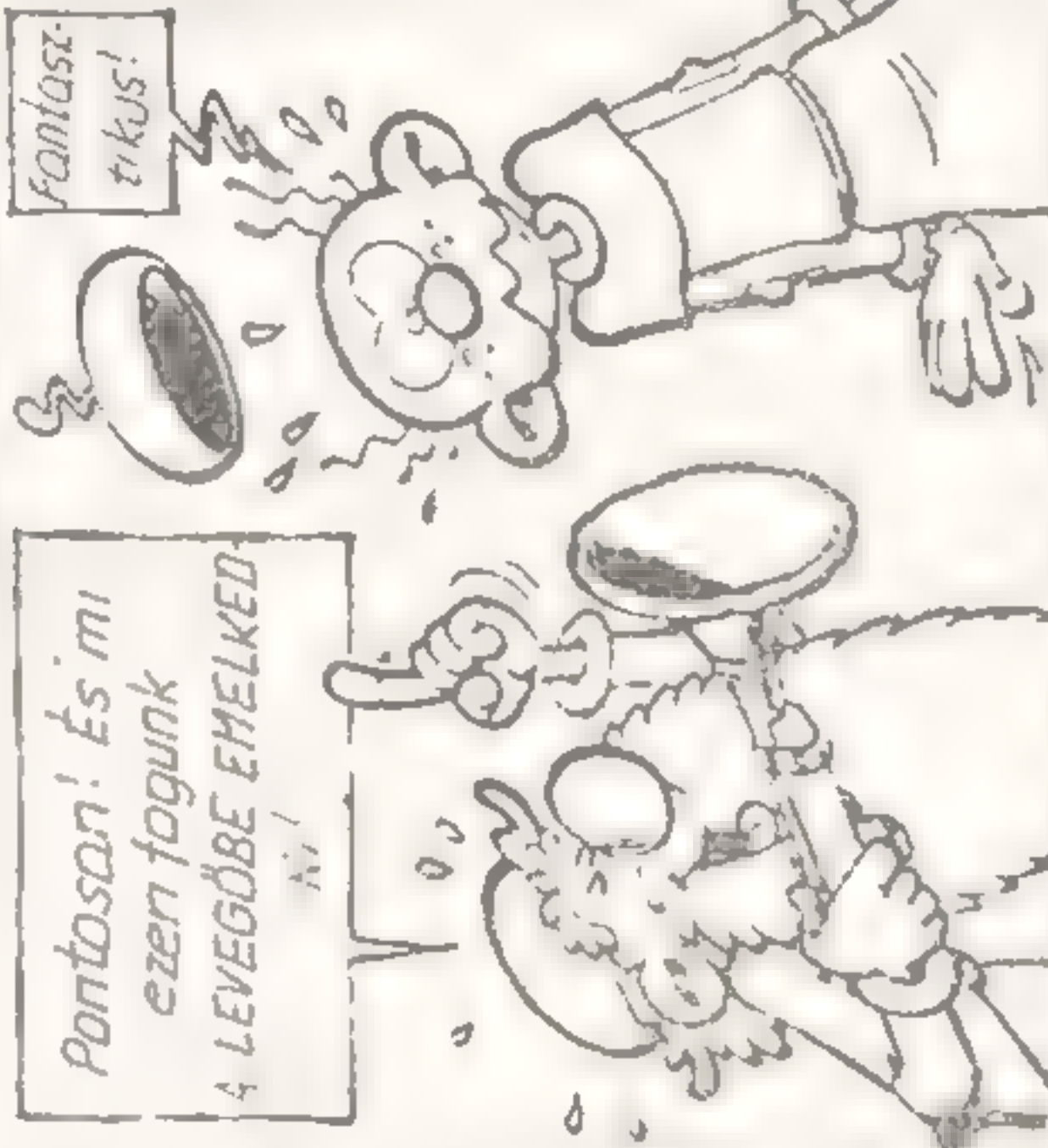
Jó reggelt, Tóbiás!
Iz óra van!

Nézd meg ezt a tervet,
és mondj véleményt!

Ha a masszagtól bedagadt szememnek
hihetek, ez egy léghajó!

Pontosan! És mi
ezen fogunk
A LEVEGŐBE EMELKED-
ni!

Fantasz-
tikus!

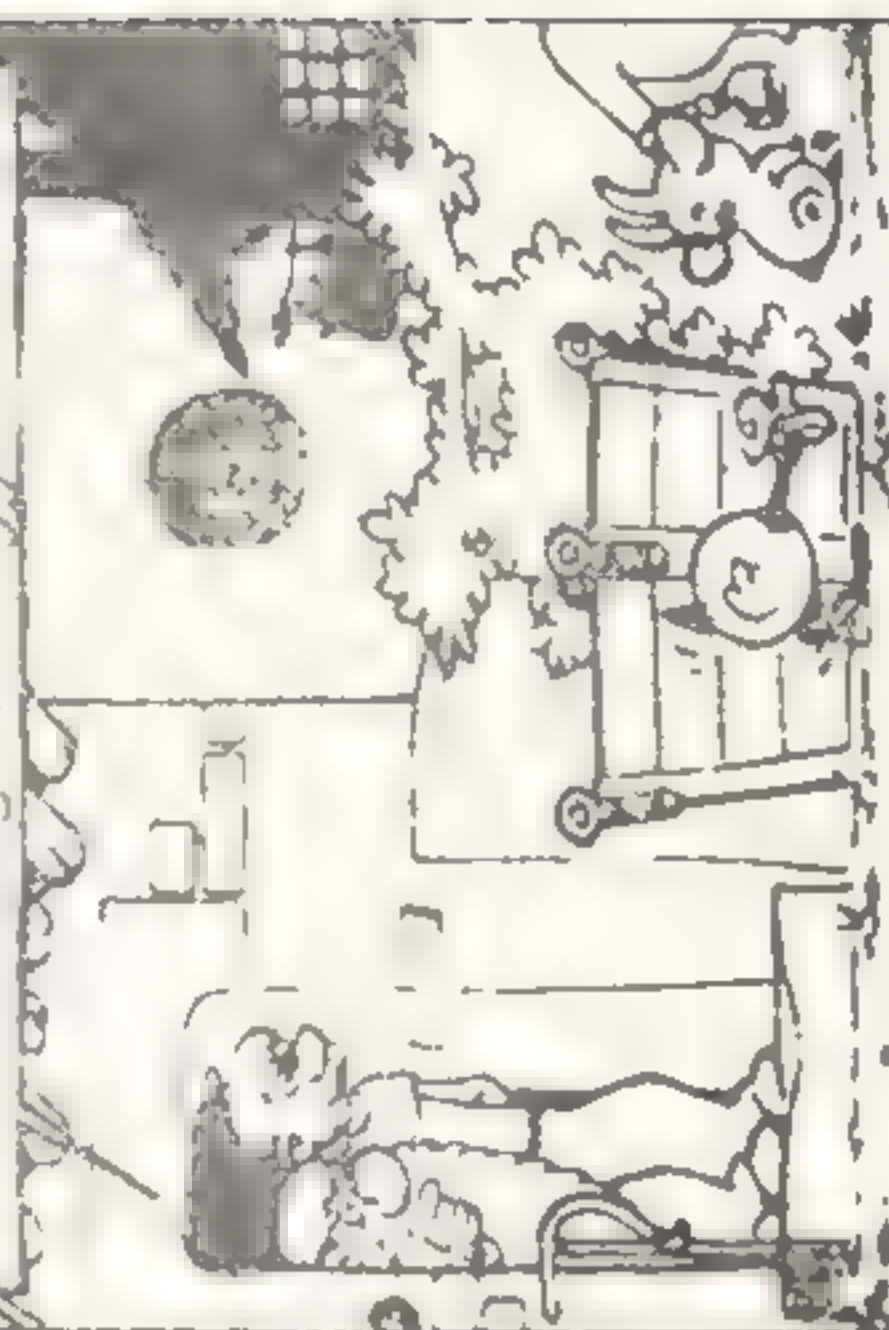
...Sietek, rennielek a kórház-
ban egy kényelmes szobát!

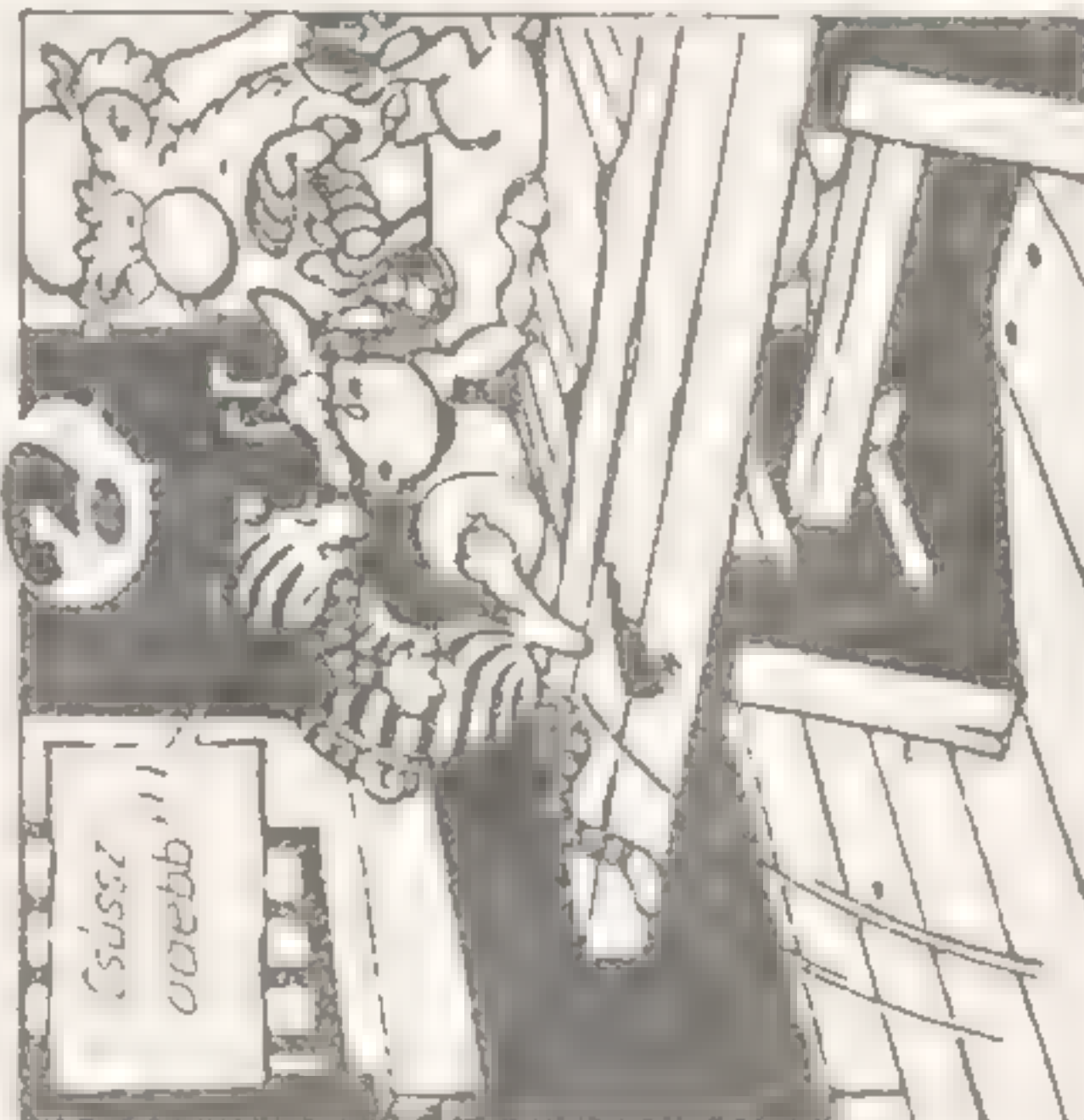
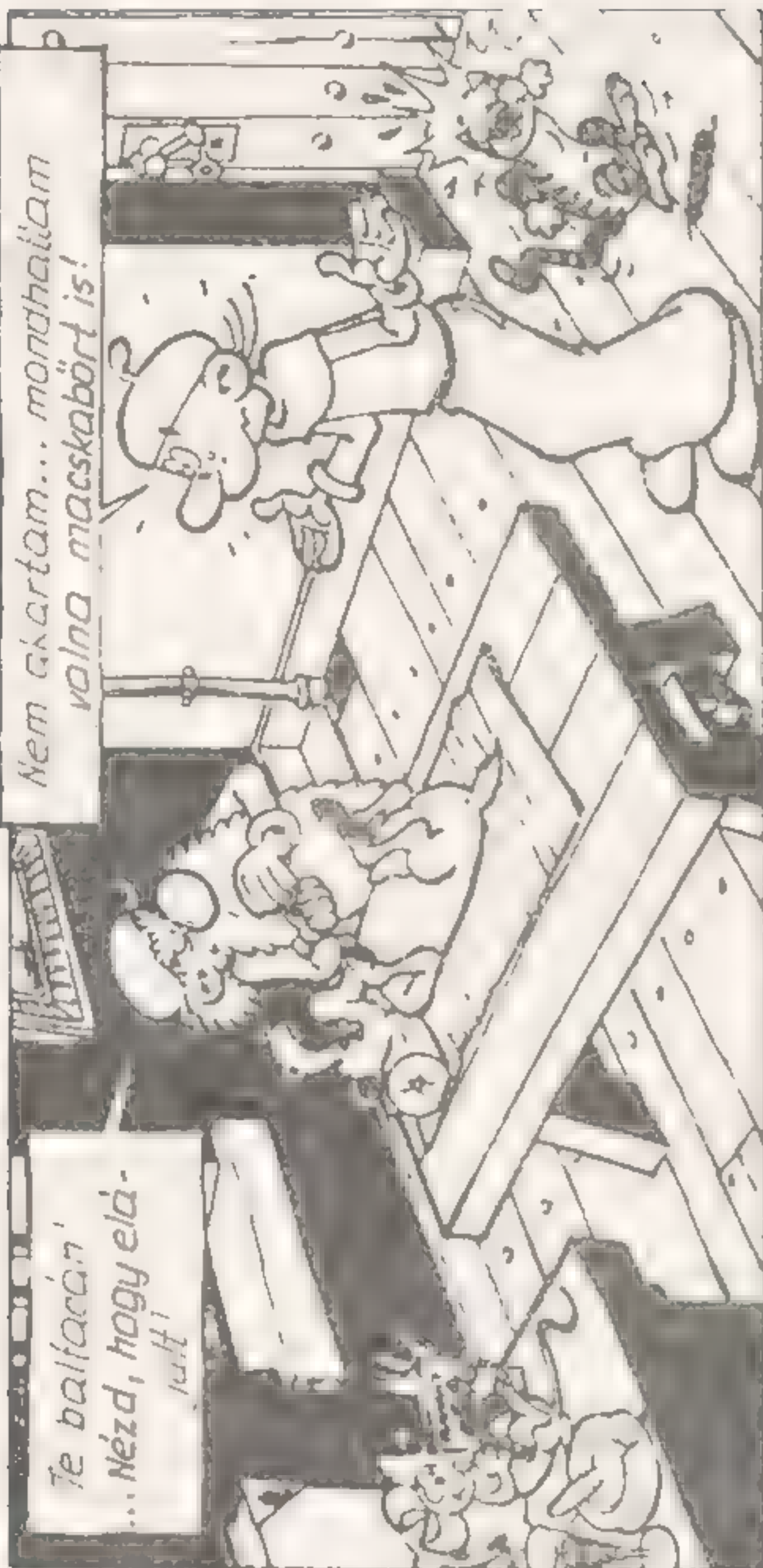

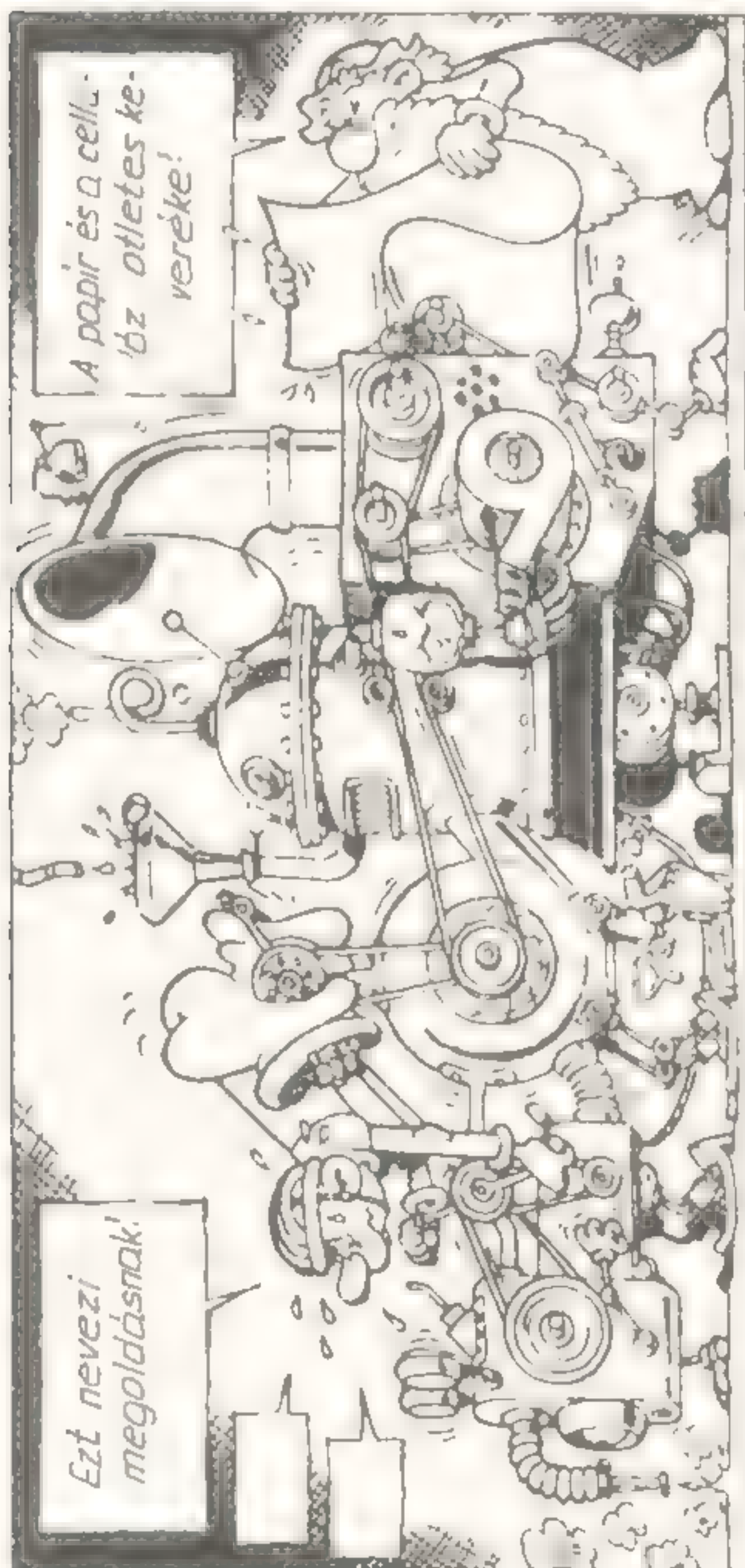
Köves, az kishitű
szolgalelek!

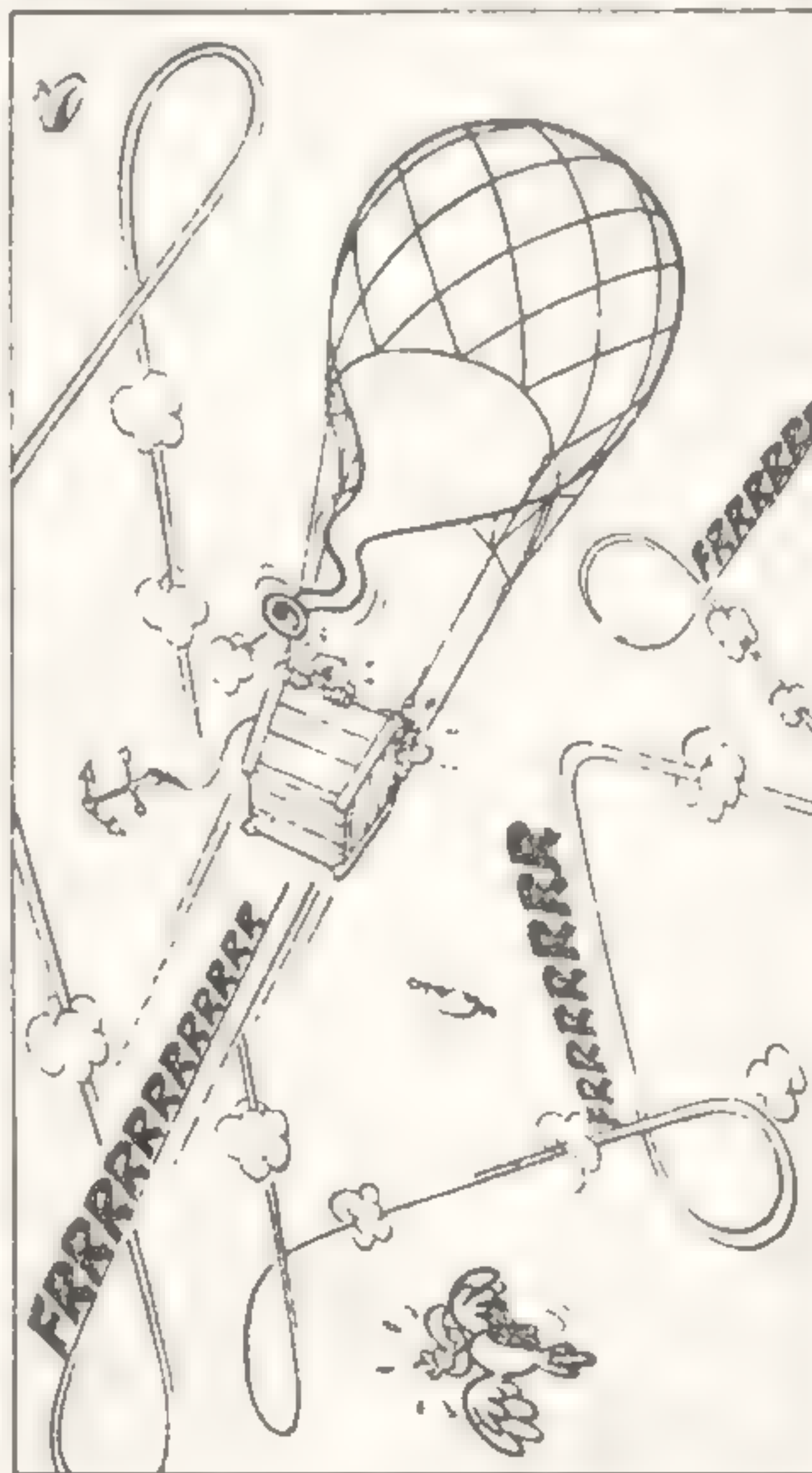
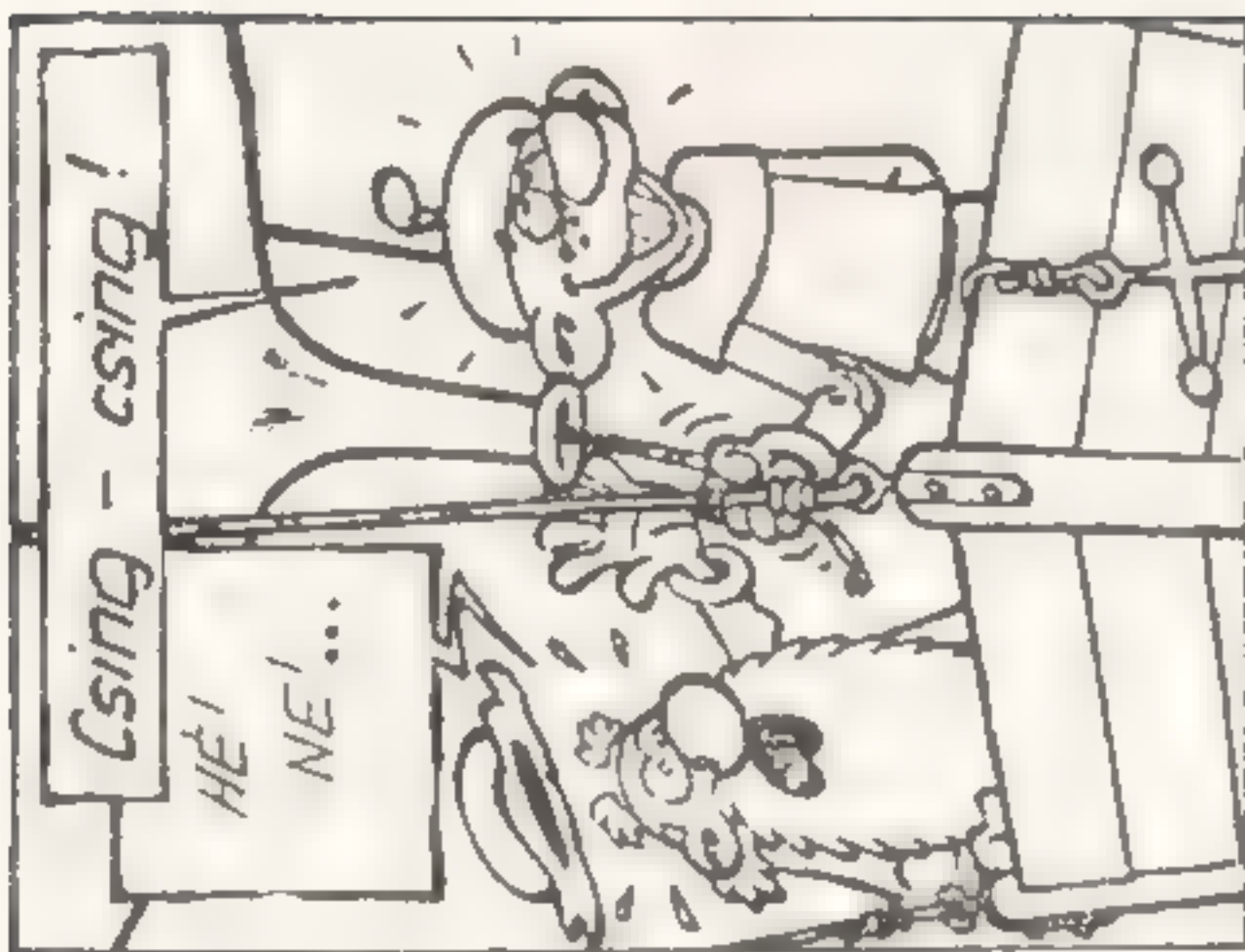
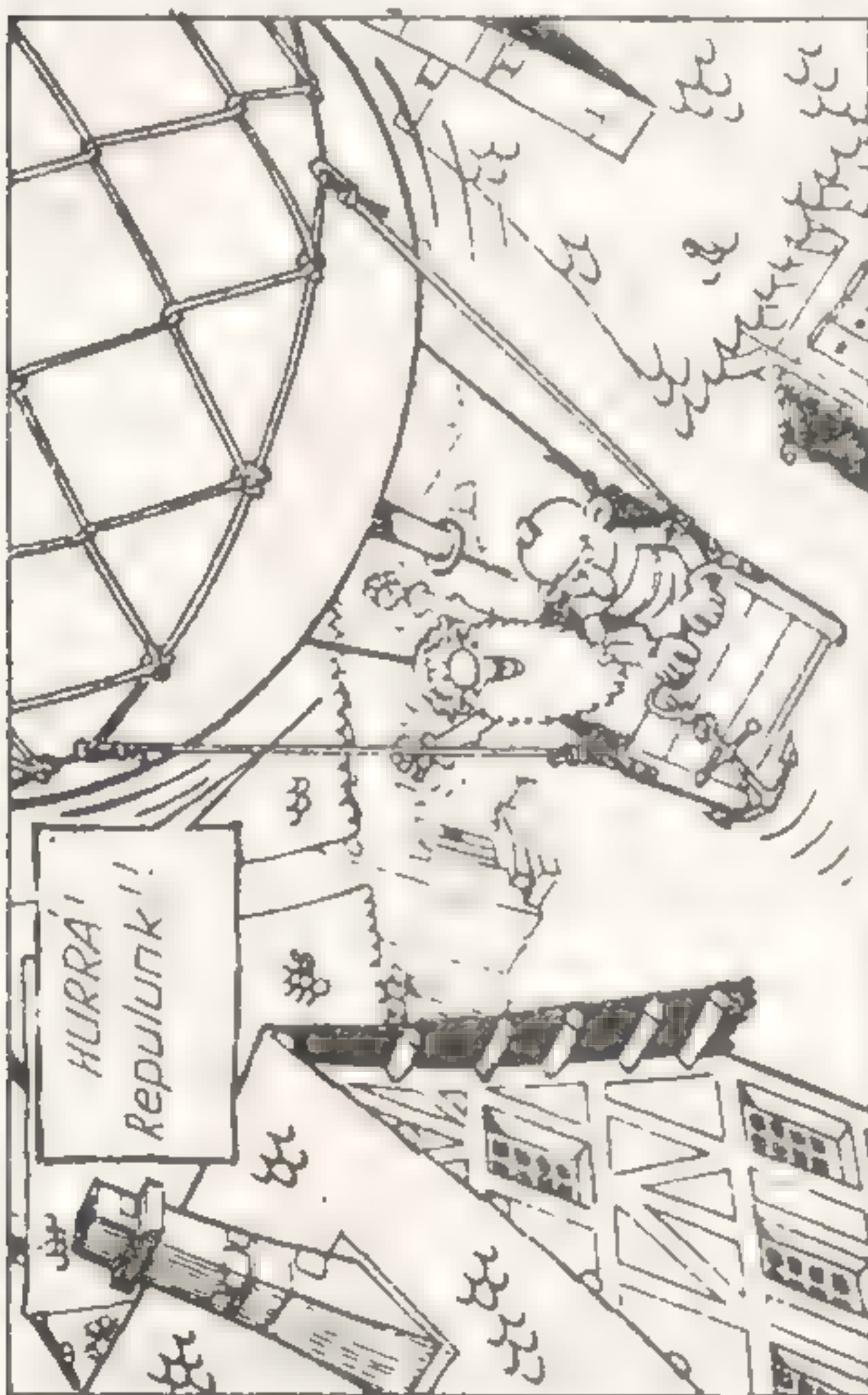

A gondola már kész. Csak
azt kell megoldani, milyen anyag-
ból csináljuk a léggömböt?

Lenne egy szerény kérés: ...
EZUTÁN NE NYÚLJ SEMMIHEZ! ...

Álly meg! Úgyis megkapod amit
megérdemelsz...

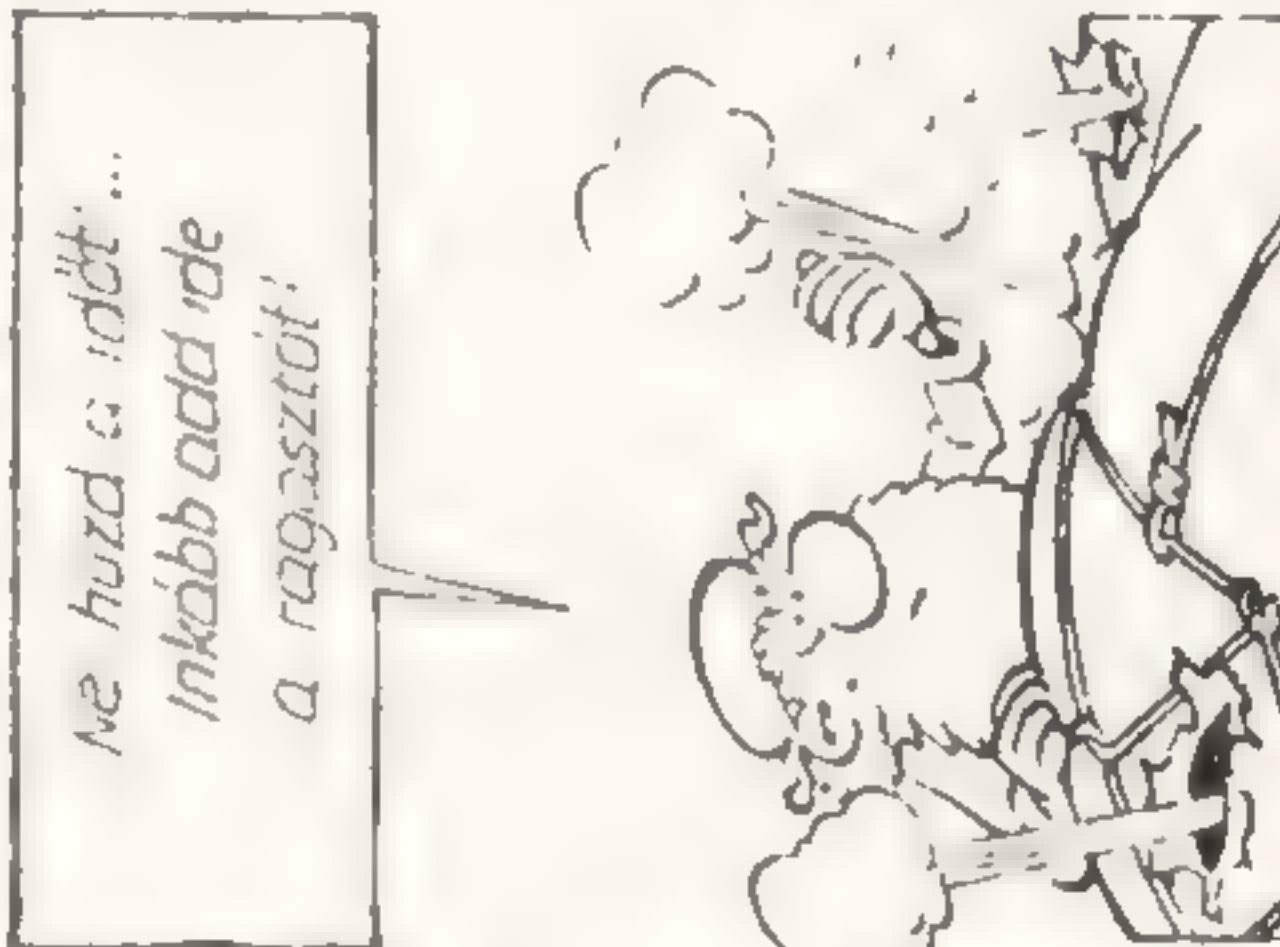
de ne ugralj,
amikor celezek!

Gyerünk Tóbiás,
kijavítom a sérüléseket,
hogy újra repülhessünk!

Tűnjetek el
innen!

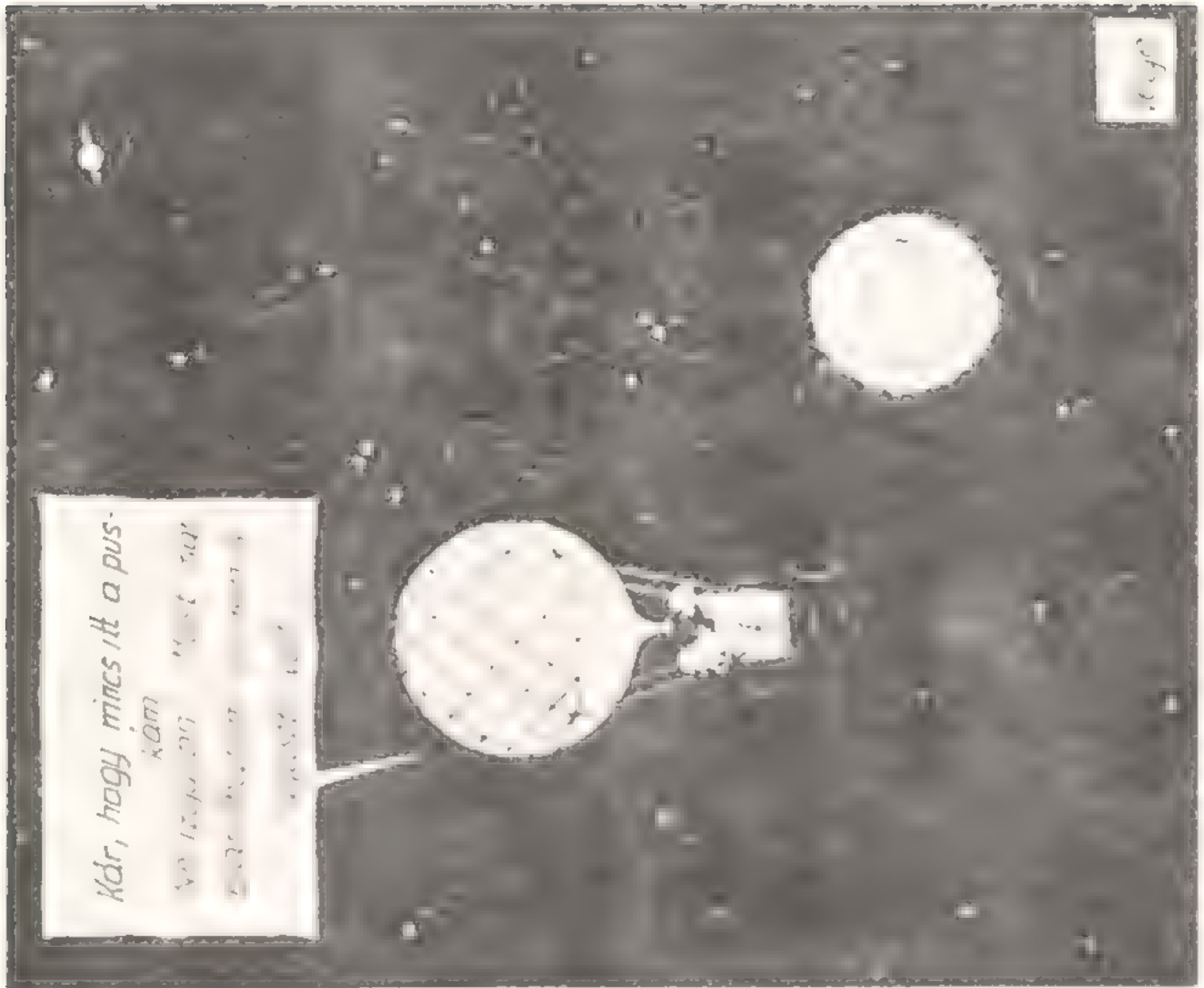
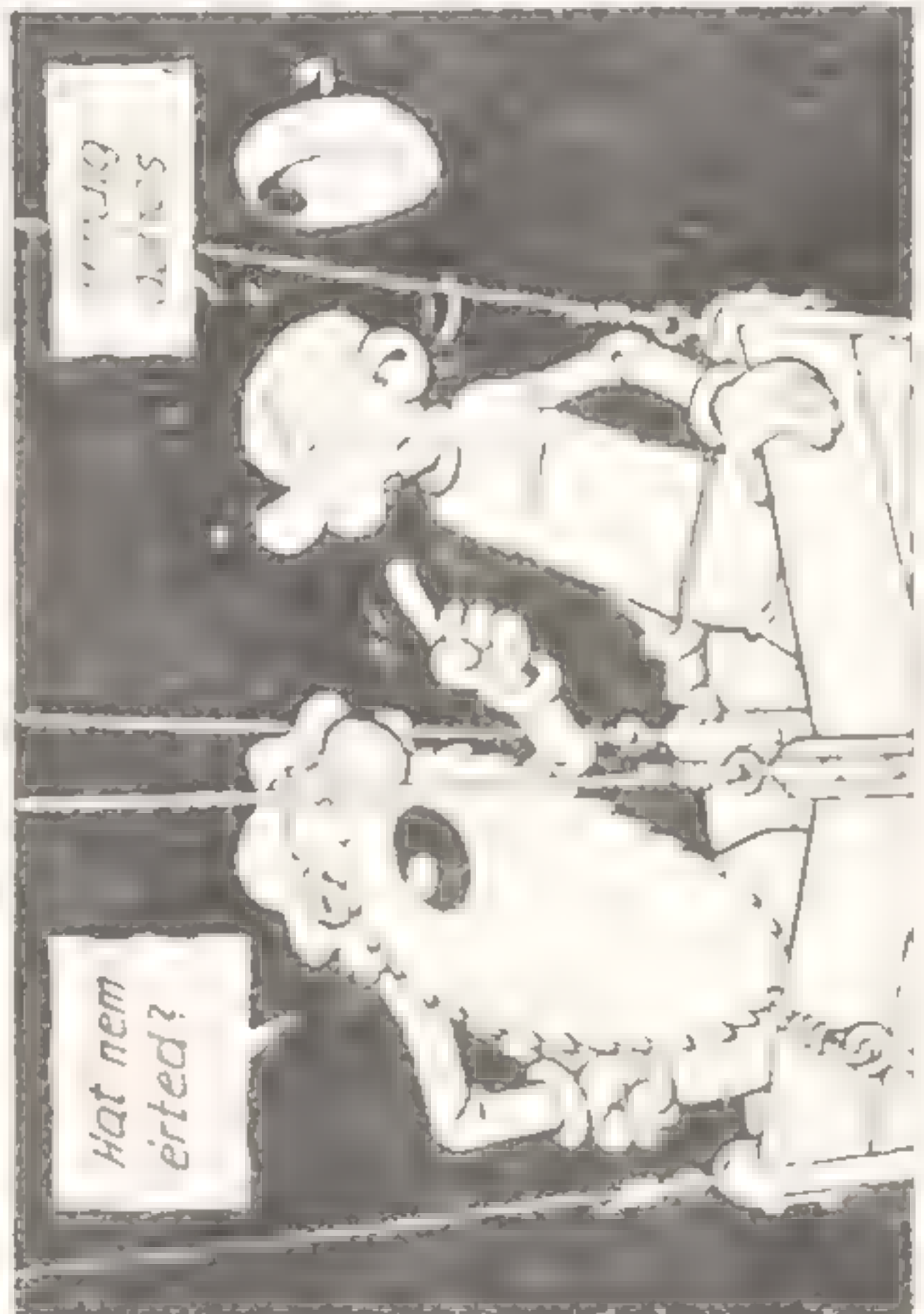
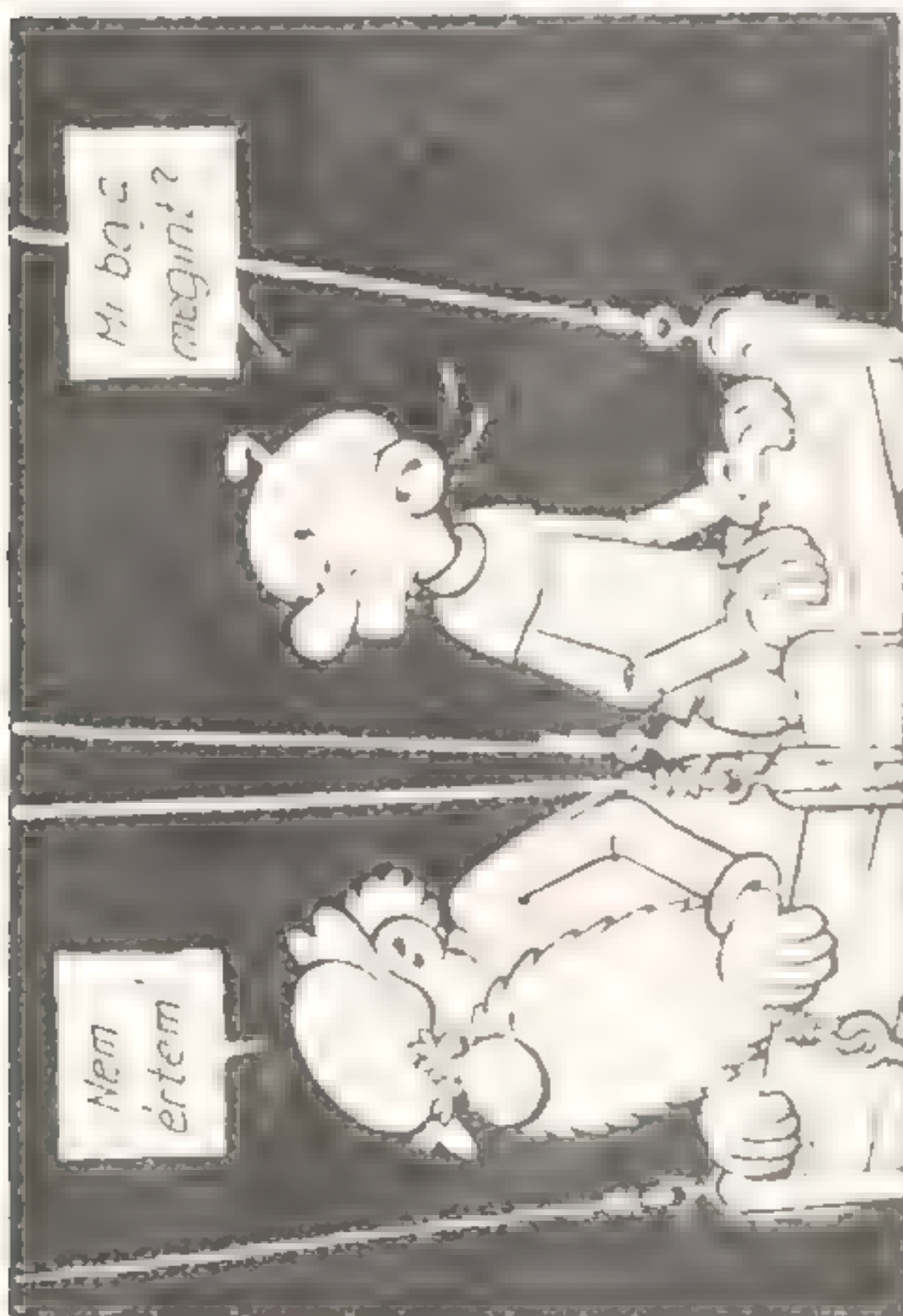

Ne húzd a időt...
Inkább add 'de'
a ragasztót!

Így tartan' frög'
Most is! Nyol' hét!

POP

A **Nahota**

horoszkópja

(Ez is ér annyit,
mint a többi!)

Azelőtt persze könnyebb volt.

Ha valaki szükségét érezte annak, hogy megtudja, mit tartogat számára az élet, egyszerűen felkereste a delejes tekintetű mestert, és egy megfelelő nagyságú pénzösszeggel rávette, hogy delejes tekintetével pillantson a jövőbe. Amennyiben ezt az összeget a mester is megfelelő nagyságúnak ítélte, akkor úgy tett, mintha pillantana.

Nos, igazán nem azért, de a mi módszerünk összehasonlíthatatlanul jobb, biztosabb, és ami nem mellékes; teljesen díjtalan. A mi horoszkópunk mindenkire és korlátlan időtartamra érvényes.

FÖLD

Akik január 1. és december 31. között születtek, azok mind egyetlen bolygó, nevezetesen a Föld hatása alatt állnak. Még akkor is, ha ülnek vagy fekszenek. Ez a tény kivételes szerencsét jelent a számukra, mert nem ismerünk még egy olyan bolygót, ahol ennyire kedvező életfeltételeket találtak volna.

SZEKUNDA

A születési évtől függetlenül, a következő évben mindenki egy évvel lesz öregebb. Ámbar apróbb eltérések lehetségesek. Például, akik a „Szekunda” jegyében születtek, azok egy-egy felelés, vagy dolgozatírás előtt is éveket öregedhetnek...

KÉPMUTATÓ

Bajt, hosszúságot és balszerencsét hoznak mindenkire azok, akik a „Képmutató” jegyében látták meg a napvilágot. Tetézi a bajt, hogy rendkívül nehéz felismerni őket, mert lényegében semmiben sem különböznek a többiektől. Szemükben szelíd áhítatot, ajkukon magasztaló jelzőket, a lelkükben viszont sátáni csapdákat viselnek, eleven cáfolataként a makacs babonának, miszerint a szem a lélek tükre. Persze, hitvány vajákosok lennénk, ha nem ajánlanánk leleplezésükre egy holtbiztos módszert: varázslatos hatalmuk abban a pillanatban megtörik, mihelyt te nem hízelegsz saját magadnak!

SZÉNHIDRÁT

Nem fenékgig tejfel azoknak a sorsa, akik a „Szénhidrát” jegyében születtek. Ezeket valamilyen mágikus erő arra kényszeríti, hogy minden adandó alkalmat megragadva, táplálékot vegyenek magukhoz. Ennek következtében tömegük egyre nagyobb lesz, miáltal különös bolygónk egyre nagyobb erővel hat rájuk. Mozgásuk lelassul, a testük olyanná válik, mintha kisebb-nagyobb gumi-labdákból lenne összerakva, a lányok pedig egyre gyakrab-

ban veszik körül önfeledt vihogással. Egyszóval ciki! — mondja erre a tudomány. A rontás mágikus mozdulatokkal üzhető el, melyek közül leghatásosabb a futás, az úzás, a kerékpározás vagy a torna szertartása. És persze lehet pirulákat is szedni. Szétszórsz a szobában vagy két marékkal, és egyenként összeszeded...

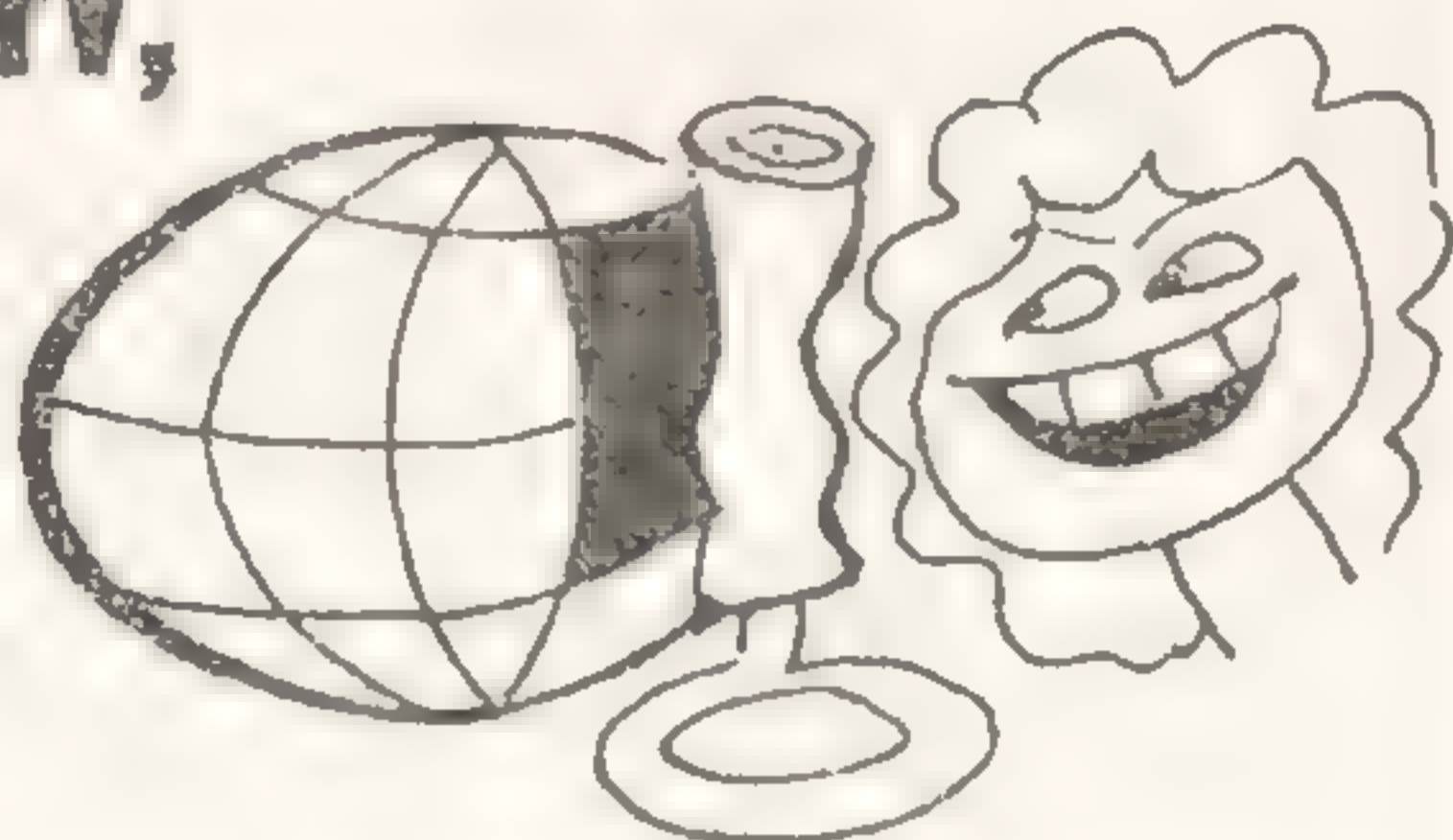
HIÚ

A „Hiú” csillagkép hatása még nem egyértelműen tisztázott. Csak annyi bizonyos, hogy valami módon mindannyiunk sorsát befolyásolja. Egy bizonyos határig kedvezően, ezen a határon túl viszont károsan. Igazán ravasz dolog. Mert amíg titáni tettekre sarkall, addig nincs baj. A baj akkor kezdődik, amikor azt hiszed, hogy ezeket a titáni tetteket már véghez vitted, de ezt a kótyagos környezeted nem akarja észrevenni.

HKV

A leglényegesebb és legáltalánosabb szabály következik, amelynél többet a Horoszkóp Készítők Világszövetsége sem mondhat: ha bajba jutsz, tekintetedet fordítsd a csillagos ég felé, sóhajts egy mélyet, és — igyekezz kilábalni belőle...

Földrajzkonzerv, telelőgép és paprikás- krumpli

Megkérdeztük a Hahota olvasóit, szerintük milyen az ideális iskola, a jó tanár, a könnyen tanulható tantárgy. Íme, a válaszok:

✱

— Elképzelni el tudom, de aztán eszembe jut az igazi, és akkor nagyon elmegy a kedvem. Nagypám szerint be kellene kenni a sarkát szalonnával, hogy elvigyék a kutyák. Kicsi koromban egyszer ki is próbáltam, de az iskola a helyén maradt. Úgy gondolom, a kutyákkal lehetett a baj. Olyanokat kellene találni, amelyek szeretik a szalonnát.

✱

— Az ideális iskola? Olyan legyen, mint a múzeum, ahová csak nézelődni jár az ember.

✱

— Az a jó, ahogy most van. Nekem különösen a kabinetrendszer tetszik. Változatos,

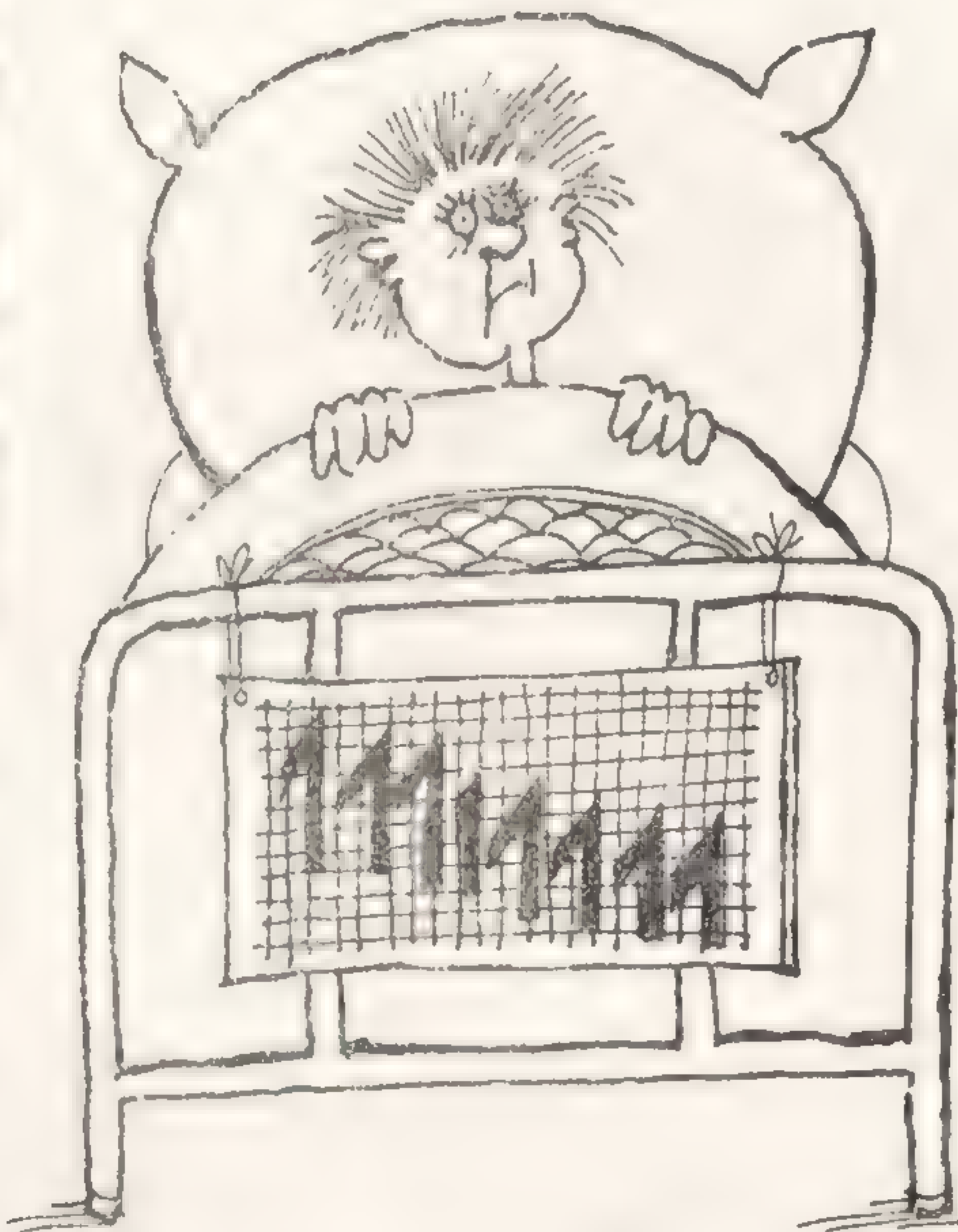
hiszen szinte minden órát más-más tanteremben töltünk. Vándorlás közben néha annyi idő telik el, hogy már vége is az órának. Kell ennél jobb?

✱

— Most mi járunk iskolába. Mi lenne, ha a jövőben a tanárok jönnének el hozzánk? Két játék között otthon szívesen meghallgatnánk, miként készültek fel az órákra.

✱

— Azt olvastam, hogy Ausztrália egyes vidékein nincs is suli. A gyerekek egy meghatározott időben bekapcsolják a tévékészüléket, és végignézik az iskolatelevízió soron következő adását. Ha valakit nem értenek, telefonon felhívják a tévé-tanárt, és máris jön a helyes válasz. Nálunk is van minden családnál televízió. Legfeljebb egy olyan készüléket kellene még szerkeszteni, ami akkor is odaültetné a gye-

117

rekeket a képernyő elé, ha éppen az iskolatelevízió adása megy.

✱

— Ha rajtam múlna, gépesítenék minden iskolát. A tanteremben a tábla helyébe vetítővásznat állítanék, amelyen, mint a moziban, meg elevenednének a tantárgyak. A tanár komputer segítségével tenné fel a kérdéseket, de a tanulók mellett is ülné egy-egy kis robot, pontosabban felelő-gép. Ezek leckeírásra is képesek lennének. És arra, hogy időnként oldalba bökjék, aki a vetítés idején a sötétben véletlenül elszundít. Persze azt azért mindenkinek meg kellene tanulni, hogyan kezelje a robotját. Nagy kalamajka kerekedne, ha a gép történelemórán néldául kémiai képletekkel állna elő.

✱

— Az iskolánkat én is elcserélném egy jobbért. De a történelemtanárunkat soha! Kívánom, hogy mindenhol olyan ember tanítson, mint Cézár tanár úr. Ő nemcsak kérdez, de rögtön válaszol is. Nekünk semmi mást nem kell tennünk, csak bólogatnunk. Kimondhatatlanul boldog, ha valaki veszi maának a fáradságot, és időnként mea is szólal, „így igaz, tanár úr”. A múltkor, nagydolgozat írásakor Bara-

básnak nem jutott az eszébe semmi. Cézár tanár úr előbb a kezdő mondatot súgta a fülébe, aztán a következőt... Szerencsére mindannyian hallottunk mindent. Csak le kellett jegyeznünk, amit mondott.

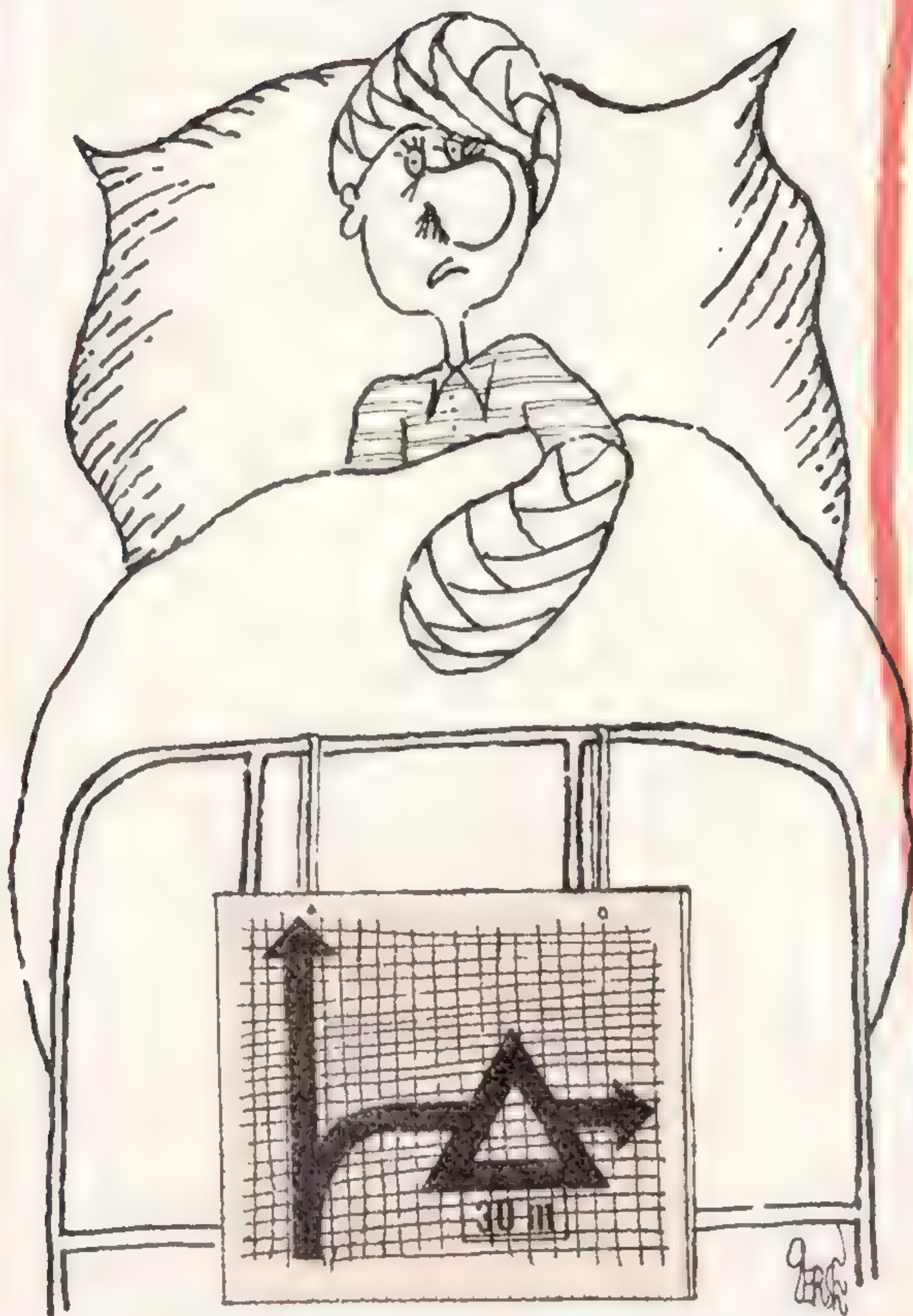
✱

— Nálunk az osztályfőnök a kedvenc tanár. Kati néni azt is megengedi, hogy az órán, vagy dolgozatírás közben puskázunk. De csak onnák, aki a puskóját maga készíti. Azt mondja, aki fáradozik vele, s pillanatok alatt el is igazodik benne, az megérdemli, hogy használja.

✱

— Szerintem akkor lenne könnyű egy tantárgy, ha enni is lehetne, mint a konzervet. És miért ne lehetne? Ma már számtalan olyan gyógyszert készítenek, ami a vérkeringést, a növekedést serkenti, vagy az emlékezőképességet erősíti. Bizonyára akad olyan vitamin, nyümölcs vagy élelmiszer, ami mondjuk a földrajz, a kémia, vagy a fizika tanulását segíthetné. Evés közben rettenetesen finvelem maam. Hátha rájövök a könnyű tanulás titká-ra. Aztán előveszem a tankönyvet, hogy ellenőrizsem a hatást. A krumplipaprikásban lehet valami, mert tegnap ötöst kaptam biológiából.

Lázipok II.

Látlapok III.

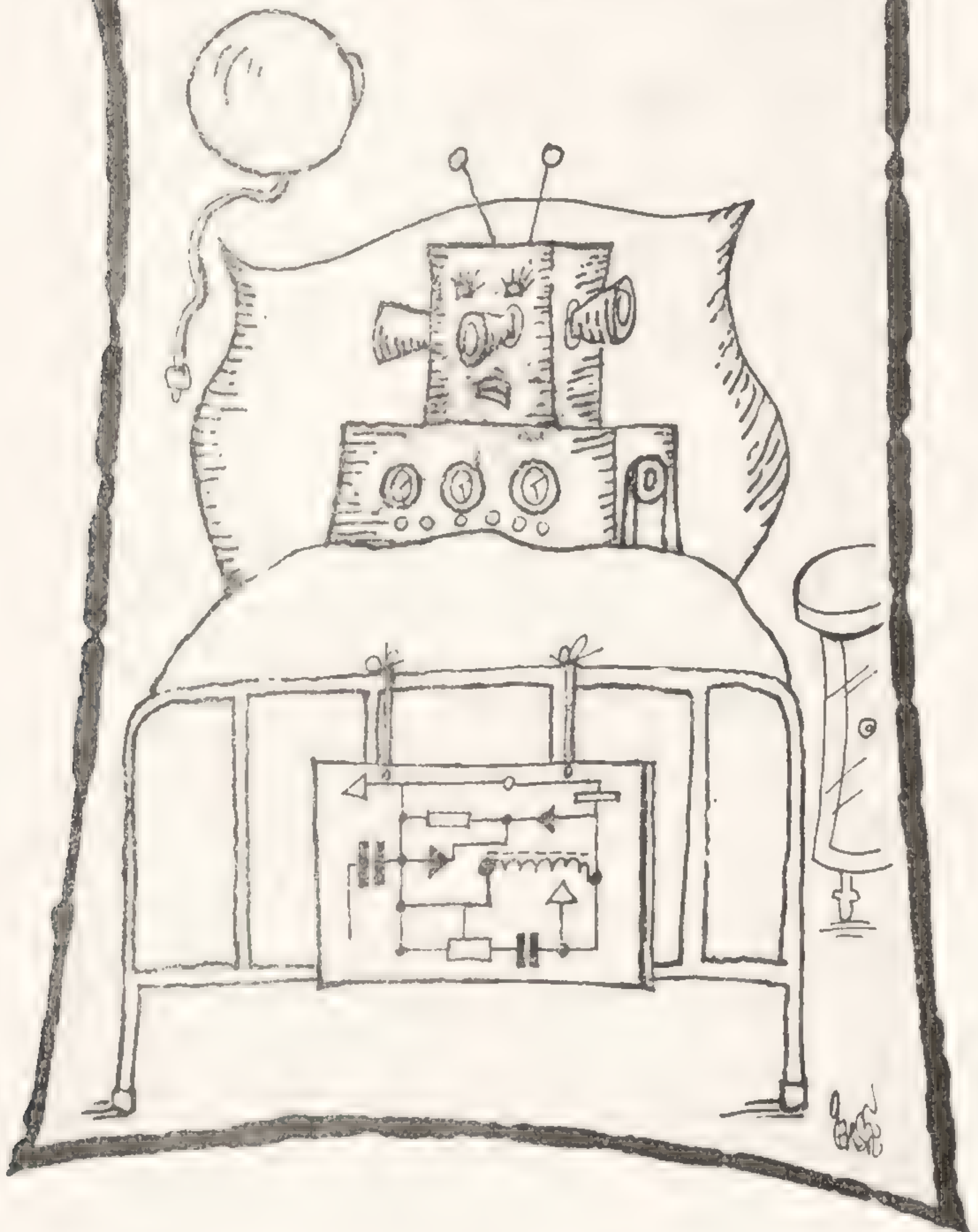
1

2

Lázipapok IV.

Büntetőpad

(Részletek Peterdi Pál és Vitray Tamás: Az igazi jégkorong című könyvéből)

A pellengér kései utóda ez az ülőbútor. Ott kuksol a nagyfiú, szégyenkezve lógatja plasticsisakba bújtatott fejét, és hallgatja, hogyan kiált a sokaság: „Ott a helyed! Ott a helyed!”

Nem kétséges, hogy ez a szabály a régi Kanada iskoláiban született. Nádpálcás, számpárpados kis iskolákban, úgy a múlt század nyolcvanas évei során. Keményaalléros, zsaketos, cúgos cipős szabály ez, puritán szabály, néagszeqletes kartont köt a megcsúfolt kis viláaklasszis hátára, úgy zavarja végig a városka főutcáján a harmincesztendős, százkilós sihedert, „én vagyok az iskola szégyene”.

Viszont a huszadik század korongsztárjai között igen ritka a puritán. Ennél fogva, ha a büntetőpadra érkező játékos-

nak hevesen mozog a szája, a képernyő távlatából is lefogadhatjuk: nem a rózsafüzért mormolja.

*

Keserű és férfias — sőt katonásan — megfogadhatjuk is, hogy véglegesen kiállított játékos többé nem telepedhet le társai közé, de még csak a büntetőpadon — vagy helyén, egész egyszerűen el kell hagynia a pálya környékét, mert helye többé a büntetőpad székeseavházban, a játék egyszerűen kiközösíti. Távozz tőlem, sántán... pardon... sántán...

El lehet ezt fogadnunk. Hiszen ahhoz, hogy valakit végleg kiállítsanak, legalább hat

ellenfelét tört burgonyává kell darálnia, a teljes berendezést ripityára kell zúznia és ráadásul a jégfelületből is el kell szopogatnia legalább a kék vonalak közé eső harmadot.

„Slashing”, „hooking”, „el-bowing”, „tripping”, „highsticking”, „crosschecking”... ezek olyan apró, ingyom-bingyom kis durvaságok. A csíkos trikós ember egyezményes jeleket int a zsűri felé, bemutatja, miről van szó, kiosztja a kétperces kisbüntetést, s azzal spongyát rá, több szót nem érdemel az ügy. Igaz, igaz, miért is kellené nagy felhajtást csapni azért, mert valaki a jégen — mondjuk — elgáncsolja az ellenfelét, ráüt a botjára, belekönyököl az oldalába, vállmagasság fölé emeli az ütőjét, vagy a teste előtt keresztben tartott bottal löki fel a vetélytársát?

Igen ám, csak hogy ravasz dolgok ezek, első olvasásra el sem hinné az ember, mi mindent jelenthetnek.

Egy Kanada—Svédország meccsen történt, hogy Lorne Davis keményen a palánkhoz taszajtotta az ifjú Lars Nilssont.

Valami rettentően masszív fickó volt ez a Lorne Davis.

Vörös képű, tűzpiros hajú kockaember, rövid, csomós izmokkal, egy ágyúgolyó kezdősebességével. A profivilágban egy jó adag extra gonoszságot is magába szívott, Nilssont csaknem átpaszírozta a palánkon.

Lars Nilsson hosszú, vékony legényke volt, kék szemeiben egy skandináv lírikus borongása. Ahogy félia kábultan ott figyegett a palánkon, sápadt arcán mélységes csodálkozás tükröződött. Uramatyám, ilyesmi is létezik? Hát mégsem csupa csermelycsacsogás az élet? A jóhiszemű és tiszta szándékú embernek örökké csalódnia kell?

Azzal megfordult, svungot vett, és a botja végével akkorát csapott Lorne David fejére, hogy a harmadik emeleten is hallani lehetett. Lorne mester feie búbján egy pillanat alatt szétnyílt a bőr. Mi félekkora ütéstől is csendesen végignyúltunk volna ott a jégen, és legfeljebb egyetlen kis kételyre maradt volna erőnk. Hogy vajon a hordáqvért küldessünk-e, vagy mégis inkább mindjárt a „tepsiért”?

Davis mindenesetre kergetni kezdte Nilssont. Szilaj képpel, lihegve vágattak egymás mögött, ilyen tempóban még egyikük sem korcsolyázott ezen

a mérkőzésen.

Olivieri, a svájci játékvezető közbevetette magát. Intett Davisnek, egyet se féljen, nyugodtan bízva rá az egészséget, majd ő elintézi ezt a gaz merénylet, méltó helyére juttatja a vörös fejek bottal tipróját.

Aztán kiállította Nilssont.

Két teljes percre!

Most tessék elképzelni, miért adnak a korongban végleges kiállítást!

Vagy vegyük például a baráti segítségnyújtás nemes eszméjét...

Egy régebbi szovjet—csehszlovák meccsen Jaroszlav Holik magára vállalta Anatolij Firszov őrzését. Nem volt ez egész egyszerű felajánlás, Firszov akkor már zsebre vágta a viláa legjobb védelmét, mászás óriások oszlopsora között is úgy járt ki-be a koronggal, mint egy vízszintes expresszlift.

Szó ami szó, a döntő első tíz percében Anatolij Firszov csak néhány másodpercet tölthetett függőleges helyzetben. Jaroszlav Holik az ökölvívó naaykönyv valamennyi ütése kombinációjával eltalálta a mókás képű fiút, és Firszov a szó szoros értelmében végighemperegte az egész jeget.

Végül mégsem ő sokallta meg. Hanem a szovjet csapat másik két klasszisa, Davidov és Polupanov. Megsokallni és cselekedni az ő számukra egyetlen pillanat műve volt. Vízszintesen maguk elé nyújtották az ütőjüket, aztán vagy tíz méter távolságból teljes erővel egymásnak rohantak. Csak az utolsó pillanatban fedezték fel, hoay a sors kifürkészhetetlen akarata folytán Jaroszlav Holik is a kinyújtott ütők közé került.

A csehszlovák fiú érdekesen csuklott egyet, aztán lekókasztotta a fejét.

Davidovot és Polupanovot két percre kiállították, de Jaroszlav Holikot már ez sem vidította fel. Az est folyamán tűnődőnek és inkább bánatosnak mutatkozott.

Bodicsek.

Már maga a szó is enyhén komikus. Reitő Jenő is leírhatta volna: „Bodicsek urat a viláa összes hajóskönyvéből törölték, mert egy félreértés következtében Sumbava előtt fonnyadtra verte a maláj révkalauz fejét.”

Látványnak sem kevésbé vidító.

A hátvéd bevárja az örületes tempóban kapura törő ellenfelet, aztán adott pillanatban

eléje dugja a csípőjét, mire a csatár akkorát esik, akár egy télikabát.

A szabály az összetett szó első tagjára helyezi a hangsúlyt. A bodyra. Ami annyit tesz: test.

A bodicsek testtel való feltartás, ütközés útján való szerelés. A védőjátékos vállal, törzzsel, csípővel támadhatja meg az ellenfelét. Nekirohánásról, felöklelésről szó sem lehet. A védőjátékos ütközés előtt legfeljebb kétlépésnyi lendületet vehet.

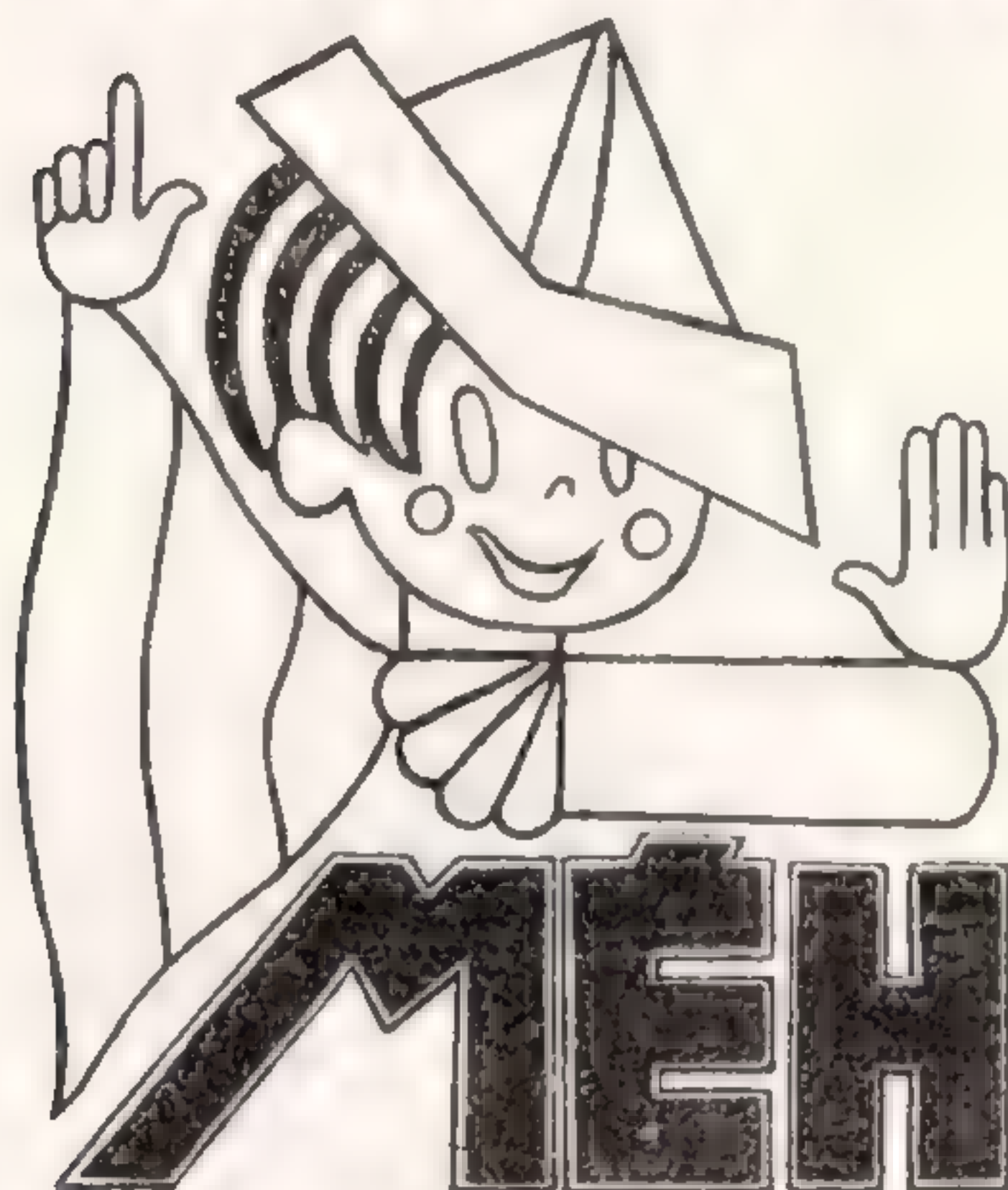
Persze, azért... nos, várjunk csak...

Tegyük fel, hogy a védőjátékos két lépéssel eléri a tízenöt kilométeres átlagsebességet. A csatár teljes tempóval, ötvenes átlaggal közeledik. Kettejük sebességének az összege tehát az ütközés pillanatában hatvanöt km/óra. Hatvanötös átlaggal rohannak egymásnak.

Ugyebár, ha egy Trabant ilyen sebességgel nekimegy mondjuk a Műcsarnok falának, hát azért támad ott egy kis csörömpölés.

Hulladékgyűjtés = értékmentés

Pajtások!

Az 1986/87-es úttörőévre ismét meghirdettük az úttörőcsapatok **ORSZÁGOS HASZNOSANYAG-GYŰJTÉSI VERSENYÉT**, valamint október 15—31. között **PAPÍR-HULLADÉK-GYŰJTÉSI AKCIÓT** is szervezünk. Érdemes gyűjteni, mert a legeredményesebb úttörőcsapatok kétszeres jutalomban részesülhetnek.

TRÖSZT

LÁNYOK, FIÚK!

**A szépen terített asztal magában is élmény,
de most nyerhettek is vele a**

„TERÜLJ, TERÜLJ ASZTALKÁM”

országos terítési vetélkedőn.

A játékos vetélkedőn részt vehet bárki, aki
az általa terített asztal fotóját elküldi címünkre

AMFORA 1368 Budapest, Pf. 216

A borítékra írjátok rá: „Terülj, terülj asztalkám”

Beküldési határidő: 1986. október 27.

A legszebb, legötletesebb terítékek készítői
a budapesti döntőn vesznek részt, melyet
a TV decemberi „Főzőcske” műsora is közvetít.

Ha benevezel, Te is nyerhetsz!

I. díj mini computer II. díj sztereó magnó

III. díj hordozható fekete-fehér TV

**és még számos értékes jutalom vár a versenyzőkre.
Sikeres szereplést kíván**

AMFORA-ÜVÉRT Magyar Úttörők Szövetsége OMFB

**Ez
nem jött
be...**

Irodalomórán dolgozatot írnak a hetedikesek. Az egyik gyerek feltűnően sokat izeg-mozog, mintha keresgélne valamit. A tanár fél szemmel figyel, s látja, hogy egy fecni a pad alá esik. Odamegy, felveszi.

— Kié ez a papír?

— Milyen papír? — hangzik ártatlanul.

— Hát, ez a puskának nevezhető iromány.

— Ja? Az az enyém. A fene enné meg, éppen ezt kerestem.

A középkori kínzóeszközökről, kegyetlenkedésekről, boszorkánvüldözésekről beszél a történelemtanár, majd felteszi a kérdést:

— Tehát, melyik volt a leg-

súlyosabb, legelterjedtebb halálnem?

— A fáklyahalál! — hangzik kapásból a válasz.

— Hogyan jöttek létre az ókori Egyiptomban a tartományok? — kérdezi a történelemtanár.

— Több kisebb falu egybe-kelt! — hangzik a lakonikus válasz.

Spártáról tanulnak a gyerekek, és felmerül a kérdés: kik szavazhattak a választásokon?

— Csak a férfiak, csak a 18 éven felüliek, csak a szabadok. — A negyedik feltétel sehogy sem jut Pali eszébe, pedig csak annyit kellene

Minden kezdet nehéz

mondania: a spártai születésűek. A tanár egy kicsit segít, a nebuló máris kapcsol, s boldogan kivágja:

— Mindenki szavazhatott még, aki spártag volt!

Tanár: — Tanultuk, az író nemcsak cselekedtetéssel, nemcsak beszéltetéssel, de a környezettel is tud jellemezni. Ez utóbbira kérek egy példát!

Tihor: — Matyi a kerek erdő sarkában verte meg Döbrögöt.

Történelemóra.

— Ki volt az a nagy francia hadvezér, akit Szent Ilona szigetére száműztek?

— Dunaparti Napóleon.

Irodalomóra.

— Ki volt Petőfi édesapja?

— Petrovics Emil.

— Gyerekek, szilencium! — mondja a tanító néni a napközis kicsiknek, majd eszébe jut, hátha nem értik az idegen szót.

— Tudiátok, mit jelent ez az idegen kifejezés?

Márta: — Valami zenét.

Attila: — Amit a befőtt tetejére tesznek.

Idézetek dolgozatokból:

„János vitézt a kukoricaföldön szedték össze.”

„Döbrögi hátán csúnya, kék tudorok nőttek.”

„Sibor vajdának a kígyó kivágta mind a két szemét, aki arra futott, amerre látott.”

„A török basa fia menekült, de alatta a ló összeomlott.”

„Egyszer csak megjelent Mátyás, királyi öltözetben, paripás lován.”

„A fogászati rendelőből egy csillogó szemű, betömött szájú gyerek jött ki.”

„A tejet már csak egy-két helyen, tehénfejéssel szerzik.”

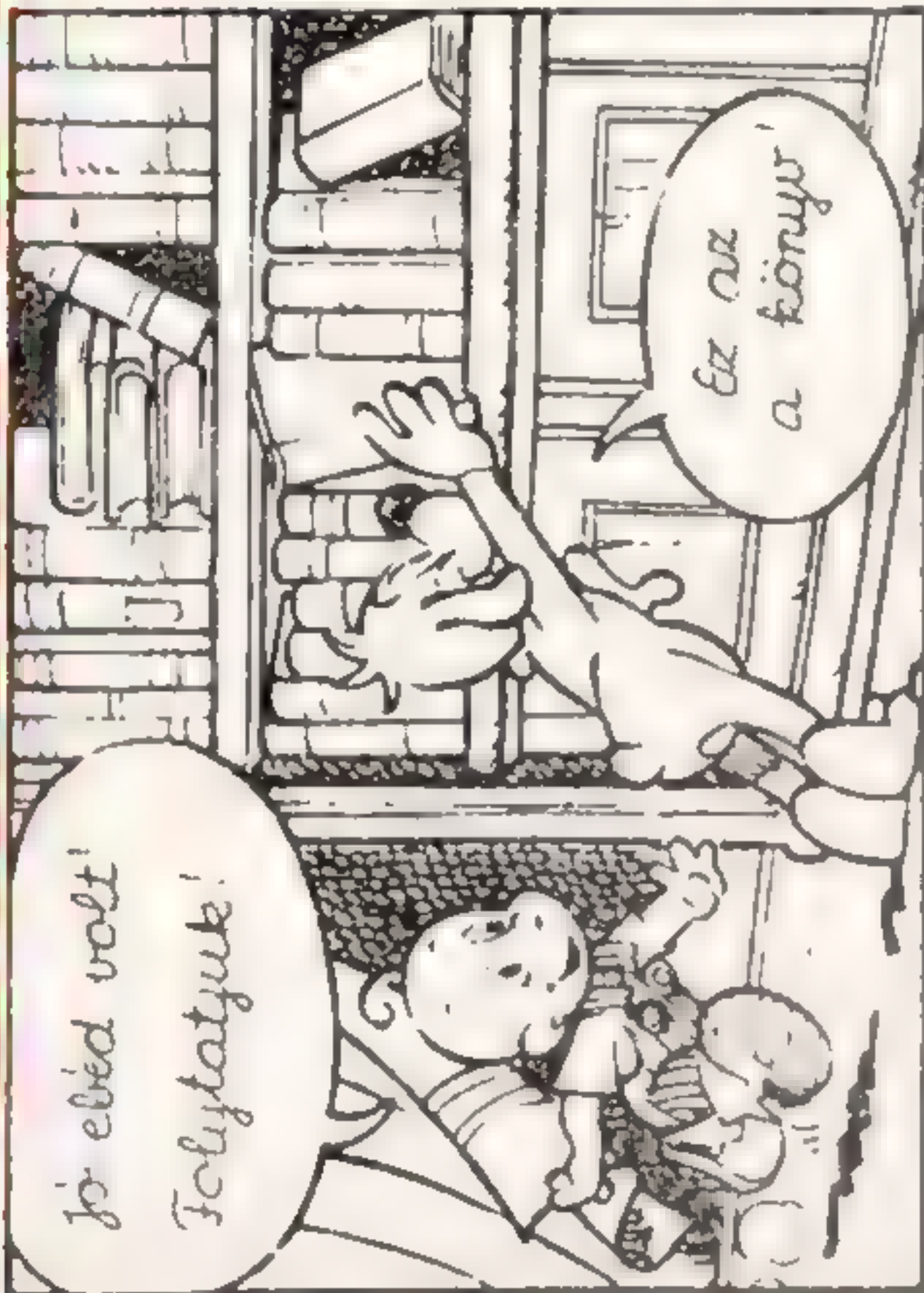
„Nyitva áll az ajtó, látszik György ágya, amint megy ki az ágyból a lehellet.”

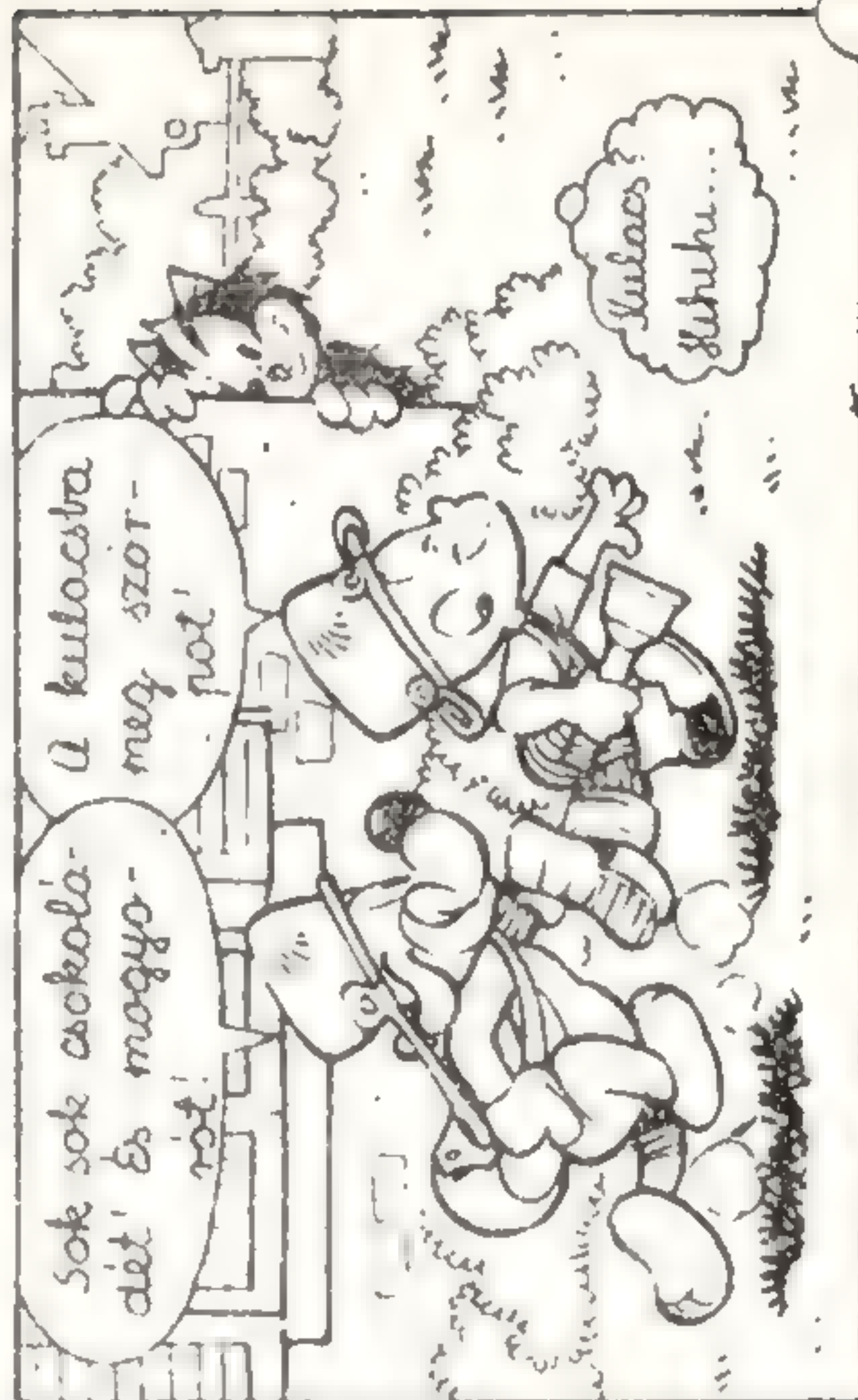
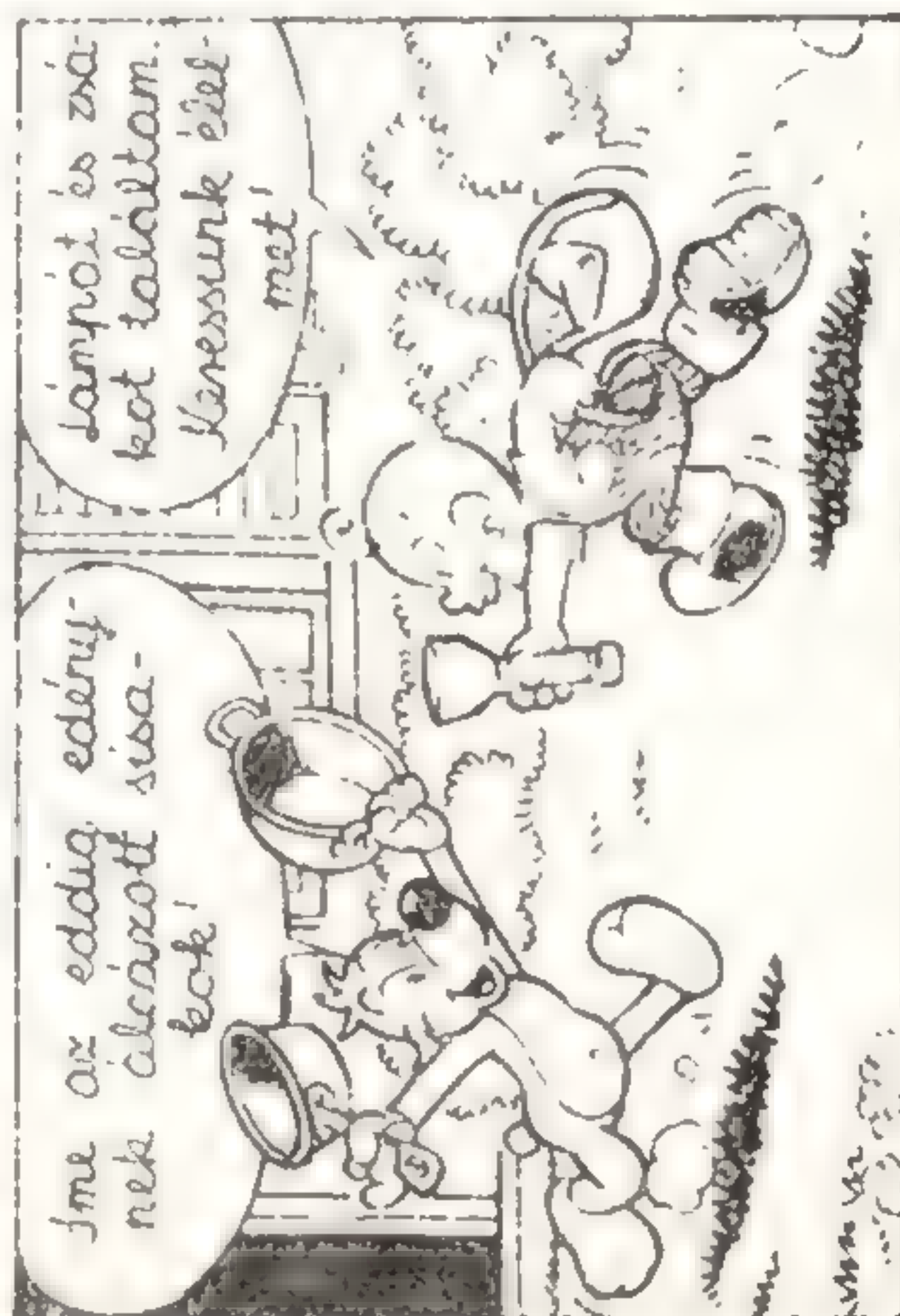
„János vitéz barangolt a sötét erdőben, egyszer csak azt vette észre, hogy nem lát.”

„A várvédők között ott volt Tinódi Sebestyén, a béna kezű lantos.”

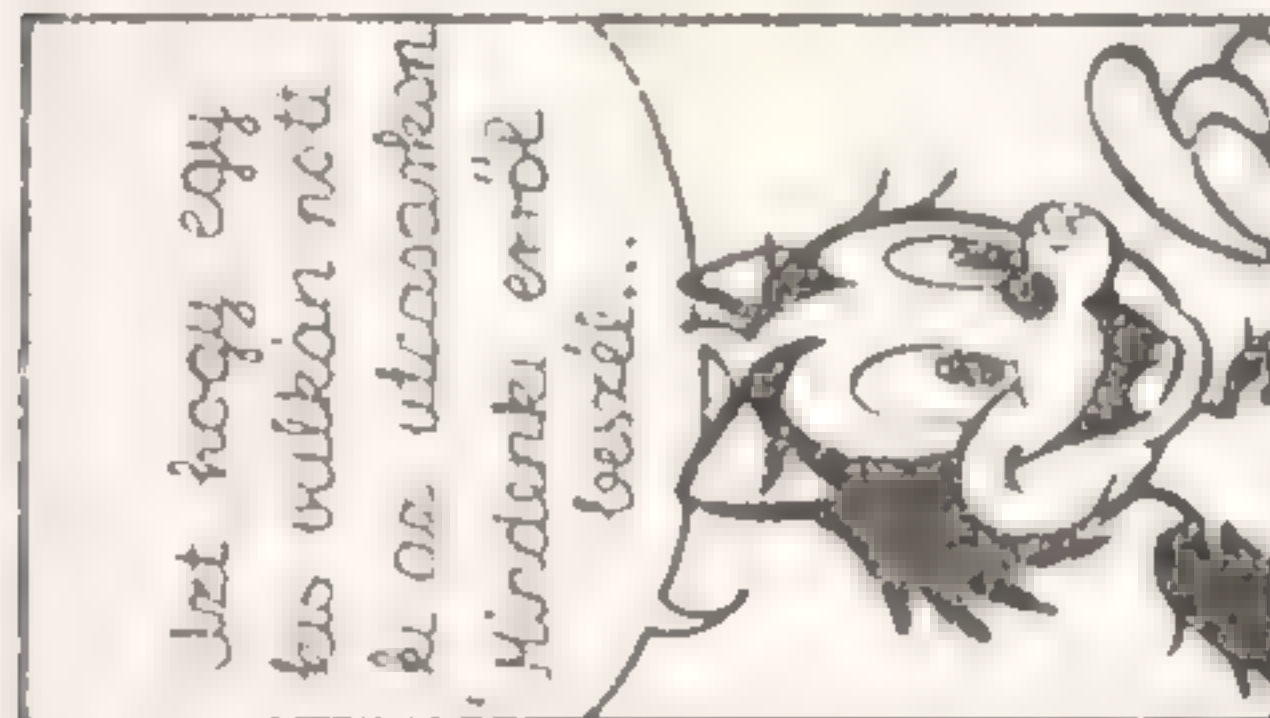
„Nyurga, vézna fiú...” — helyett a sietve olvasó Péter: — Nyugatra néz a fiú.

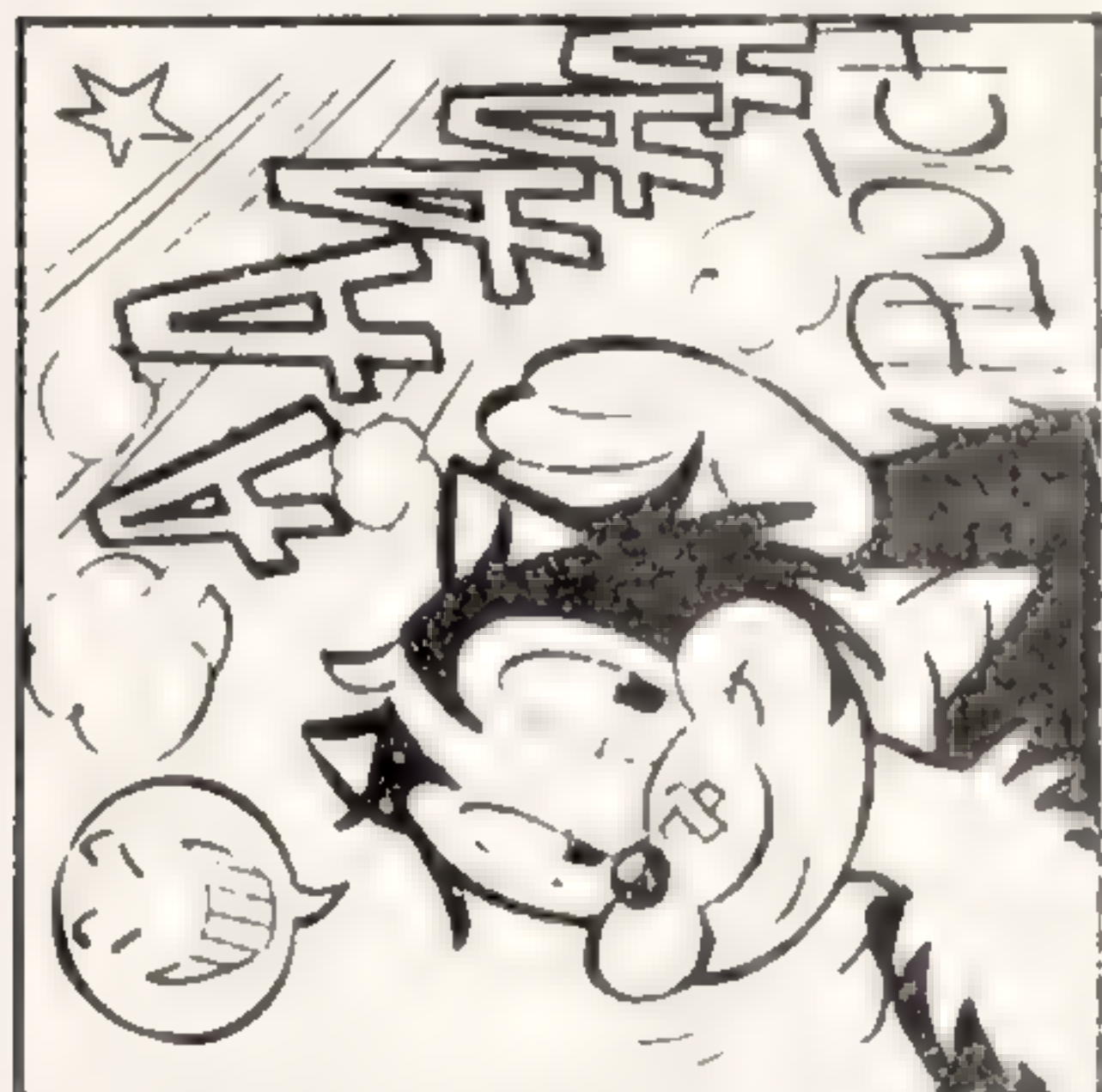
Utazás a Föld belsejébe

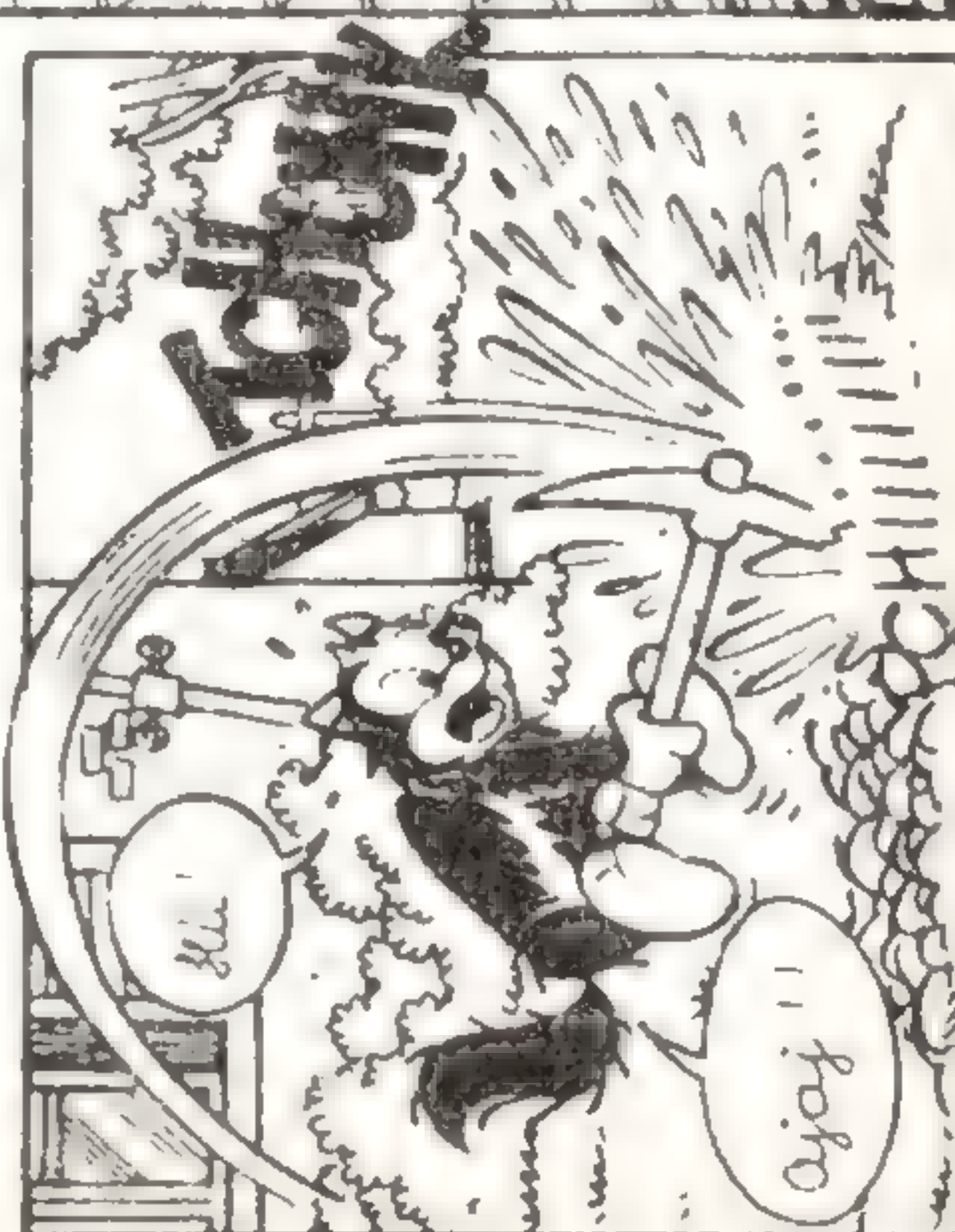

Bölcsek, bölcsekségek, történetek

Szokratesz így dicsekedett tanítványainak:

— Feleségemmel a legjobb meteorológusok vagyunk. Jósataink mindig beválnak.

— Szinte hihetetlen.

— Mondok egy példát. Amikor felhősödik az ég, én kije-

lentem, hogy eső lesz. A feleségem azonban az ellenkezőjét állítja. Így aztán valamilyünknek mindig igaza van.

*

Megkérdezték a mestert, nem tud-e valami jó receptet az első látásra fellobbanó szerelem ellen.

Kinizsi Pál

— Tudok bizony. — felelte a bölcs. — Figyelmesen meg kell nézni az illetőt másodszor is.

Vita hevében Voltaire-t idiótának nevezte egyik ellenfele. Az író mosolyogva nézett rá:

— Kedves professzor. Eddig én önt okos embernek tartottam, ön viszont idiótának nevez engem. Úgy látszik, mind a ketten tévedtünk.

Idősebb Alexander Dumas egyik színdarabjának próbáján észrevette, hogy a nézőtérről

eltűnt a tűzoltó, aki addig kíváncsian figyelte a játékot. Dumas azonnal az igazgató irodájába sietett, elvette az éppen próbált jelenet kéziratát, és a tűzbe dobta.

— Megörült? Mit csinál? — nézett rá döbbenten az igazgató.

— Ellenkezőleg. Most jöttem rá, hogy hol hibáztam. Ha egy tűzoltó előadás közben elmegy, akkor biztosan unja a darabot. És azon más is unatkozni fog — mondta az író, és nyomban hozzálátott a jelenet átdolgozásához.

Don Quijote

Egy újságíró megkérdezte Mark Twaint, igaz-e, hogy egy nagy lélegzetű színdarabon dolgozik.

— Olyan igaz, mint ahogy kétszer kettő négy. Arról is tájékoztathatja a lapját, hogy a mű négyfelvonásos, három szünetes lesz. És a szünetekkel már kész vagyok.

Krúdy Gyula fiatal írók társágában ebédelt. Az asztalon aranyárga ökörszályleves

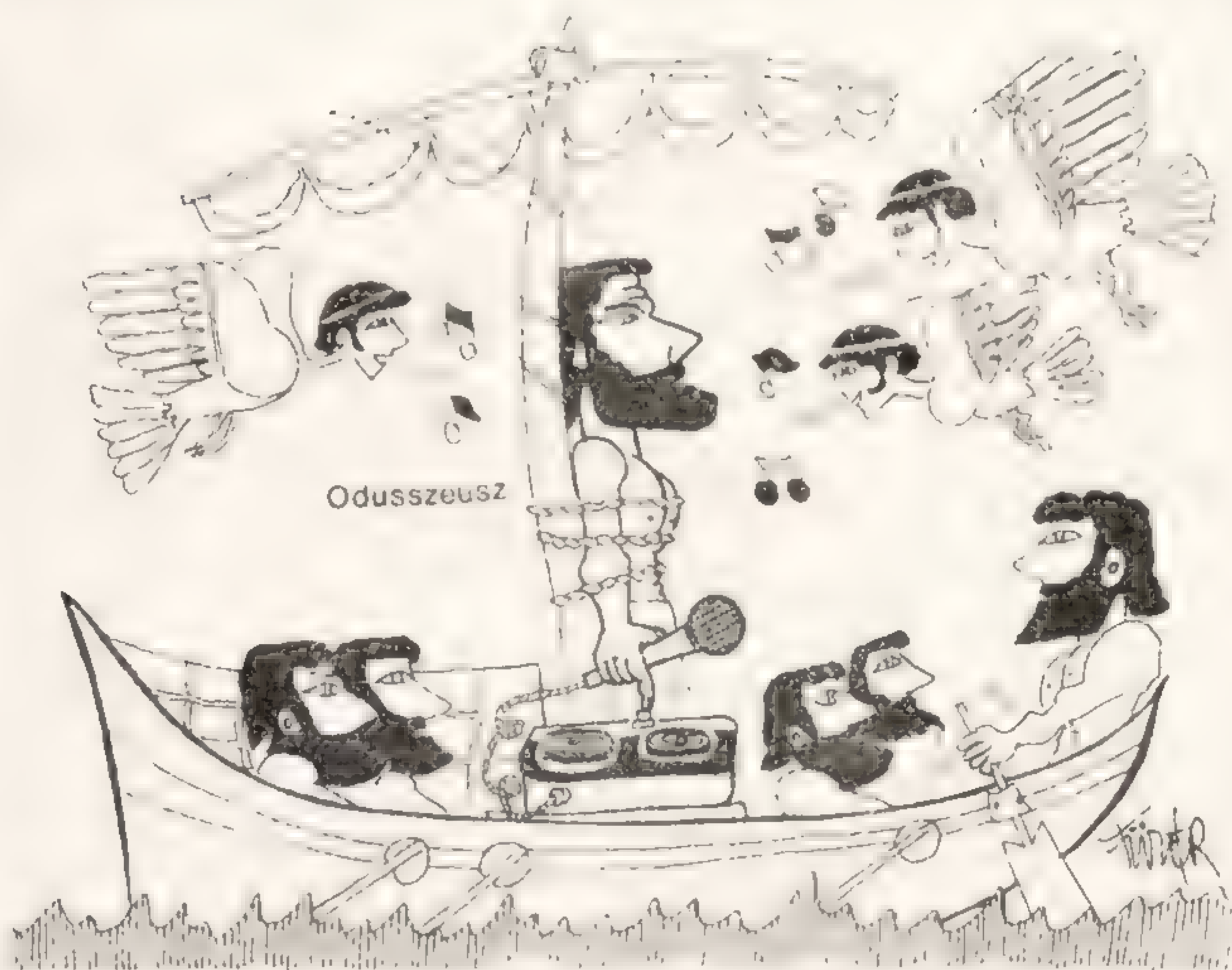
gőzölgött egy nagy tálban.

— Szedjetek! — biztatta az ifjú titánokat.

— No, de Gyula bátyám! Az első kanál téged illet — szabadkoztak többen is.

— Persze, hogy engem illet. Csakhogy nagy számár lennék, ha tartanám magam az illemhez — válaszolta Krúdy.

— Aki először meríti meg kanálát, annak még gondolnia kell a többiekre. De az utol-

— ... így legalább el fogják hinni!

só... Neki jut a sűrűje, a finom tészta, a sok hús!...

*

Gárdonyi Géza szófukar és otthonülő ember volt. Nagynagy figyelmességnek számított, hogy Móricz Zsigmondot, aki egyik alkalommal meglátogatta, nem az égre nyíló ablakú dolgozószobájában fogadta, hanem meghívta az egyik egri vendéglőbe.

— Nagyon finom ez az ebéd — próbálta a csendet megtörni Móricz Zsigmond.

— Az — felelte Gárdonyi, és számára ezzel vége is volt a társalgásnak.

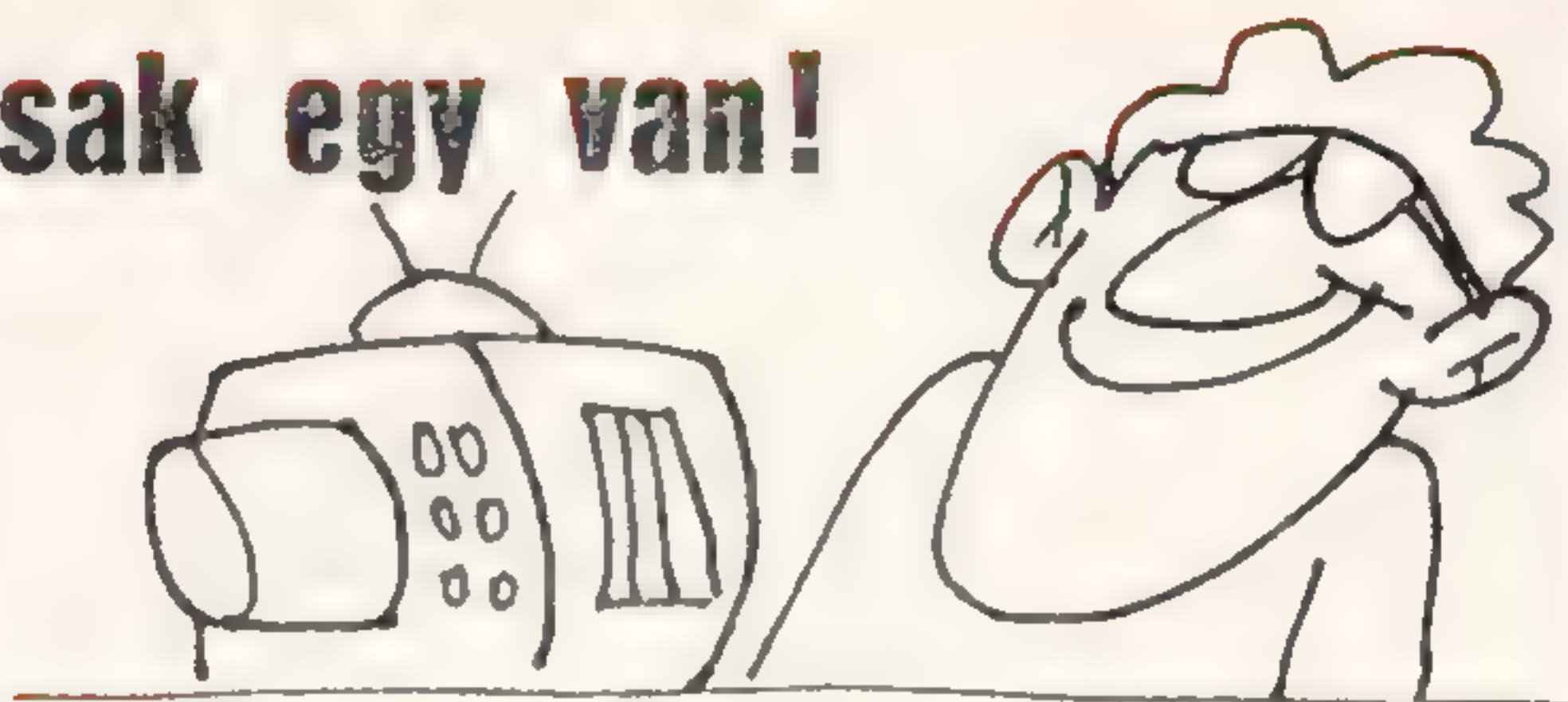
De amikor elváltak, barátságosan megveregette vendége vállát:

— Látod, Zsigám, veled jól kijövök. Örülök, hogy felkerestél. Legalább elbeszélgettünk.

— Albert fiacskám, ...már megint bamba képet vágasz!

Apa csak egy van!

Agyalapi Aladárnak igencsak szigorú nevelési elvei voltak, amelyekre maga az élet tanította meg őt.

Gyermekei, Nusika és Zuárd a rideg gyermektartás módszerével nőttek fel. Ha Nusi korcsolyázni akart, Zuárd pedig síelni, a kérges lelkű atya mindkét gyermeke számára elrendelte a szánkózást. Ha a fiú a tortát kívánta, Nusi meg a húst, az ebéd biztosan főzelék volt. Az örök, megbonthatatlan ellentét azonban az esti tévéadások idején virágzott ki igazán.

Ha a leány zenét kívánt, Zuárd a tudományos előadásokért lelkesedett. Izgalomtól elfulladva hallgatta a poszméhek keringési zavarainak kialakulását, vagy a dögkeselyűk lelki életét boncolgató fejtegetést.

Nusi imádta a mesét, Zuárd viszont a sportot kívánta látni. A leleményes apa ezért esténként vita esetén a pozsonyi adó gombját nyomta be, ezt az adást kellett nézni a gyermekeknek.

... Aztán egy évtized múltán az élet igazságot szolgáltatott: Nusi szlovák tolmács, Zuárd pedig pozsonyi tudósító lett, s azon kérdésre, hogy hol tanultak meg anyanyelvi szinten szlovákul, mindig büszkén válaszoltak:

— A papa sokat áldozott a nyelvtanulásunkra!

Szóferdítő

Ultimátum	=	határidős kártyajáték
Ultramarin	=	kék színű hölgyön levő festék
Utópia	=	elérhetetlen ital
Utópista	=	Hátsó István
Valeriana	=	nőnemű macskagyökér
Valutázik	=	idegen pénzekkel utazik
Vámpír	=	határmenti szín
Vandál	=	kegyetlen lábbeli
Vektor	=	fizikus férfinév
Velúr	=	jólnevelt bársony
Véna	=	idős gyűjtőér
Veranda	=	beüvegezett, csúnya nő
Verbunkos	=	partnerét fütykössel ütögető táncos
Vibrál	=	remegve babrál
Vidia	=	vetített, kemény fém
Vipera	=	életveszélyes daljáték
Vizitál	=	nedves edénybe látogat

1. Ülj rendesen a padban! A te fegyelmed is hozzájárul ahhoz, hogy az iskola a második otthonod legyen. (Valamint a gerincferdülést is elkerülöd!)

2. Tanulás közben ne gondoldj személyes gondjaidra, a csalánozó törzsfejlődésének rejtelseinél nincs üdítőbb kapcsolódás.

3. A jó osztályközösség kialakulásának titka a kellemes modorú, mosolygós arcú, kiegyensúlyozott (tárazott!) segítőkész tanuló.

4. Minden tanár valóságos mártír, aki a mi iskolánkat választotta. Kíméld őket, mert hiába van a puska a te kezében, a parádét ők vezénylik.

5. Felelés előtt mutatkozz be, mondd be osztályod nevét, számát, és a napszaknak megfelelően köszönj. A legfontosabb részleteket ismételd meg! Ezzel is telik az idő.

6. Felelés közben a stílusod legyen határozott és tömör. Legtöbbször elég, ha annyit mondasz: „Nem készültem!”

Ha vannak hasonló javaslataid, örömmel várjuk őket. Törvénybe iktatásukat ugyan nem tudjuk garantálni, de egyrészt remek móka kerekedhet belőle, másrészt azzal a megnyugtató érzéssel hajthatod álomra a fejedet, hogy rajtad nem múltott...!

Biztos célpont

SHOU

Fegyelmetlenség

SHOU

— Azonnal abba hagyd az udvarlást, és indulsz a sürgős levéllel!

Ráadás

— Az előadást megismételjük, mert nem volt elég hangos a tetszésnyilvánítás!

— Biztosan megveszi ezt otthon valami mügyüjtő!

A nagyság álka

A mi Tibink rajong a technikai találmányokért, él-hal a műszaki dolgokért.

Most éppen azon bütyköl, hogy egy kakukkos óra és egy magnó segítségével korszerű szünetjelző-készüléket hozzon létre. Ez úgy működne, hogy a kakukk kukorékolna, és felhívná a tanári kar szíves figyelmét arra, hogy: 1. a gyerekek is ember; 2. a tanulók ugyan nem szakszervezeti tagok, de a pihenő nekik is jár; 3. átok arra, aki szabadidőt lop! Még kísérleti stádiumban van a dolog, mert a kakukk még csak mekegni tud, és ez még nem az igazi.

Az óraelmaradó szerkezet viszont még csak a tervezés szintjén létezik. Most döntendő el az az alapvető kérdés, hogy az osztályajtó előtt a szerkezet lerántsa-e a tanár cipő-sarkát, vagy egy Hipnó nevű, emlékezetkihagyó generátor segítségével azt a tévhitet keltse, miszerint a tanárnőnek rohania kell a Patyolatba. (Termé-

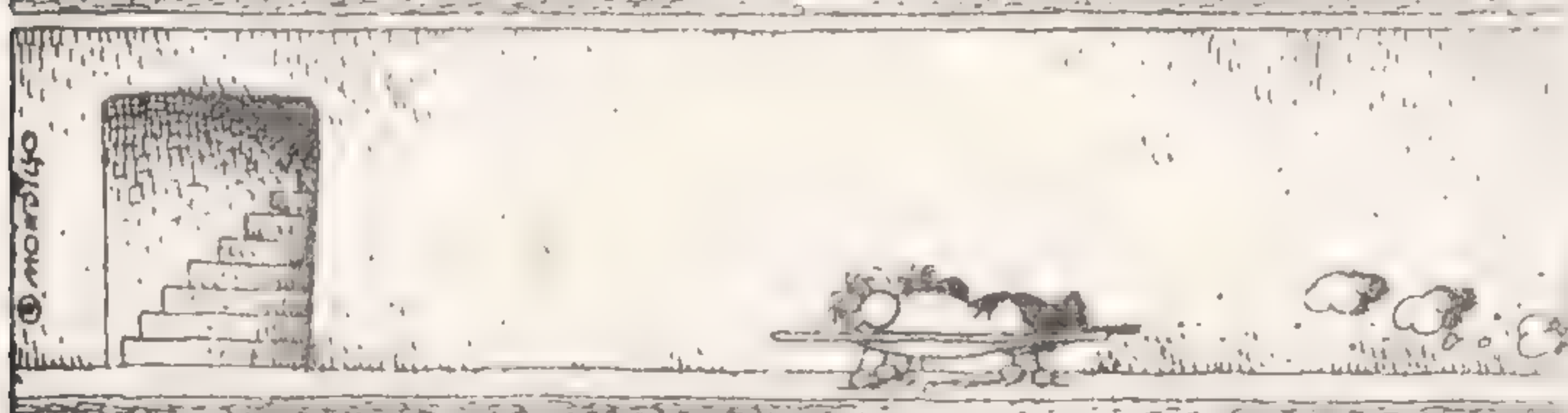
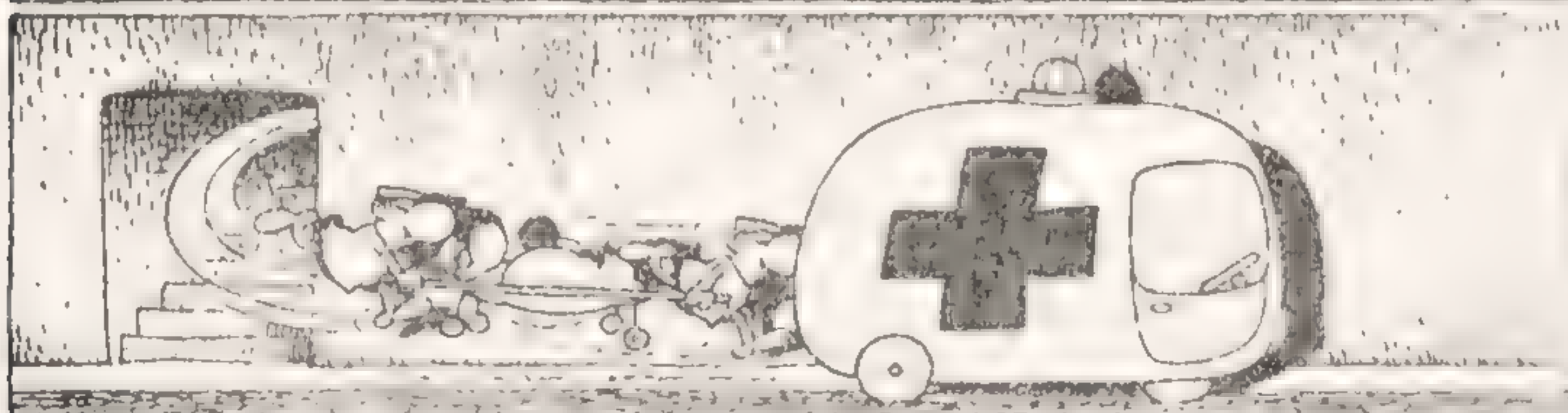
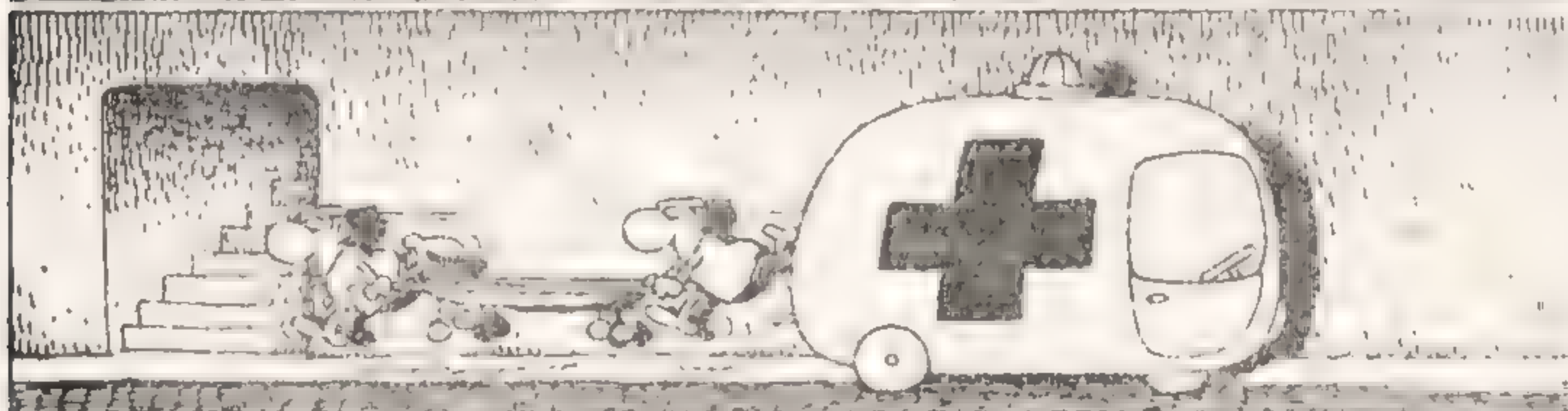
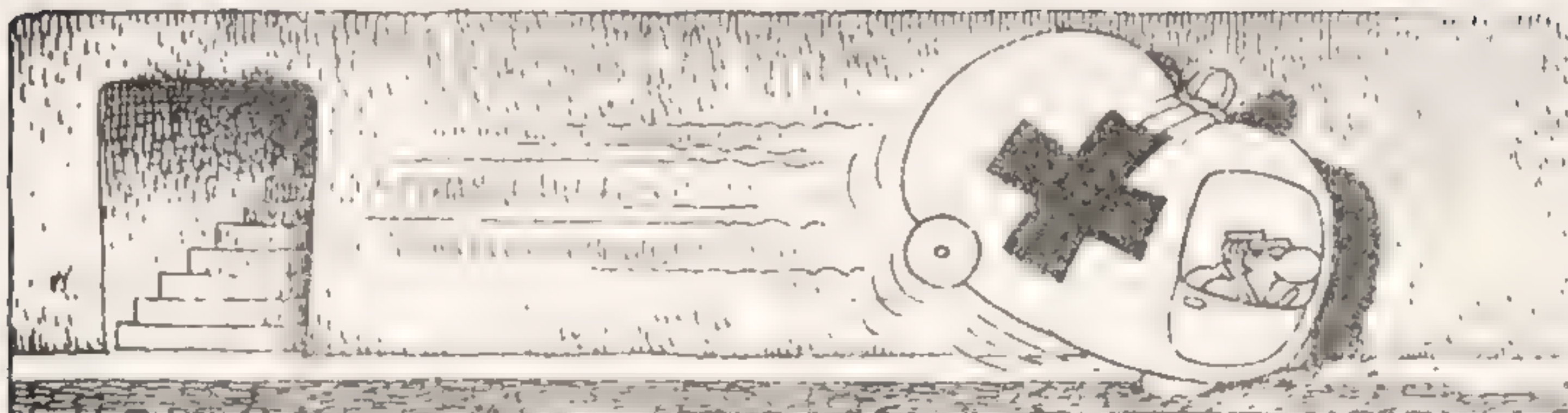
szetesen a matekóra helyett.)

Egy dolog azonban már megvalósult: a diplomata-táskájába beépített egy kazet-tás magnót. A táska oldalát megfúrta, a hangok szárnyaló áradásának megkönnyítése céljából. A srácok oldalát pedig az fúrja, hogy történelem-órán, a kuruckor tanításánál honnan jön az a kuruc dal... csak nem a jó öreg Vak Boty-tján tárogatózik?

Osztatlan sikert aratott az is, amikor a Niagara vízesés kapcsán tisztán lehetett hallani egy vízöblítéses árnyékszék dalamos neszeit.

Szóval működött az első hazai hangos szemléltetés. De hát minden dicsőség múlandó! Abszolút hallással rendelkező énektanárunk ugyanis lefűlelte a dolgot, és véget vetett a zenének. A mi Tiborunk most egyszerű tarisznycsontot hord, amolyan nyakba akasztó. Ebben viszi-hozza a különböző intőket, rovókat, amiket a magnóstáska segítségével gyűjtött be.

Gyorsaság

**Hass,
alkoss,
alakíts!...**

A MENŐ MANÓRÓL elnevezett textiles brigád határozatot hozott, miszerint a közeli általános iskola 8. osztályának teljes személyi állományát megtanítják — természetesen hozott anyagból — a szabás-varrás művészetére.

Igy került Só Béla egy végvászonnal felszerelve a szabás-varrás tanfolyamra. Eljárt, figyelt, tervezett, vágott és hamarosan kirajzolódtak egy könnyű, ám végtelenül hosszú nadrág körvonalai. Következett a fércelés, a próba, és a le-

sújtó felfedezés: a könnyű, hosszú nadrág szűk és rövid lett.

— Akkor meg csinállok belőle egy Bermuda-nadrágot — bizakodott a kis Só.

Újfent figyelt, tervezett, vágott, fércelt és próbált. És egyre bizonyosabbá vált, hogy ez az ősz nem a sikeres alkotások ösze. A Bermuda — rejtély, hogy mitől — úszónadrágnak is kicsi lett.

— No fiam! — szólt a főszabász —, most kell megtanulnod, hogy az anyag nem vész el, csak átalakul! Fiavelj, tervezz, vágj, fércelj, próbálg és máris kész a bikini, amivel a húaodat karácsonyra meglepheted.

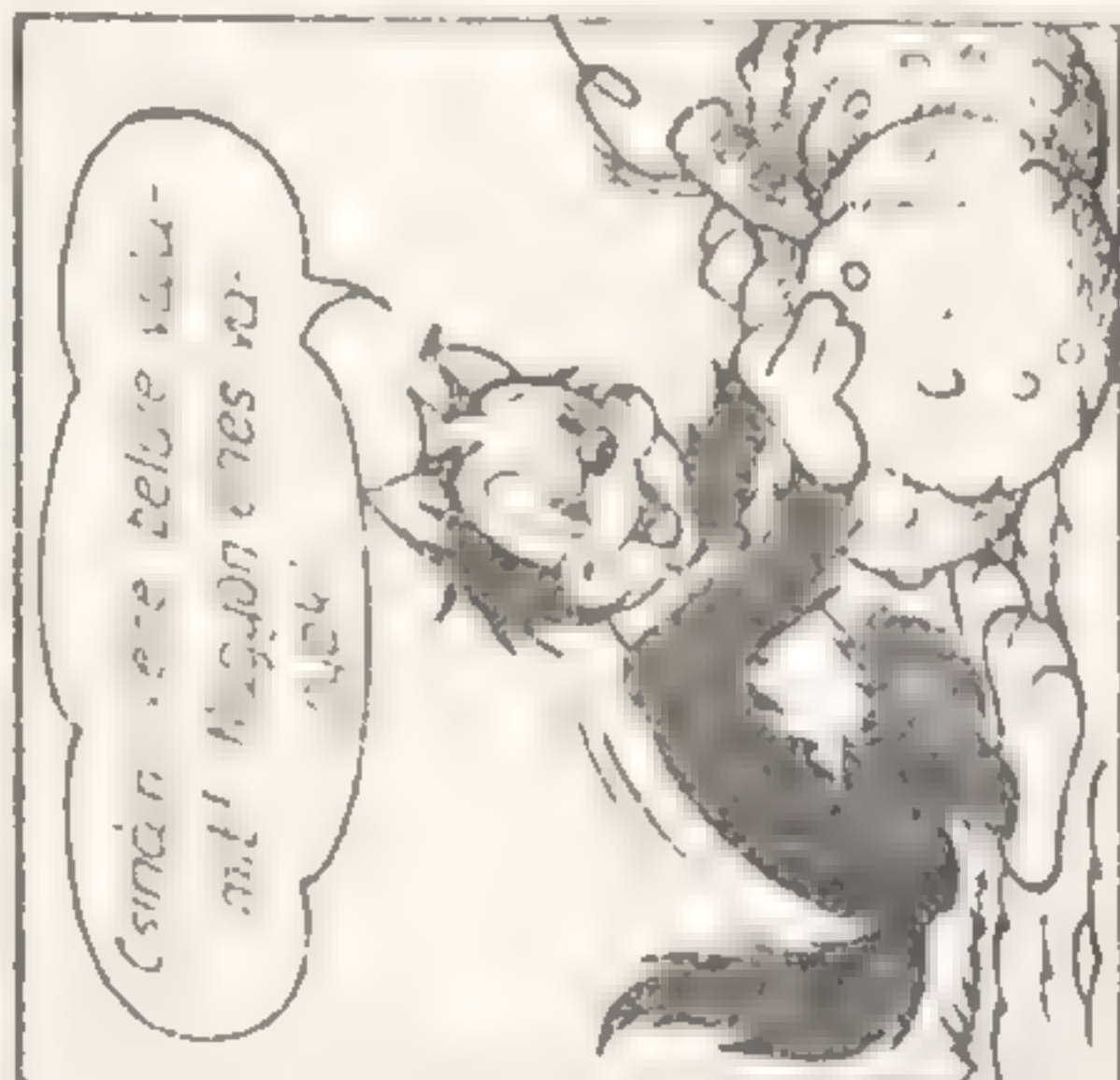
S lőn! Karácsonyra elkészült a mű, ám a piciny Maca időközben akkorát nőtt, hogy a kérdéses ruhadarab kicsi lett rá. Ezek után már csak a nanvpana iőhetett szóba!

De minek egy nagypapának bikini? — kapia fel most joggal a fejét a feszűlten figyelő olvasó.

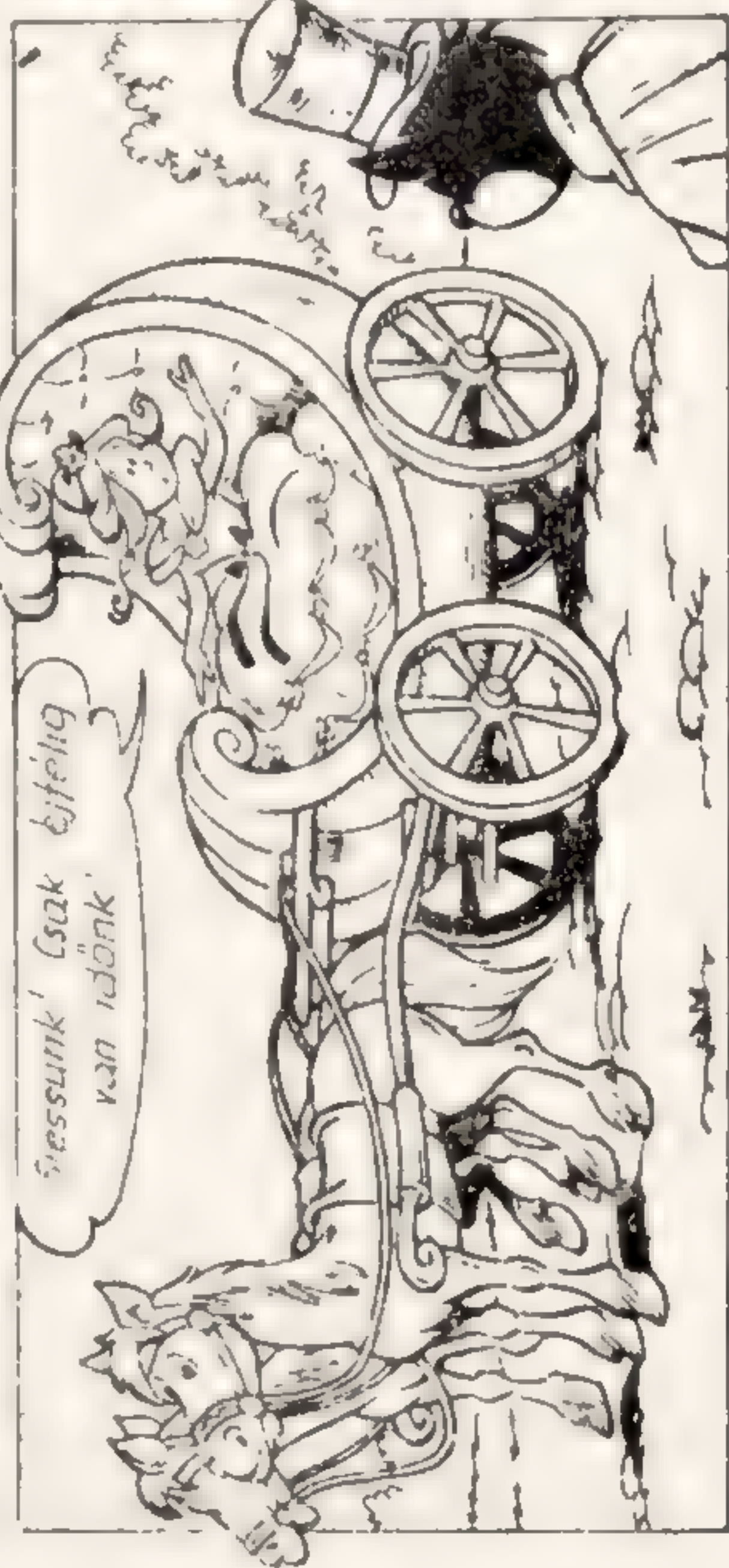
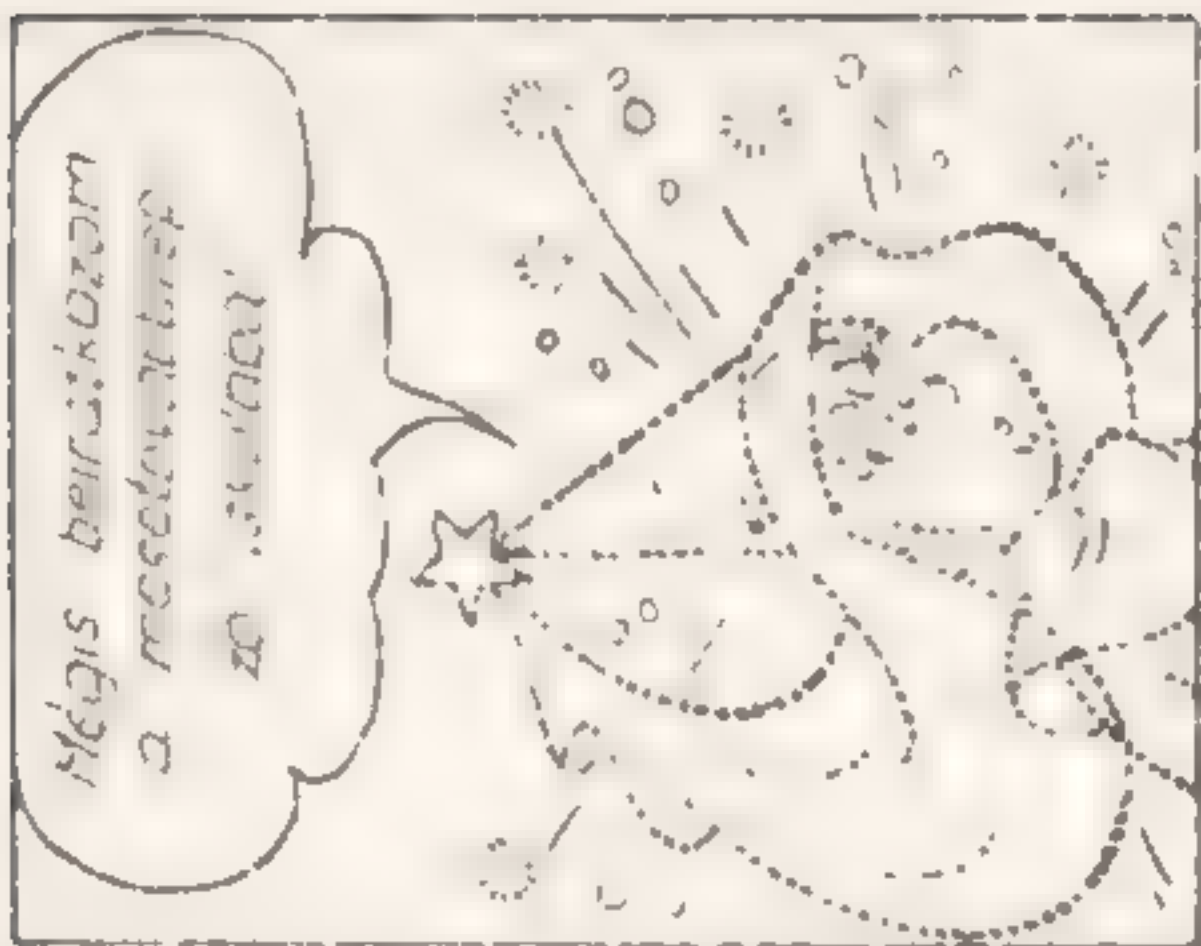
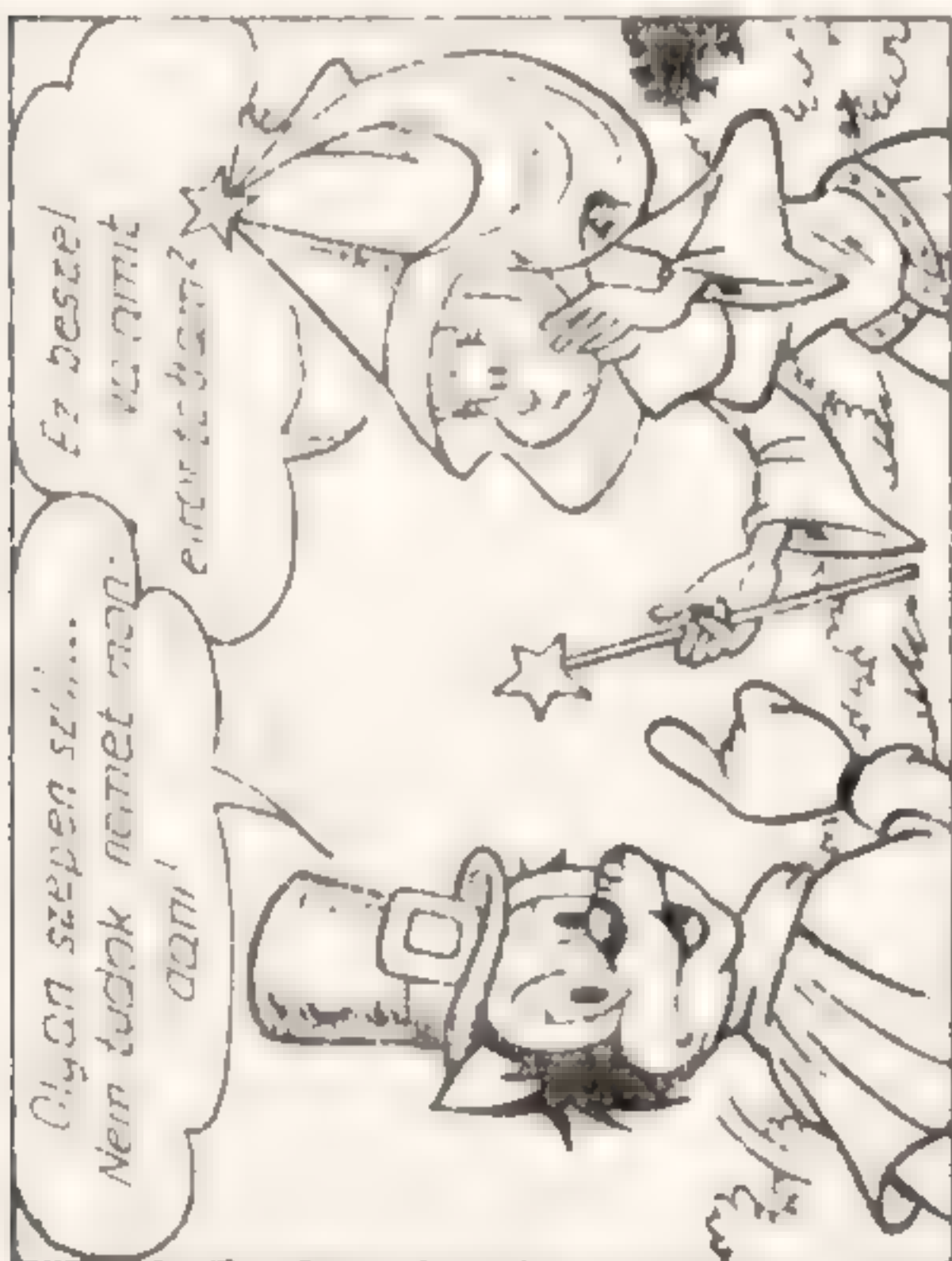
Nos, a tisztességben megőszűlt öregúr —, miután köztudott, hoay a bikini mérete nem valami óriási —, remekűl használhatia bajuszkötőnek az agyongyötört textilt.

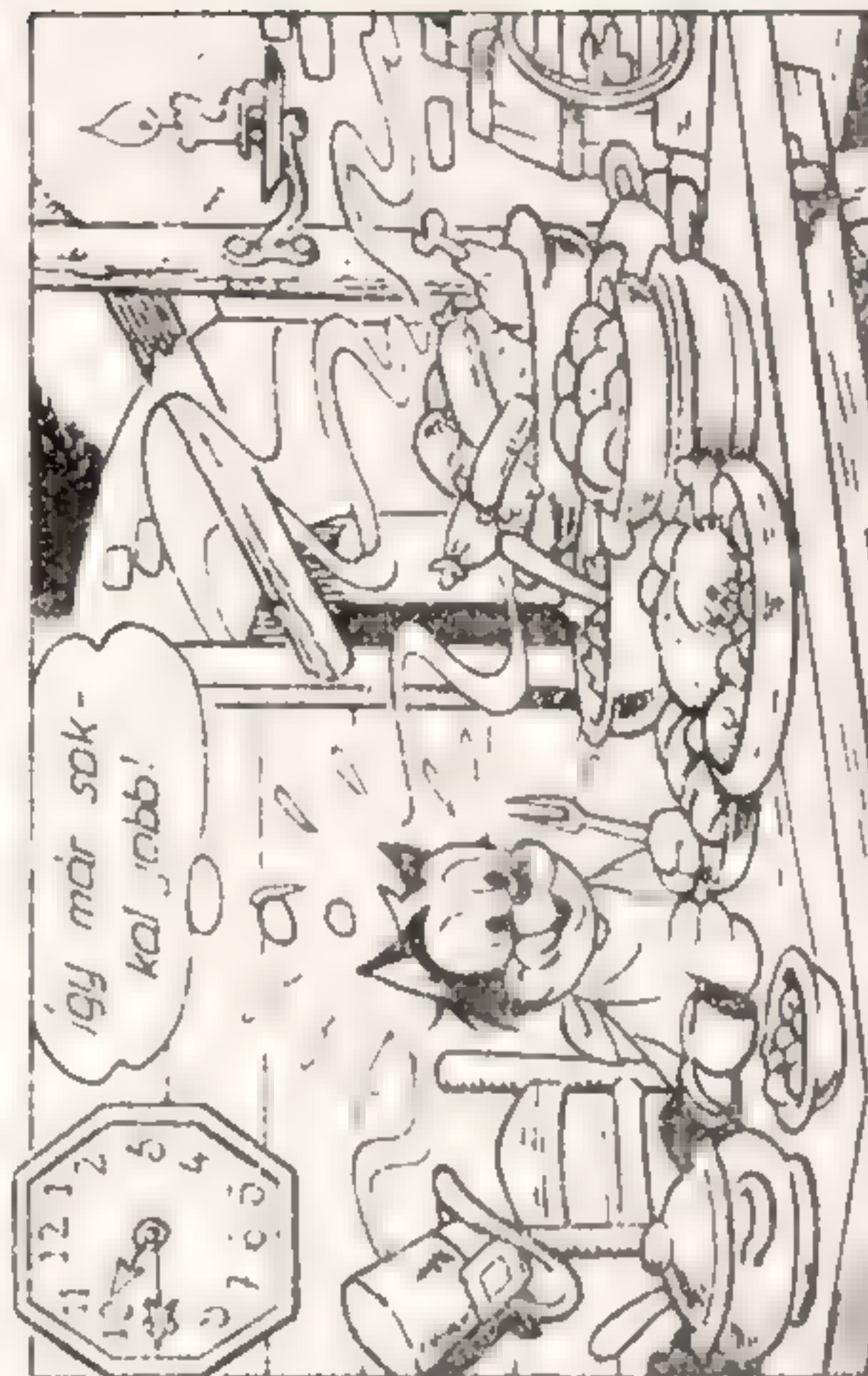
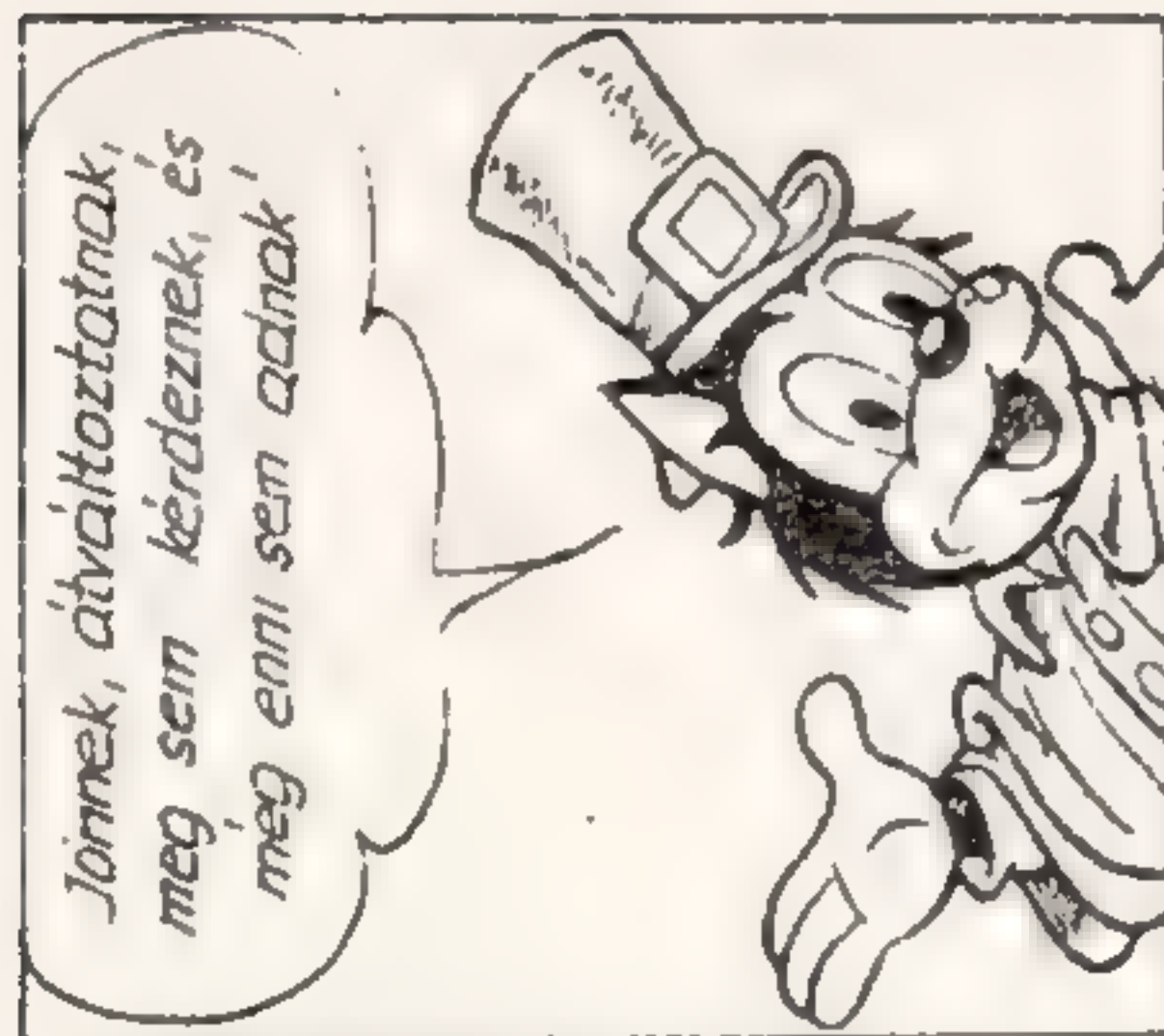
Feltéve, ha valamilyen sátáni fortéllyal karácsonyig rá lehet venni, hogy növesszen bajuszt.

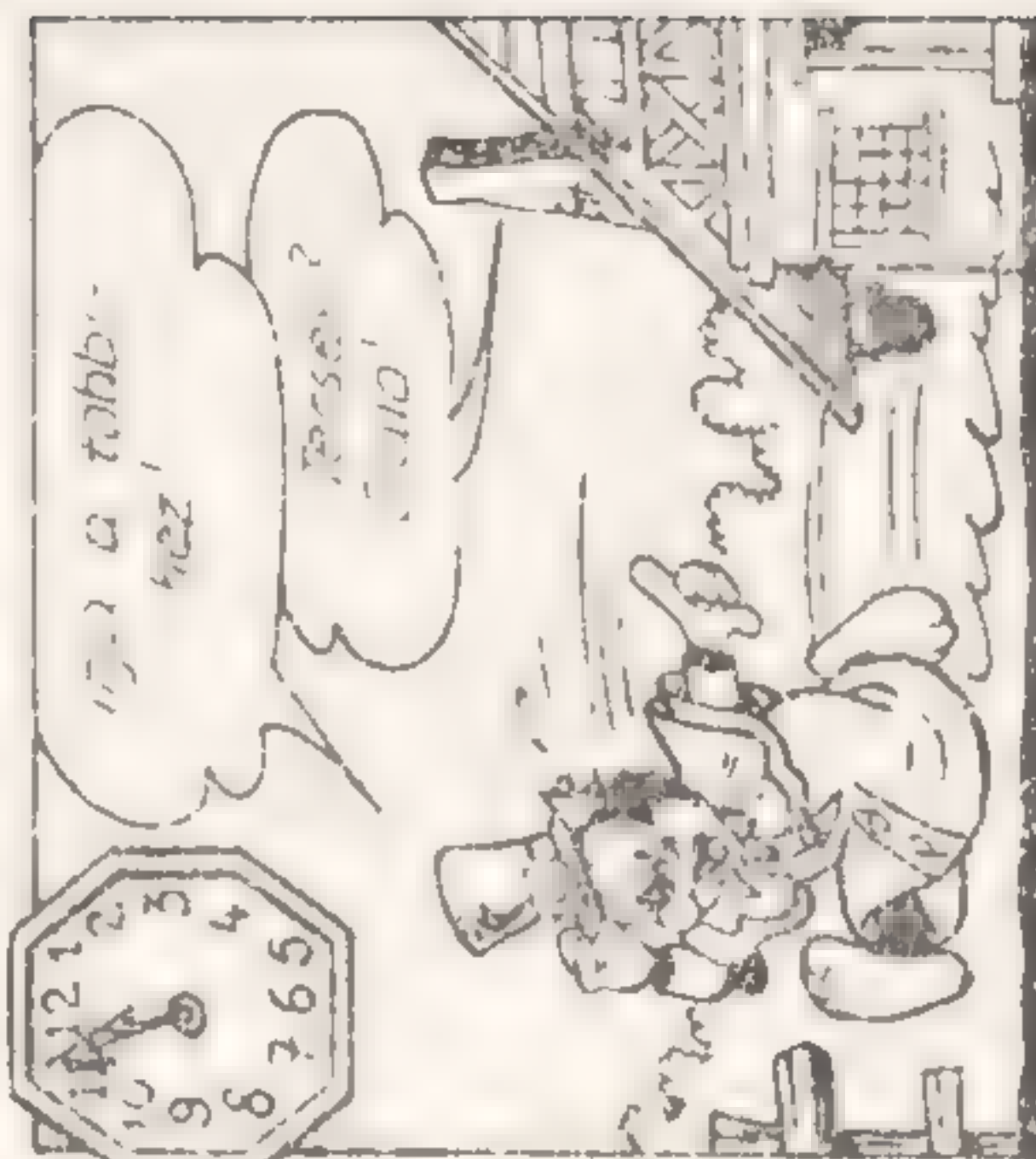
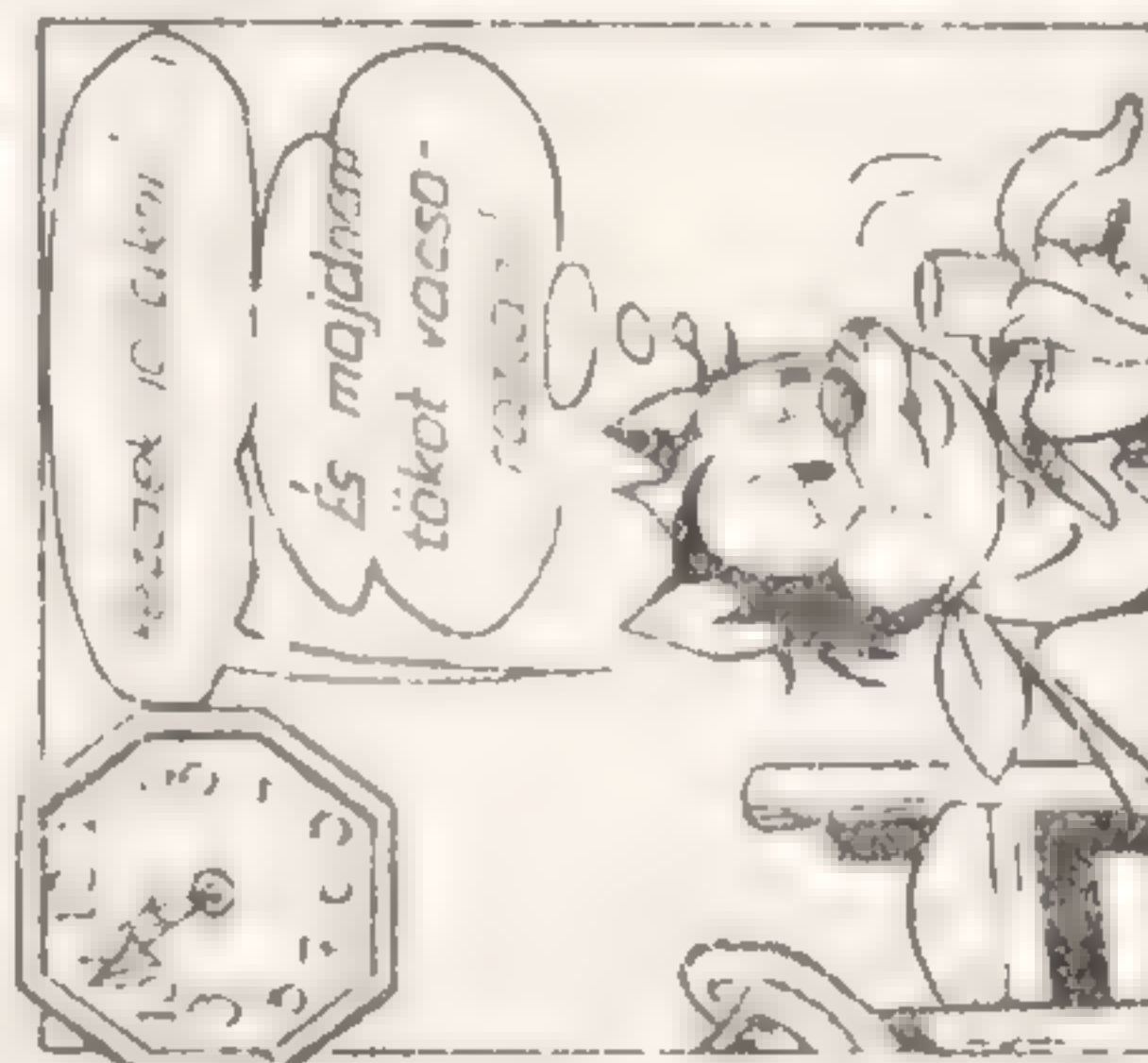
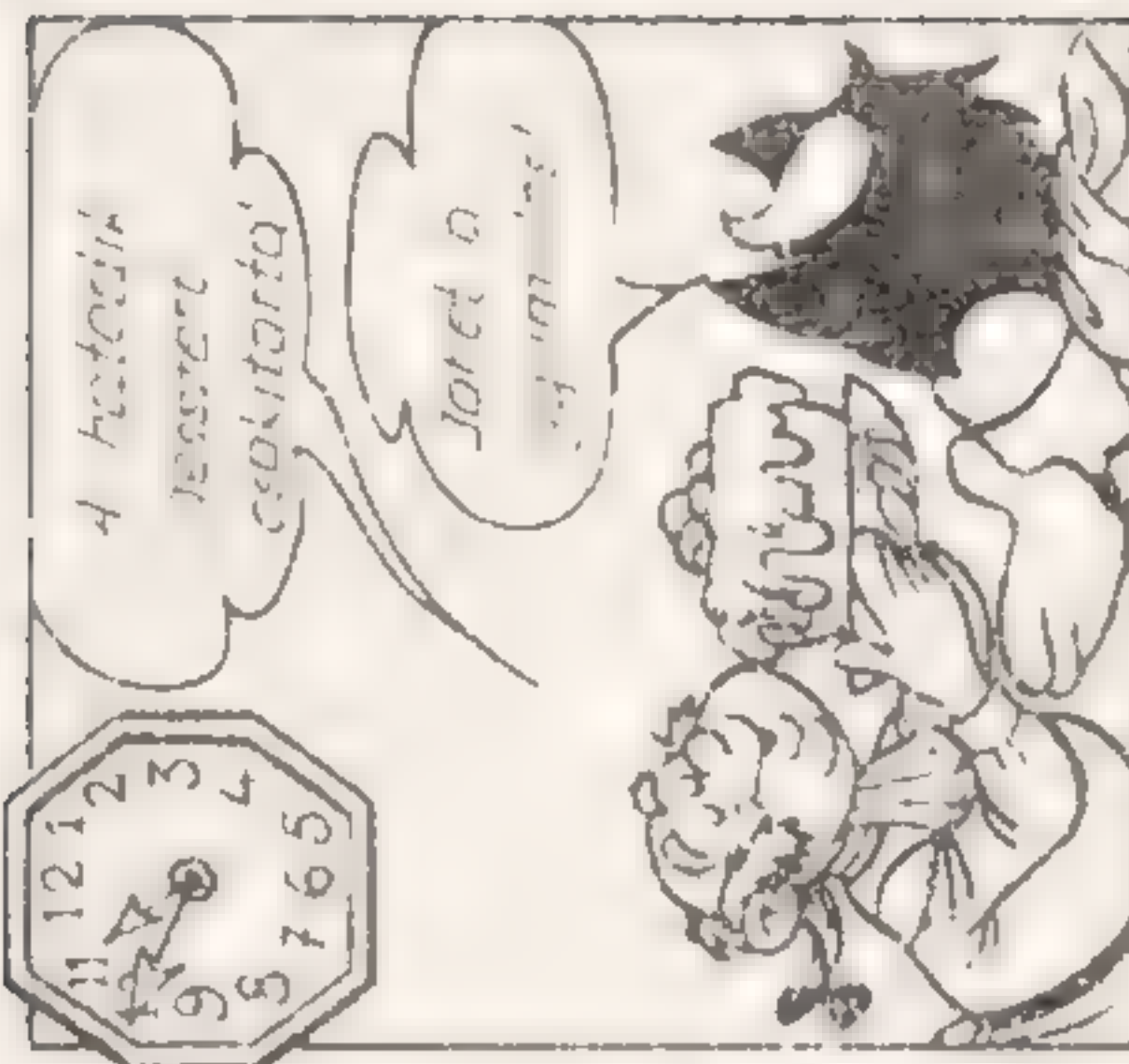
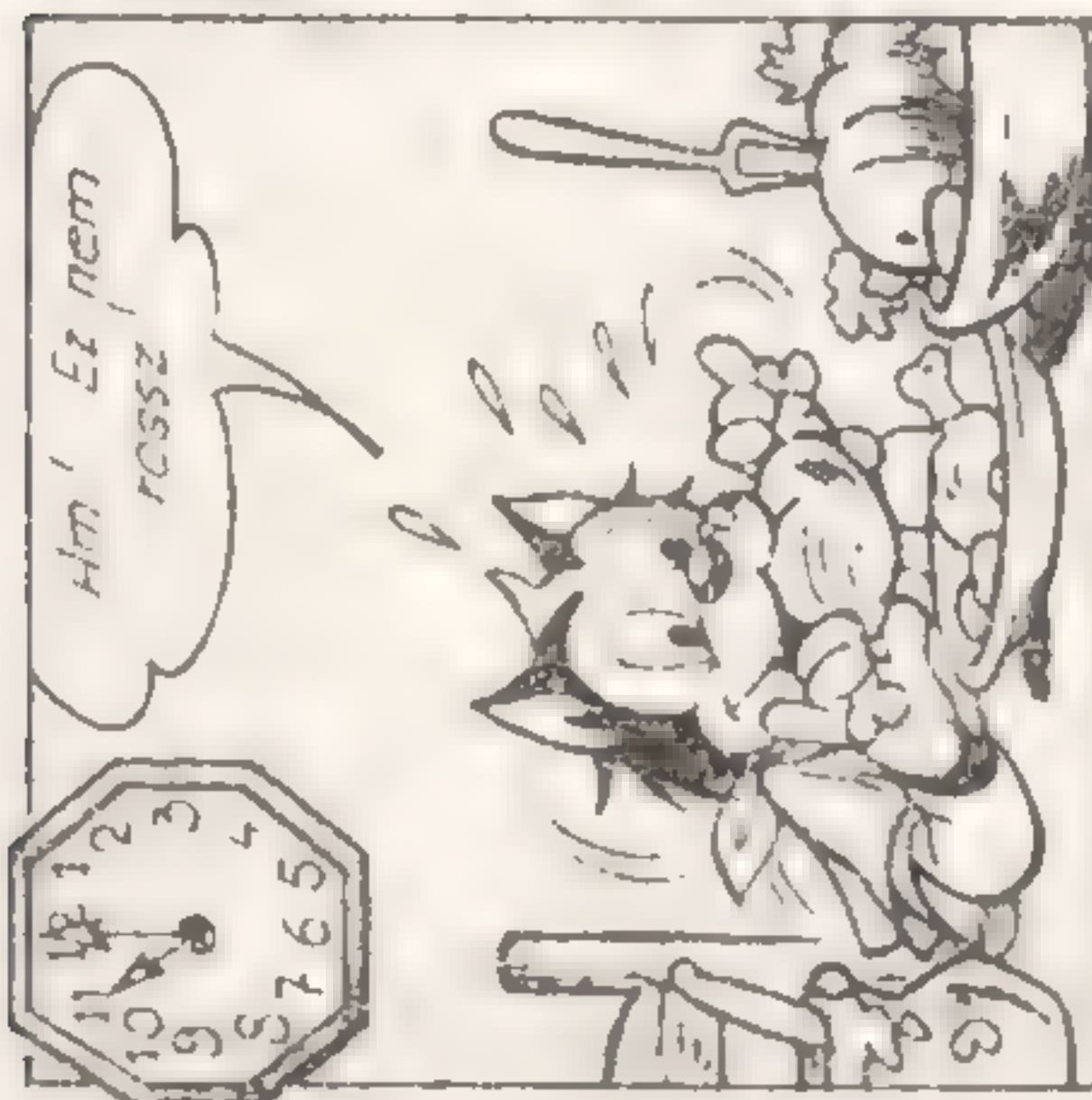

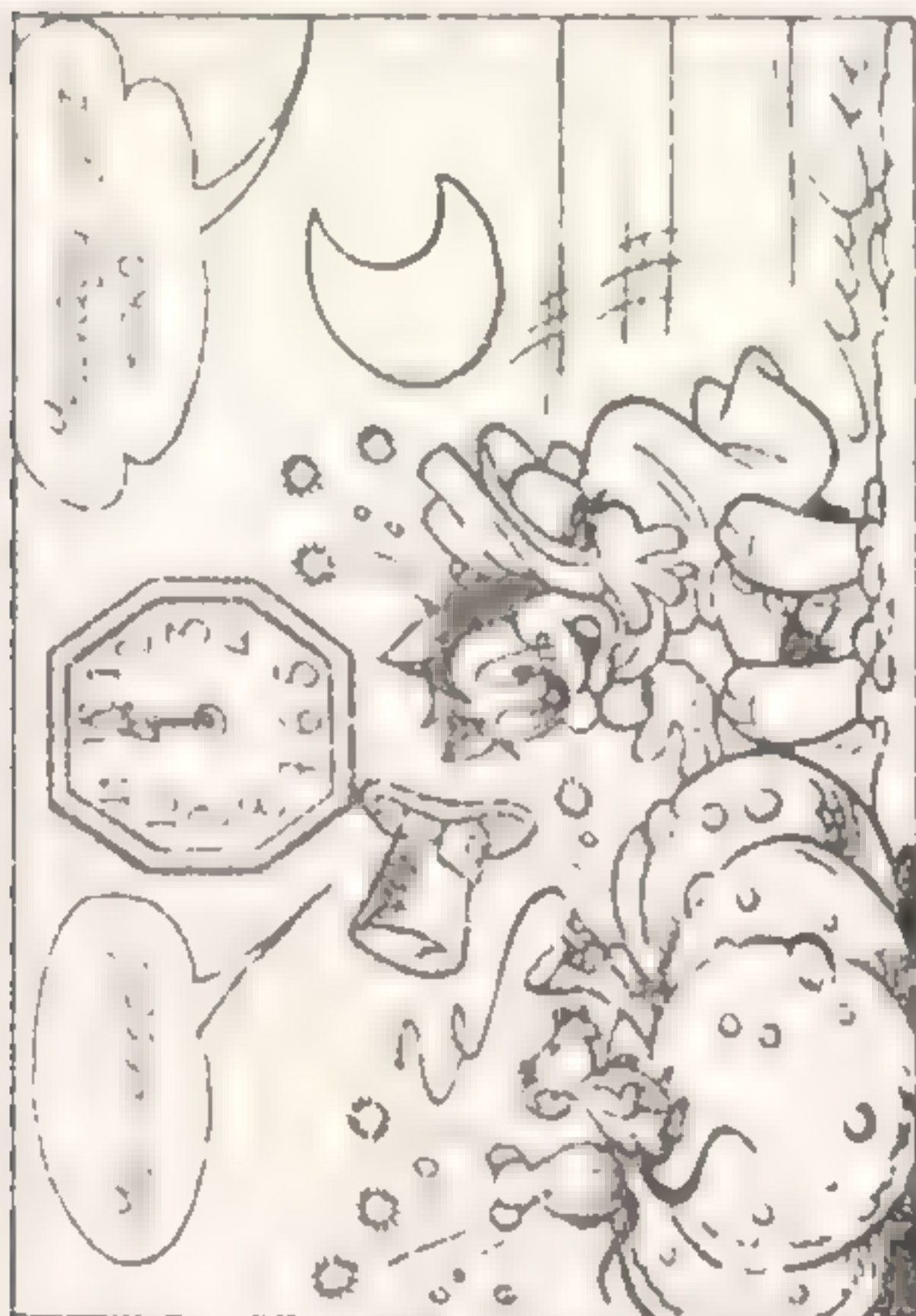
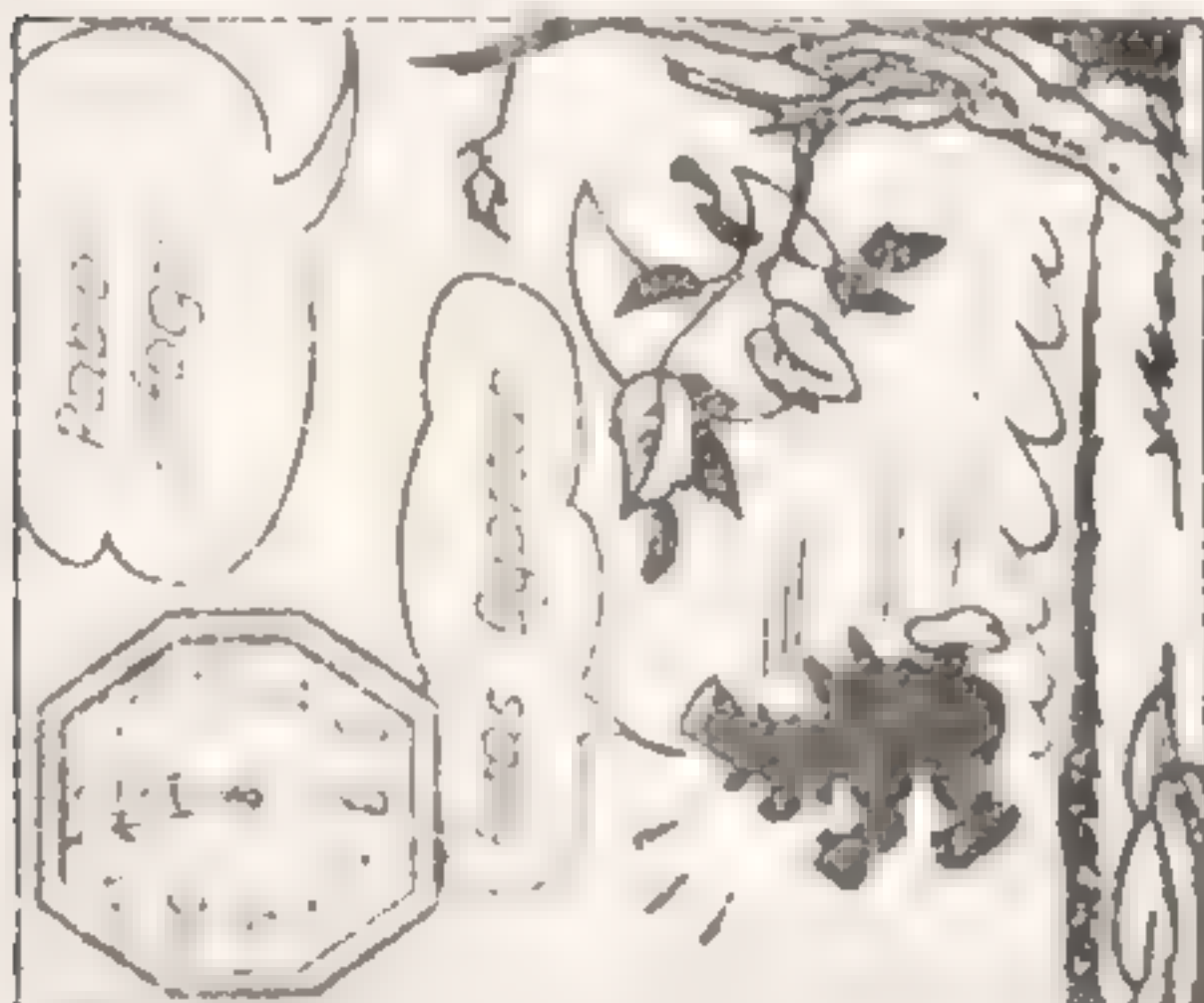

VÉGE

A Hahota vendége:

A Téliapa

— Hát... hogyan is kezdődött?

— Nehéz gyermekkorom volt... Úgy emlékszem, mint ha ma lenne. Több milliárd év is eltelt, mire megvethettem lábamat a Földön. Addig minden csak fortyogott, gőzölgött... brrr! És mindenki a szemembe nevetett, ha behavazott fenyvesekről, vagy csillogó jégcsapokról kezdtem mesélni.

— Hm. Keserves lehetett... És közben sohasem gondolt arra, hogy más pályát válasszon? Mondjuk elmehetett volna vulkánra... vagy rottyogó tengervíznek. Akkoriban nagyon divatos szakmák voltak!

— Ah, te ezt nem érted, édes fiam. A hivatás, az hivatás. Én akkor is bíztam magamban, amikor mindenki futóbolondnak tartott. És tessék! Ma már egyike vagyok a négy legnépszerűbb évszaknak!

— Szívesen cserélnénk Önnel, he-he-he... A gyerekek bolondulnak Önért.

— Hát nem mondom, van egy-két trükköm, amit a többiek nem tudnak. A Mikulás és a Karácsony például behozhatatlanul vezet mindenféle népszerűségi listán.

— Mi adta az ötletet ezekhez a számokhoz?

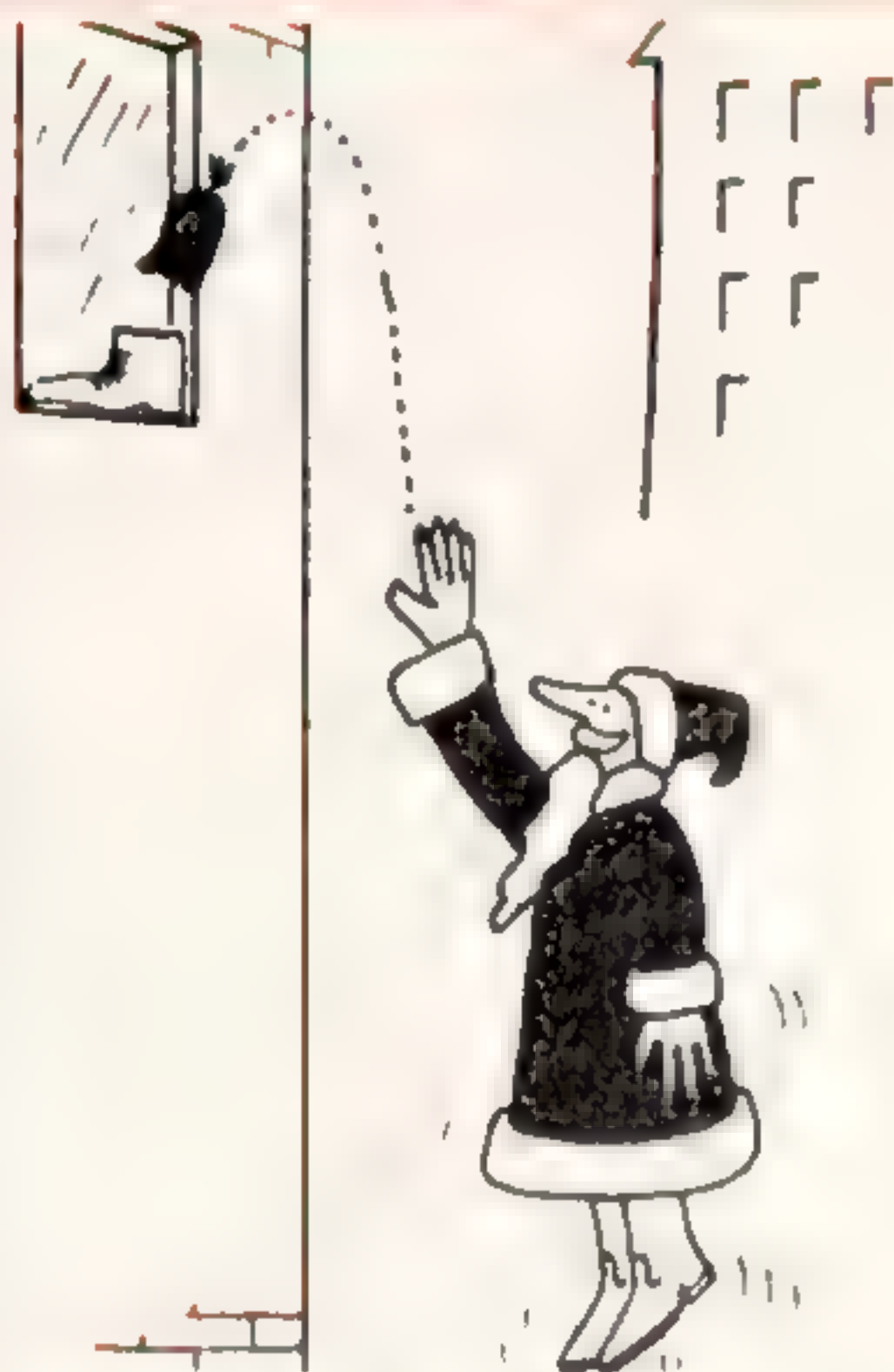
— Neked elárulom, édes fiam, hogy az alapötlet tulajdonképpen nem tőlem származik, hanem az emberektől. Én csak az egyéniségemet adom hozzá, ahogy erőmből telik. A télapó kedves figuráját, a karácsony meahitt, behavazott, csendes csillogását. Úgy is mondhatnám, alkalmat adok az embereknek arra, hogy jók legyenek.

— Az igazán sikeres műsor-számok tehát tömegigényt elégítenek ki...

— Egy pillanatra, ha már itt tartunk. Remélem nem veszed afféle sztáros nyafonásnak, de ami a tömegeket illeti... szóval ezeknek a sláaereknek a népszerűsége az életkor emelkedésével rohamosan csökken. A felnőttek — különösen a szülők —, mintha elfordultak volna tőlem egy csipetnyit. Pedig ők is gyerekként kezdték.

— Öö... talán túl drágák ezek a „koncertek”, vagy minek is nevezhetnők... Az ajándékok, az édessének, a fenyőfa, a díszek, az ünnepi kaják, a vendégek...

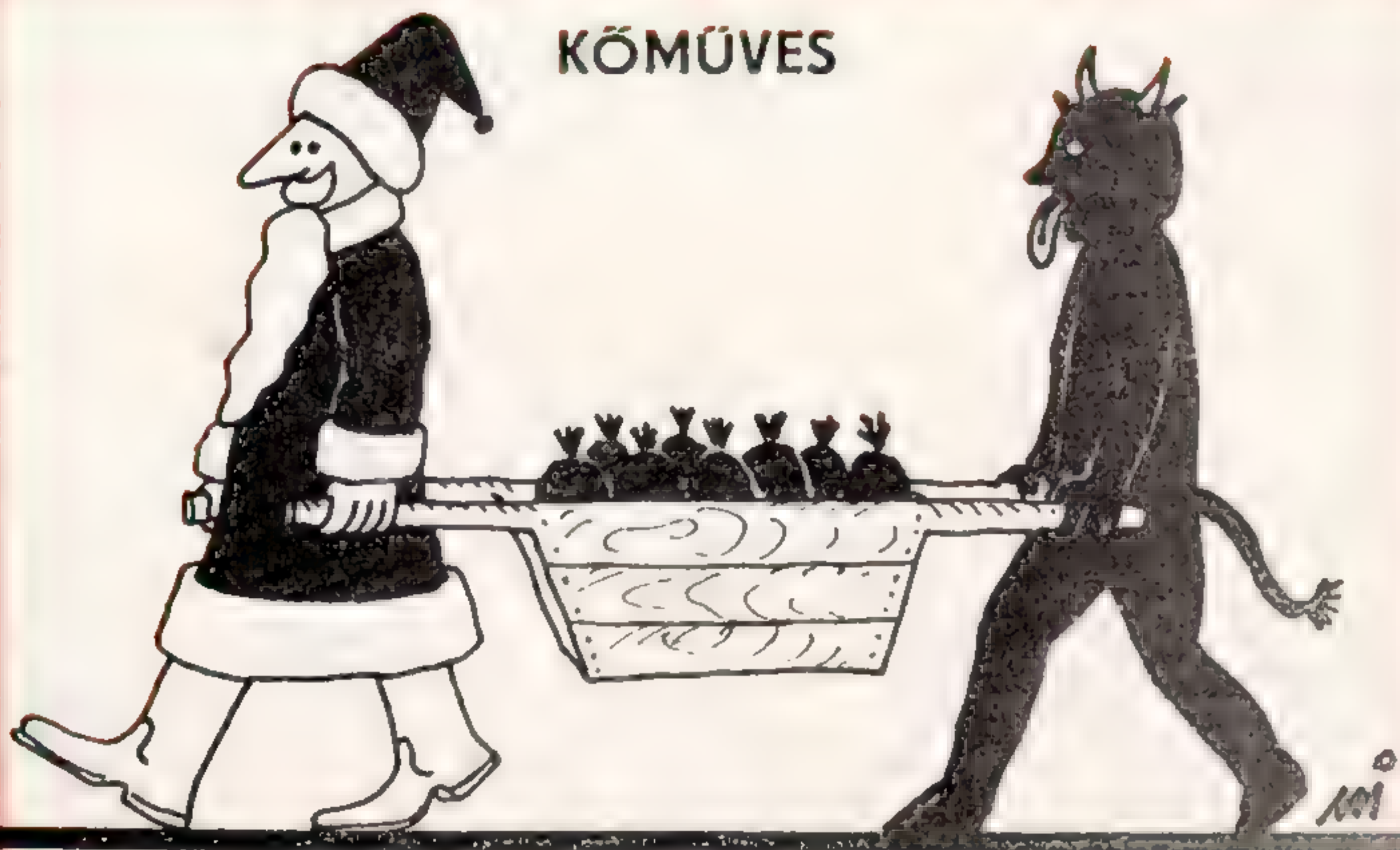
Ha a Mikulás civilben...

KOSÁRLABDÁZÓ

KÉMÉNYSEPRŐ

KŐMŰVES

— Csak te ne vigasztalj, drága gyermekem. A felnőttek az olcsóbb műsoraimat sem kedvelik. A hóembert, a szánkózást, a hógolyót, a korit... Eh! Lehet, hogy visszavonulok.

— Ugyan már, drága Tél-apa... na de igazán. A felnőttek is szívesen részt vennének az Ön mókáiban, de érthetetlen módon azt hiszik, hogy nekik vagy gondterheltnek, vagy méltóságteljesnek kell lenniük. Másrészt éppen elég nekünk az a néhány nap, amíg Ön gyengélkedik. Ilyenkor a legrosszabb formában lévő ősz ugrik be Ön helyett, lucskosan, ködösen, sárosan... na nem. Higgye el, drága Mester, hoay Ön igazán pótolhatatlan.

Az öreg elgondolkozva simogatta a szakállát, és megha-

tottan havazott egy ideig. Láttam, hogy ennek komoly hófúvás lesz a vége, ezért gyorsan folytattam.

— Még aztán a lemezek is... nemzedékek nevelkedtek rajtuk!

— Hát... nem panaszkodhatok, valamennyi aranylemez lett! Itt van például a „Gyertek be, mert megfáztok!” című dal, amely monoton egyszerűsége ellenére még ma is tartja magát. A „Ne csúszkálj, mert tönkremegy a cipőd!” már pattogóbb ritmusú, emelkedettebb hangvételű szám. A kandalló mellett dúdolgatják szívesen az apukák a „Hagyj békén fiam, ebből a hóból nem lehet hóembert építeni!” kezdetű slágert. Keményebb zenei irányzatot képviselt régebben

VADÁSZ

EJTŐERNYŐS

a „Fogadj szót, mert elvisz a Krampusz!” című ballada, de ennek a lemeznek a mai ifjúság körében már semmiféle hatása sincs.

— Izé... hogyhogy Krampusz?

— Azelőtt együtt léptünk fel. Tehetségtelen figura volt, aféle törpesátán. Bár tagadhatatlanul voltak bizonyos rész-sikerei.

— Napjainkban melyik a legdivatosabb nagylemez?

— A „Mi a fészkes fenét akarsz, hiszen mindened megvan már!” Ezt a lüktető rock and rollt apu és anyu legtöbbször egyszerre énekli, torkaszakadt stílusban.

— És hogyan tovább?

— Nos, azt kell mondanom, hogy jelenleg az útkeresés gyötrelmes korszakába jutottam. Egyre nehezebb a közönség igényeinek megfelelni. Azelőtt megtette néhány szaloncukor, egy kis dió, némi moayoró, egy vicces virgács... De ma? Zsebszámolóaép, filmfelvevő, kormányozható szánkó és sztereómagnó szerepel a kívánságlistán.

— Ha nem veszi tolakodásnak, dráaa Mester... amíg kitalál valami újat, szeretnénk, ha előadná régi, jól bevált műsorszámait. A havat, a jeget, a fagyot... Ugye, megteszi?

Megígérte.

Persze, amilyen kiszámíthatatlanok ezek a sztárok...!

PINCÉR

HAHOTA 25

KÉSZÍTETTÉK:

Czifferszky Béla
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dargay Attila
Donkó László
Endrődi István
Faragó György
Fehér Klára
Forrai G. János
Földes Vilmos
Füzér Mihály
Gerse László
Horváth Mihály
Kun Erzsébet
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Somos Ágnes
Tarpai S. Anikó
V. Sólyom Erzsébet
Zábó Gyula

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY

Felelős szerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Szerkesztők:
**CZIFFERSZKY BÉLA
CSER GÁBOR**

Pécsi Szikra Nyomda
Felelős vezető:
Farkas Gábor
igazgató
86-2944

Pajtás—HAHOTA
Budapest
Jászai Mari tér 5.
1397

Megjelent 5,95 (A/5)
terjedelemben
ISSN 0230—1636

ÁRA: 14,— Ft

Dargay A.

